PISTIS SOPHIA.

PISTIS SOPHIA

OPUS GNOSTICUM

VALENTINO ADJUDICATUM

E CODICE MANUSCRIPTO COPTICO LONDINENSI

DESCRIPSIT ET LATINE VERTIT

M. G. SCHWARTZE

EDIDIT

J. H. PETERMANN.

1851. gr. 8. cart. 6 Thlr. 20 Sgr.

PISTIS SOPHIA

OPUS GNOSTICUM

VALENTINO ADJUDICATUM

E CODICE MANUSCRIPTO COPTICO LONDINENSI
DESCRIPTUM

LATINE VERTIT

M. G. SCHWARTZE

EDIDIT

J. H. PETERMANN.

BEROLINI
APUD FERD. DÜMMLERUM.
MDCCCLIII.

Factum vero (δε) est, quum Iesus resurgeret e mortuis, pag. 1
et transigeret undecim annos loquens cum suis μαθηταις et docens eos usque ad τοπους tantummodo primorum praeceptorum atque usque ad τοπους primi μυστηριου, huius, quod intra καταπετασμα, intra primum praeceptum, quod ipsum est vicesimum quartum μυστηριον, atque infra haec, quae sunt in secundo χωρηματι primi μυστηριου, quod ante μυστηρια omnia: pater similitudinis columbae: dixit Iesus suis μαθηταις: veni e primo μυστηριῳ illo, quod idem est ultimum μυστηριον, quod vicesimum quartum est; quod eius μαθηται haud cognovere neque intellexere (νοϊ), quia haud quisquam est intra μυστηριον illud; sed (αλλα) putabant, μυστηριον illud ipsum esse κεφαλην universi et caput omnium, quae sint, et putabant, ipsum esse finem finium omnium; propterea quod Iesus dixit iis de μυστηριῳ illo, nam ipsum circumdat (aut: explorat) primum praeceptum et

Omnia, cancellis: ( ) circumdata, non pertinent ad auctorem codicis MS., sed ad Schwartzium interpretem. Contra huiusmodi uncis [ ] inclusa libri Coptici contextui inserta sunt. 1. resurgeret (resurrexisset P.), transigeret (transegit P.) 3. tantummodo (adeo? P.) 4. praeceptorum (quum per totum librum de uno tantum praecepto primo, non de pluribus sermo sit, dixerim equidem, in textu pro ⲛ̄ ⲛ̄ ϣⲣⲡ ⲧⲱϣ legendum esse aut ⲛ̄ ϣⲣⲡ ⲧⲱϣ, aut ⲛ̄ ϣⲣⲡ ⲛ̄ ⲧⲱϣ, aut ⲙ̄ ⲡϣⲣⲡ ⲛ̄ ⲧⲱϣ. P.) 5. ad verbum: quod (sc. est) internum καταπετασματος, quod intra. P. 11. eius (non legitur „eius" in textu. P.) 12. quisquam est (vel potius: esse aliquem s. aliquid. cf. p. 3. l. 21. P.) 17. (aut: explorat S. vel: ipsum

2 quinque χαραγμας et magnum lumen et quinque παραστατας atque etiam θησαυρον omnem lucis.

Atque rursus haud dixerat Iesus suis μαθηταις dispersionem (i. e. emanationem) omnem τοπων omnium magni αορατων et trium τριδυναμεων et viginti quatuor αορατων, eorumque τοπων, eorumque αιωνων, eorumque ταξεων omnium secundum modum, quo dispergantur (i. e. emanent) hi, qui iidem sunt προβολαι magni αορατου; atque etiam (sc. non dixit) eorum αγεννητους atque etiam eorum αυτογενεις atque etiam eorum γεννητους atque etiam eorum φωστηρας atque etiam eorum χωρισσυνζυγους atque etiam eorum αρχοντας atque eorum εξουσιας atque eorum dominos atque eorum αρχαγγελους atque eorum αγγελους atque eorum δεκανους atque eorum λειτουργους atque οικους omnes eorum σφαιρων atque ταξεις omnes unius cuiusque eorum; neque dixerat Iesus suis μαθηταις dispersionem (emanationem) omnem προβολων θησαυρου neque (ουδε) eorum ταξεις, quomodo dispergantur, neque (ουδε) dixerat iis illorum σωτηρας secundum (κατα) ταξεις unius cuiusque, secundum modum, quo sint, neque (ουδε) dixerat iis, quisnam φυλαξ sit iuxta unam quamque θησαυρου lucis, neque (ουδε) dixerat iis τοπον σωτηρος gemi-
3 norum, qui est puer pueri, neque (ουδε) dixerat iis τοπον trium αμην, quo in τοπῳ dispergantur, neque dixerat iis, in quonam loco (τοπῳ) emanent (снр єⲃⲟⲗ, spargi, dis-

circumdare s. explorare. P.) 1. et magnum (atque etiam magnum. P.) 1. et quinque (atque etiam quinque. P.) 5. αορατων: Alterum ω in textu videtur expungendum, atque hinc vertendum: αορατου. cf. l. 8. P.) 6. τοπων (add. omnium. P.) 15. atque ταξεις (add. etiam. P.) 18. eorum (earum. P.) 19. illorum (illarum. P.) 23. qui est (add. idem. Infra p. 13. l. 17. et Cod. p. сн. ⲁ. et ⲣⲟⲟ. ⲁ. pro „qui est" legitur „qui sunt" P.)

pergi) quinque arbores neque (ουδε) etiam septem αμην, quae eadem sunt septem φωναι, quisnam sit eorum τοπος, secundum (κατα) modum, quo emanent; neque dixerat Iesus suis μαθηταις, quonam τυπῳ sint quinque παραστατα, aut quo in τοπῳ educantur; neque (ουδε) dixerat iis quinque χαραγμας neque (ουδε) de primo praecepto, quo in τοπῳ educantur; sed (αλλα) ἁπλως tantum locutus est cum iis docens eos, ista esse; sed (αλλα) eorum emanationem atque ταξιν eorum τοπων haud dixerat iis, quomodo sint; propter hoc ipsum nescierunt, esse alios τοπους intra μυστηριον illud; neque dixerat suis μαθηταις: quo in τοπῳ egressus sim, usque dum intrem in μυστηριον illud, usque dum exeam (προελθε) ex illo, sed (αλλα) dixit iis docens eos: veni e μυστηριῳ illo. Propterea igitur existimabant de μυστηριῳ illo, istud esse finem finium omnium, atque istud esse κεφαλην universi, atque 4
istud esse πληρωμα omne. Quoniam (επειδη) Iesus dixit suis μαθηταις: μυστηριον illud ipsum circumdat (aut explorat) universa. Quae dixi omnia vobis inde a die, quo occurri (απαντα) vobis usque (ἑως) ad diem hodiernum; propterea igitur μαθηται existimabant, haud quidquam esse intra μυστηριον illud.

Factum igitur est, quum μαθηται sederent apud sese in monte olivarum, dicentes haec verba et gaudentes magno gaudio et exultantes valde atque dicentes sibi invicem: nos μακαριοι sumus prae (παρα) hominibus omnibus, qui in terra, quod σωτηρ revelavit haec nobis et

5. educantur (add. ουδε dixerat iis, quonam modo magnum lumen dispergatur s. emanet, aut quo in τοπῳ educatur P.) 10. quomodo sint (ad verbum: κατα modum, quo sint P.) 10. alios τοπους (quaeritur, utrum in textu scribendum sit ⲟⲩⲛ̄ ⲕⲉ ⲧⲟⲡⲟⲥ „esse alios τοπους", ut b. S. vult, an ⲟⲩ ⲛ̄ ⲕⲉ ⲧⲟⲡⲟⲥ „qui sint alii τοποι" P.) 19. universa (vel potius: quae universi sc. sunt P.)

accepimus *πληρωμα* omne et perfectionem omnem: haec illis dicentibus secum invicem, Iesus sedit remotus ab iis paululum. Factum vero (*δε*) est decimo quinto lunae, mensis Tobe, qui idem est dies, quo luna impletur, die igitur illo, quum sol ortus esset in sua *βασει*, egressa est post eum magna *δυναμις* lucis, lucentis quam maxime, nullus modus luci, qua erat (scil. *δυναμις*, i. e. *δυναμις* splendebat lumine immenso). Exiit enim (*γαρ*) e lumine luminum, nec non exiit ex ultimo *μυστηριῳ*,
5 quod idem est vicesimum quartum *μυστηριον*, ab internis usque ad interna, quae sunt in *ταξει* secundi *χωρηματος* primi *μυστηριου*. Ipsa vero (*δε*) vis illa luminis venit super Iesum et circumdedit eum totum. Sedebat remotus a suis *μαθηταις* et lucebat maximopere, nullus modus lumini, quod erat ei.

Atque *μαθηται* haud viderant Iesum prae magno lumine, in quo erat aut quod erat ei. Eorum enim (*γαρ*) oculi erant obtenebrati prae magno lumine, in quo erat. Sed (*αλλα*) conspexerant tantummodo lumen, emittens *ακτινας* lucis magnas. Neque aequales erant secum invicem *ακτινες*, atque lumen erat varii modi et erat vario *τυπῳ*, ab inferiori partem usque ad superiorem, alter praestantior altero, infinito modo (proprie: vice aut gradu haud admittendo), in magno splendore luminis immensi. Pertingebat a terra usque ad caela. Atque *μαθηται* videntes lumen illud, fuerunt in magno timore et in magna perturbatione.

6 Factum igitur est, quum vis luminis venisset super Iesum, circumdedit eum paulatim. Tunc (*τοτε*) Iesus evectus est aut volavit in altitudinem, lucens maximo-

1. *πληρωμα* omne (deleatur „omne" P.) 5. ortus esset (vel „oriretur" P.) 11. interna (externa P.) 11. *ταξει* (*ταξεσι* cf. infra p. 8. l. 1, sed et p. 7. l. 20. P.) 20. magnas (multas P.) 21. *ακτινες* (add. luminis P.) 28. luminis (add. illa s. illius P.)

pere, lumine immenso. Atque μαθηται intuiti sunt pone eum, nullo eorum loquente, usque dum Iesus adscenderet in caelum. Sed (αλλα) erant omnes in magna σιγῃ. Haec igitur facta sunt decimo quinto lunae, die, quo impletur mense Tobe.

Factum igitur est, quum Iesus adscendisset in caelum post tertiam horam, turbatae sunt omnes vires caelorum et agitatae sunt omnes inter se invicem, istae earumque αιωνες omnes, earumque τοποι omnes atque etiam earum ταξεις omnes, atque terra commota est, nec non inhabitantes eam cuncti. Et perturbati sunt homines omnes in κοσμῳ atque etiam μαθηται, et opinati sunt omnes, num forsitan convolveretur κοσμος. Neque desierunt vires omnes, quae in caelo, conturbari, illae et κοσμος totus, et commotae sunt omnes super se invicem inde ab hora tertia decimi quinti lunae Tobe usque ad horam nonam diei sequentis. Et αγγελοι omnes eorumque αρχαγγελοι atque etiam vires omnes altitudinis canebant ὑμνους, omnes, interno internorum, ita 7
ut (ὡϛε) κοσμος totus audiret eorum vocem, haud desinentium usque ad horam nonam diei posteri. Μαθηται vero sedebant apud se invicem timentes, atque conturbabantur quam maxime. Timebant autem (δε) propter magnum motum, qui erat, atque lacrimabantur secum invicem, dicentes: quid futurum est? Numquid σωτηρ solvet τοπους omnes? Haec dicentes lacrimabantur secum invicem. Hora nona diei posteri caela aperta sunt, atque viderunt Iesum descendentem, lucentem quam maxime, nullus modus eius ακτισι. Neque eius lux aequalis erat

6. adscendisset (adscenderet P.) 10. terra (add. tota P.) 12. omnes (add. qui P.) 25. quid (add. αρα P.) 29. nullus modus (add. lumini ipsius, in quo erat. Lucebat γαρ magis quam hora, qua adscenderat in caela, ita ut [ὡϛε] non possent homines κοσμου efferre lumen, quod erat ei, et ei-

secum, sed (*αλλα*) erat varii modi et erat vario *τυπῳ*, aliquot (sc. *ακτινες*) praestantiores inter se infinito modo. Atque erat lux tota secum invicem. Erat tribus modis, atque erat alter praestantior altero, infinito modo. Secundus, qui in medio, praestabat primo inferiori (sc. loco posito), et tertius, superior istis omnibus, praestabat secundo inferiori. Et primus splendor positus est infra haec omnia, similis luci, quae venit super Iesum, ante-
8 quam adscendit in caela, et aequalis sibi erat valde quoad suum lumen. Atque tres modi luminis erant variae lucis et erant vario *τυπῳ*, aliis aliis praestantibus infinito modo.

Factum vero (*δε*) est, quum *μαθηται* vidissent haec, timuerunt valde et perturbati sunt. Iesus igitur misericors et miti animo, quum videret suos *μαθητας* perturbatos magna perturbatione, locutus est cum iis dicens: confidite; ego sum; ne timete. Factum vero est, quum *μαθηται* audissent hoc verbum, dixerunt: Domine! si tu attrahis (attraxeris) tibi tuam lucem splendentem, poterimus stare; sin minus, nostri oculi obcaecati sunt, et perturbati sumus, atque etiam perturbatus *κοσμος* totus prae magno lumine, quod est tibi: tum (*τοτε*) Iesus attraxit sibi splendorem sui luminis; quo facto, confisi *μαθηται* omnes venerunt ad Iesum, prostraverunt se omnes simul, adorantes eum, gaudentes magno gaudio, dixerunt ei: Hrabbei, quo ivisti? aut quaenam est *διακονια*, qua ivisti? (i. e. quam *διακονιαν* abiens subiisti?), aut in quonam (i. e. quapropter) sunt hae perturbationes

ciebat *ακτινας* luminis quam maxime, nullus modus P.) 7. secundo inferiori (vel potius: duobus inferioribus P.) 10. in textu per errorem dedimus ⲧϣⲟⲙⲧⲉ ⲛ̄ ϩⲉⲛ ⲟⲩⲟⲉⲓⲛ pro ⲧϣⲟⲙⲧⲉ ⲛ̄ ϩⲉ ⲛ ⲟⲩⲟⲉⲓⲛ P. 17. vero (igitur P.) 18. tibi (vel potius: si tu es, attrahe tibi P.) 19. splendentem, (add. et P.) 21. perturbatus (add. est P.) 27. *διακονια* (add. tua P.)

omnes et hi motus omnes, qui facti sunt? Tunc (τοτε) dixit iis Iesus misericors: gaudete, laetamini inde ab hac hora, quod veni ad τοπους, e quibus exii. Inde ab hoc igitur die loquar vobiscum in παρῥησιᾳ inde ab αρχῃ 9
αληθειας usque ad eius finem, atque loquar vobiscum e facie in faciem sine παραβολῃ. Haud celabo quidquam vos inde ab hac hora horum, quae (sc. pertinent) ad altitudinem et horum, quae (pertinent) ad τοπον αληθειας. Data enim (γαρ) εξουσια mihi ab Ineffabili et a primo μυστηριῳ μυστηριων omnium, ut loquar vobiscum inde ab αρχῃ usque ad πληρωμα, atque ab internis usque ad externa, et ab externis usque ad interna. Audite igitur, (ut) dicam vobis res omnes.

Factum est, quum sederem remotus a vobis paululum in monte olivarum cogitans ταξεις διακονιας, propter quam missus sum, quod impleta est, atque nondum misit mihi meum vestimentum (ενδυμα) ultimum μυστηριον, quod idem est vicesimum quartum μυστηριον ab internis usque ad externa: haec sunt in secundo χωρηματι primi μυστηριου in ταξει χωρηματος illius.

Factum igitur est, quum intelligerem, absolutam esse ταξιν meae διακονιας, propter quam venerim, et nondum μυστηριον illud misisse mihi meum ενδυμα, hoc, quod posui in eo, usque dum impleretur eius tempus; haec igitur meditatus sum sedens in monte olivarum, remotus a vobis paululum: factum est sole oriente in locis ortus, quo facto igitur, per primum μυστηριον, quod erat inde ab initio, propter quod universum creatum est, e quo exii ego quoque nunc, haud tunc, quum 10
nondum crucifixerant me, sed (αλλα) nunc: factum est κελευσει μυστηριου illius, misit mihi meum ενδυμα lucis hic, qui dedit istud mihi inde ab initio hoc, quod posui in ultimo μυστηριῳ, quod idem est vicesimum quartum

19. haec (add. quae P.) 22. meae (deleatur: meae P.)

μυστηριον, inde ab istis quae sunt in *ταξεσι* secundi *χωρηματος* primi *μυστηριου*; *ενδυμα* igitur illud, quod posui in ultimo *μυστηριῳ*, usque dum impleretur tempus, ut induerem istud mihi, et ut inciperem (*αρχεσθαι*) loqui cum *γενει* humano, et ut revelarem illis omnia inde ab *αρχῃ αληθειας* usque (*ἑως*) ad eius finem, atque ut loquerer cum iis inde ab internis internorum usque (*ἑως*) ad externa externorum, nec non ab externis externorum usque (*ἑως*) ad interna internorum, — gaudete igitur, laetamini, atque amplius gaudete, quod vobis datum est, ut loquar vobiscum primus inde ab *αρχῃ αληθειας* usque (*ἑως*) ad eius finem. Propterea quoque elegi vos ab initio per primum *μυστηριον*; gaudete igitur, laetamini,
11 quod, posteaquam veni exiens in *κοσμον*, ab initio duxi duodecim vires mecum secundum (*κατα*) modum, quem dixi vobis ab initio. Sumsi eas a duodecim *σωτηρσι θησαυρου* luminis *κατα κελευσιν* primi *μυστηριου*. Has igitur inieci in uterum vestrarum matrum, veniens in *κοσμον*, quae sunt in vestro *σωματι* hodie. Datae enim (*γαρ*) sunt hae vires vobis prae (*παρα*) *κοσμῳ* toto, quod vos servaturi estis *κοσμον* totum, atque ut possitis sufferre *απειλην αρχοντων κοσμου*, atque aerumnas *του κοσμου*, eorumque *κινδυνους*, eorumque *διωγμους* omnes, inferendos in vos ab *αρχουσιν* altitudinis. Dixi enim (*γαρ*) vobis multis vicibus, vim, quae insit in vobis, duxisse me e duodecim *σωτηρσι*, qui sint in *θησαυρῳ* luminis. Propter hoc ipsum dixi vobis ab initio, vos non esse e *κοσμῳ*. Idem ego non sum ex eo. Homines enim (*γαρ*) omnes,

1. istis (pro „istis" legendum videtur: internis usque ad externa. cf. nota textui h. l. subiecta P.) 7. internis (interno P.) 8. externa (externum P.) 8. externis (externo P.) 9. interna (internum P.) 10. laetamini (exsultatione P.) 22. atque (add. etiam P.) 23. eorumque („atque etiam eorum" bis P.)

qui in κοσμῳ, sumserunt ψυχην ab αρχουσι των αιωνων. Vis autem (δε), quae est in vobis, e me est. Vestra vero (δε) ψυχη pertinet ad altitudinem. Adduxi duodecim σωτηρας του θησαυρου lucis, quas sumsi e μερει meae vis, quam accepi primam. Et quum venissem intrans in κοσ- 12
μον, veni in medium αρχοντων σφαιρας, similis Gabrieli αγγελῳ αιωνων, neque cognoverunt me αρχοντες αιωνων, sed (αλλα) opinabantur, me esse Gabrielem αγγελον.

Factum igitur est, quum venissem in medium αρχοντων (των) αιωνων, intuitus desuper in κοσμον hominum per κελευσιν primi μυστηριου, inveni Elisabetam matrem Iohannis baptistae (βαπτιστου), antequam conceperat eum. Insevi vim in eam, quam accepi a parvo Ιαω, αγαθῳ, qui est in medio, ut posset praedicare ante me, et pararet meam viam, et baptizaret (βαπτιζε) aqua remissionem peccatorum. Vis igitur illa est in σωματι Iohannis. Atque etiam in loco ψυχης αρχοντων, destinato ad accipiendam eam, inveni ψυχην Heliae prophetae (προφητου) in αιωσι σφαιρας, et sumsi eum, et accepi eius ψυχην quoque, duxi eam in παρθενον lucis, et (haec) dedit eam suis παραλημπτορσιν, (qui) duxerunt eam in σφαιραν αρχοντων et intulerunt eam in uterum Elisabetae. Vis autem (δε) parvi Ιαω, huius, qui in μεσῳ, et ψυχη Heliae prophetae (προφητου), ligatae sunt in σωματι Iohannis baptistae (βαπτιστου). Propter hoc igitur dubitavistis tempore, quo dixi 13
vobis: dixit Iohannes: ego non sum Christus, atque dixistis mihi: scriptum est in γραφῃ, si Christus venerit adgressus, venit Helias ante eum, et parabit eius viam. Ego vero (δε), quum dixissetis mihi haec, dixi vobis: venit quidem (μεν) Helias, et paravit res omnes secundum (κατα) modum scriptum; et fecerunt ei, sicut vo-

3. corrector legit: duodecim vires XII σωτηρων. 5. accepi („acceperunt"; nisi forte ⲁⲓϫⲓⲧⲥ̄ „accepi" legendum in textu pro ⲁⲩϫⲓⲧⲥ̄ P.) 15. remissionem (remissionis P.)

luerunt. Et quum cognossem, vos non intellexisse (*νοϊ*), quae dixerim vobis de *ψυχῃ* Heliae, ligata in Iohanne baptista (*βαπτιςῃ*), respondi vobis in sermone in *παῤῥησιᾳ*, e facie in faciem: si vultis capere, Iohannes baptista (*βαπτιςης*), iste est Elias, quem dixi venire.

Pergens iterum in sermone Iesus dixit: factum est post haec per *κελευσιν* primi *μυστηριου*, vidi desuper in *κοσμον* hominum, inveni Mariam, quae vocatur mea mater secundum (*κατα*) *σωμα ὑλης*, locutus sum etiam cum ea *κατα τον τυπον* Gabrielis, et, quum convertisset se in altitudinem ad me, intuli in eam primam vim, quam accepi e *τῃ βαρβηλῳ*, hoc est *σωμα*, quod *εφορησα* in altitudine. Atque in locum *ψυχης* intuli in eam vim, quam
14 accepi a magno Sabaoth, *αγαθῳ*, qui est in *τοπῳ* dextro. Et duodecim vires duodecim *σωτηρων θησαυρου* lucis, quas accepi a duodecim *διακονοις*, qui in *μεσῳ*, intuli in *σφιραν αρχοντων*. Atque *δεκανοι αρχοντων* eorumque *λειτουργοι* putabant, animas (*ψυχας*) esse *αρχοντων*, et duxerunt eas *λειτουργοι*. Ligavi eas in *σωμα* vestrarum matrum. Et quum vestrum tempus impletum esset, progenuerunt vos in *κοσμῳ*, nulla *ψυχῃ αρχοντων* existente in vobis. Et accepistis vestrum *μερος* e vi, quam inflavit in *κερασμον* ultimus *παραστατης*, quae mixta cum *αορατοις* omnibus et *αρχουσιν* omnibus et *αιωσιν* omnibus („et *αιωσιν* omnibus" in marg. addita): *ἁπαξ ἁπλως* est mixta cum *κοσμῳ* perniciei, qui est *κερασμος*; hanc eduxi a me ab initio, intuli in primum praeceptum, et primum praeceptum intulit *μερος* eius in magnum lumen, et magnum lumen intulit *μερος* in eo, quod accepit, in quinque *παραστατας*, et ultimus *παραστατης* accepit *μερος* in eo, quod accepit, intulit in *κερασμον*; et factum est in his omnibus, quae sunt
15 in *κερασμῳ*, secundum (*κατα*) modum, quem iam dixi vobis.

6. factum (add. igitur P.) 7. vidi (add. denuo P.)
16. pro *σφιραν* legendum *σφεραν* (i. e. *σφαιραν*) P.

Haec igitur quum Iesus dixisset suis *μαθηταις* in monte olivarum, perrexit Iesus adhuc in sermone cum suis *μαθηταις*: gaudete, laetemini et adiiciatis gaudium super vestrum gaudium, quod impleta sunt tempora, ut induam meum *ενδυμα*, quod paratum est mihi ab initio, hoc, quod posui in ultimo *μυστηριῳ* usque ad tempus suae perfectionis. Eius tempus vero (*δε*) non impletum erat, tempus iubendum (ⲉⲧⲟⲩⲛⲁⲕⲉⲗⲉⲩⲉ) a primo *μυστηριῳ*, ut loquar vobiscum ab *αρχῃ αληθειας* usque ad eius finem; et inde ab internis internorum, propterea quod *κοσμος* servandus est per vos. Gaudete igitur, laetemini, quod estis *μακαριοι* prae (*παρα*) hominibus cunctis in terra, quia vos servaturi estis *κοσμον* totum.

Factum igitur est, quum Iesus finisset loqui haec verba cum suis *μαθηταις*, pergens adhuc in sermone, dixit iis: ecce, *εφορησα* meum *ενδυμα*; atque data est mihi *εξουσια* omnis a primo *μυστηριῳ*. Adhuc (*ετι*) parvum tempus est, et dicam vobis *μυστηριον* omne, et *πληρωμα* omne, et haud celabo quidquam vos inde ab hac hora, sed (*αλλα*) in perfectione absolvam vos *πληρωματι* toto, et perfectione omni, et *μυστηριῳ* omni, quae eadem sunt 16 finis finium omnium, et *πληρωμα πληρωματων* omnium, atque *γνωσις γνωσεων* omnium, quae sunt in meo *ενδυματι*. Dicam vobis *μυστηρια* omnia inde ab externo externorum usque ad internum internorum: *πλην* audite, dicam vobis res omnes, quae evenerunt mihi.

Factum igitur est, quum sol exortus esset in locis orientis, descendit magna *δυναμις* lucis, in qua meum *ενδυμα*, quod posui in vicesimo quarto *μυστηριῳ*, sicuti

3. gaudete (add. et P.) 8. impletum erat (vel potius: tempus *δε* perfectionis suae est etc. b. S. legit ⲙ̄ⲡⲉϥϫⲱⲕ pro ⲙ̄ ⲡⲉϥϫⲱⲕ P.) 10. internis (interno P.) 15. *μαθηταις* (ad suos *μαθητας* P.) 16. ecce (add. igitur P.) *εφορησα* (*φορεω*? P.) 27. exortus esset (vel: „exoriretur" P.) 29. sicuti

iam dixi vobis nunc. Et inveni μυστηριον in meo ενδυματι, scriptum in quinque verbis, quae (pertinent) ad altitudinem: *zama zama ózza rachama ózai*, cuius est solutio: μυστηριον, quod est extra in κοσμῳ, cuius causa universum factum est, hoc est egressio omnis et elatio omnis, hoc proiecit emanationes omnes et haec, quae sunt in istis omnibus. Et huius causa μυστηριον quodquod factum est atque etiam eorum τοποι omnes. Veni ad nos, quod nos socia tua μελη. Nos autem (δε) omnes tecum quoque. Nos unus idemque, atque (tu es) unus idemque (sc. tecum et nobiscum). Istud est primum
17 μυστηριον, quod factum est ab initio in hoc, qui ineffabilis, antequam προηλθε; atque nomen illius nos omnes sumus.

Nunc igitur nos omnes simul vivimus tibi apud ultimum οριον, quod idem est ultimum μυστηριον inde ab internis. Istud quoque μερος est nostri. Nunc igitur misimus tibi tuum ενδυμα, quod ipsum tuum est inde ab initio, quod posuisti in ultimo ορῳ, qui idem est ultimum μυστηριον ab internis, usque dum eius tempus impleretur κατα κελευσιν primi μυστηριου. En, tempore eius absoluto, dabo id tibi. Veni ad nos! quia stamus apud te omnes, ut induamus tibi primum μυστηριον eiusque gloriam omnem per κελευσιν ipsius, quod dedit nobis primum μυστηριον, existens ενδυματα duo, quo induamus te, praeter (χωρις) hoc, quod misimus tibi, quia es dignus iis, quia (επειδη) tu es prior nobis atque factus est ante nos. Propter hoc igitur primum μυστηριον misit tibi per nos μυστηριον suae gloriae totius, quod est: εν-

(κατα modum). 2. proprie ⲡⲥϩⲁï est γραμμα, dein omnino Scriptum aliquod, liber. Puto, hoc in loco significare: scriptum verbum. 4. κοσμῳ (vel: extra κοσμον? P.) 12. factum est (fuit P.) 22. dabo id tibi (induamus tibi? P.) 28. factus est (pro „est" legendum: „es" vel: fuisti P.)

δυματα duo. Primum quidem (*μεν*), est in eo gloria omnis nominum omnium *μυστηριων* atque *προβολαι* omnes *ταξεων χωρηματων* istius, qui ineffabilis est. Et secundum 18
ενδυμα, quod est in eo gloria omnis nominis *μυστηριων* omnium et *προβολων* omnium, quae sunt in *ταξεσι χωρηματων* duorum primi *μυστηριου*. — Et hoc *ενδυμα*, quod misimus tibi nunc, est in eo gloria nominis *μυστηριου*, *μηνευτου*, quod idem est primum praeceptum, atque *μυστηριον* quinque *χαραγμων*, et *μυστηριον* magni *πρεσβευτου* huius, qui est ineffabilis, quod idem est magnum lumen, atque etiam *μυστηριον* quinque *προηγουμενων*, qui iidem sunt quinque *παραστατai*, atque etiam est in *ενδυματι* illo gloria nominis *μυστηριου ταξεων* omnium *προβολων θησαυρου* lucis, atque etiam eorum *σωτηρες*, atque etiam *ταξεις ταξεων*, quae sunt septem *αμην*, et quae sunt septem *φωναι*, atque etiam quinque arbores, atque etiam tria *αμην*, atque etiam *σωτηρ* geminorum, qui sunt puer pueri, atque etiam *μυστηριον* novem *φυλακων* trium *πυλων θησαυρου* luminis, atque etiam est in eo gloria omnis nominis, quod est in dextro, et eorum, qui sunt omnes in *μεσω*, atque etiam est in eo gloria omnis nominis
magni *αορατου*, qui est magnus *προπατωρ*, atque etiam 19
μυστηριον trium *τριδυναμεων*, atque etiam *μυστηριον* eorum *τοπου* totius, atque etiam *μυστηριον* eorum *αορατων* omnium et versantium omnium in decimo tertio *αιωνων*, atque etiam nomen duodecim *αιωνων*, atque etiam eorum *αρχοντων* omnium, atque etiam eorum *αρχαγγελων* omnium, atque etiam eorum *αγγελων* omnium, atque etiam ver-

2. *μυστριων* (add. omnium P.) 2. *προβολαι* omnes (vel: *προβολων* omnium P.) 4. quod (delendum videtur „quod" P.) 14. eorum (earum P.) 14. *σωτηρες* (*σωτηρων*? P.) 15. *ταξεις ταξεων* (*ταξεων των ταξεων*? P.) 16. arbores (arborum? P.) 17. tria (trium? P.) 17. *σωτηρ* (*σωτηρος*? P.) 25. in MS. legitur ϩⲙ̅ ⲡⲙⲉϩ ⲙⲛ̅ ϣⲟⲙⲛⲧⲉ ⲛ̅ ⲛ ⲁⲓⲱⲛ vitiose, cf. ⲕ̅ⲏ̅, b.

santium omnium in duodecim *αιωσιν*, atque *μυστηριον* omne nominis versantium omnium in *εἱμαρμενῃ* et in caelis omnibus, et *μυστηριον* totum nominis versantium omnium in *σφαιρᾳ*, atque etiam eorum *στερεωματος* et horum, qui in iis, omnium, atque etiam eorum *τοπων* omnium. En igitur, misimus tibi hoc *ενδυμα*, quod nemo cognovit inde a primo praecepto desuper, propterea quod splendor eius luminis erat occultus in eo, neque *σφαιραι* et *τοποι* omnes inde a primo praecepto desuper. Festina igitur, indue hoc *ενδυμα*; veni ad nos, nam indigemus te, ut induamus te *ενδυμασι* duobus per *κελευσιν* primi *μυστηριου*, usque dum eius tempus impleretur statutum
20 ab Ineffabili. Ecce igitur impletum est eius tempus. Veni igitur ad nos cito, ut induamus tibi ea, usque dum absolvas *διακονιαν* omnem perfectionis primi *μυστηριου*, statutam ab Ineffabili. Veni ad nos cito, induemus ea tibi *κατα κελευσιν* primi *μυστηριου*; adhuc enim (*ετι γαρ*) minimum (*ελαχιστον*) tempus est. Venis ad nos, et relinques *κοσμον*. Veni igitur, cito accipies tuam gloriam omnem, quae gloria est primi *μυστηριου*.

Factum igitur est, quum viderem *μυστηριον* horum verborum omnium in meo *ενδυματι*, quod misit mihi, indui istud hora illa. Et factus sum lumen quam maxime, et volavi in altitudinem, et veni ad *πυλην στερεωματος*, factus lumen quam maxime, nullus modus lumini, quo eram. Atque commotae super se invicem omnes *πυλαι στερεωματος*, apertae sunt omnes simul. Et *αρχοντες* omnes et *εξουσιαι* omnes atque *αγγελοι* omnes,

4. *ϛερεωματος* (*ϛερεωματων* P.) 10. *ενδυμα* (add. tibi P.) 10. indigemus te (cf. supra pag. 12. l. 15. et 22. P.) 11. *ενδυμασι* (add. tuis P.) 12. in margine addita legis: quae sunt tibi inde ab initio apud primum *μυστηριον*. 12. eius tempus (hic et lin. sq. redundat „eius" P.) 16. veni (add. igitur P.) 22. meo (non legitur „meo" in textu P.) 27. omnes

qui in eo, perturbati sunt omnes simul propter magnum lumen, quod erat mihi. Atque intuiti in ενδυμα luminis, quo eram indutus, quod erat lumen, viderunt μυστηριον, super quod eorum nomina, timuerunt quam maxime, 21 et soluta sunt eorum vincula omnia, quibus erant cincti, atque unusquisque cessavit in sua ταξει, et prosternentes se omnes coram me, adorarunt me dicentes: quomodo mutavit nos dominus universi haud scientes? Et cecinerunt ὑμνους (ὑμνευε) omnes simul interno internorum. Me autem (δε) haud videbant, sed (αλλα) videbant lumen tantummodo, et erant in magno timore, et perturbabantur maxime, et cecinerunt ὑμνους interno internorum.

Relicto vero (δε) loco illo, adscendi in primam σφαιραν, factus (in Copt. ⲉⲓⲟ = ων) lumen quam maxime, plus quam, quo splendui in στερεωματι, quadragies novies.

Factum igitur est, quum venissem ad πυλην primae σφαιρας, commotae sunt eius πυλαι et apertae sunt ipsae sponte simul. Intravi in οικους σφαιρας, exhibens lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi, et perturbati sunt super se invicem αρχοντες omnes et versantes omnes in σφαιρᾳ illa, et conspexerunt magnum lumen, quod erat mihi. Et intuiti in meum ενδυμα, viderunt μυστηριον sui nominis in eo, et conturbati sunt magis. Et fuerunt in magno timore, dicentes, πως dominus universi mutavit nos, haud scios? Et soluta sunt 22 vincula eorum omnia, atque etiam eorum τοποι, eorumque ταξεις. Et unusquisque cessavit in sua ταξει. Prosternentes se omnes simul adorarunt me coram me aut coram meo ενδυματι. Et cantarunt ὑμνους omnes simul interno internorum, versantes in magno timore et in

(non legitur „omnes" in textu P.) 4. nomina (nomen P.) 6. ταξει (vel: reliquit suam ταξιν P.) 28. ταξει (vel: reliquit suam ταξιν P.)

magna perturbatione. Et relicto illo loco, veni ad πυλην secundae σφαιρας, quae est εἱμαρμενη. Commotae autem (δε) sunt eius πυλαι omnes et apertae sunt inter se invicem. Et ingressus sum in οικους εἱμαρμενης, factus lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi. Eram enim (γαρ) lux in εἱμαρμενῃ maior quam σφαιρα quadragies novies. Et perturbati sunt αρχοντες omnes et versantes omnes in εἱμαρμενῃ, et ceciderunt super se omnes, fuerunt in magno timore, videntes magnum lumen, quod erat mihi. Et intuiti in meum ενδυμα lucidum, viderunt μυστηριον sui nominis in meo ενδυματι, et magis perturbati, fuerunt in magno timore, dicentes: quomodo dominus universi mutavit nos, haud scientes? et soluta sunt vincula omnia eorum τοπων, eorumque ταξεων, eorumque οικων. Venerunt omnes simul, prosternentes se adorarunt me coram me. Et cecinerunt ὑμ-
23 νους omnes simul interno internorum, versantes in magno timore et in magna perturbatione.

Relicto loco illo, adscendens ad magnos αιωνας αρχοντων, veni ad eorum καταπετασματα, eorumque πυλας, exhibens lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi. Factum igitur est, quum pervenissem ad duodecim αιωνας, commota sunt super se invicem eorum καταπετασματα, eorumque πυλαι. Contracta sunt sola sponte καταπετασματα, et eorum πυλαι apertae sunt super se invicem. Et ingressus sum ad αιωνας, factus (ων) lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi, maius quam lumen, quo splendui in οικῳ εἱμαρμενης quadragies novies. Atque eorum αγγελοι omnes et αιωνες, eorumque αρχαγγελοι, eorumque αρχοντες, eo-

9. omnes (deleatur „omnes" et addatur „invicem" P.) 9. timore (add. „valde" P.) 20. eorumque (atque etiam eorum P.) 21. maxime (add. „et" P.) 24. eorumque (atque etiam eorum P.) 28. οικῳ (οικοις cf. supra l. 4. P.)

rumque dii, eorumque domini, eorumque εξουσιαι, eorumque τυραννοι, eorumque vires, eorumque σπινθηρες, eorumque φωστηρες, eorumque χωρισσυνζυγοι, eorumque αορατοι, atque etiam eorum προπατορες, eorumque τριδυναμοι viderunt me, qui eram lux quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi. Et perturbati sunt super se invicem. Et magnus timor cecidit in eos, videntes magnum lumen, quod erat mihi. Et eorum magna perturbatio et magnus timor pervenerunt ad τοπον magni 24
προπατορος etiam αορατου atque trium magnorum τριδυναμων. Prae magno vero (δε) timore perturbationis eorum haud destitit currere huc et illuc in suo τοπῳ magnus προπατωρ ipse et tres τριδυναμοι, neque potuerunt claudere suos τοπους omnes prae magno timore, in quo erant, et commoverunt suos αιωνας omnes simul, suasque σφαιρας omnes, suasque κοσμησεις omnes, timentes et perturbati maxime propter magnum lumen, quod erat mihi, haud sicut tempore, quo erat mihi versanti in terra hominum, quum veniret super me ενδυμα lucidum. Non poterat enim (γαρ) sufferre lumen, sicut est in sua αληθειᾳ, alioquin κοσμος dissolveretur et qui in eo omnes simul. Sed (αλλα) lumen, quod erat mihi in duodecim αιωσι, maius quam quod fuit mihi in κοσμῳ apud vos octies millies et septies centies.

Factum igitur est, quum versantes omnes in duodecim αιωσι, quum viderent magnum lumen, quod erat mihi, perturbati sunt omnes super se invicem, et concurrerunt huc et illuc in αιωσι, atque commoti sunt super se invicem αιωνες omnes et caela omnia eorumque κοσμησις tota prae magno timore, qui erat iis, propterea 25
haud cognoverunt μυστηριον, quod factum est. — Atque

9. et magnus (add. „eorum" P.) 10. atque (add. „etiam") P. 20. γαρ (add. κοσμος P.) 24. centies (.....decies millies P.) 30. propterea (add. „quod" P.)

b

Adamas, magnus *τυραννος*, et *τυραννοι* omnes, qui sunt in *αιωσιν* omnibus, inceperunt *πολεμειν* incassum contra lumen. Et nescierunt, quocum *επολεμησαν*, propterea quod non videbant quemquam praeter lucem praestantissimam. Factum igitur est, quum belligerarent (*πολεμι*) contra lumen (Copt. ad verbum: in lumine), desponderunt omnes secum invicem, et delapsi in *αιωσι*, facti sunt sicut incolae terrae mortui, quibus nullus halitus. Et sustuli partem tertiam ex (Copt. in) eorum omnium vi, ut ne valerent (*ενεργι*) in suis *πραξεσι* malis, et ne, si forte homines, qui in *κοσμω*, invocaverint (*επικαλει*) eos in illorum *μυστηριοις*, quae portarant desuper *αγγελοι* peccantes (Copt. ⲡⲁⲣⲁⲃⲁ = *παραβαινοντες*), quorum (scil. haec *μυστηρια*) sunt *μαγια*, — ne igitur, si invocaverint (*επικαλει*) eos in suis *πραξεσι* malis, possent perficere eas (sc. *πραξεις*); et *εἱμαρμενην* atque *σφαιραν*, quae sunt dominae eorum, mutavi et reddidi eas sex menses conversas in sinistram (sc. partem) atque perfecerunt sua *αποτελεσματα*, et sex menses intuentes in dextram, perficientes sua *αποτελεσματα*; per *κελευσιν* autem (*δε*) primi praecepti et per *κε-*
26 *λευσιν* primi *μυστηριου* posuerat eas intuentes sinistram omni tempore Ieû, *επισκοπος* luminis perficientes sua *αποτελεσματα* suasque *πραξεις*. Factum igitur est, quum venissem ad eorum *τοπον*, fuerunt inobedientes (*ατακτι*) et belligerantes (*πολεμι*) contra lumen. Abstuli partem tertiam vis suae, ut ne possent perficere suas *πραξεις* malas; atque *εἱμαρμενην* et *σφαιραν*, quae sunt dominae eorum, mutavi et posui eas intuentes sinistram sex menses, perficientes sua *αποτελεσματα*, et posui eas alios sex menses conversas in dextram, perficientes sua *αποτελεσ-*

2. ⲉ ⲛϫⲓⲛϫⲏ duplicem habet sensum: et gratis, latiori sensu: nulla praemissa causa et nequidquam. 14. *μαγια* (vel: quae sunt eorum *μαγιαι* P.) 23. suasque (atque etiam suas P.)

ματα. Haec igitur quum dixisset suis μαθηταις, dixit iis: cui sunt aures ad audiendum, audito.

Factum igitur est, quum Mariham audisset haec verba, quae dixit σωτηρ, attonite intuita in αερα tempus unius horae, dixit: mi domine, κελευε mihi, ut loquar in παρρησια. Respondens Iesus misericors dixit Marihamae: Mariham, μακαρια, quam absolvam in μυστηριοις omnibus quae (sc. pertinent) ad altitudinem, loquere in παρρησια, tu, cuius cor directum in regnum caelorum magis quam omnium tuorum fratrum.

Τοτε dixit Mariham σωτηρι: mi domine! Sermonem, quem dixisti nobis: „cui sunt aures ad audiendum, audito,“ 27
dicis, ut intelligamus (νοι) sermonem, quem dixisti. Audi igitur, mi domine! Dicam in παρρησια sermonem, quem dixisti, scilicet: Abstuli partem tertiam in vi αρχοντων των αιωνων omnium, atque mutavi eorum εἱμαρμενην, eorumque σφαιραν, quae sunt dominae illorum, ut, si invocaverit (επικαλει) eos genus (γενος) hominum in eorum μυστηριοις, quae docuerunt eos αγγελοι peccantes (παραβαντες) ad perficienda sua facinora mala et ανομα in μυστηριῳ suae μαγιας, — ut ne possent inde ab hac hora perficere sua facinora ανομα, nam abstulisti eorum vim iis, et eorum ordinatores horae, eorumque divinatores, et hos, qui monstrant hominibus, qui in κοσμῳ, res omnes futuras, ut ne habeant facultatem (νοει) inde ab hac hora monstrandi iis quidquam futurum, quoniam mutasti eorum σφαιραν, atque reddidisti eos sex menses conversos in sinistram, perficientes sua αποτελεσματα, et alios sex menses intuentes dextram, perficientes sua αποτελεσματα — de hoc sermone igitur, mi domine! locuta est hoc modo vis, quae in Esaia, προφητῃ, et protulit eum in παραβολῃ

5. unius (superflua videtur vox „unius“ P.) 21. ut ne (add. igitur P.) 27. σφαιραν (σφαιρας P.) 31. cf. Ies. 19, 1. 3. 12. P.

πνευματικῃ tempore, quo dixit de ὁρασει Aegypti, id est: „Ubi igitur, Aegypte, ubi sunt tui divinatores, et ordi-
28 natores horae, et hi, quos vocant e terra, et hi, quos vocant ex sese? Monstranto tibi igitur facinora, quae perpetrabit dominus Sabaoth." Fuit προφητευουσα igitur, antequam venires, vis, quae in Esaia, προφητῃ, fuit προφητευουσα tibi, te ablaturum esse vim αρχοντων των αιωνων atque mutaturum eorum σφαιραν eorumque εἱμαρμενην, ut ne scirent quidquam inde ab hac hora. De hoc ipso dixit: „Nescietis igitur quid dominus Sabaoth facturus sit": quod hoc est: nullus αρχων sciet haec, quae facies inde ab hac hora, quae eadem sunt Aegyptus, quoniam eadem sunt ὑλη inefficax, quae in Esaia, quae προφητευουσα tibi tempore, quo dixit: „nescietis igitur inde ab hac hora haec, quae faciet dominus Sabaoth," de vi luminis, quam sumsisti a Sabaotho, αγαθῳ, qui est in τοπῳ dextro, quae est in tuo σωματι ὑλικῳ hodie. Propter hoc igitur dixisti nobis, mi domine Iesu! „cui sunt aures ad audiendum, audito!" quoniam scies, cuiusnam cor acriter intendit in regnum caelorum.

Factum igitur est, quum Maria cessasset dicere haec verba, dixit: ευγε Maria! quoniam μακαριος tu prae
29 mulieribus omnibus, quae in terra, nam tu futura est πληρωμα πληρωματων omnium et finis finium omnium.

Quum Maria vero (δε) audisset σωτηρα loqui haec verba, laetata est maxime, et progressa ad Iesum prostravit se coram eo, adoravit eius pedes dicens ei: mi domine! Audi me, interrogabo te hoc verbum, te nondum locuto nobiscum de τοποις, in quos ivisti.

Respondens Iesus dixit Marihamae: loquere in παῤῥησιᾳ, neve time; res omnes, quas quaesieris, revelabo

3. quos vocant (vel potius: qui vocant P.) 4. igitur (add. inde ab hac hora P.) 14. quo dixit (dicens P.) 19. quoniam scies (vel: ut scias P.) 23. tu (add. es, quae P.)

tibi. Dixit: mi domine! Homines omnes scientes μυστηριον μαγιας αρχοντων των αιωνων omnium, et μαγιας αρχοντων εἱμαρμενης eorumque qui (sc. pertinent) ad σφαιραν, sicut docuerunt eos αγγελοι παραβαντες, et si επικαλωσιν eos in suis μυστηριοις, quae sunt eorum μαγιαι malae, ad impedienda facinora bona — perficient ea hoc tempore, nec ne?

Respondens δε Iesus dixit Mariae: Non perficient ea, sicut perficiebant ea inde ab initio, quod abstuli partem tertiam in eorum vi. Sed (αλλα) facient culpam in his qui norunt μυστηρια μαγιας decimi tertii αιωνος. Perfi- 30
cient ea καλως, accurate, quia non abstuli vim in τοπῳ illo κατα κελευσιν primi μυστηριου.

Factum vero (δε) est, quum cessasset Iesus dicere haec verba, perrexit Maria dixit: mi domine! num ordinatores horae et divinatores, num monstrabunt hominibus quod futurum sit iis inde ab hoc tempore? Respondens autem (δε) Iesus dixit Mariae: Si ordinatores horae inciderint in εἱμαρμενην et σφαιραν conversas in in sinistram κατα primam earum emanationem, dicta sua απαντᾳ et dicent quod oportet fieri; sin vero απαντᾳ εἱμαρμενῃ aut σφαιρᾳ conversis in dextram, haud nanciscuntur quidquam veri, quoniam converti earum αποτελεσματα et earum quatuor angulos, earumque tres angulos, et earum octo figuras; επειδη manserant earum αποτελεσματα ab initio conversa in sinistram, earumque quatuor anguli, earumque tres anguli, et octo earum figurae. Nunc autem (δε) reddidi eas sex menses conversas in sinistram et sex menses conversas in dextram.

2. Inter αρχοντων et των (add. omnium P.) 4. sicut (ad verbum: κατα modum, quo P.) 10. culpam (praetextum? P.) 11. αιωνος (add. et si επικαλωσι μυστηρια μαγιας eorum, qui s. quae sunt in decimo tertio αιωνι, P.) 15. num (vel potius: an non P.)

Qui igitur invenerit earum numerum inde a tempore, quo mutavi eas, constituens eas, ut sex menses intueantur sua *μερη* sinistra, et sex menses intueantur suas
31 vias dextras, qui igitur animadverterit eas hoc modo, sciet earum *αποτελεσματα* accurate et proferet res omnes, quas facient. Ὁ*μοιως* quoque divinatores, si *επικαλωσι* nomen *αρχοντων*, ut *απαντωσιν* iis intuentes in sinistram. Res omnes, de quibus interrogaverint eorum *δεκανους*, dicent iis accurate. Quodsi earum divinatores *επικαλωσιν* eorum nomina intuentes in dextram, non audient eos intuentes in aliam figuram *παρα* primam eorum dispositionem, in qua constituit ea Ieû, *επειδη* alia eorum nomina conversa in sinistram, et alia eorum nomina conversa in dextram. Et si *επικαλωσιν* eos conversi in dextram, haud accipient veritatem sibi, sed (*αλλα*) in perturbatione perturbabunt eos, et in *απειλῃ απειλησουσιν* iis, haud scientibus igitur eorum vias conversas in dextram, eorumque tres angulos, eorumque quatuor angulos, eorumque figuras omnes. Haud invenient quidquam veri, sed (*αλλα*) perturbabuntur in magna perturbatione, atque erunt in magna *πλανῃ*, et errabunt in magno errore, quoniam facinora, quae fecerunt hoc tempore in suis quatuor angulis conversae in sinistram, in quibus permanserant facientes ea conversae in sinistram, mutavi nunc, et reddidi eas sex menses facientes sua *σχηματα* omnia conversas in dextram, ut pertubarentur
32 perturbatione in sua completione, atque etiam reddidi

15. Cave ne referas ad verbum ϫⲉ, interpretans: haud dicent, quoniam sqq. ⲥⲉⲛⲁⲣ̅ ϩⲃⲁ ⲙ̅ⲙⲟⲟⲩ et ⲥⲉⲛⲁⲁⲡⲉⲓⲗⲓ ⲉⲣⲟⲟⲩ, monstrant, caelestia nomina et perturbare et comminari, infra enim in loco parallelo habes: ⲥⲉⲛⲁϭⲛ̅ ⲗⲁⲁⲩ ⲁⲛ ⲙ̅ⲙⲉ. 17. vias conversas (viam conversis P.) 18. eorumque et tres (atque etiam eorum P.) 23. sinistram (add. et in suis tribus angulis, et in suis octo figuris P.) 25. mutavi (add. ea P.) 27. com-

eas sex menses conversas in sinistram facientes facinora suorum *αποτελεσματων*, suorumque *σχηματων* omnium, ut in perturbatione perturbarentur, atque in *πλανῃ πλανωσιν αρχοντες*, qui sunt in *αιωσιν*, et in sua *σφαιρᾳ*, et in suis caelis, et in suis *τοποις* omnibus, ut ne *νοωσι* suam viam ipsi.

Factum igitur est, Iesu cessante dicere haec verba, Philippus sedens scripsit verba omnia, quae Iesus dixit — factum igitur est post haec, Philippus progressus prostravit se, adoravit pedes Iesu dicens: Mi domine, *σωτερ*, da *εξουσιαν* mihi loquendi coram te et interrogandi te hoc verbum, quod nondum locutus es nobiscum de *τοποις*, in quos ivisti propter tuam *διακονιαν*. Respondens *σωτηρ* misericors dixit Philippo: *εξουσια* data tibi proferendi, quod vis, verbi. Respondens vero (*δε*) Philippus dixit Iesu: Mi domine, propter quodnam *μυστηριον* mutasti colligationem *αρχοντων*, eorumque *αιωνων*, eorumque *είμαρμενης*, eorumque *σφαιρας*, eorumque *τοπων* omnium, atque reddidisti eos perturbatos in sua via et *πλανωσι* in suo *δρομῳ*, — hoc igitur fecisti iis propter salutem *κοσμου*, nec ne?

Respondens autem (*δε*) Iesus dixit Philippo et *μαθηταις* omnibus simul: Mutavi eorum viam in salutem 33
animarum (*ψυχων*) omnium: *αμην*, *αμην*, dico vobis, nisi mutassem eorum viam, perdituri essent multitudinem animarum (*ψυχων*), et transegissent multum tempus (*χρονον*) haud soluti *αρχοντες αιωνων*, et *αρχοντες είμαρμενης* et *σφαιρας*, atque etiam eorum *τοποι* omnes, eorumque caela omnia, eorumque *αιωνες* omnes, nec non *ψυχαι* transegissent multum tempus extra hunc locum, atque ces-

pletione (add. tota P.) 4. in sua *σφαιρᾳ* (in suis *σφαιραις* P.) 20. *πλανωσι* (vel: *επλανησαν* P.) 29. *αιωνες* omnes (vel: *τοπων* omnium, eorumque caelorum omnium, eorumque *αιωνων* omnium P.)

casset absolvi αριθμος ψυχων τελειων, quae referentur in κληρονομιαν altitudinis a μυστηριῳ, eruntque in θησαυρῳ luminis. Propter hoc igitur mutavi eorum viam, ut perturbarentur et, ut commoti amitterent vim, quae est in ὑλῃ eorum κοσμου, quam faciunt ψυχην, ut purgarentur cito et eveherentur ad hos, qui sunt servandi, ipsi et vis tota, et uti dissolverentur cito hi, qui non sunt servandi.

Factum vero est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Maria, pulchra in sua locutione, et μακαρια, prostravit se ad pedes Iesu, dixit:
34 Mi domine, ανεχε me, ut loquar coram te, neve irascere mihi, quod procreo molestiam tibi saepe interrogans te. Respondens σωτηρ in misericordia dixit Mariae: dic verbum, quod vis, et ego revelabo id tibi in παῤῥησιᾳ: Respondens vero (δε) Maria dixit Iesu: Mi domine! quomodo ψυχαι moratae essent extra hunc locum? aut quonam modo purgabunt eos cito? Respondens vero (δε) Iesus dixit Mariae: ευγε Maria! quaeris καλως in tua interrogatione bona, et praebes lucem rebus omnibus diligentia et ακριβειᾳ. Nunc igitur haud celabo quidquam vos inde ab hac hora, sed (αλλα) revelabo res omnes vobis industria et in παῤῥησιᾳ. Audi igitur Maria, et percipite vocem vos μαθηται omnes. Antequam divulgassem nuntium αρχουσιν omnibus αιωνων et αρχουσιν omnibus εἱμαρμενης et σφαιρας, ligati erant omnes suis vinculis et suis σφαιραις suisque σφραγισι κατα modum, quo ligavit eos inde ab initio Ieû, επισκοπος luminis et unusquisque eorum permanebat in sua ταξει atque unusquisque ambulabat in suo δρομιῳ κατα modum, quo disposuit eos Ieû, επισκοπος luminis. Et quum venisset tempus αριθμου Melchisedeci, magni παραληπτορος lumi-

2. a μυστηριῳ (a μυστηριοις P.) 9. vero (igitur P.) 25. αιωνων et (atque etiam P.) 30. in suo δρομῳ (κατα suum δρομον P.)

nis, veniebat in medium αιωνων et αρχοντων omnium, li- 35
gatorum in σφαιρᾳ et εἱμαρμενῃ atque abstulit purum
lumen ab αρχουσιν omnibus αιωνων et ab αρχουσιν omni-
bus εἱμαρμενης et σφαιρας. Abstulit enim (γαρ) ibi hoc,
quod turbavit eos. Et excitavit σπουδαστην, qui super
eos, ut converteret eorum κυκλους cito, et abstulit eo-
rum vim, quae in iis, et halitum eorum oris et lacri-
mas eorum oculorum atque etiam sudorem eorum
σωματων. Et Melchisedec, παραλημπτωρ lucis, purgavit
vires illas, ut portaret eorum lumen in θησαυρον luminis,
atque eorum cunctorum ὑλην collegerunt λειτουργοι αρ-
χοντων omnium, et acceperunt λειτουργοι αρχοντων omnium
εἱμαρμενης et λειτουργοι σφαιρας, qui infra αιωνας, ut inde
facerent ψυχην hominum, et pecorum, et reptilium, et
bestiarum (θηριων), et avium, atque mitterent in κοσμον
hominum. Atque etiam παραλημπτορες solis et παραλημ-
πτορες lunae, quum adspexissent caelum, ut viderent σχη-
ματα viarum αιωνων et σχηματα εἱμαρμενης et σφαιρας et
abstulisse eum vim luminis ab istis, et pararunt se πα-
ραλημπτορες solis, ut dimitterent illud, usque dum da- 36
rent παραλημπτορσι Melchisedcei. Purum lumen eorum-
que ὑλικην faecem tulerunt in σφαιραν, quae est infra
αιωνας, ut facerent (inde) ψυχην hominum, atque etiam
ut facerent (inde) reptilia et pecora et bestias (θηρια) et
aves κατα κυκλον αρχοντων σφαιρας illius et κατα σχηματα
omnia illorum conversionis, et ut deiicerent ea in κοσμον
hominum, et ut fierent ψυχαι in τοπῳ illo κατα modum,

7. oris et (atque etiam P.) 10. eorum (vel: earum P.) 14. ψυχην (ψυχας P.) 19. abstulisse eum (vel: abstulissent s. abstulerunt cf. nota textui h. l. subiecta. At si lectionem Codicis tuemur: abstulisset sc. Melchisedek. cf. l. 1 sq. P.) 20. dimitterent (vel: deponerent P.) 21. Purum lumen (vel potius: Melchisedeci, purgatoris luminis P.) 23. ψυχην (ψυχας P.) 26. illorum conversionis (conversionis eius scil.

quem iam dixi vobis. Haec igitur perficiebant perseverantes, antequam eorum vis diminueretur in iis et debilitaretur et *ατονησωσιν* et fierent impotentes. Factum igitur est, quum fierent impotentes et vis sua cessaret in iis, et ut fierent debiles in sua vi, et ut cessaret lumen, quod est in eorum *τοπῳ*, et ut regnum suum dissolveretur atque universum eveheretur cito — factum igitur est, quum cognossent haec pro tempore, et quum factus esset *αριθμος ψηφου* Melchisedeci, *παραλημπτορος*, veniebat iterum, ut intraret in medium *αρχοντων αιωνων* omnium et in medium *αρχοντων* omnium *εἱμαρμενης* atque *σφαιρας* et turbavit eos ad remittendos eorum *κυκλους* celeriter, — et illico *θλιβουσι*, ut eiicerent vim ex se, ex
37 halitu sui oris, et ex lacrimis suorum oculorum et ex sudore suorum *σωματων*. Et purgavit ea Melchisedec *παραλημπτωρ* luminis *κατα* modum, quem fecit perseverans, et ferebat eorum lumen in *θησαυρον* luminis, et *ὑλην* faecis (aut erroris) eorum *αρχοντες* omnes *αιωνων* et *αρχοντες εἱμαρμενης* et *σφαιρας* circumdedere, ut devorarent eam, et haud siverunt ire, ut fierent *ψυχαι* in *κοσμῳ*; devorarunt igitur illorum *ὑλην*, ut ne fierent impotentes, (sc. *μη*) *ατονωσιν*, atque vis sua cessaret in iis et regnum suum dissolveretur; sed devorarunt eam, ut ne dissolverentur, sed (*αλλα*) morarentur, ut facerent longum tempus (i. e. moram) huic perfectioni *αριθμου ψυχων τελειων*, quae erunt in *θησαυρῳ* luminis. Factum igitur est, quum *αρχοντες αιωνων* et *εἱμαρμενης* et *σφαιρας* perseverarent facientes hunc *τυπον*, convertentes semet, edentes faecem (aut errorem) suae *ὑλης*, haud sinentes fieri *ψυχην* in *κοσμῳ* hominum, ut diutius essent reges (aut regnarent), et ut essent longum tempus extra hunc

σφαιρας P.) 3. et fierent (aut P.) 4. cessaret (rectius: inciperet — *αρχι* i. e. *ηρξατο* — cessare P.) 5. cessaret (add. ipsorum P.)

locum vires, quae sunt vires ex ipsis, quae eaedem sunt ψυχαι. Haec igitur perseverarunt facientes κυκλοις duobus permanentes.

Factum igitur est, quum venissem adscensurus in διακονιαν, propter quam vocatus sum per κελευσιν primi 38 μυστηριου, adscendi in medium τυραννων των αρχοντων duodecim αιωνων, meo ενδυματι induto mihi, factus lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi. Factum igitur est, quum viderent magnum lumen, quod est mihi, τυραννοι illi, magnus Adamus, τυραννος, et τυραννοι omnes duodecim αιωνων, ηρξαντο omnes πολεμειν cum lumine mei ενδυματος, volentes κατεχειν illud apud se, ut morarentur rursus in suo regno. Haec igitur faciebant nescientes, quocum πολεμουσιν. Quum igitur essent ατακτουντες πολεμησαντες cum lumine, τοτε ego κατα κελευσιν primi μυστηριου commutans vias et δρομους suorum αιωνων, et vias suae εἱμαρμενης suaeque σφαιρας, reddidi eos sex menses intuentes in tres angulos sinistros et in quatuor angulos, et in ea, quae sunt in conspectu (i. e. e regione) illorum, et in octo sua σχηματα κατα ipsum modum, quo erant ab initio. Eorum conversionem δε, aut eorum intuitum mutavi in aliam ταξιν, et reddidi eos etiam sex menses intuentes in facinora suorum αποτελεσματων in suis quatuor angulis dextris et in suis tribus angulis, nec non iis, quae sunt e regione illorum, et in suis octo σχημασιν, et perturbavi eos in magna perturbatione, et feci eos πλανᾳν in πλανῃ αρχοντας αιω- 39 νων atque αρχοντας omnes εἱμαρμενης et σφαιρας, et perturbavi eos maxime, et haud potuerunt igitur inde ab hac hora converti ad faecem (aut errorem) suae ὑλης, ut devorarent eam, nimirum ut sui τοποι diutius perse-

1. ex ipsis (in ipsis P.) 7. ενδυματι (add. lucis P.) 23. etiam sex (alios sex P.) 24. in suis (in textu non legitur „suis" P.)

verarent atque ut magnum tempus regnarent. Sed (αλλα) quum abstulissem tertiam partem virium illorum, mutavi eorum σφαιρας, ut aliquod tempus intuerentur in sinistra atque etiam aliquod tempus intuerentur in dextra. Mutavi eorum viam totam, eorumque δρομον totum, et feci festinantem viam δρομου illorum, ut purgarentur celeriter et eveherentur celeriter. Et abbreviavi eorum κυκλους et reddidi levem eorum viam. Et festinarunt valde et sunt incitati in sua via, neque potuerunt inde ab hac hora devorare ὑλην faecis puri luminis sui. Et abbreviavi eorum tempora eorumque χρονους, ut perficeretur cito αριθμος τελειος ψυχων, quae suscipient μυστηριον, quae erunt in θησαυρῳ luminis. Nisi igitur mutassem eorum δρομους et ni abbreviassem eorum χρονους, non sivissent ullam ψυχην venire in κοσμον propter
40 ὑλην suae faecis, quam devorarunt, atque perditurae essent multitudinem ψυχων. Propter hoc igitur dixi vobis tempore: Abbreviavi tempora propter meos electos. Alioquin nulla ψυχη potuisset servari. Abbreviavi δε tempora et χρονους propter αριθμον τελειον ψυχων, quae suscipient μυστηριον, quae eaedem sunt electi, et, ni abbreviassem eorum χρονους, nulla ψυχη ὑλικη potuisset servari, sed (αλλα) fuissent αναλισκομεναι in igne, qui est in σαρκι αρχοντων: hic igitur est sermo, quem tu interrogasti me in ακριβειᾳ.

Factum δε est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, prosternentes omnes se simul adorarunt eum atque dixerunt ei: Nos μακαριοι παρα hominibus cunctis, revelante te nobis haec magna magnitudinis.

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Audite, audite de rebus, quae evenerunt mihi in αρ-

8. Et (atque igitur P.) 18. cf. Ev. Matth. 24, 22. Marc. 13, 20. 22. potuisset servari (vel potius: servaretur P.)

χουσι duodecim αιωνων, et in eorum αρχουσιν omnibus,
eorumque dominis, eorumque εξουσιαις, eorumque αγγε-
λοις, eorumque αρχαγγελοις. Quum vidissent igitur εν-
δυμα lucidum, quod super me, isti et eorum χωρισσυν-
ζυγοι [unus quisque eorum vidit μυστηριον sui nominis,
quod est in meo ενδυματι lucido, induto mihi] proster- 41
nentes se omnes simul adoraverunt ενδυμα lucidum, quod
super me, et exclamarunt omnes simul dicentes: πως
dominus universi mutavit nos haud scientes, atque ὑμ-
νευσαν omnes simul interno internorum, atque eorum
τριδυναμεις omnes, eorumque magni προπατορες, eorumque
αγεννητοι, eorumque αυτογενεις, eorumque ευγεννητοι, eo-
rumque dii, eorumque σπινθηρες, eorumque φωστηρες;
ἁπαξ ἁπλως et eorum magni omnes. Viderunt τυραννους
suorum τοπων, deminuta vi in iis, versantes in debilitate,
et fuerunt ipsi quoque in magno timore, immenso. Et
εθεωρουν μυστηριον sui nominis in meo ενδυματι, et perge-
bant venire, ut adorarent μυστηριον sui nominis in meo
ενδυματι, neque potuerunt propter magnum lumen, quod
erat mecum. Sed (αλλα) adorarunt remoti a me pau-
lulum. Adorarunt δε lumen mei ενδυματος, et exclama-
runt omnes simul ὑμνευοντες interno internorum.

Factum igitur est, quum haec evenissent τυραννοις,
qui sunt in αρχουσι, despondentes animo cuncti decide-
runt in suos αιωνας et facti sunt sicut mundi incolae
mortui, nullo halitu (sc. versante) in iis, eodem modo
rursus, quo fuerunt (Copt. quem fecerunt) hora, qua 42
abstuli suam vim ab iis. Factum igitur est post haec,
quum venissem ex αιωσιν illis, unus quisque horum
omnium, qui sunt in duodecim αιωσιν, illigati sunt om-
nes in suas ταξεις, et perfecerunt facinora κατα modum,
quo disposui eos, ut transigerent sex menses conversi

12. ευγεννητοι (γεννητοι P.) 15. suorum τοπων (vel potius: sui τοπου P.) 31. facinora (add. sua P.)

in sinistram facientes sua facinora in suis quatuor angulis, et in tribus suis angulis, et in his, quae sunt e regione illis; atque rursus ut transigerent alios sex menses intuentes in dextram, et in suos tres angulos, et suos quatuor angulos, et in haec, quae e regione illorum. Hic igitur est modus, quo ambulabunt hi, qui sunt in εἱμαρμενῃ et σφαιρᾳ.

Factum igitur est post haec veni in altitudinem ad καταπετασματα decimi tertii αιωνος. Factum igitur est, quum venissem ad sua καταπετασματα, contracta sola ipsa, aperta sunt mihi. Ingressus ad decimum tertium αιωνων inveni πιστιν σοφιαν infra decimum tertium αιωνα, solam eam, nullo illorum versante apud eam. Sedebat δε in loco illo λυπουσα et lugens, quod haud duxerunt eam ad decimum tertium αιωνα, suum locum in altitudine. Atque etiam ελυπει propter aerumnas, quas fecit ei αυθαδης, qui unus est e tribus τριδυναμεις, horum δε si locutus fuerim vobiscum de emanatione, dicam
43 vobis μυστηριον, πως hi facti sint. Factum igitur est, quum videret me πιστις σοφια, factum lumen quam maxime, nullus modus lumini, quod erat mihi, fuit in magna perturbatione, atque intuita in lumen mei ἐνδυματος vidit μυστηριον sui nominis in meo ενδυμάτι, atque etiam splendorem totum sui μυστηριου, quoniam fuerat ab initio in τοπῳ altitudinis, in decimo tertio αιωνι. Sed ὑμνευε luci, quae in altitudine, quam vidit in καταπετασματι θησαυρου lucis. Factum igitur est, quum permaneret ὑμνευουσα luci, quae in altitudine, αρχοντες omnes adspexerunt coram magnis duobus τριδυναμοις et eius αορατῳ, coniuncto cum illa, et viginti duobus προβολαις αορατοις, επειδη πιστις σοφια eiusque συνζυγος, istae atque aliae viginti duae προβολαι reddiderunt viginti quatuor

9. αιωνος (αιωνων P.) 26. vidit (viderat? P.) 30. et viginti (add. aliis P.)

προβολας, quas *προεβαλε* magnus *προπατωρ αορατος*, iste et magni duo *τριδυναμοι*.

Factum igitur est, quum Iesus dixisset haec suis *μαθηταις*, progressa Mariham dixit: Mi domine! audivi te hoc tempore dicentem, *πιστιν σοφιαν* quoque esse in viginti quatuor *προβολαις*. Et *πως* non erat in eorum loco (*τοπῳ*)? *αλλα* dixisti: „Inveni eam infra decimum tertium 44 *αιωνα*." Respondens Iesus dixit suis *μαθηταις*: Factum est, quum esset *πιστις σοφια* in decimo tertio *αιωνων*, in *τοπῳ* suarum sororum omnium, *αορατων*, quae ipsae sunt viginti quatuor *προβολαι* magni *αορατου* — factum igitur est iussu primi *μυστηριου*, intuita in altitudinem *πιστις σοφια* vidit lumen *καταπετασματος θησαυρου* lucis. Et *επεθυμησεν* ire in *τοπον* illum. Et haud potuit venire in *τοπον* illum. Destitit *δε* facere *μυστηριον* decimi tertii *αιωνος*. *Αλλα υμνευε* luci altitudinis, quam vidit in lumine *καταπετασματος θησαυρου* lucis. Factum igitur est, quum caneret *υμνους τοπῳ* altitudinis, *αρχοντες* omnes, qui sunt in duodecim *αιωσιν*, odio habuerunt eam, hi, qui in parte inferiori, propterea quod cessavit in suis *μυστηριοις*, et quoniam voluit ire in altitudinem, ut esset supra eos. Propter hoc igitur irati sunt ei et odio eam habuere. Atque magnus *τριδυναμος αυθαδης*, qui tertius est *τριδυναμος* et versatur in decimo tertio *αιωνι*, hic qui fuit inobediens haud *προβαλλων* omnem puritatem suae vis, quae in eo, neque (*ουδε*) exhibens purum lumen tempore, quo *αρχοντες* dederunt suam puritatem, volens esse dominus supra decimum tertium *αιωνα* totum, et qui 45 sunt infra eum, — factum igitur est, quum *αρχοντες* duodecim *αιωνων* irati essent *πιστει σοφιᾳ*, quae est supra

5. esse in (vel potius: unam quoque esse e P.) 20. cessavit in suis mysteriis (vel potius: reliquit eorum mysteria P.) 21. super eos (add. omnes P.) 26. lumen (vel potius: puritatem sui luminis P.)

illos, odio habuerunt eam maxime, et magnus τριδυναμις αυθαδης, de quo nunc iam dixi vobis, secutus est quoque αρχοντας duodecim αιωνων, atque iratus est quoque πιστει σοφιᾳ et odio eam habuit maxime, quoniam constituit ire in lumen, quod est supra eum, et προεβαλεν ex se magnam vim facie leonis, et ex sua ὑλῃ, quae in eo, προεβαλεν aliam multitudinem προβολων ὑλικων, vehementium maxime, et misit eas in τοπους infernos, ad μερη χαους, ut insidiarentur πιστει σοφιᾳ ibi, et auferrent eius vim, quae in ea, propterea quod constituit ire in altitudinem, quae est supra eos omnes, et quoniam cessavit quoque facere suum μυστηριον, et (αλλα) perseveravit lugere, quaerens lumen, quod vidit; et odio habuerunt eam αρχοντες, qui stant aut qui manent in μυστηριῳ, quod faciunt, atque etiam odio habuerunt eam φυλακες omnes, qui apud πυλην αιωνων. Factum est igitur post haec e statuto primi statuti, magnus αυθατης τριδυναμος,
46 qui unus est e tribus τριδυναμεις, εδιωκε σοφιαν in decimo tertio αιωνι, ut adspiceret μερη inferna, ut videret suam δυναμιν lucis in loco illo, quae est facie leonis, et ut επιθυμησῃ eam, ut veniret in locum (τοπον) illum, ut auferrent eius lucem, quae in ea. Factum igitur est post haec, vidit desuper, conspexit eius vim luminis in μερεσιν infernis, et nesciebat pertinere ad τριδυναμον αυθαδη, αλλα opinata est, illud esse e lumine, quod viderit ab initio in altitudine, quod est e καταπετασματι θησαυρου lucis, et cogitavit apud se: Veniam in τοπον illum χωρις meae συνζυγου, ut sumam lumen, quod procrearunt mihi αιωνες lucis, ut queam venire ad lumen luminum, hoc quod in altitudine altitudinum. Haec igitur cogitans exiit e suo τοπῳ decimi tertii αιωνος, et adscendit ad duo-

12. suum (eorum P.) 17. αυθατης (ut infra pag. seq. P.) 31. adscendit (ivit P.)

decim *αιωνας*. E*διωκον* eam *αρχοντες αιωνων* et irati sunt
ei, quoniam opinata est, invenire in magnitudinem.
Egressa *δε* e duodecim *αιωσι*, venit in *τοπους χαους*. Et
accessit ad vim luminis cum facie leonis, ut devoraret
eam. Circumdederunt *δε* eam *προβολαι* omnes *υλικαι* 47
αυθατους. Et magna vis luminis cum facie leonis devoravit *δυναμεις* luminis in *σοφιᾳ*, et purgavit eius lumen,
quod devoravit, et eius *υλην*. Proiecerunt eam in chaos.
Fuit *αρχων* cum facie leonis in chao, cuius dimidia pars
est flamma, et cuius altera pars dimidia est caligo, qui
est Ialdabaôth, quem dixi vobis multis vicibus. Haec
igitur quum facta essent, debilitata est *σοφια* quam maxime. Atque etiam incepit vis luminis cum facie leonis
auferre vires omnes luminis in *σοφιᾳ*. Atque vires omnes *υλικαι αυθαδους* circumdederunt *σοφιαν* simul, afflixerunt eam. Exclamans maximopere *πιστις σοφια* clamavit
ad lumen luminum, quod vidit ab initio, *πιστευουσα* ei,
et dixit hanc *μετανοιαν* dicens hoc modo: „lumen luminum, cui *επιστευσα* inde ab initio, audi igitur nunc, lumen,
meam *μετανοιαν*. Serva me, lumen, quod cogitationes malae
venerunt in me. Intuit sum, o lumen, in *μερη* inferna. Vidi
lumen in illo loco cogitans: me venturam esse in *τοπον* il- 48
lum, ut sumam lumen illud. Et progressa versor in caligine, quae in chao inferno. Nec potui evolare, venire in
meum *τοπον*, propterea affligor in *προβολαις* omnibus *αυθαδους*, et vis cum facie leonis abstulit meum lumen, quod in
me. Et exclamavi ad *βοηθειαν*, neque mea vox adscendit
in caligine. Et adspexi in altitudinem, ut *βοηθησῃ* mihi
lumen, cui credidi. Et quum adspexissem in altitudinem,

1. duodecim *αιωνας* (vel potius: duodecimum *αιωνα*. Sed legendum fortasse in textu ⲡⲙⲛ̄ⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ „duodecim" pro ⲡⲙⲉϩⲙⲛ̄ⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ „duodecimum" P. 1. E*διωκον* (E*διωξαν* P.) 2. in (deleatur: in P.) 13. vis (add. illa P.) 25. propterea affligor (propterea quod affligor vel afflictus, oppressus sum P.)

vidi αρχοντας omnes αιωνων multorum. Et intuiti in me laetantur de me haud patrante quidquam iis mali. Αλλα odio me habebant sine causa. Et quum viderent αρχοντας αιωνων laetantes de me προβολαι αυθαδους, intellexerunt, non mihi allaturos esse βοηθειαν αρχοντας αιωνων, atque confisae sunt προβολαι illae, quae affligebant me in iniustitia. Atque lumen, quod haud accepi ego ab illis, abstulerunt a me. Nunc igitur, lumen αληθειας, scis, me fecisse haec in mea simplicitate opinantem, pertinere ad te lumen cum facie leonis. Et peccatum, quod commisi, manifestum est coram te. Ne fac, me amplius indigere, domine, quoniam credidi tuo lumini inde ab initio. Domine, lumen virium, ne fac me amplius indigere meo lumine. Nam propter tuam αφορμην tuumque lumen versor in hac afflictione. Et pudor obtexit
49 me. Et propter causam tui luminis sum peregrinus meis fratribus αορατοις atque etiam προβολαις magnis Βαρβηλω. Haec mihi acciderunt, o lumen, quod aemulata sum tuo habitaculo. Et venit in me ira αυθαδους, qui non audivit tuam κελευσιν, ut προβαλῃ e προβολῃ suam vim, propterea quod fui in eius αιωνι haud faciens eius μυστηριον. Et irridebant mihi αρχοντες omnes αιωνων. Et sum in illo τοπῳ lugens, quaerens tuum lumen, quod vidi in altitudine. Et quaerebant me φυλακες πυλης αιωνων et εσκοπτον me omnes, qui capiunt eorum μυστηριον. Ego δε intuebar in altitudinem, sursum in te, lumen, atque credidi tibi. Nunc igitur, lumen luminum, affligere in caligine chaon. Si vis igitur venire ad servandum me, magna est tua misericordia; audi me in veritate, et serves me. Libera me e ὑλῃ huius caliginis, ut ne immergar in ea,

3. habebant (habent P) 22. Et sum (vel: „Et fui" P.) 23. πυλης (πυλων των P.) 23. tuum (non legitur „tuum" in textu P.) 25. qui capiunt eorum (qui tuentur suum P.) 27. affligere (affligor P.)

ut liberer a προβολαις αυθαδους dei, quae affligunt me,
nec non ab earum malis, ne haec caligo devorato me,
neve haec vis cum facie leonis. Ne devorato meam vim
totam prorsus; neve hoc χαος obtegito meam vim. Audi 50
me, lumen, quod bona tua misericordia, et intuere me
κατα copiam misericordiae tui luminis. Ne averte tuam
faciem a me, nam crucior admodum. Festina, audi me,
et serves meam vim. Serva me propter αρχοντας, qui
oderunt me; nam tu scis afflictionem meam et crucia-
tum meum et fractam meam vim, quam abstulerunt a
me. Sunt coram te, qui plantarunt me in haec mala
omnia. Χρω iis κατα voluntatem tuam. Vis mea pro-
spicit e medio χαους atque e medio tenebrarum. Ex-
spectavi meam συνζυγον, ut veniens pugnaret pro me,
et haud venit. Atque exspectaveram, ut veniens daret
mihi robur, et haud reperi eam. Et quum quaererem
lucem, dederunt mihi caliginem; et cum quaererem meam
vim, dederunt mihi ὑλην. Nunc igitur, lumen luminum,
caliginem et ὑλην duxerunt super me προβολαι αυθαδους.
Sunto iis insidiae et involvunto eos; et retribuas iis, et
σκανδαλιζωσιν, ne veniant in τοπον sui αυθαδους. Manento
in tenebris, ne videant lucem. Contemplantor χαος omni
tempore, neve intuentor in altitudinem. Adduc in eas
suam vindictam, et apprehendito eas tuum iudicium. Ne
veniunto in suum locum (τοπον) inde ab hac hora ad 51
suum αυθαδη deum. Ne προβολαι eius veniunto in suos
τοπους, nam ασεβης et αυθατης earum deus; et opinatus
est, se fecisse haec mala ex semet, haud sciens, nisi hu-
miliata essem κατα tuum statutum, se haud valiturum
fuisse in me; αλλα, quum humiliasses me per tuum
statutum, εδιωξαν me magis, et suae προβολαι addiderunt
dolores super meam humilitatem, et abstulerunt vim lu-

13. χαους (χαων P.) 27. τοπους (add. inde ab hac hora P.)

minis mihi, atque iterum incepere adversari, afflixerunt me valde, ut auferrent lucem omnem, quae in me. Propter haec, in quibus plantarunt me, ne adscendunto in decimum tertium αιωνα, τοπον δικαιοσυνης. Neve adnumerantor in κληρον horum, qui purgant se et suum lumen, neve adnumerantor ad hos, qui μετανοησουσι cito, ut accipiant μυστηριον cito in lumine, propterea quod abstulerunt meum lumen mihi; et mea vis incepit deficere in me, atque indigui meo lumine. Nunc igitur lumen, quod in te, est mecum, ὑμνευω tuum nomen in gloria; et meus ὑμνος, lumen, placeto tibi sicut μυστηριον praeclarum, quod pertingit ad πυλας luminis, hoc, quod dicent μετανοησαντες, atque purgabunt eius lumen. Nunc
52 igitur ὑλαι omnes gaudento. Quaerite vos omnes lumen. Vivet vis vestrae animae quae in vobis, quod lumen audivit ὑλας, neque sinet ullas ὑλας, quas haud purgavit. ψυχαι et ὑλαι praedicanto dominum, αιωνες omnes, atque ὑλαι, eorumque omnia, quae in iis; quod deus liberabit eorum ψυχην ex ὑλῃ omni; et parabunt πολιν in lumine. Et ψυχαι omnes, quas liberabit, habitabunt in πολει illa, ut κληρονομησωσιν eam. Et ψυχαι horum, qui suscipient μυστηριον, erit in τοπῳ illo. Et qui suscepere μυστηριον in eius nomine, erunt in ea."

Factum igitur est, quum Iesus protulisset haec verba suis μαθηταις, dixit iis: hic est ὑμνος, quem dixit πιστις σοφια in sua prima μετανοιᾳ μετανοουσα propter sua peccata, et dicens res omnes, quae factae sunt sibi. Nunc igitur, cui sunt aures ad audiendum, audito. Progressa rursus Maria dixit: mi domine! sunt aures meo incolae lucis, atque audio in mea vi luminis, atque νηφει mihi

8. incepit (ηρξατο. In textu legitur ⲁⲣϫⲉⲓ pro ⲁⲣⲭⲉⲓ P.) 10. Inter „in te" et „est" (add. quod P.) 18. omnia (vel, ut b. S. antea verterat: „αιωνων omnium, atque ὑλων, omniumque quae in iis P.) 21. ψυχαι (ψυχη P.)

tuum πνευμα, quod mecum. Audi igitur, loquar de μετανοια, quam dixit πιστις σοφια dicens suum peccatum, 53
et quae facta sunt ei omnia, quae tua vis luminis επροφητευσε de ea tempore (sc. illo) per Davidem, προφητην, in sexagesimo octavo Psalmo (ψαλμω): „Deus serva me, nam aquae venerunt intra usque ad meam ψυχην. Infixus sum aut immersus in coenum abyssi, neque erat mihi vis. Veni in profunda θαλασσης; procella devoravit me. Dolui clamans, guttur meum abiit; oculi mei defecerunt, ponente me cor meum in deo. Plures sunt quam capilli mei capitis hi, qui oderunt me sine causa. Invaluerunt mei hostes διωκοντες me iniuria. Quae haud rapui iis, petierunt a me. Deus, tu novisti meam insipientiam, et mea peccata haud celata sunt te. Ne afficiunto pudore propter me ὑπομενοντες te, domine, deus Israelis, deus virium propter te sustinui irrisionem; pudor obtexit meam faciem. Factus sum peregrinus meis fratribus, peregrinus filiis meae matris; quod fervor tui devoravit me. Ludibria irridentium mihi ceciderunt in me. Flexi meam ψυχην in νηστεια, facta mihi est in irrisionem. Indui saccum, factus sum iis παραβολη; sustulerunt vocem suam (scil. cavillantes) in me sedentes in πυλαις, et εψαλλον in me bibentes vinum. Ego δε precabar in mea ψυχη sursum ad te, domine; tempus 54
tuae voluntatis est deus. In copia misericordiae tuae audi in meam salutem in veritate, libera me ab hoc luto, nam infixus sum in eo. Liberabor ab his, qui oderunt me, et a profunditate aquarum. Ne procella aquae devorato me; ne abyssus devorato me; ne puteus teneto os suum in me. Audi me, domine, si χρηστον

15. domine (add. domine virium, ne pudore afficiantur propter me quaerentes te, domine P.) 18. fervor tui (zelus domus tuae P.) 19. mihi (tibi P.) 27. nam infixus sum in eo (ne infigar in eo P.) 29. aquae devorato (submergito P.)

est tua misericordia; κατα copiam tuae misericordiae intuere in me; ne averte faciem tuam a tuo servo, quod θλιβομαι. Audi me cito. Pone cor tuum (i. e. attende) in meam ψυχην, ut redimas eam. Serva me propter meos inimicos. Tu γαρ novisti meam irrisionem et meum pudorem et meam afflictationem. Θλιβοντες me omnes coram te; cor meum exspectat irrisionem et ταλαιπωριαν. Exspectavi (pr. oculos intendi) λυπουμενον mecum, haud inveni eum, et consolantem me, haud reperi eum. Dederunt amarum in meum cibum; potionarunt me aceto in mea siti. Eorum τραπεζα esto coram iis insidiae et laqueus atque retributio, atque σκανδαλον. Flectas eorum dorsum omni tempore. Funde super eos tuam οργην, atque ira tuae οργης prehendito eos. Fiat eorum habitaculum desertum, ne sit incola in eorum habitaculis; nam quem επαταξας, εδιωκον. Addiderunt super dolorem suam amaritudinem, addiderunt ανομιαν super suas ανομιας.
55 Neve intranto in tuam δικαιοσυνην. Exstinguuntor e libro viventium, neve inscribuntor cum δικαιοις. Ego pauper, faciens (patiens) quoque dolorem; salus tuae faciei suscepit me ad se. Praedicabo nomen dei in ωδῃ, et exaltabo eum in praedicatione. Placebit deo magis quam iuvenca, proiiciens cornu et ungulas. Vidento pauperes, ut ευφρανθωσι. Quaerite deum, vestrae ψυχαι vivent, quod deus audivit pauperes, neque contemsit datos in vinculum aeneum. Caela et terra praedicanto dominum, θαλασσα, et quae in ea omnia; quod deus servabit Sionem, et aedificabuntur πολεις Iudaeae, ut habitent ibi, ut κληρονομησωσιν eam. Σπερμα eius servorum tenebit eam, et diligentes eius nomen habitabunt in ea."

7. exspectat (vel: exspectavit P.) 20. tuae faciei (add. deus est, quae s. qui P.) 27. Sionem (in Sione: sed sec. lect. var. cf. nota textui h. l. subiecta — Sionem P.)

Factum igitur est, quum Mariham finisset dicere
haec verba Iesu in mediis eius *μαθηταις*, dixit ei: mi do-
mine, haec est solutio *μυστηριου μετανοιας πιστεως σοφιας*.
Factum igitur est, quum Iesus audisset Mariham dicen- 56
tem haec verba, dixit ei: *ευγε* Mariham, *μακαρια* es *πλη-
ρωμα* aut *πανμακαριος πληρωματος*, quam *μακαριζουσιν* in
γενεᾳ omni. Pergens adhuc Iesus in sermone, dixit: Con-
tinuans adhuc *πιστις σοφια*, *ὑμνευε* secundam *μετανοιαν*
dicens hoc modo: „Lumen luminum, *επιστευσα* tibi, ne
sine me in caligine usque ad finem mei temporis. *Βοη-
θει* mihi et serves me in tuis *μυστηριοις*. Inclina tuam
aurem mihi et serves me. Vis tui luminis servato me
et tollat me ad *αιωνας* altos; nam tu es servaturus me
et sumturus in altitudinem tuorum *αιωνων*. Libera me,
lumen, ab hac vi cum facie leonis et a *προβολαις αυθα-
δους* deorum; nam tuo lumini, lumen, *επιστευσα* et cre-
didi revera tuo lumini inde ab initio, et *επιστευσα* ei
inde ab hora, qua *προεβαλε* me, atque tu ipse fecisti
eos *προβαλειν* me. Et ego quoque *επιστευσα* tuo lumini
inde ab initio, et quum *επιστευσα* tibi, irridebant mihi
αρχοντες αιωνων dicentes: Intermisit suum *μυστηριον*. Tu
servaturus es me, atque tu es meus *σωτηρ*, et tu es meum 57
μυστηριον, lumen. Os meum impletum est gloria, ut di-
eam *μυστηριον* tuae magnitudinis omni tempore. Nunc
igitur, lumen, ne sine me in chao ad finem mei temporis
totius. Ne relinque me, lumen; nam abstulere totam
meam vim luminis mihi atque circumdedere me *προβολαι*
omnes *αυθαδους*. Voluerunt auferre totum meum lumen
mihi penitus, et invigilabant meam vim dicentes sibi in-
vicem simul, lumen dereliquisse me. Prehendite eam,
ut auferamus totum lumen, quod in ea. Propter hoc

2. eius (deleatur „eius" P.) 10. sine (vel: pone P.) 13. tollat (tollas P.) 25. sine (vel: pone P.) 29. „meae vi" pro „meam vim" P.

igitur, ne abstine te a me; verte te, lumen, ut liberes me ab immisericordibus. Cadunto et sunto impotentes hi, qui volunt auferre meam vim. Involvuntor in caligine et sunto in impotentia, qui volunt auferre meam vim luminis mihi." Haec igitur est secunda μετανοια, quam dixit πιστις σοφια ὑμνευουσα sursum ad lumen.

Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere haec
verba suis μαθηταις, dixit: νοειτε, quomodo vobiscum lo-
quar? Prosiliens Petrus dixit Iesu: mi domine, non ανε-
ξομεν hanc feminam sumentem locum nobis, neque si-
nentem unumquemque nostrum loqui; αλλα loquitur
multis vicibus. Respondens Iesus dixit suis μαθηταις: in
quo vis sui πνευματος ebulliet, ut νοηση hoc, quod dico,
58 progreditor, ut loquatur; πλην igitur tu, Petre, video
tuam vim in te νοουσαν solutionem μυστηριου μετανοιας,
quam dixit πιστις σοφια. Nunc igitur tu, Petre, dic νοημα
eius μετανοιας in mediis tuis fratribus. Respondens δε
Petrus dixit Iesu: mi domine, audi! Dicam νοημα eius
μετανοιας, quam επροφητευσε de ea tua vis tempore (sc.
illo) per Davidem, προφητην, dicens eius μετανοιαν in sep-
tuagesimo Psalmo: „deus, mi deus, credidi tibi; ne fac,
afficiar pudore usque ad aeternum. Serva me in tua
δικαιοσυνη, et libera me. Inclina tuam aurem mihi, ut
serves me. Esto mihi deus fortis, atque locus firmatus
ad servandum me; quod tu es meum firmamentum et
meus locus refugii. Mi deus, serva me a manu pecca-
toris, et a manu παρανομου et ασεβους; quod tu, domine,
es mea ὑπομονη, domine, tu mea ελπις inde a mea in-
fantia. Fulsi me in te inde ab initio, quo eduxisti me
e mea matre. Est mea recordatio in te omni tempore.
59 Fui modo insanorum turbis. Tu meus Βοηθος, et meum
firmamentum; tu meus σωτηρ, domine. Meum os reple-

1. igitur (add. lumen P.) 11. unumquemque (quemquam P.)

tum est laude, ut praedicem gloriam tuae magnitudinis totum diem. Ne repudia me tempore meae senectutis. Quum mea ψυχη deficiat, ne relinque me; nam mei inimici dixere mala mihi, et observantes meam ψυχην ceperunt consilium contra meam ψυχην dicentes simul: deus reliquit eum; currite, ut prehendatis eum, quod nemo eum servabit. Deus, da cor (i. e. attende) in meam βοηθειαν. Afficiuntor pudore, ut deficiant διαβαλλοντες meam ψυχην. Involvuntor pudore et afflictatione quaerentes mala mihi." Haec est solutio secundae μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Respondens σωτηρ dixit Petro: καλως Petre, haec est solutio eius μετανοιας. Estis vos μακαριοι παρα hominibus omnibus, qui in terra; quod revelavi vobis haec μυστηρια. Αμην, αμην, dico vobis, me absoluturum esse vos πληρωματι omni inde a 60 μυστηριοις externi usque ad μυστηρια interni, atque me impleturum esse vos πνευματι; nam vocabunt vos πνευματικους perfectos πληρωματι omni. Et αμην, αμην, dico vobis, me daturum esse vobis μυστηρια omnia τοπων omnium mei patris, atque omnium τοπων primi μυστηριου, ut, quod receperitis in terra, adsumatur in lumen altitudinis, et quod reieceritis in terra, reiiciatur in regno patris mei qui in caelis; πλην igitur audite et accipite vocem (i. e. percipite) μετανοιων omnium, quae dixit πιστις σοφια. Pergens adhuc dixit tertiam μετανοιαν dicens: „Lumen virium attende et serves me. Indigento atque sunto in caligine, qui volunt auferre meum lumen mihi. Convertuntor in χαος et afficiuntor pudore, qui volunt auferre meam vim. Convertunto in tenebras cito, qui affligunt me dicentes: dominamur in eam. Gaudento et laetentur omnes quaerentes lumen et dicunto omni tempore: exaltator μυστηριον horum qui volunt tuum μυστηριον. Me

16. externi (interni P.), interni (externi P.). 24. quas pro quae P. 32. horum (non legitur „horum" in textu P.)

61 igitur nunc, lumen, serva, quod indigeo meo lumine, quod abstulere atque habeo χρειαν meae vis, quam abstulerunt a me. Tu igitur, lumen, tu es meus σωτηρ, et tu es meus servator, lumen. Festina, liberes me ab hoc chao."

Factum δε est, quum Iesus finisset dicere haec verba suis μαθηταις dicens, hanc esse tertiam μετανοιαν, quam dixerit πιστις σοφια, dixit iis: In quo effertur πνευμα αισθητικον, progreditor, ut dicat νοημα μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Factum igitur est, quum nondum finisset dicere Iesus, progressa Martha prostravit se ad eius pedes, dedit osculum iis, clamavit, flevit cum gemitu et in humiliatione dicens: mi domine, miserere mei et misericordiam praebeas mihi, sinasque me dicere solutionem μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Atque Iesus manum dans Marthae dixit ei: Μακαριος est homo quisque, qui se humiliavit, nam miserebuntur eius. Nunc igitur Martha, tu μακαριος; πλην igitur profer solutionem νοηματος μετανοιας πιστεως σοφιας. Respondens δε Martha dixit Iesu
62 in mediis μαθηταις: De μετανοιᾳ, quam dixit, mi domine Iesu, πιστις σοφια, επροφητευσε tempore (sc. illo = olim) tua vis, quae in Davide in sexagesimo nono Psalmo, dicente: „Domine, Deus, animum adverte in meam βοηθειαν. Afficiuntor pudore, ut contristentur quaerentes meam ψυχην. Convertuntur nunc, ut afficiantur pudore dicentes mihi: ευγε, ευγε. Laetantor, ut gaudeant te omnes quaerentes te, ut dicant omni tempore: Deus exaltator, hi, qui amant tuam salutem. Ego δε sum pauper, ego miser, domine, βοηθει mihi. Tu meus βοηθος et mea protectio, domine, ne cunctare."— Haec igitur est solutio tertiae μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια ὑμνευουσα altitudini.

Factum igitur est, quum Iesus audisset Martham dicentem haec verba, dixit: ευγε Martha! et καλως. Per-

21. tua vis (add. luminis P.) 24. l. Convertuntor P.

gens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Perre-
xit adhuc πιστις σοφια in quarta μετανοια dicens eam,
antequam εθλιβον eam altera vice, ut auferrent eius lu-
men totum, quod in ea, vis cum facie leonis et προβολαι
omnes ὑλικαι quae cum ea, quas αυθαδης misit in χαος, 63
— dixit igitur hanc μετανοιαν hoc modo: „Lumen, cui
credidi, audi meam μετανοιαν, et mea vox venito in tuum
habitaculum. Ne verte tuam εικονα luminis a me, αλλα
verte animum in me, quum affligant me. Festina, serva
me tempore, quo clamabo sursum ad te; quod meum
tempus deficit sicut nebula, et facta sum ὑλη. Abstulere
meum lumen mihi, et mea vis exaruit. Oblita sum mei
μυστηριου, quo functa sum ab initio. Prae clamore ti-
moris et vis ανθαδους defecit mea vis in me. Facta sum
sicut ιδιος δαιμων habitans in ὑλῃ, in quo nulla lux, et
facta sum sicut αντιμιμον πνευματος, quod est in σωματι
ὑλικῳ, in quo nulla vis luminis; et facta sum sicut δε-
κανος in αερα solus. Εθλιψαν me valde προβολαι αυθαδους.
Et dixit apud se mea συνζυγος: loco luminis, quod in
ea, impleverunt eam chao. Devoravi sudorem ὑλης meae
ipsius et angorem lacrimarum ὑλης meorum oculorum,
ut ne auferrent haec alia (i. e. residua) hi, qui affligunt
me. Haec omnia, lumen, facta sunt mihi, tuo statuto 64
et tuo iussu; et tuum statutum est, ut sim in his. Tuum
statutum duxit me ad infernum, et veni ad infernum
sicuti vis chaus. Atque mea vis congelascuit in me. Tu
δε, domine, tu es lumen usque ad aeternum, atque vi-
sitas afflictos omni tempore. Nunc igitur, lumen, surge,
quaeras meam vim et ψυχην, quae in me. Absolutum
est tuum stututum, quod statuisti mihi in meis θλιψεσιν.
Meum tempus factum est, ut quaeras meam vim et meam
ψυχην; et hoc est tempus, quod statuisti ad quaerendam

18. l. αερι P. 19. mea (meus P.) 26. „gelavit" pro „congelascuit" P.

me, quod tui servatores quaesiverunt meam vim, quae in mea ψυχῃ; quod absolutus est meus αριθμος, et ut servent eius quoque ὑλην. Et τοτε tempore illo αρχοντες omnes αιωνων ὑλικων timebunt tuum lumen, et προβολαι omnes decimi tertii αιωνων ὑλικων timebunt μυστηριον tui luminis, ut alii induant puritatem sui luminis, quod dominus quaeret vim vestrae ψοχης. Revelavit suum μυστηριον, quod intuiturus est in μετανοιαν versantium in τοποις infernis, neque neglexit eorum μετανοιαν. Hoc igitur est illud μυστηριον, quod factum est τυπος propter γενος procreandum, et γενος procreandum ὑμνευσει altitudini, quod lumen conspexit ab altitudine sui luminis, intue-
65 bitur in ὑλην omnem ad audiendum gemitum vinctorum, ad solvendam vim ψυχων, quarum vim vinxerunt, ad ponendum nomen suum in ψυχῃ, et suum μυστηριον in vi."

Factum δε est, quum Iesus dixisset haec verba suis μαθηταις, dicens iis: haec est quarta μετανοια, quam dixit πιστις σοφια. Nunc igitur, qui νοει, νοειτω. Factum igitur est, quum Iesus dixisset haec verba, progressus Iohannes adoravit pectus Iesu, dixit: mi domine, κελευε mihi quoque et συγχωρει mihi, ut dicam solutionem quartae μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Dixit Iesus Iohanni: κελευω tibi et συγχωρω tibi, ut dicas solutionem μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια. Respondens Iohannes dixit: mi domine, σωτερ, de hac μετανοια, quam dixit πιστις σοφια, επροφητευσεν olim tua vis luminis, quae in Davide in centesimo uno Psalmo: „Domine, audi meam precationem, et meus clamor venito ad te. „Ne verte tuam faciem a me, inclina tuam aurem ad me die, quo τεθλιψομαι. Festina, audi me die, quo clamabo ad te;
66 nam dies mei defecerunt sicut καπνος, et mea ossa as-

1. meam vim (deleatur „meam" ante vocem „vim" P.)

sata (i. e. exaruerunt) sunt sicut lapis. Caesa sum si-
cut χορτος, et cor meum exaruit, nam oblitus sum edere
meum panem; prae sono mei gemitus meum os affixum
est meae σαρκι. Sum sicut pelicanus in deserto, factus
sum sicut νυκτικοραξ in domo, sum sicut vigilia noctis,
sum sicut passer in tecto solus. Inimici me irriserunt
mihi totum diem, et honorantes me iurabant per me,
quod comedi cinerem in loco panis mei; εκερασα, quod
bibiturus sum, lacrimis coram tua οργη et tua ira, quod
tollens me evertisti me. Mei dies inclinati sunt sicut
umbra, atque exarui sicut χορτος; tu δε dominus es usque
ad finem, et tua recordatio usque ad aevum aevi. Surge,
miserearis Sionis, quod tempus factum est misereri eius;
quod καιρος venit; tui ministri voluerunt eius lapides et
miserebuntur eius terrae, ut εθνη timeant nomen domini,
et reges terrae timebunt tuam gloriam; quod dominus
aedificabit Sionem, ut appareat in eius gloria. Intuitus
est in precationem humiliatorum neque contemsit eorum
orationem. Scribunto hoc alii aevo et λαος procreandus
praedicabit dominum; nam conspexit ex altitudine sua
sancta, dominus conspexit e caelo in terram ad audien-
dum gemitum vinctorum, ad solvendos filios horum, 67
quos interfecerunt, ad dicendum nomen domini in Sione
eiusque gloriam in Hierusalem." Haec est „mi domine"
solutio μυστηριου μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια.

Factum igitur est, quum Iohannes finisset dicere
haec verba Iesu in mediis eius discipulis, dixit ei: ευγε
Iohannes, παρθενος, qui αρξεις in regno lucis. Pergens δε
adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Factum est
adhuc hoc modo. Προβολαι αυθαδους affligentes πιστιν σο-
φιαν in chao voluerunt auferre eius lumen totum, atque
nondum absolutum erat eius statutum, evehendi eam

6. „Inimici me" pro „Inimici mei" P. 12. finem (saecu-
lum, i. e. in aeternum P.) 31. in chao (in chais P.)

in chao, atque nondum κελευσις venerat mihi a primo μυστηριῳ, ut servarem eam in chao. Factum igitur est, quum affligerent eam προβολαι omnes ὑλικαι αυθαδους, exclamavit dicens quintam μετανοιαν dicens: Lumen meae salutis, ὑμνευω tibi in τοπῳ altitudinis atque etiam in chao; ὑμνευσω tibi in meo ὑμνῳ, quem ὑμνευσα tibi in altitudine, et quem ὑμνευω tibi versans in chao. Venito coram te. Et animum verte, lumen, ad meam μετανοιαν,
68 quod mea vis impleta est caligine, et meum lumen abiit in chaos. Facta sum ego quoque sicut αρχοντες chaus, qui venerunt in tenebras infernas. Facta sum sicut σωμα ὑλικον, cui nullus est servaturus in altitudine. Facta sum etiam sicut ὑλαι, quibus abstulere suam vim, proiectae in chaos, quas haud servasti atque perierunt tuo statuto. Nunc igitur posuerunt me in caligine inferna, in tenebris atque ὑλαις mortuis et nulla vi praeditis. Intulisti tuum statutum in me atque res omnes, quas statuisti, et tuum πνευμα fugiens liquit me. Atque etiam per tuum statutum haud εβοηθησαν mihi προβολαι mei αιωνος, et odio habuerunt me et abstinuerunt se a me, atque etiam haud perditus sum penitus, et meum lumen diminutum in me. Atque exclamavi sursum ad lumen in lumine toto, quod in me, atque expandi meas manus sursum ad te. Nunc igitur, lumen, num (μη) absoluturus es tuum statutum in chao? et liberatores venientes κατα tuum statutum, num (μη) surgent in caligine, ut veniant, ut μαθητευωσι tibi? num (μη) dicent μυστηριον tui nominis in chao? Num dicent tuum nomen in ὑλῃ chaus, in quo non illustrabis illud? ego δε ὑμνευω tibi, lumen, et mea
69 μετανοια apprehendet te sursum in altitudine. Tuum lumen supervenito in me, quod abstulerunt meum lumen mihi, atque sum in aerumnis propter lumen inde a

17. atque res (add. etiam P.)

tempore, quo προεβαλον με. Et quum intuita essem in altitudinem ad lumen, et intuita essem in infernum ad vim luminis, quae in chao, surrexi, veni in infernum. Tuum statutum supervenit me, et timores, quos statuisti, perturbarunt me, et circumdederunt me frequentes, sicut aquae prehenderunt me simul per tempus meum totum. Et ex statuto tuo non sivisti meam sociam προβολην βοηθειν mihi, nec sivisti meam συνζυγον servare me a meis θλιψεσιν." Haec igitur est quinta μετανοια, quam dixit πιστις σοφια in chao, quum continuassent θλιβειν eam προβολαι omnes ὑλικαι αυθαδους.

Haec igitur, quum Iesus dixisset suis μαθηταις, dixit iis: cui est auris ad audiendum, audito, et cuius πνευμα ebullit in eo, progreditor, ut dicat solutionem νοηματος quintae μετανοιας πιστεως σοφιας. Et quum Iesus finisset dicere haec verba, exsiliens Philippus stetit, deposuit librum, qui in sua manu. Iste γαρ est, qui scribit res omnes, quas Iesus dixit et quas fecit omnes. Progressus igitur Philippus dixit ei: mi domine, num (μητι) ego so- 70
lus sum, cui dedisti, ut geram curam κοσμου, ut scribam res omnes, quas dicemus et quas faciemus, nec permisisti mihi, ut progressus dicam solutionem μυστηριου μετανοιας πιστεως σοφιας. Meum πνευμα γαρ ebullit in me multis vicibus, et solvit, et αναγκαζει me valde, ut progrediar, ut dicam solutionem μετανοιας πιστεως σοφιας, neque progressus sum, propterea quod ego scribo res omnes.

Factum igitur est, quum Iesus audisset Philippum, dixit ei: audi Philippe, ut loquar tecum, quod tibi et Thomae et Maththaeo datae sunt per primum μυστηριον scribendae res omnes, quas dicam et quas faciam, et res omnes, quas videbitis. Tu vero (δε) — nondum ab-

4. statuisti (add. mihi P.) 7. meam sociam προβολην (meas socias προβολας P.) 22. μυστηριου (μυστηριων P.) 26. progressus sum (progredi potui P.) 29. Philippe (add. μακαριε P.)

solutus est usque ad hoc tempus αριθμος verborum, quae scripturus es; quum igitur expletus fuerit, progredieris, ut proferas tuam voluntatem (i. e. quae volueris). Nune igitur vos tres scribetis res omnes, quas dicam et quas faciam et quas videbo, et ut tester res omnes regni caelorum. Haec igitur, quum dixisset Iesus, dixit suis
71 μαθηταις: cui est auris ad audiendum, audito. Exsiliens rursus Mariham, venit in medium, stetit apud Philippum, dixit Iesu: mi domine: est auris meo incolae lucis, et parata sum audire a mea vi, atque νοω verbum, quod dixisti. Nunc igitur, mi domine, audi, ut loquar in παῤῥησια; dixisti nobis: „cui est auris ad audiendum, audito." De verbo, quod dixisti Philippo: „tibi et Thomae et Maththaeo, vobis tribus datae sunt per primum μυστηριον scribendae res omnes regni luminis, et uti testemini de iis." Audi igitur, ut proferam solutionem verbi, quam tua vis luminis επροφητευσεν olim per Moysem: „Testibus duobus aut tribus res omnis stabit." Tres testes sunt Philippus et Thomas et Maththaeus. Factum igitur est, quum Iesus audisset hoc verbum, dixit: ευγε Maria! haec est solutio verbi. Nunc igitur tu, Philippe, progredere, ut proferas solutionem μυστηριου quintae μετανοιας πιστεως σοφιας. Atque posthac sede, ut scribas res omnes, quas dicam, usque dum expletus fuerit αριθμος tui μερους, quod scribes verbis regni luminis. Post haec progressurus di-
72 ces, quae tuum πνευμα νοησει. Πλην igitur nunc profer solutionem μυστηριου quintae μετανοιας πιστεως σοφιας. Respondens δε Philippus dixit Iesu: mi domine, audi. Dicam solutionem eius μετανοιας. Tua vis γαρ επροφητευσε de ea per Davidem olim dicens in octogesimo septimo Psalmo: „Domine, deus meae salutis, clamo ad te diem et noctem. Mea oratio intrato coram te. Inclina tuam

17. Ev. Matth. 18, 16. cf. Deut. 19, 15. 26. quae (quod P.)

aurem, domine, ad meam precationem, quod mea ψυχη impleta est malo. Mea vita adpropinquavit tartaro. Numeratus sum cum his, qui descendunt in foveam. Sum sicut homo, cui est nullus βοηθος, ελευθερος in mortuis, sicut occisi proiecti, dormientes in ταφοις, quorum haud fecisti memoriam amplius, et isti perierunt tuis manibus. Posuisti me in fovea inferna, in tenebris et umbra mortis. Tua ira firma est super me, et tuae curae omnes supervenerunt in me. Διαψαλμα. Fecisti notos meos remotos a me; posuerunt me sibi abominationem. Tradiderunt me, neque exivi. Meus oculus debilitatus est ex mea paupertate. Clamavi sursum ad te, domine, diem totum, expandi meas manus ad te. Num (μη) facies tua miracula in mortuis? num (μη) medici surgent, ut ὁμολογωσι tibi? num (μη) dicent tuum nomen in ταφοις? at- 73
que tuam δικαιοσυνην in terra, cuius oblitus es? Ego δε clamavi sursum ad te, domine, et mea precatio prehendet te hora matutina. Ne verte tuam faciem a me, quod ego pauper sum, versans in aerumnis inde a mea infantia. Quum eveherer δε, humiliatus sum, et surrexi. Tua ira (οργαι) supervenit in me, et terrores tui perturbarunt me. Circumdederunt me sicut aqua, prehenderunt me diem totum. Fecisti meos socios remotos a me atque notos meos prae ταλαιπωρια." Haec igitur est solutio μυστηριου quintae μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια, quum εθλιβον eam in chao. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Philippus, dixit: ευγε Philippe dilecte. Nunc igitur veni, sede, ut scribas tuum μερος verborum omnium, quae dicam et quae faciam, et res omnes, quas videbis. Et ista hora sedens Philippus scripsit.

7. Posuisti (Posuerunt P.) 24. prae (add. „mea"; sed pro ταταλαιπωρια legendum videtur ταλαιπωρια P.)

Factum est rursus post haec Iesus pergens in sermone dixit suis *μαθηταις*: *τοτε* clamavit sursum ad lumen *πιστις σοφια*. Remisit eius peccatum, quod relinquens suum *τοπον* venit in caliginem. Dixit sextam *μετανοιαν*
74 dicens hoc modo: „*ὑμνευω* tibi, lumen, in caligine inferna. Audi meam *μετανοιαν*, et tuum lumen animadvertito ad clamorem meae precationis, lumen, si recordatum es mei peccati. Haud veniam coram te, et relinques me, quod tu, lumen, es meus liberator propter lumen tui nominis. Credidi tibi, lumen, et mea vis, *επιστευσε* tuo *μυστηριῳ*, atque etiam mea vis credîdit lumini, quod est in altitudine et credidit ei versans in chao inferno. Omnis vis, quae in me, credito lumini, versante me in caligine inferna. Atque etiam credunto ei, quando venerint in *τοπον* altitudinis, quod iste videbit et redimet nos, et est magnum *μυστηριον* salutis ei. Et iste servabit vires omnes a chao propter meam *παραβασιν*, quod reliqui meum *τοπον*, veni in chaos. Nunc igitur, cuius *νους* sublimis, *νοειτω*." Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere haec verba suis *μαθηταις*, dixit iis: *νοειτε*, quonam modo loquar vobiscum? Progressus Andreas dixit: mi domine, propter solutionem sextae *μετανοιας πιστεως σοφιας* tua vis luminis *επροφητευσε* olim per Da-
75 videm in centesimo vicesimo nono Psalmo dicens: „Clamavi ad te, domine, in profundis. Audi meam vocem. Tuae aures animadvertunto in vocem meae precationis. Domine, si animum dederis in mea peccata (*ανομιας*), quis poterit stare? Nam est remissio apud te. Propter tuum nomen *ὑπεμεινα* te, domine; mea *ψυχη ὑπεμεινε* tuum verbum; mea *ψυχη ηλπισε* de domino inde a mane usque ad vesperam. Israel *ελπιζετω* de domino inde a mane usque ad vesperam, quod est misericordia domino;

5. *ὑμνευω* (vel: *ὑμνευσα* P.) 8. veniam (potero venire P.)

atque est magna salus apud eum, et iste redimet Israelem ex eius *ανομιαις* omnibus." Dixit ei Iesus: *ευγε*, Andreas *μακαριος*, haec est solutio eius *μετανοιας*· *αμην*, *αμην* dico vobis, me absoluturum esse vos *μυστηριοις* omnibus luminis atque *γνωσει* omni inde ab interno internorum usque ad externum externorum, usque ab Ineffabili usque ad tenebras tenebrarum, atque inde a lumine luminum usque ad *ὑλης*, inde a diis omnibus usque ad *δαιμονια*, inde a dominis omnibus usque ad *δεκανους*, inde ab *εξουσιαις* omnibus usque ad *λειτουργους*, inde a creatione hominum usque ad *θηρια*, et pecudum et reptilium; quod vocabunt vos *τελειους*, perfectos in *πληρωματι* omni. *αμην*, *αμην* dico vobis in loco, ubi ero in 76
regno mei patris, eritis vos quoque ibi mecum. Et quum impletus fuerit *αριθμος τελειος*, ut solvatur *κερασμος*, *κελευσω*, ut adducant deos omnes *τυραννους*, qui nondum dederunt puritatem sui luminis, et *κελευσω* igni sapienti, quem *τελειοι* traiiciunt, ut consumat *τυραννους* illos, usque dum dederint ultimam puritatem sui luminis. Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere haec verba suis *μαθηταις*, dixit iis: *νοειτε* quomodo loquar vobiscum? Dixit Maria: Utique, domine, *νοω* verbum, quod dixisti. De verbo igitur, quod dixisti: in solutione *κερασμου* totius sedebis super vim luminis, atque tuos *μαθητας*, scilicet nos, sessuros esse ad dextram tibi, iudicaturo *τυραννους*, qui nondum dederint puritatem sui luminis, atque ignem sapientem consumturum esse eos, usque dum dederint ultimum lumen, quod in iis — de hoc sermone igitur tua vis luminis *επροφητευσεν* olim per Davidem dicens in vicesimo quarto Psalmo: „Deus sedebit in *συ-*

6. usque (inde P.) 7. tenebrarum (vel accuratius: caliginem caliginum P.) 25. iudicaturo (add. deos P.) 30. in vicesimo quarto (verte: „in octogesimo primo." In textu Copt. legitur: ϩⲙ̄ ⲡⲙⲉϩ ϥⲧⲟⲩ ϫⲟⲩⲟⲩⲱⲧ ⲙ̄ⲛ̄ ⲟⲩⲁ, i. e. ad verbum:

77 *συναγωγῃ* deorum iudicaturus deos." Dixit ei Iesus: *ευγε* Maria. Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis *μαθηταις*: Factum est, quum *πιστις σοφια* finisset dicere sextam *μετανοιαν* de remissione suae *παραβασεως*, conversa est iterum in altitudinem ad videndum, num remiserint ei sua peccata, et ad videndum, num ducturi sint eam sursum in chao; atque nondum exaudiverunt eam per *κελευσιν* primi *μυστηριου*, ut remitterent ei suum peccatum, et sursum ducerent eam in chao, — conversa igitur in altitudinem ad videndum, num susceperint suam *μετανοιαν* a se, vidit *αρχοντας* omnes duodecim *αιωνων* irridentes ei atque laetantes, propterea quod nondum susceperunt eius *μετανοιαν* ab ea, quum igitur vidisset eos illudentes ei, *λυπησασα* valde extulit faciem sursum in altitudinem dicens in septima *μετανοια*: „Lumen, sustuli meam vim sursum ad te; meum lumen, *επιστευσα* tibi, ne fac me ignominia affici; neve laetantor de me *αρχοντες* duodecim *αιωνων*, qui oderunt me. Unusquisque *γαρ πιστευων* tibi, haud afficientur pudore. Manebunt in caligine, qui abstulerunt meam vim, non lucraturi sunt
78 eam, *αλλα* auferent eam ab iis. Lumen, monstra mihi tuas vias atque servabor in iis, et monstra mihi loca tua eundi, ut liberer in chao; atque indica viam mihi in tuo lumine, et fac, sciam, o lumen, te esse meum servatorem. Credam tibi omni tempore. Animum verte ad servandum me, lumen, quod tua misericordia est ad aeternum. De mea *παραβασει*, quam commisi inde ab initio per meam ignorantiam, ne imputato eam mihi, *αλλα* serva me ipso tuo magno *μυστηριῳ*, remittente pec-

in quater vicesimo et primo. Quodsi auctor exprimere voluisset „in vicesimo quarto" scripsisset: ϩⲙ ⲡⲙⲉϩ ϫⲟⲩⲧⲁϥⲧⲉ, et omisisset verba ⲙⲛ̄ ⲟⲩⲁ, quae tum sensu carerent P. 12. laetantes (add. „de me" P.) 25. omni (add. meo P.) 28. mihi (add. lumen P.)

eata, propter tuam αγαθοσυνην, lumen, quod αγαθον et rectum est lumen. Propter hoc dabit meam viam mihi, ut server in mea παραβασει, et meae vires, quae debilitatae sunt timore προβολων ὑλικων αυθαδους, trahet ab iis secundum suum statutum, et meas vires, quae debilitatae sunt ab immisericordibus, docebit suam cognitionem. Quod scientiae omnes luminis salubres (pr. salutes) sunt, et μυστηρια sunt unius cuiusque quaerentis τοπον eius κληρονομιας eiusque μυστηρια propter μυστηριον tui nominis, lumen. Remitte meam παραβασιν, quod magna est. Unicuique credenti lumini dabit ei μυστηριον, quod voluerit. Et eius ψυχη erit in τοποις luminis, et eius vis κληρονομησει θησαυρον luminis. Lumen est, quod dat 79
vim his, qui πιστευουσιν ei, et nomen sui μυστηριου apud hos est, qui credunt ei, et monstrabit iis τοπον κληρονομιας, quae in θησαυρῳ luminis. Ego δε επιστευσα lumini omni tempore, quod istud liberabit meos pedes e vinculis caliginis. Animum verte ad me, lumen, et serves me, quod mihi γαρ abstulere meum nomen in chao. Παρα προβολαις omnibus multae sunt admodum meae θλιψεις et mea afflictatio. Libera me e mea παραβασει atque etiam hac caligine, et intuere in aerumnam meae afflictationis. Remittas meam παραβασιν. Animum verte in αρχοντας duodecim αιωνων, qui oderunt me aemulatione. Invigila in meam vim et serves me, neve fac me manere in hac caligine, quod επιστευσα tibi, et fecerunt me stultum admodum, quod επιστευσα tibi, lumen. Nunc igitur, lumen, serva meas vires in προβολαις αυθαδους, in quibus affligor. Nunc igitur νηφων νηφετω." Haec igitur quum Iesus dixisset suis μαθηταις, progressus Thomas dixit: mi domine, νηφω, magisque νηφω, et meum πνευμα alacre in me, atque laetor maxime, quod reve-

3. meae (meas P.) 4. ab iis (eas P.) 8. τοπον (τοπους P.)

lasti nobis haec verba. Πλην igitur ανεχω meos fratres usque ad hoc temporis momentum, ut ne irritam eos, αλλ' ανεχω unumquemque eorum venientem ad te, di-
80 centes solutionem μετανοιας πιστεως σοφιας. Nunc igitur, mi domine, de solutione septimae μετανοιας πιστεως σοφιας tua vis luminis επροφητευσε per Davidem prophetam, dicens hoc modo in vicesimo quarto Psalmo: „Domine, sustuli meam ψυχην sursum ad te, mi deus. Posui cor meum in te. Ne fac me affici pudore, ne (ουδε) inimici mei illudento mihi, και γαρ unusquisque, ὑπομεινων te, pudore haud afficientur. Afficientur pudore ανομουντες sine causa. Domine, monstra mihi vias tuas, et doce me tua loca eundi. Indica mihi viam in tramite tuae veritatis, et doceas me, quod tu meus deus, meus σωτηρ, ὑπομενω te diem totum; recordare tuarum misericordiarum, domine, et tuarum clementiarum, quod sunt inde ab aeternitate. Peccatorum meae infantiae et meae ignorantiae ne fac memoriam; recordare mei ipsam κατα copiam tuae misericordiae propter tuam χρηστοτητα, domine. Χρηστος et rectus est dominus, propter hoc do-
81 cebit peccantes in via; indicabit viam mansuetis in iudicio, docebit mansuetos suas vias. Viae omnes domini clementiae sunt et veritas quaerentibus eius δικαιοσυνην et eius testimonia. Propter tuum nomen, domine, remitte meum peccatum mihi, quod plurimum est. Quis est homo timens dominum? Constituet νομον ei in via, quam vult. Eius ψυχη erit in αγαθοις, eiusque σπερμα κληρονομησει terram. Dominus est firmamentum his, qui timent eum, et nomen domini apud hos est, qui timent eum ad monstrandam iis suam διαθηκην. Oculi mei intuentur in dominum omni tempore, quod ipse extricabit

18. ipsam (tu. Vide notam textui subiectam P.) 23. loco ⲛⲉⲧ ϣⲓⲛⲉ legendum ⲛ̄ ⲛⲉⲧ ϣⲓⲛⲉ S.

meos pedes ex laqueo. Intuere in me, miserearis mei, quod ego filius unicus; sum pauper ego. Θλιψεις mei cordis amplae sunt. Duc me e meis αναγκαις; adspice meam humiliationem et meam aerumnam; remittas mea peccata omnia; vide meos inimicos, quod sunt dilatati, et oderunt me odio iniusto. Custodi meam ψυχην serves me. Ne fac pudore afficiar, quod ελπιζω in te. Sim- 82
plices et recti adhaerebant mihi, quod υπεμεινα te, domine. „Deus redime Israelem ex eius θλιψεσιν omnibus." Quum Iesus δε audisset verba Thomae, dixit ei: ευγε Thoma et καλως. Haec est solutio septimae μετανοιας πιστεως σοφιας. αμην, αμην dico vobis: μακαριουσι vos in terra γενεαι omnes κοσμου, quod revelavi haec vobis, atque accepistis ex meo πνευματι, et redditi estis νοεροι et πνευματικοι νοουντες, quae dico. Et post haec implebo vos lumine toto et vi tota πνευματος, ut νοητε inde ab hoc tempore, quae dicent vobis omnia et quae videbitis. Ετι etiam parvum tempus est; loquar vobiscum, quae (sc. pertinent) ad altitudinem omnia inde ab externo usque ad internum et inde ab interno usque ad externum.

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: „Factum igitur est, quum dixisset septimam μετανοιαν in chao πιστις σοφια, et nondum κελευσις venisset mihi a primo μυστηριῳ, ut liberarem eam, ut sursum ducerem 83
eam in chao, αλλα ego mea ipsius sponte prae misericordia sine κελευσει duxissem eam in locum spatiosum paululum in chao, et quum cognossent προβολαι υλικαι αυθαδους ductam eam esse in locum spatiosum paululum in chao, cessarunt affligere eam paululum opinantes, eam ductum iri sursum in chao omnino. His igitur factis, nesciebat πιστις σοφια, me βοηθειν sibi, neque (ουδε) noverat me omnino, αλλα persistebat υμνευειν lumini θη-

17. videbitis (videbunt P.) 21. suis μαθηταις (del. suis P.)

σαυρου, quod vidit aliquando, et cui επιστευσεν, et putabat, istum quoque βοηθειν sibi, nec non isti υμνευεν, putans, istum esse lumen αληθειας, αλλ᾽ επειδη επιστευσε lumini, relato ad αληθειαν θησαυρου, propter hoc se ductum iri sursum in chao et acceptum iri suam μετανοιαν, αλλα nondum absolutum erat statutum primi μυστηριου, ut acciperetur eius μετανοια, — πλην igitur audite, dicam vobis res omnes, quae factae sunt πιστει σοφιᾳ. Factum est, quum duxissem eam in τοπον spatiosum paululum in chao, cessarunt affligere eam valde προβολαι αυθαδους, existimantes, ductum eam iri sursum in chao omnino.
84 Factum est, quum cognovissent προβολαι αυθαδους, non ductam esse πιστιν σοφιαν sursum in chao, reversae iterum sunt simul affligentes eam maxime. Propter hoc igitur dixit octavam μετανοιαν, quod cessaverant affligere eam, atque iterum reversae afflixerunt eam ad extremum. Dixit hanc μετανοιαν dicens eam hoc modo: „Posui cor meum in te, lumen, ne sine me in chao; audi me et liberes me in tua cognitione. Animum verte ad me et liberes me; esto mihi servator, o lumen, et liberes me, duc me ad tuum lumen. Quod tu es meus σωτηρ, atque duces me ad te. Et propter μυστηριον tui nominis indica viam mihi, et des mihi tuum μυστηριον, et liberabis me ab hac vi cum facie leonis, qua mihi insidiati sunt, quod tu es meus σωτηρ, et dabo puritatem mei luminis in tuas manus. Liberas me, lumen, in tua cognitione. Irasceris his, qui invigilant in me, qui haud prehendent me penitus. Ego δε credidi lumini; gaudebo, υμνευσω, quod misereris mei et praebes cor tuum ad angustiam, in qua sum, et liberas me, et restitues meam vim e chao. Atque haud liquisti me vi cum facie leonis, αλλα duxisti

5. μετανοιαν (add. a se P.) 7. μετανοια (add. ab ipsa P.) 18. audi (redime P.) 30. me et (atque etiam P.)

me in τοπον, qui non affligitur. Haec igitur quum Iesus
dixisset suis μαθηταις, pergens adhuc dixit iis: Factum
igitur est, quum cognovisset vis eum facie leonis, non
ductam esse πιστιν σοφιαν sursum in chao omnino, ve- 85
niens iterum cum aliis προβολαις omnibus ὑλικαις αυθαδους,
afflixerunt iterum πιστιν σοφιαν. Factum igitur est, quum
affligerent eam, exclamavit in eadem μετανοιᾳ dicens:
„Miserere mei, lumen, quod affligunt iterum me. Tur-
batum est propter tuum statutum lumen, quod in me,
atque etiam mea vis et meus νους. Mea vis cepit detri-
mentum versante me in his cruciatibus. Et numerus
mei temporis est in chao. Lumen meum defecit, quod
abstulerunt meam vim mihi. Et εσαλευσαν vires omnes,
quae in me. Sum impotens παρ' αρχουσιν omnibus αιω-
νων, qui oderunt me, et παρα viginti quatuor προβολαις,
in quarum τοπῳ eram. Et timuit βοηθειν mihi meus fra-
ter, meus συνζυγος, propter haec, in quibus plantarunt
me. Atque αρχοντες omnes altitudinis habuerunt me sibi
sicut ὑλην, in qua nullum lumen. Facta sum sicut vis
ὑλικη, quae decidit ex αρχουσιν, et dixerunt, qui sunt in
αιωσιν, omnes: facta est chaos. Atque post haec circum-
dedere me simul vires immisericordes, et dixerunt (i. e.
constituerunt) auferre meum lumen totum, quod in me.
Ego δε credidi tibi, lumen, atque dixi: tu es meus σω-
τηρ. Et meum statutum, quod statuisti mihi, est in tuis
manibus. Libera me a προβολαις αυθαδους, quae affli-
gunt me et persequuntur me. Profer tuum lumen su-
per me, quod ego nihilum coram te. Et serva me in 86
tua misericordia; ne fac me affici ignominia, nam tu es,
cui ὑμνευω, lumen. Chaos obtegito προβολας αυθαδους.
Et sumant eas in infernam caliginem. Occludito ostium

9. Turbatus (Turbatum P.) 11. cepit detrimentum (ηρ-
ξατο deficere P.)

volentes devorare me dolo, dicentes: auferamus lumen
totum, quod in ea; haud patrante me quidquam iis
mali." Haec δε quum dixisset Iesus, progressus Mat-
thaeus dixit: mi domine, tuum πνευμα movit me, et νη-
φει mihi tuum lumen, ut proferam octavam μετανοιαν
πιστεως σοφιας. Tua γαρ vis επροφητευσε de ea olim per
Davidem in tricesimo Psalmo, dicens: „Posui meum cor
in te, domine. Ne fac, pudore afficiar usque ad aeter-
num. Serva me in tua δικαιοσυνη, inclina tuam aurem
in me. Festina, serves me. Esto mihi deus protector,
et domus, locus refugii ad servandum me, quod tu es
meum firmamentum, et meus locus refugii. Propter
tuum nomen indicabis mihi viam, et nutries me, et du-
ces me ex hoc laqueo, quem mihi occuluerunt, quod
tu es mea protectio, deponam meum πνευμα tuis ma-
87 nibus. Redemisti me, domine, deus veritatis. Odisti
servantes vanum sine causa. Ego δε credidi, et laetabor
de domino, et ευφρανω de tuo πνευματι. Nam intuitus
es meam humiliationem, et servasti meam ψυχην ex meis
αναγκαις, neque occlusisti me in manibus inimici; con-
stituisti meos pedes in (loco) spatioso. Miserere mei,
domine, quod θλιβομαι. Oculus meus turbatus est prae
ira et mea ψυχη et cor meum. Nam mei anni defece-
runt in dolore cordis, et mea vita defecit in gemitibus.
Mea vis debilitata est in paupertate, et turbata sunt mea
ossa. Factus sum cavillatio meis inimicis omnibus et
88 his, qui adpropinquant ad me. Factus sum terror notis
meis, et videntes me fugiunt me. Obliti sunt mei si-
cut mortui in suo corde, et sum sicut σκευος perditum.
Nam audivi ignominiam turbarum cingentium me circa

11. domus, locus (deleatur „locus" P.) 12. meus locus refugii (meum refugium P.) 17. vanum (vana P.) 18. de tuo πνευματι (de tua misericordia P.) 29. mortui (cadaveris P.) Ibid. Ev. Luc. 22, 29. 30. cf. Matth. 19, 28.

me, Quum congregarentur in me simul, consilium ee-
perunt ad auferendam meam ψυχην a me. Ego δε cre-
didi tibi, domine, dixi: tu es meus deus, sunt mei κληροι
in tuis manibus. Libera me a manu meorum inimico-
rum, et serva me a persequentibus me. Monstra tuam
faciem super tuum ministrum, et serva me in tua mi-
sericordia, domine. Ne fac afficiar pudore, quod
clamavi sursum ad te. Afficiuntor pudore ασεβεις, et
convertant se ad orcum. Sunto muta labia dolosa, pro-
ferentia ανομιαν contra δικαιον in superbia et contemtu."
Quum Iesus δε audisset haec verba, dixit: καλως Mat-
thaee. Nunc igitur, αμην, dico vobis, cum impletus fu- 89
erit αριθμος τελειος, atque universum evectum fuerit, se-
debo in θησαυρῳ luminis, et vos quoque sedebitis super
duodecim vires luminis, usque dum restituerimus (αποκαθιστα)
ταξεις omnes duodecim σωτηρων in τοπον κληρονο-
μιων uniuscuiusque eorum. Haec δε quum locutus esset,
dixit: νοειτε, quid dieam? Progressa Maria, dixit: do-
mine, de hoc ipso dixisti nobis olim in παραβολῃ: vos
ὑπεμεινατε mecum πειρασμους. Constituam vobiscum reg-
num, sicut meus pater constituit illud mecum, quod
edetis et bibetis super meam τραπεζην in meo regno,
atque sedebitis super duodecim θρονους, ut κρινητε duo-
decim φυλας Israelis. Dixit ei: ευγε, Maria.

Pergens adhuc Iesus dixit suis μαθηταις. Factum
est iterum post haec, quum affligerent πιστιν σοφιαν in
chao προβολαι αυθαδους, dixit nonam μετανοιαν dicens: „O
lumen, πατασσε hos, qui abstulere meam vim a me, et
auferas vim, quam abstulerunt mihi, quod ego sum tua
vis et tuum lumen. Veni, serves me. Magna caligo ob- 90
tegito affligentes me. Dic meae vi: liberabo te. Indi-

20. πειρασμους (in πειρασμοις P.) 21. sicut (ad verbum: κατα modum, quo P.)

gento sua vi hi omnes, qui volunt auferre meum lumen mihi totum. Convertuntor ad chaos, sintque impotentes qui volunt auferre meum lumen mihi totum. Eorum vis esto sicut pulvis, et πατασσετω eos Ieû, tuus αγγελος, et si venerint euntes ad altitudinem: prehendito eos caligo. Impingunto, ut convertantur in chaos, et prosequitor eos Ieû, tuus αγγελος, ut percutiat eos caligine inferna, quod insidiati sunt mihi vi cum facie leonis, haud faciente me malum iis, qua ablaturi sunt suum lumen, quod in me. Affligunt vim, quae in me, hanc, quam haud abripient. Nunc igitur, lumen, aufer puritatem vi cum facie leonis, inscia ea. Et consilium, quod cepit αυθαδης ad auferendum meum lumen, aufer suum quoque. Et auferunto lumen vi cum facie leonis, qua insidiantur mihi. Mea vis ipsa erit hilaris in lumine, et gaudebit, quod servabis eam. Et dicent μερη omnia meae vis: nullus alius servator praeter te, quod tu liberabis me a vi cum facie leonis, quae abstulit meam vim mihi. Et tu liberabis me ab his, qui abstulerunt meam vim a me et meum lumen. Nam steterunt con-
91 tra me, dicentes mendacium mihi, et dicentes: me cognosce μυστηριον luminis in altitudine, cui επιστευσα, et ηναγκασαν me: dic nobis μυστηρια luminis in altitudine, quod equidem haud cognovi, et retribuerunt mihi haec mala omnia, propterea επιστευσα lumini altitudinis; et fecerunt meam vim luminis expertem. Ego δε, quum ηναγκασαν me, sedi in caligine, ψυχη humiliata in luctu. Et lumen, cuius causa ὑμνευω tibi, serva me. Scio, te

10. quod in me (deleantur verba: quod in me P.) 16. servabis („servabit." Sed legendum videtur in textu ⲕⲛⲁⲛⲁϩⲙⲉⲥ „servabis eam" pro ϥⲛⲁⲛⲁϩⲙⲉⲥ „servabit eam" P. 22. me cognosce (aut legendum „me cognoscere" aut „cognosco" P.) 22. luminis (add. quod P.) 23. luminis (add. quod P.) 25. propterea (add. quod P.)

me liberaturum esse, propterea quod faciebam tuam voluntatem, ex quo eram in meo αιωνι. Faciebam tuam voluntatem sicut αορατοι, qui sunt in meo τοπῳ, et sicut meos συνζυγος, et lugebam intente quaerens tuum lumen. Nunc igitur circumdederunt me προβολαι omnes αυθαδους, et gavisi sunt de me, et afflixerunt me valde, haud scientem, et fugientes, destiterunt a me, et haud misertae mei, reversae sunt iterum, επειρασαν me, et afflixerunt me in magna afflictatione. Frenduerunt suis dentibus in me volentes auferre meum lumen mihi totum. Quo usque igitur, lumen, ανεχεις eas affligentes me. Libera meam vim e cogitationibus earum malis, et liberes me a vi cum facie leonis, quod ego sola in αορατοις sum in hoc τοπῳ· ὑμνευσω tibi, lumen, versans in medio earum 92
omnium, quae congregatae sunt in me, et clamabo sursum ad te in medio earum omnium, quae affligunt me. Nunc igitur, lumen, ne gaudento super me, exosae me et volentes auferre meam vim mihi; hae, quae oderunt me moventes suos oculos in me, haud faciente me quidquam iis. Nam blande quidem alloquebantur me verbis mitibus interrogantes me μυστηρια luminis, quae haud novi, dicentes mihi, insidiantes mihi, et irascentes mihi, quod επιστευσα lumini, quod in altitudine. Aperientes os suum in me, dixerunt: utique, auferemus eius lumen. Nunc igitur, lumen, novisti earum dolum, ne ανεχε eas, neve fac, tuam βοηθειαν remotam esse a me. Festina, lumen, fac meum iudicium et meam vindictam, et iudica me in tua αγαθοσυνῃ. Nunc igitur, lumen luminum, ne auferunto meum lumen a me, neve dicunto apud se: nostra vis satiata est eius lumine, neve dicunto: devoravimus eius vim, αλλα caligo supervenito in eas, et sunto impotentes hae, quae volunt auferre meum lumen a me, et induunto chaos et tenebras dicentes: abstulimus

33. abstulimus (auferemus P.)

eius lumen eiusque vim. Nunc igitur serva me, ut gau-
deam, nam volo (i. e. desidero) decimum tertium αιωνα,
93 τοπον δικαιοσυνης, et dicam omni tempore: magis splende-
bit lumen Ieû tui αγγελου, et mea lingua ὑμνευσει tibi
in tua cognitione totum tempus in decimo tertio αιωνι."
Factum est, quum Iesus finisset dicere haec verba suis
μαθηταις, dixit iis, qui νηφει in vobis, proferto eorum
solutionem. Progressus Iacobus osculum dedit pectori
Iesu, dixit: mi domine, νηφει mihi tuum πνευμα, atque
sum promtus ad proferendam eorum solutionem. De
hoc ipso tua vis επροφητευσεν olim per Davidem in tri-
cesimo quarto Psalmo dicens hoc modo de nona μετα-
νοιᾳ πιστεως σοφιας: „Iudica, domine, qui iniuria me af-
ficiunt; pugna cum pugnantibus mecum. Prehende ὁπλον
et θυρεον; surgas ad βοηθειν mihi; eiice gladium et occlu-
das eum coram his, qui θλιβουσι me. Dic meae ψυχῃ:
Ego sum tua salus. Pudore afficiuntor, ut consternan-
tur quaerentes meam ψυχην. Convertuntor retro, ut
pudore afficiantur cogitantes mihi mala. Sunto sicut
94 pulvis coram vento, et αγγελος domini persequitor eos.
Esto eorum via caligo et impingant, atque αγγελος do-
mini θλιβετω eos, quod occuluerunt mihi laqueum sine
iusta causa in perniciem suam solam, et irriserunt meae
ψυχῃ invanum. Venito iis laqueus, quem ignorant, et
prehendunto eos insidiae, quas occuluerunt mihi, et ca-
dunto super hunc laqueum. Mea ψυχη δε laetabitur
super domino, et erit hilaris super eius salute. Mea
ossa omnia dicent, domine, quis erit similis tibi? Ser-
95 vas pauperem a manu fortioris, et liberas pauperem et
miserum ab his, qui diripiunt eos. Surrexerunt testes
iniusti, interrogarunt me, quae haud novi; retribuerunt
mihi mala loco bonorum, et filiorum orbitatem meae
ψυχῃ. Ego δε, eorum ενοχλουντων, indui saccum, et hu-

5. totum (adde meum P.) 30. eos (eum P.)

miliavi meam ψυχην νηστεια, mea precatione conversum
se in meum sinum. Placui tibi sicut meo proximo, et
sicut meo fratri, et humiliavi me sicut lugens et sicut
tristis; ευφρανθησαν super me, et pudore sunt affecti;
μαστιγες congregatae sunt super me, neque scivi; sepa-
rati sunt, neque dolore cordis affecti sunt; επειρασαν me,
et irriserunt mihi in irrisione; frenduerunt suis dentibus 96
in me. Domine, quando intueberis in me? Siste meam
animam (ψυχην) a facinoribus eorum malis, et serva meam
unici filii conditionem a leonibus. Manifestabo te, domine,
in εκκλησια magna, et praedicabo te in λαω, cui nullus
numerus. Ne gaudento de me, qui sunt inimici mihi in
iniustitia, qui oderunt me sine causa, et innuunt suis
oculis, quod mecum quidem loquuntur verbis ειρηνικοις,
et cogitant οργην in dolis, dilatarunt os suum in me, et
dixerunt: ευγε, nostri oculi pleni sunt eius adspectu.
Vidisti, domine, ne tace, domine, ne abstine te a me.
Surge, domine, animum vertas ad meum iudicium; ani- 97
mum verte ad meam vindictam, mi deus et mi domine;
neve (ουδε) dicunto: ευγε nostrae ψυχη, ne dicunto: devo-
ravimus eum; pudore afficiuntor, ut consternentor simul,
qui laetantur de meis malis; induunto pudorem et con-
sternationem, qui loquuntur magna verba contra me.
Laetantur, ut exultent hi, qui volunt meam δικαιοσυνην,
et dicunto, esto dominus magnus; exaltetur hic, qui vult
ειρηνην sui ministri. Mea lingua exultabit de tua δικαι-
οσυνη et tuo honore diem totum." Haec igitur quum 98
dixisset Iacobus, dixit Iesus: ευγε Iacobe, καλως; haec
est solutio nonae μετανοιας πιστεως σοφιας. αμην, αμην,

1. conversum se (conversa P.) 19. mi domine (add. κρινον me, domine κατα meam δικαιοσυνην; ne laetantor me, mi deus P.) 24. Laetantur (Laetantor s. Laetentur P.) 25. hic qui vult („hi qui volunt" etc. sc. dicunto: esto dominus magnus, exaltetur P.)

dico vobis: intrabitis prius in regnum caelorum quam αορατοι omnes et dii omnes atque αρχοντες omnes, qui sunt in decimo tertio αιωνι et in duodecimo αιωνι, vos δε non soli, αλλ' unusquisque etiam, qui fecerit mea μυστηρια. Haec δε quum locutus esset, dixit iis: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Prosiliens iterum Mariham, dixit: utique, domine, hoc est, quod dixisti nobis olim: ultimos futuros esse primos et primos futuros esse ultimos. Primi igitur, quos procrearunt ante nos, sunt αορατοι, επειδη isti fuerunt ante genus humanum, isti et dii et αρχοντες, et homines, qui suscipient μυστηρια, intrabunt prius in regnum caelorum. Dixit ei Iesus: ευγε Mariham.

Pergens adhuc Iesus dixit suis μαθηταις: Factum igitur est, quum protulisset nonam μετανοιαν πιστις σοφια, afflixit iterum eam vis cum facie leonis, volens auferre vim omnem ei. Exclamavit rursus sursum ad lumen
99 dicens: lumen, cui επιστευσα inde ab initio, cuius causa suscepi hos magnos dolores, βοηθει mihi. Et acceperunt ab ea suam μετανοιαν hoc tempore. Exaudivit eam primum μυστηριον, et miserunt me (i. e. missus sum) eius κελευσει; veni ad adiuvandam eam, duxi eam sursum in chao, quod εμετανοησεν, et propterea quod πιστευσασα lumini, suscepit hos magnos dolores et hos magnos κινδυνους, et decepta est ab αυθαδει deo, neque deceperunt eam per quidquam aliud, ει μητι per δυναμιν luminis propter similitudinem luminis, cui επιστευσεν. Propter hoc igitur missus sum κελευσει primi μυστηριου ad adiuvandam eam in occulto. Nondum δε veneram in τοπον αιωνων omnino, αλλα veni per medios eos omnes, nullis viribus sciis, neque (ουτε) illis, quae (pertinent) ad

8. Ev. Matth. 20, 16. cf. 19, 30. Marc. 10, 31. Luc. 13, 31. 23. εμετανοησεν, et (εμετανοησεν, atque etiam P.) 24. κινδυνους, et (deleatur „et" P.)

internum interni, neque (*ουτε*) illis quae (pertinent) ad
externum externi, *ει μητι* primo *μυστηριῳ* solo. Factum
igitur est, quum venissem in chaos ad adiuvandam eam,
vidit me (sc. *πισ. σ.*), quippe qui essem *νοερος* et splen-
derem valde, et qui essem misericors in eam, non eram
γαρ αυθαδης sicut vis cum facie leonis, quae abstulit vim
luminis in *σοφιᾳ*, et quae afflixit eam ad auferendum
lumen totum, quae in ea; vidit igitur me praeditum lu-
mine maiori quam *δυναμιν* cum facie leonis decies millies,
et misericordem erga eam, atque intellexit, me ex alti- 100
tudine altitudinum esse, cuius lumini *επιστευσεν* inde ab
initio, confisa igitur est *πιστις σοφια* et dixit decimam
μετανοιαν dicens: „Clamavi sursum ad te, lumen lumi-
num; quum affligerem, audisti me, lumen, serva meam
vim a labiis iniustis et *ανομοις*, et ab insidiis dolosis.
Lumen, quod ablaturi sunt a me insidiis dolosis, non
afferent tibi. Insidiae *γαρ αυθαδους* emanarunt et laquei
immisericordis; vae mihi, quod meum habitaculum re-
motum, et sum in habitaculis chaus; mea vis est in *το-
ποις* haud meis. Blande allocuta sum immisericordes
illos, et quum blande allocuta essem eos, pugnarunt
contra me sine causa." Haec igitur quum Iesus dixisset
suis *μαθηταις*, dixit iis: nunc igitur, quem suum *πνευμα*
moverit, progreditor, ut dicat solutionem decimae *με-
τανοιας πιστεως σοφιας*. Respondens Petrus dixit: domine,
propter hoc iterum tua vis luminis *επροφητευσε* per Da-
videm olim dicens in centesimo decimo nono Psalmo:
„Clamavi sursum ad te, domine, quum affligerer. Audi-
sti me, domine, serva meam *ψυχην* a labiis iniustis et 101
a lingua dolosa. Quid dabunt tibi et quid adiicient tibi?

7. et (atque etiam P.) 8. quae (quod P.) 8. me (add. *σοφια* P.) 14. affligerem (affligerer P.) 17. emanarunt et (dispersae sunt atque etiam P.) 20. Blande (Et blande P.) 30. adiicient tibi (add. ad linguam dolosam P.)

Iacula fortis acuta cum ανθραξι deserti. Vae mihi, quod meum habitaculum remotum est. Habitavi in habitaculis Kedar. Mea ψυχη deversata est in multis locis. Eram ειρηνικος cum exosis ειρηνην. Quum locutus essem cum iis, pugnarunt cum me sine causa." Haec igitur nunc, domine, est solutio decimae μετανοιας πιστεως σοφιας, quam dixit, affligentibus eam προβολαις ὑλικαις αυθαδους, istae eiusque vis cum facie leonis, et quum εθλιβησαν eam maxime. Dixit ei Iesus: ευγε Petre et καλως. Haec est solutio decimae μετανοιας πιστεως σοφιας.

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Factum est igitur, quum videret vis cum facie leonis adpropinquantem me ad πιστιν σοφιαν, praeditum lumine quam maxime, irata est magis, et προεβαλεν ex se aliam multitudinem προβολων vehementium maxime. His igitur factis, dixit undecimam μετανοιαν πιστις σοφια dicens: „Quid exaltat se vis validi in malis. Erat cogitatio eius auferendi lumen, quod in me, omni tempore, atque sicut
102 ferrum caedentes abstulere vim in me. Praetuli descendere in chaos, quam manere in loco decimi tertii αιωνος, τοπῳ δικαιοσυνης. Et voluerunt capere me dolo ad devorandum lumen meum omne. Propter hoc igitur lumen auferet earum lumen totum, et destruetur earum ὑλη tota, et auferet earum lumen, neque sinet eas esse in decimo tertio αιωνι, earum habitaculo, neque sinet earum nomen in τοπῳ horum, qui vivent, et videbunt haec, quam facta sunt tibi, o vis cum facie leonis, viginti quatuor προβολαι, ut timeant, neve sint inobedientes, αλλα dent puritatem sui luminis, et videbunt te, ut gaudeant te, ut dicant: en, προβολη, quae haud dedit puritatem sui luminis, ut servaretur, αλλα gloriatur de ea in multo lumine suae vis, propterea quod haud προεβαλεν in vi,

27. quam (quae P.) 32. in vi (e vi P.)

quae in ea, et dixit: auferam lumen πιστεως σοφιας, hoc quod auferent ab ea.” Nunc igitur, cuius vis exaltata est, progreditor, ut proferat undecimam μετανοιαν πιστεως σοφιας. Tunc (τοτε) progressa Salome, dixit: mi domine, de hoc tua vis luminis επροφητευσε olim per Davidem dicens in quinquagesimo uno Psalmo: „Cur δυνατος gloriatur de sua κακιᾳ? Tua lingua εμελετησε iniustitiam 103 diem totum sicut novacula tondentis acuta. Fecisti dolum, dilexisti κακιαν magis quam αγαθον, dilexisti iniustitiam magis quam loqui δικαιοσυνην, dilexisti verba omnia immersionis, et linguam dolosam. Propter hoc deus destruet te penitus, evellet te et eripiet te ex tuo habitaculo et extrahet tuum radicem, ut proiiciat eam longe a viventibus. διαψαλμα. Δικαιοι videbunt, ut timeant, et illudent ei dicentes: en, homo, qui non posuit deum sibi βοηθον, αλλα confisus est in suis divitiis magnis, atque invaluit in suo vano. Ego δε sum sicut arbor olivae 104 dans καρπον in domo dei. Credo misericordiae dei ad aeternum aeternitatis et manifestabo te, quod fecisti mecum, et ὑπομεινω tuum nomen, quod χρηστον est coram tuis sanctis.” Haec igitur, mi domine, est solutio undecimae μετανοιας πιστεως σοφιας, quam tua vis luminis moverat me, dicentem eam κατα tuam voluntatem. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Salome, dixit: ευγε Salome, αμην, αμην dico vobis: absoluturus sum vos μυστηριοις omnibus regni luminis.

Pergens δε adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Factum igitur post haec, adpropinquavi magis chao, praeditus lumine quam maxime, ut auferrem lumen illius vis cum facie leonis. Quum essem lumen maxime, timuit et clamavit sursum ad suum deum αυθαδη, tu adiuvaret (βοηθησῃ) eam, et hoc temporis momento pro-

3. undecimam μετανοιαν (solutionem undecimae μετανοιας P.) 21. igitur (add. nunc P.)

spexit e decimo tertio αιωνι deus αυθαδης, despexit in chaos,
105 irascens valde, volens adiuvare (βοηθειν) suam vim cum facie leonis, atque illo tempore conversa est ad πιστιν σοφιαν vis cum facie leonis ipsa eiusque προβολαι omnes volentes auferre lumen totum, quod in σοφια. Factum igitur est, quum affligerent σοφιαν, clamavit sursum in altitudinem, clamans sursum ad me, ad adiuvandam (βοηθειν) eam. Factum igitur est, quum intueretur in altitudinem, vidit αυθαδη irascentem maxime, atque timens dixit duodecimam μετννοιαν propter αυθαδη eiusque προβολας; clamavit δε sursum ad me dicens hoc modo: „Ne obliviscere, lumen, mei ὑμνου, quod aperuerunt eius ora in me αυθαδης eiusque vis cum facie leonis, insidiati sunt mihi et circumdederunt me volentes auferre meam vim et oderunt me, quod cecini ὑμνους tibi, loco quod amarent me, διεβαλον me, ego δε canebam ὑμνους. Consilium ceperunt auferendae meae vis, quod cecini ὑμνους tibi lumen, et oderunt me, quod dilexi te. Caligo venito super αυθαδη, et maneto ad eius dextram αρχων caliginis externae, et, quum iudices eum, aufer eius vim ab eo, et facinus, quod excogitavit, ad auferendum meum lumen a me, auferes suum ab eo, et deficiunto eius vires
106 omnes suorum luminum, quae in eo, et sumito alius eius magnitudinem in tribus τριδυναμεις. Sunto expertes luminis vires omnes eius προβολων, eiusque ὑλη esto luminis expers. Eius προβολαι manento in chao. Ne sinunto eas ire in suum τοπον. Lumen earum deficito in iis, neve sinunto eas adscendere in decimum tertium αιωνα, suum τοπον. Purgato lumina omnia, quae sunt in αυθαδει, παραλημπτης, purgator luminum, et auferat ea ab illis. Prehendunto eius προβολας αρχοντες caliginis internae, neve quisquam suscipito eum in suum τοπον,

12. aperuerunt eius (sua P.)

neve quisquam audito vim προβολων eius in chao. Auferunto lumen, quod est in eius προβολαις, et vindicent (aut abripiant) sua nomina in decimo tertio αιωνι, eius ipsius auferant nomen ex illo τοπῳ usque ad aeternum, et super vim cum facie leonis adducunto peccatum, quod προεβαλε coram lumine, ne extinguant ανομιαν ὑλης, quam protulit, atque eius peccatum simul erit coram lumine usque ad aeternum; neve sinent eas videre, ut auferant earum nomen in τοπῳ omni, propterea quod haud pepercerunt mihi, et afflixerunt, quod abstulerunt, eius 107
lumen eiusque vim, atque etiam post haec, in quae immiserunt me, voluerunt auferre meum lumen totum mihi. Praetulere (proprie: amarunt) descendere in chaos. Erunt in eo, neque ducant eas sursum inde ab hac hora. Noluerunt habitaculum τοπου δικαιοσυνης, neque sument eas in illud inde ab hac hora. Induit in se caliginem sicut ενδυμα, et intravit intus in eum sicut aqua, et intravit in eius vires omnes sicut oleum. Involvitor chao sicut veste, et cingat se caligine sicuti ζωνῃ pellicea omni tempore. Haec fient his, qui haec duxerunt super me propter lumen, et qui dixerunt: auferamus eius vim omnem. Tu δε, lumen, miserere mei propter μυστηριον tui nominis, et serva me in χρηστοτητι tuae misericordiae, propterea quod abstulerunt meum lumen et meam vim, et mea vis εσαλευθη in me, neque steti in earum medio. Sum sicut ὑλη delapsa, propulere me in hanc partem atque in illam, sicut daemonem (pr. percussorem) qui in αερι. Mea vis perdita est, quod nullum mihi μυστηριον ibi, et mea ὑλη ligata est propter meum lumen, quod abstulerunt; atque εσκωπτον me. Intuitae sunt in

3. sua nomina (suum nomen P.) 7. eius (earum P.) 11. eiusque vim (vel potius: et afflixerunt eum, cui abstulerunt suum lumen suamque vim P.) 14. ducant (ducat s. ducet P.) 17. in eum (in illud P.)

me, adnuentes mihi. βοηθει mihi κατα tuam misericor-
108 diam.“ Nunc igitur cuius πνευμα alacre, progreditor, ut
dicat solutionem duodecimae μετανοιας πιστεως σοφιας.
Progressus δε Andreas dixit: mi domine σωτερ, tua vis
luminis επροφητευσεν olim per Davidem de hac μετανοιᾳ,
quam dixit πιστις σοφια, et dixit in centesimo octavo
Psalmo: „Deus, ne tace ad meam laudem, quod os pec-
catoris et doli aperuerunt suum os in me. Locuti sunt
in me lingua dolosa, et circumdederunt me verbis odio-
sis, et pugnarunt mecum sine causa; loco, quod dilige-
rent me, διεβαλον me. Ego δε precabar. Constituerunt
in me mala loco bonorum, et odium loco αγαπης; con-
stitue (καθιστα) peccatorem super eum, atque διαβολος
stato ad eius dextram. Si iudicaverint eum, exito dam-
natus. Et eius precatio fiat peccatum. Eius dies defi-
ciunto, nec non alius accipito eius επισκοπειαν. Eius filii
fiant ορφανοι, eiusque coniux fiat χηρα. Conturbent eius
liberos et transferant eos, ut precentur, proiiciant eos
ex suis aedificiis. Δανειστης perlustrato, quae sunt ei
109 omnia, et peregrini abripiunto eius labores omnes. Ne
esto manum ei praebiturus, neve (ουδε) misericordia esto
eius ορφανοις. Exscindunto eius liberos et delento eius
nomen in γενεᾳ una; recordantor peccati eius parentum
coram domino omni tempore, neve exstinguunto ανομιαν
eius matris; disperdunto eius memoriam a terra, quo-
niam non recordatus est facere misericordiam, et per-
secutus est hominem pauperem et miserum, et εδιωξε
dolentem ad interficiendum eum. Dilexit convicium, et
veniet ei; noluit benedictionem, erit remota ab eo; in-
duit convicium sicut tunicam, et intravit in eius inte-
riora sicut aqua, fuit sicut oleum in eius ossibus, esto

12. αγαπης (meae αγαπης P.) 24. omni tempore (deleantur voces „omni tempore“ P.) 25. eius matris (add. sunto coram domino omni tempore P.)

ei sicut vestis, qua involvet se, et sicut ζωνη, qua cinget
se omni tempore. Hoc est opus διαβαλλοντων coram do-
mino et dicentium παρανομα contra meam ψυχην. Tu
δε domine, domine, fac misericordiam mecum propter
tuum nomen. Serva me, quod ego pauper et ego miser.
Cor meum turbatum est intus in me. Abstulere me e 110
medio sicut umbram inclinatam. Excusserunt me sicut
locustas, pedes mei debiles facti in νηστειᾳ atque mea
caro (σαρξ) mutata propter oleum; ego δε factus sum
iis irrisio. Viderunt me et moverunt sua capita, βοηθει
mihi, domine, deus, et serva me κατα tuam miseriсor-
diam. Cognoscunto, hanc esse tuam manum, atque te
creasse eam, domine." Haec est solutio duodecimae
μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια, versans in chao.

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις:
factum est iterum post haec, clamavit sursum ad me
πιστις σοφια, dicens: lumen luminum, παραβεβηκα in du-
odecim αιωσιν, veni infra eos. Propter hoc dixi duode-
cim μετανοιας κατα unumquemque αιωνα. Nunc igitur,
lumen luminum, remitte mihi meam παραβασιν, quod
maxima est, nam relictis τοποις altitudinis, veniens ha-
bitavi in τοποις chaus. Haec igitur quum dixisset πιστις
σοφια, perrexit adhuc in decima tertia μετανοιᾳ dicens:
Audi me ὑμνευουσαν tibi, lumen luminum, audi me di-
centem μετανοιαν decimi tertii αιωνος, τοπου, ex quo de-
scendi, ut impleatur decima tertia μετανοια decimi tertii
αιωνος. Haec παραβεβηκυια descendi ex iis. Nunc igitur, 111
lumen luminum, audi me ὑμνευουσαν tibi in decimo tertio
αιωνι, meo τοπῳ, ex quo descendi. Serva me, lumen,
in magno tuo μυστηριῳ, et remitte meam παραβασιν in
tua remissione, et da mihi βαπτισμα, remittas mea pec-
cata, et purges me a mea παραβασει; et mea παραβασις

15. Pergens (add. δε P.)

est vis cum facie leonis, quae haud latebit te omni tempore, quod descendi propter eam, atque ego παραβεβηκα sola in αορατοις, quorum in τοπῳ sum. Decendi in chaos; παραβεβηκα coram te, ut tuum statutum perficeretur." Haec igitur locuta est πιστις σοφια. Nunc igitur, cuius πνευμα moverit eum, ut νοηση eius dicta, progreditor, ut proferat eius νοημα. Progressa Martha dixit: domine, meum πνευμα movit me, ut proferam solutionem horum, quae dixit πιστις σοφια; tua vis επροφητευσεν olim de iis per Davidem in quinquagesimo Psalmo dicens hoc modo:
112 „Miserere mei, deus, κατα magnam tuam misericordiam, κατα copiam tuarum miserationum exstingue meum peccatum, lava me maxime a mea ανομιᾳ, atque meum peccatum coram me omni tempore, ut iustificeris in tuis verbis, atque ut vincas, quum iudicaveris me." Haec est solutio verborum, quae dixit πιστις σοφια. Dixit ei Iesus: ευγε, καλως, Martha, μακαρια.

Pergens δε adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: Factum igitur est, quum πιστις σοφια dixisset haec verba, impletum est tempus, ut ducerent sursum in chao, atque a me ipso, χωρις primi μυστηριου, duxi vim luminis e me, misi eam in chaos, ut duceret πιστιν σοφιαν sursum in τοποις profundis chaus, ut duceretur in τοπον superiorem chaus, usque dum κελευσις venerit a primo μυστηριῳ, ut ducerent eam sursum in chao omnino. Et mea vis luminis duxit πιστιν σοφιαν sursum in τοπους superiores chaus. Factum igitur est, quum cognossent προβολαι αυθαδους, ductam esse πιστιν σοφιαν sursum in τοπους superiores chaus, persecutae sunt eam in altitudinem, volentes sumere eam rursus in τοπους chaus inferiores. Et splendebat maxime mea vis luminis, quam misi σοφιᾳ in chaos. Factum igitur est, quum perse-

7. domine (mi domine P.) 20. ducerent (add. eam P.)

querentur σοφιαν προβολαι αυθαδους, quum ducta esset 113
in τοπους superiores chaus, cecinit ὑμνον et clamavit sur-
sum ad me dicens: „Ὑμνευσω sursum ad te, lumen, quod
volo venire ad te, ὑμνευσω tibi, lumen, nam tu es meus
servator, ne sine me in chao. Libera me, lumen altitu-
dinis, nam tu es, cui ὑμνευω. Misisti mihi tuum lumen
a te et servasti me. Duxisti me in τοπους superiores
chaus. Collabuntor igitur in τοπους inferiores chaus προ-
βολαι αυθαδους, quae persequuntur me, neve veniunto in
τοπους superiores, ut videant me. Et magna caligo ob-
tegito eas, et venito iis obscura caligo; neve vidento
me in lumine tuae vis, quam misisti mihi ad servandam
me; ut ne prehendant iterum me, et eorum consilium,
quod excogitarunt ad auferendam meam vim, ne fiat
iis, et sicut dixerunt mihi, auferre meum lumen mihi,
aufer suum quoque loco mei, et dixerunt auferre meum
lumen totum, neque poterant auferre id, quod tua vis
luminis est mecum, propterea quod consilium ceperunt
sine tuo statuto, lumen, propter hoc non potuere auferre
meum lumen, quod επιστευσα lumini, non timebo, et lu- 114
men est meus servator, neque timebo." Nunc igitur,
cuius vis elata, dicito solutionem verborum, quae dixit
πιστις σοφια. Factum δε est, quum Iesus finisset dicere
haec verba suis μαθηταις, progressa Salome dixit: mi
domine, mea vis αναγκαζει me ad dicendam solutionem
verborum, quae dixit πιστις σοφια. Tua vis επροφητευσεν
olim per Salomonem dicens: „Manifestabo me tibi, do-
mine, quod tu es meus deus. Ne sine me, domine, am-
plius, quod tu es mea ελπις; dedisti mihi meum ius
gratis, et servor a te; labuntor persequentes me, neve
vidento me. Nubes caliginis obtegito eorum oculos atque

2. ὑμνον (add. iterum P.) 8. Collabuntor (Delabuntor P.) 15. sicut (κατα modum, quo P.) 29. meum ius (tuum iudicium P.)

nebula αερος, esto caligo iis, neve vidento diem, ut ne prehendant me; esto impotens eorum consilium, et quae deliberarunt, veniunto in eos; meditati sunt consilium, neve esto iis. Vicerunt eos validi, et quae pararunt κακως, collapsa sunt infra eos. Est mea ελπις in domino, et haud timebo, quod tu es meus deus, meus σωτηρ." Factum est igitur, quum Salome finisset dicere
115 haec verba, dixit ei Iesus: ευγε Salome atque καλως. Haec est solutio verborum, quae dixit πιστις σοφια.

Pergens δε adhuc Iesus in sermone, dixit suis μαθηταις: Factum est, quum πιστις σοφια finisset dicere haec verba in chao, feci vim luminis, quam misi ei ad servandam eam, feci eam esse coronam lucis illius capiti, ut ne superarent eam inde ab hoc tempore προβολαι αυθαδους, atque quum esset corona lucis eius capiti, moverunt ὑλας omnes (i. e. motae sunt ὑλαι omnes) quae in ea, et purgatae sunt omnes in ea, perierunt et fuerunt in chao, intuentibus in eas προβολαις αυθαδους et gaudentibus iis, et purae (sc. partes) luminis ειλικρινους, quae in σοφιᾳ, dederunt vim luminis meae vi luminis, quae fuit corona illius capiti. Factum igitur est etiam, quum (sc. mea vis) circumdaret lumen ειλικρινες, quod in σοφιᾳ, atque eius ειλικρινες lumen haud abesset a corona vis, flammae lucidae, ut ne privarent eam προβολαι αυθαδους, — haec igitur quum fierent ei, incepit ὑμνευειν vis ειλικρινης luminis, quae in σοφιᾳ. Ὑμνευουσα δε meae vi luminis, quae est corona eius capiti, cecinit ὑμνον δε dicens: „Lumen est corona meo capiti, et haud ero absque ea, ut ne privent me προβολαι αυθαδους, et, quum motae
116 fuerint ὑλαι omnes, ego δε haud movebor, et quum perierint meae ὑλαι omnes, ut maneant in chao, quas videbunt προβολαι αυθαδους, ego δε haud peribo, quod

4. neve esto (et non factum est P.) 4. Vicerunt (et vicerunt P.) 11. Factum (add. igitur P.)

lumen est mecum, atque etiam ego ero cum lumine." Haec verba δε dixit πιστις σοφια. Nunc igitur qui νοει νοημα horum verborum, progreditor, ut proferat eorum solutionem. Progressa δε Maria, mater Iesu, dixit: mi fili κατα κοσμον, mi deus, et mi σωτερ κατα altitudinem, κελευε mihi, ut proferam solutionem horum verborum, quae dixit πιστις σοφια. Respondens δε Iesus dixit: tu quoque Maria, quae accepit μορφην, quae in βαρβηλῳ, καθ' ὑλην, et accepisti similitudinem (i. e. faciem) quae in παρθενῳ luminis, κατα lumen, tu et altera Mariham μακαριος; et caligo facta est propter te, atque etiam exiit a te σωμα ὑλης, in quo sum, quod purgavi et mundavi; nunc igitur κελευω tibi proferre solutionem verborum, quae dixit πιστις σοφια. Respondens δε Maria, mater Iesu, dixit: mi domine, tua vis luminis επροφητευσε de his verbis olim per Salomonem in eius decima nona ode et dixit: „Dominus super meum caput sicut corona, neque ero absque eo. Plexerunt mihi coronam αληθειας. 117
Et fecit tuos κλαδους germinare in me, quod non tulit coronam aridam, haud germinantem, αλλα vivis super meum caput et progerminas super me; tui καρποι pleni sunt et perfecti, pleni sunt tua salute." Factum est igitur, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Maria, sua mater, dixit ei: ευγε, καλως, αμην, αμην, dico tibi: μακαρισουσι te a fine terrae usque ad eius finem, quod habitavit apud te παραθηκη primi μυστηριου, et per illam παραθηκην servabuntur omnes (sc. incolae) terrae et altitudinis omnes; et παραθηκη illa ista est αρχη et finis. Pergens δε adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: factum est, quum dixisset decimam tertiam μετανοιαν πιστις σοφια, illo δε tempore impletum est statutum θλιψεων omnium, quae constituerunt πιστει σοφιᾳ propter

14. πιστις (deleatur vox „πιστις" P.) 32. quae constituerunt („quas constituerunt" vel potius „quibus ignominiose

consummationem primi μυστηριου, quod est inde ab origine, et venit eius tempus, ut liberarent eam in chao et ducerent eam sursum in tenebris omnibus; acceptum enim (γαρ) est ab ea μετανοια apud primum μυστηριον, atque ipsum illud μυστηριον misit mihi magnam vim lu-
118 minis ex altitudine, uti βοηθησω πιστει σοφιᾳ, et ducerem eam sursum in eius chao. Intuitus δε in altitudinem αιωνος, vidi vim luminis, quam misit mihi primum μυστηριον, ut servarem σοφιαν in chao. Factum igitur est, quum viderem exeuntem ex αιωσιν et venientem in me, [ego δε eram super chaos], alia vis vis luminis exiit a me quoque, ut etiam βοηθηση πιστει σοφιᾳ; et vis luminis, quae exiit ex altitudine a primo μυστηριῳ, descendit super vim luminis, quae exiit e me, et απαντωσαι sibi invicem factae sunt magna αποῤῥοια luminis. Haec igitur quum dixisset Iesus suis μαθηταις, dixit: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Exsiliens iterum Mariham dixit: mi domine, νοω, quod dicis de solutione huius sermonis. Tua vis luminis επροφητευσεν olim per Davidem in octogesimo quarto Psalmo dicens: „Misericordia et veritas occurrerunt sibi invicem, atque δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sunt sibi invicem. Veritas progerminavit e terra, et δικαιοσυνη despexit e caelo." Misericordia igitur est vis luminis, quae exiit e primo μυστηριῳ, quod audiens πιστιν σοφιαν
119 primum μυστηριον, misertum est eius in eius θλιψεσιν omnibus. Veritas quoque est vis, quae exiit ex te, quod absolvisti veritatem ad servandam eam in chao, atque etiam δικαιοσυνη est vis, quae exiit ex primo μυστηριῳ, quae gubernabit πιστιν σοφιαν, atque etiam ειρηνη est vis, quae exiit ex te, propterea quod itura est in προβολας αυθαδους, ut auferat ab iis lumina, quae abstulerunt in

affecerant sc. πιστιν σοφιαν." B. Schw. videtur vertisse ⲁⲩⲧⲟⲩϫⲟⲩ pro ⲁⲩⲥⲟⲩϫⲟⲩ, quod in textu legitur P.) 2. eius tempus (deleatur „eius" P.) 10. viderem (add. eam P.)

πιστει σοφια, quod est hoc: congregabis ea in σοφιαν, ut facias ea ειρηνην cum illius vi. Veritas quoque est vis, quae exiit ex te, versante in τοποις infernis χαους. Propter hoc tua vis dixit per Davidem: veritas progerminavit e terra, propterea quod es in τοποις infernis chaus; δικαιοσυνη quoque conspexit e caelo, ipsa δε vis, quae exiit ex altitudine a primo μυστηριω, quae intravit in σοφιαν. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, dixit: ευγε Mariham, μακαρια, quae κληρονομησεις regnum. Post haec progressa quoque Maria mater Iesu, dixit: mi domine et mi σωτερ, κελευε mihi quoque, ut dicam hunc sermonem in interpretatione. Dixit Iesus: cuius πνευμα fuerit νοερον, haud κωλυσω eum, αλλα προτρεπω eum magis ad dicendum νοημα, quod movit eum. 120
Nunc igitur Maria, mea mater καθ' ὑλην, in qua diversatus sum, κελευω tibi, ut dicas tu quoque νοημα sermónis. Respondens δε Maria dixit: mi domine, de verbo, quod tua vis επροφητευσε per Davidem: misericordia et veritas occurrerunt sibi, δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sibi sunt invicem; veritas progerminavit e terra, et δικαιοσυνη conspexit e caelo, — tua vis επροφητευσεν hoc verbum olim de te, quum esses infans, antequam πνευμα venit ad te versantem in vinea cum Iosepho; veniens πνευμα ex altitudine, introiit in meam domum simile tibi, et haud cognovi illud et cogitabam, te esse, et dixit mihi πνευμα: ubi est Iesus, meus frater, απαντησω ei, et quum dixisset hoc mihi, ηπορησα et cogitabam esse φαντασμα πειραζον me; ferens δε illud ligavi ad pedem cubilis, quod in mea domo, usque dum venerim ad vos in agrum, (ad) te et Iosephum, et invenerim vos in vinea, dante Iosepho palos vineae; factum igitur est, quum audisses me dicentem hoc verbum Iosepho, intelligens verbum

10. regnum (add. totum luminis P.) 22. olim (hoc tempore P.)

gavisus es et dixisti: ubi est, ut videam illum, alioquin, exspectabo eum in hoc τοπῳ. Factum δε est, quum Iosephus audisset te dicentem haec verba, perturbatus est
121 et venientes simul, intravimus in domum, invenimus πνευμα illigatum in cubile atque intuiti sumus in te et illud (pr. cum illo), invenimus te similem ei, atque solutum est quod vinctum (sc. erat) ad cubile, et amplexum te osculatum est tibi, atque tu quoque osculatus es ei, fuistis unus. Hoc igitur est verbum eiusque solutio: misericordia et πνευμα, quod venit ex altitudine a primo μυστηριῳ, quod ivit ad γενος hominum, misit suum πνευμα, ut remitteret peccata κοσμου totius, et ut acciperent μυστηριον et κληρονομησωσι regnum luminis. Veritas quoque est vis, quae inhabitavit mihi egressae e βαρβηλῳ, facta est (sc. veritas) σωμα ὑλικον et εκηρυξεν in τοπῳ αληθειας. Δικαιοσυνη est tuum πνευμα, quod tulit μυστηρια ex altitudine', ut daret ea γενει hominum. Ειρηνη quoque est vis, quae habitavit in tuo σωματι ὑλικῳ κατα κοσμον, quod εβαπτισε γενος hominum, donec faceret eos alienos a peccato, et redderet eos ειρηνην cum tuo πνευματι, et ut fiant ειρηνη cum προβολαις luminis, quod est: δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sunt sibi invicem, et sicut dixit: veritas progerminavit e terra. Veritas δε est tuum σωμα
122 ὑλικον, quod progerminavit ex me κατα terram hominum, quod εκηρυσσε τοπον veritatis αληθειας, atque iterum sicut dixit: δικαιοσυνη progerminabit e caelo. Δικαιοσυνη est vis, quae despexit ex altitudine datura μυστηρια luminis γενει hominum, et ut fiant δικαιοι et αγαθοι, ut κληρονομησωσι regnum luminis. Factum igitur est, quum Iesus

10. misericordia et (misericordia est P.) Legendum videtur in textu: ⲡⲛⲁ̅ ⲡⲉ ⲡⲉ ⲡⲛ̅ⲁ̅. cf. infra ⲣⲓⲁ, ⲃ. l. 6. 15. facta est (add. tibi P.) 22. sicut (κατα modum, quo P.) 25. sicut (κατα modum, quo P.) 26. progerminabit (progerminavit P.)

audisset haec verba, quae dixit Maria, sua mater, dixit: ευγε, καλως, Maria. Progressa alia Maria dixit: mi domine, ανεχε me, neve irascere mihi, saltem inde a tempore, quo tua mater tecum locuta est propter solutionem horum verborum. Mea vis perturbat me, ut progrediar, ut dicam quoque solutionem horum verborum. Dixit ei Iesus, κελευω tibi, ut dicas eorum solutionem. Dixit Maria: mi domine, misericordia et veritas occurrerunt sibi invicem. Misericordia est πνευμα, quod supervenit in te, ut acciperes βαπτισμα ab Iohanne. Misericordia igitur est πνευμα divinitatis, quod venit super te, misertum γενους hominum, descendit, απηντησε vi Sabaôthis αγαθου, quae in te, haec quae εκηρυξε τοπους αληθειας; dixit δε iterum: δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sunt sibi invicem. Δικαιοσυνη igitur est πνευμα luminis, quod venit super te, quod attulit μυστηρια altitudinis, ut daret ea 123
γενει hominum. Ειρηνη quoque est vis, quae in te, Sabaôthis αγαθου, qui βαπτισας remisit γενει hominum et fecit (sc. vis) eos ειρηνην cum filiis luminis. Atque etiam sicut tua vis dixit per Davidem: veritas progerminavit e terra, quae est vis Sabaôthis αγαθου, quum diceret: progerminavit e terra; haec quae progerminavit e Maria, tua matre terrestri. Δικαιοσυνη quoque despexit e caelo; hoc est πνευμα quod in altitudine, hoc quod adtulit μυστηρια omnia ex altitudine, dedit ea γενει hominum, (quo facto) fuerunt δικαιοι et fuerunt αγαθοι, εκληρονομησαν regnum luminis. Factum igitur (δε) est, quum Iesus cessasset audire haec verba, quae dixit Mariham, dixit: ευγε Mariham, κληρονομος luminis. Progressa iterum Maria, mater Iesus, prostravit se ad eius pedes, osculata est iis et dixit: mi domine, et mi fili, et mi σωτηρ, ne irascere mihi, αλλα parce mihi; dicam solutionem horum

9. Misericordia (add. igitur P.) 10. ut (quum P.) 20. sicut (κατα modum, quo P.)

verborum altera vice: misericordia et veritas occurrerunt sibi; ego sum tua mater, et Elisabetha, mater Iohannis,
124 cui occurri. Misericordia igitur est vis, quae in te, Sabaothis. Meus exitus, qui exiit ex meo ore, es tu; misertus es γενους totius hominum. Veritas quoque est vis, quae in Elisabetha, quae est Iohannes, qui veniens εκηρυξε viam veritatis, qui es tu, quam εκηρυξεν ante te. Atque etiam misericordia et veritas occurrerunt sibi: tu es, mi domine, quum occurreris Iohanni die, quo suscepturus eras βαπτισμα. Tu δε rursus et Iohannes estis δικαιοσυνη et ειρηνη, quae osculatae sunt sibi invicem. Veritas progerminavit e terra, et δικαιοσυνη despexit e caelo, quod est tempus, quo εδιακονησας tibi ipsi. Fuisti τυπος Gabrielis, despexisti super me e caelo, locutus es mecum; et quum locutus esses mecum, progerminasti ex me; haec est veritas, quae ipsa est vis Sabaôthis, αγαθου, haec quae est in tuo σωματι ὑλικῳ, haec est veritas, quae progerminavit e terra. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Maria, sua mater, dixit: ευγε et καλως. Haec est solutio verborum omnium, de quibus mea vis luminis επροφητευσεν olim per Davidem prophetam. — — — — — — —

125 Haec sunt nomina, quae dabo inde ab απεραντῳ. Scribe ea signo, ut filii dei manifestent ea ex hoc loco. Hoc est nomen αθανατου ααα ωωω, et hoc est nomen vocis, cuius causa homo τελειος movetur ιιι. Hae δε sunt ἑρμηνευαι nominum μυστηριων. Primum est ααα, eius ἑρμηνευα est φφφ. Secundum, quod μμμ est, aut quod ωωω est, eius ἑρμηνευα est ααα. Tertium est ψψψ,

2. ego sum (add. „Maria" P.) 3. in te (in me P.) 7. qui es (quae es P.) 8. veritas (add. quae P.) 9. quum occurreris (qui occurristi P.) 23. Haec sunt (Haec δε sunt P.) 27. nominum (add. horum P.)

eius ἑρμηνεια est οοο. Quartum est φφφ, eius ἑρμηνεια est ννν, quintum est δδδ, eius ἑρμηνεια est ααα, quod super thronum est ααα, haec est ἑρμηνεια secundi αααα, αααα, αααα, haec quae est ἑρμηνεια nominis totius. — — —

— — — —

Secundus τομος πιστεως σοφιας 126

— — — —

Progressus quoque Johannes dixit: mi domine, κελευε mihi quoque, ut dicam solutionem verborum, quae tua vis luminis επροφητευσεν olim per Davidem. Respondens δε Jesus dixit Johanni: tibi quoque, Johannes, κελευω, ut dicas solutionem verborum, quae mea vis luminis επροφητευσε per Davidem: misericordia et veritas occurrerunt sibi, et δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sunt sibi invicem; veritas progerminavit e terra, atque δικαιοσυνη despexit e caelo. Respondens δε Johannes dixit: hoc est verbum, quod dixisti nobis olim: egressus ex altitudine veni in Sabaôthem αγαθον, amplexus sum vim luminis, quae in eo. Nunc igitur, misericordia et veritas occurrerunt sibi. Tu es misericordia, quam miserunt e τοποις altitudinis a tuo patre (i. e. quae missa est a p.), primo μυστηριῳ, introspiciente, mittente te, ut miserearis κοσμου 127 totius. Veritas quoque est vis Sabaôthis αγαθου, quae adhaesit tibi, haec quae proiecit se ad sinistram. Tu primum μυστηριον, introspiciens, atque accepit eam parvus Sabaoth αγαθος, proiecit eam in ὑλην et βαρβηλω et εκηρυξεν τοπον αληθειας in τοποις omnibus horum, quae (pertinent) ad sinistram. Ὑλη igitur illa βαρβηλους est tibi σωμα hodie; atque δικαιοσυνη et ειρηνη osculatae sunt sibi invicem. Δικαιοσυνη es tu, qui attulisti μυστηρια omnia a tuo patre, primo μυστηριῳ, introspiciente, et εβαπτισας

9. mi (deleatur „mi" P.) 28. τοπον (add. „veritatis" P.)

vim Sabaôthis αγαθου, et venisti in τοπον αρχοντων, dedisti iis μυστηρια altitudinis, et fuerunt δικαιοι et fuerunt αγαθοι. Ειρηνη quoque est vis Sabaôthis, quae ipsa est tua ψυχη, quae introiit in ὑλην βαρβηλους, et αρχοντες omnes notitiae αιωνος Jabraothis (i. e. αιωνος pertinentis ad J.) fecerunt eas ειρηνην cum μυστηριῳ luminis. Atque veritas progerminavit e terra. Haec δε (sc. est) vis Sabaôthis αγαθου, quae exiit e τοπῳ dextro, qui extra θησαυρον luminis, et venit (sc. vis) in τοπον horum quae (pertinent)
128 ad sinistram, venit in ὑλην βαρβηλους et εκηρυξεν iis μυστηρια τοπου αληθειας. Δικαιοσυνη quoque despexit e caelo: tu es primum μυστηριον, introspiciens, venisti e χωρημασιν altitudinis et μυστηριοις regni luminis, et venisti super ενδυμα luminis, quod accepisti a βαρβηλῳ, quod est Jesus, noster servator, super quod venisti sicut columba. Factum igitur est, quum Johannes protulisset haec verba, dixit ei primum μυστηριον, prospiciens: ευγε, Johannes, frater dilecte. Perrexit adhuc primum μυστηριον dicens: Factum igitur est, vis exiit ex altitudine, quae sum ego, patre delegante me, ad servandam πιστιν σοφιαν in chao. Ego igitur et altera vis, exiens a me, nec non ψυχη, quam accepi a Sabaôthe αγαθῳ, venerunt ducentes se invicem, factae sunt αποῤῥοια una luminis, existens lumen quam maxime. Vocavi Gabrielem desuper ab αιωσιν atque etiam Michaelem per κελευσιν mei patris, primi μυστηριου introspicientis, dedi iis αποῤῥοιαν luminis, feci eos
129 descendere in chaos, ut βοηθησωσι πιστει σοφιᾳ, et uti ferrent vires luminis, quas abstulerunt ab ea προβολαι αυθαδους, ut auferrent eas ab illis et darent πιστει σοφιᾳ; et tempore, quo duxerunt αποῤῥοιαν luminis desuper in chaos, resplenduit quam maxime in chao toto et dilatata

5. notitiae αιωνος („haud cognoverunt αιωνας," vel „sex αιωνων" ⲙ̄ ⲛⲥⲟⲟⲩ ⲛ̄ ⲁⲓⲱⲛ? cf. nota h. l. textui subiecta P.)
15. super quod (super quem P.)

est in eius τοποις omnibus; et quum vidissent magnum lumen αποῤῥοιας illius προβολαι αυθαδους, timuerunt super se invicem, atque αποῤῥοια illa extraxit iis vires omnes luminis, quas abstulerunt a πιστει σοφιᾳ, neque ετολμησαν προβολαι αυθαδους prehendere αποῤῥοιαν luminis illius in chao tenebrarum, neque prehenderunt eam τεχνῃ αυθαδους dominantis in προβολας. Et Gabriel et Michael attulerunt αποῤῥοιαν luminis in corpus ὑλης πιστεως σοφιας et iniecerunt in eam lumina eius omnia, quam abstulerunt ab ea, atque accepit lumen totum σωμα ὑλης; atque etiam acceperunt lumen eius vires omnes, quae in ea, hae quae acceperunt suum lumen et cessarunt indigere luminis; nam acceperunt suum lumen, quod abstulerunt ab iis, propterea quod dederunt lumen iis a me. Et Michael et Gabriel, qui διηκονησαν mihi, duxerunt αποῤῥοιαν luminis in chaos daturam iis μυστηρια luminis; his 130 concredita est αποῤῥοια luminis; hanc, quam dedi iis, intuli in chaos. Et Michael (et) Gabriel non sumserunt quidquam luminis sibi in luminibus πιστεως σοφιας, quae abstulerunt a προβολαις αυθαδους. Factum igitur est, quum αποῤῥοια luminis intulisset in πιστιν σοφιαν suas vires omnes luminis, quas abstulerunt a προβολαις αυθαδους, facta est lux tota, atque etiam vires luminis, quae sunt in πιστει σοφιᾳ, quas haud abstulerunt προβολαι αυθαδους, hilares redditae sunt iterum et impletae sunt luminis, et lumina, quae iniecerunt in πιστιν σοφιαν, vivificarunt σωμα eius ὑλης, in qua nullum lumen, haec quae peritura est, aut haec quae perit, et constituerunt eius vires omnes, quae erant solvendae, et dederunt iis vim luminis. Factae sunt iterum, sicut erant ab initio. Atque etiam exaltatae sunt

1. eius („eorum" P.) 6. tenebrarum, neque (ουδε.) 9. quam (quae P.) 8. in corpus (add. „σωμα"). 10. ὑλης (add. „eius" P.) 22. abstulerunt (abstulit s. abstulerat P.)

in αισθησει luminis, et vires omnes luminis σοφιας cognovere se invicem per αποῤῥοιαν luminis, et servatae sunt a lumine αποῤῥοιας illius. Atque αποῤῥοια luminis, quum abstulisset lumina a προβολαις αυθαδους, quae abstulerunt
131 a πιστει σοφιᾳ, intulit ea in πιστιν σοφιαν, atque conversa adscendit in chao.

Haec igitur quum primum μυστηριον dixisset suis μαθηταις facta esse (i. e. evenisse) πιστει σοφιᾳ in chao, respondens dixit iis: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Progressus Petrus dixit: mi domine, de solutione verborum, quae dixisti, tua vis luminis επροφητευσεν olim per Solomonem in eius ᾠδαις: „Egressa αποῤῥοια facta est magnum flumen, latum; attraxit eos omnes, et conversam super templum haud potuerunt capere in clausis et in locis aedificatis, neque potuerunt capere eam τεχναι capientium illos. Duxerunt eam super terram totam, atque prehendit eos omnes. Biberunt versantes super arenam aridam. Eorum sitis soluta est et exstincta, quum dedissent iis potum ab excelso. Μακαριοι sunt διακονοι potus illius, quibus concredita est aqua domini. Converterunt labia arida, sumserunt vigorem animi hi, qui erant soluti; prehenderunt (i. f. confirmarunt) ψυχας, eiicientes halitum, ut ne morerentur; erexerunt μελη collapsa; dederunt robur suae παῤῥησιᾳ atque dederunt lucem suis oculis, quod isti omnes cognovere se in domino, atque servati sunt aqua vitae usque ad aeternum." Audi igitur, mi domine, proferam verbum in παῤῥησιᾳ κατα
132 modum, quo tua vis επροφητευσε per Solomonem: „αποῤῥοια egressa facta est magnum flumen latum," quod est: αποῤῥοια luminis dilatata est in chao, in τοποις omnibus

2. per αποῤῥοιαν (per meam αποῤῥοιαν P.) 3. Atque αποῤῥοια (Atque mea αποῤῥοια P.) 7. dixisset suis (deleatur „suis" P.) 15. neque (add. ουδε.) 21. animi (Loco „animi" legendum videtur „in me." cf. infra p. 133 ρκβ. β. l. 4. P.)

προβολων αυθαδους, atque verbum iterum, quod tua vis dixit per Solomonem: „attraxit eos omnes, duxit eos super templum," quod est hoc: attraxit vires omnes luminis a προβολαις αυθαδους, quas abstulerunt in (a) πιστει σοφιᾳ, et iniecit eas in πιστιν σοφιαν altera vice; atque verbum rursus, quod tua vis dixit: „haud potuerunt capere eam (loca) clausa neque loca aedificata," quod hoc est: προβολαι αυθαδους haud potuerunt prehendere αποῤῥοιαν luminis in septis tenebrarum chaus, atque verbum iterum, quod dixit: „duxerunt eam super terram omnem, et implevit res omnes," quod hoc est: quum Gabriel et Michael duxissent eam σωμα πιστεως σοφιας, intulit in eam lumina omnia, quae abstulerunt ab ea προβολαι αυθαδους, atque splenduit (pr. factum est lumen) σωμα eius ὑλης; atque verbum, quod dixit: „biberunt versantes in arena arida," quod est: acceperunt lumen quae sunt omnia in πιστει σοφιᾳ, quorum lumen abstulerunt (i. e. abstulerant) prius (i. e. antehac); atque verbum, quod dixit: „sitis eorum soluta est et exstincta," quod hoc est: eius vires cessa- 133
runt indigere luminis, quod abstulerunt, quoniam dederunt (i. e. datum est) iis lumen, quod abstulerunt ab iis. Atque iterum κατα modum, quo dixit tua vis: „dederunt iis potum ab excelso," quod hoc est: dederunt lumen iis ex αποῤῥοιᾳ luminis, quae exiit a me, primo μυστηριῳ, et κατα modum, quo dixit tua vis: „μακαριοι sunt διακονοι potus illius," quod est verbum, quod dixisti: Michael et Gabriel, διακονησαντες, duxerunt αποῤῥοιαν luminis in chaos, atque etiam duxerunt eum sursum. Dabunt iis μυστηρια luminis altitudinis, quibus concredita est αποῤῥοια luminis, atque etiam κατα modum, quo dixit tua vis: „verterunt labia arida," quod hoc est: Gabriel et Michael haud sum-

12. eam σωμα (eam super σωμα P.) 20. quod abstulerunt (deleantur verba „quod abstulerunt" P.) 21. lumen (add. „suum" P.) 22. modum (add. „quoque" P.)

serunt sibi e luminibus *πιστεως σοφιας*, quae eripuerunt
προβολαις αυθαδους, *αλλα* iniecerunt ea in *πιστιν σοφιαν*,
atque iterum verbum, quod dixit: „acceperunt vigorem
in me hi qui sunt soluti," quod est hoc: aliae vires om-
nes *πιστεως σοφιας*, quas haud abstulerunt *προβολαι αυθα-
δους*, valde praeditae sunt vigore et impletae lumine a suo
socio lumine, quod iniecerunt ea in illas. Et verbum,
134 quod tua vis dixit: „vivificarunt *ψυχας*, eiicientes hali-
tum, ut ne morerentur," quod hoc est: quum iniecissent
lumina in *πιστιν σοφιαν*, vivificarunt *σωμα* eius *ὑλης*, a quo
lumina sua abstulere prius, hoc, quod erat periturum.
Atque iterum verbum, quod tua vis dixit: „constituerunt
μελη, quae collapsa sunt, aut ut ne collaberentur, quod
hoc est: quum intulissent in eam eius lumina, constituere
(i. e. erexere) eius vires omnes, quae erant dissolvendae;
atque etiam *κατα* modum, quo tua vis luminis dixit: „de-
derunt robur earum *παῤῥησια*; quod hoc est: receperunt
iterum illorum lumen atque factae sunt, sicut fuerunt prius;
atque etiam verbum, quod dixit: „dederunt lumen eorum
oculis, quod hoc est: acceperunt *αισθησιν* in lumine et co-
gnoverunt *αποῤῥοιαν* luminis, quod pertineat ad altitudi-
nem. Atque etiam verbum, quod dixit: „isti omnes
cognoverunt se in domino, quod hoc est: vires omnes
πιστεως σοφιας cognovere se invicem per *αποῤῥοιαν* lumi-
nis; atque etiam verbum, quod dixit: „servati sunt aqua
vitae usque ad aeternum, quod hoc est: servatae sunt
per *αποῤῥοιαν* luminis totius; atque verbum, quod dixit:
„attraxit eos omnes *αποῤῥοια* luminis et attraxit eos super
templum, quod est: quum *αποῤῥοια* luminis accepisset lu-
135 mina omnia *πιστεως σοφιας*, et quum eripuisset ea a *προ-
βολαις αυθαδους*, iniecit ea in *πιστιν σοφιαν*, atque conversa
est, exiit e chao, adscendit in perfectionem, quod tu es

32. in perfectionem (vel „super te" P.)

templum. Haec est solutio verborum omnium, quae dixit tua vis luminis per oden Salomonis. Factum igitur est, quum primum *μυστηριον* audisset haec verba, quae dixit Petrus, locutum est ei: *ευγε*, *μακαριος* Petre, haec est solutio verborum, quae dixerunt (i. e. dicta sunt).

Pergens *δε* iterum in sermone primum *μυστηριον* dixit: Factum igitur est, nondum me ducente *πιστιν σοφιαν* sursum in chao, propterea quod nondum *εκελευσαν* mihi ex meo patre (i. e. nondum iussus eram a meo p.) primo *μυστηριῳ*, introspiciente, *τοτε* igitur post haec, quum cognossent *προβολαι αυθαδους*, meam *αποῤῥοιαν* luminis auferre vires luminis a sese, quas abstulerint in *πιστει σοφιᾳ*, et iniecisse eas *αποῤῥοιαν* luminis — iniecisse eas in *πιστιν σοφιαν*, atque etiam videntes *πιστιν σοφιαν* praeditam lumine, sicut fuerit inde ab initio, iratae sunt *πιστει σοφιᾳ*, atque etiam clamarunt sursum ad suum *αυθαδη*, ut veniens *βοηθηση* sibi, ut auferrent vires, quae in *σοφιᾳ*, altera vice; atque *αυθαδης* misit ex altitudine in decimo tertio *αιωνι*, misit aliam magnam vim luminis, descendentem in chaos ad instar sagittae volantis, ut *βοηθησῃ* suis *προβολαις*, ut 136 auferrent lumina *πιστεως σοφιας* altera vice. Et quum descendisset vis luminis illa, *προβολαι αυθαδους*, quae sunt in chao, *θλιβουσαι πιστιν σοφιαν* confisae sunt maxime, et persecutae sunt iterum *πιστιν σοφιαν* magno terrore et magna perturbatione, atque *εθλιβησαν* eam nonnullae in *προβολαις αυθαδους*, una *μεν* in iis convertit se in *μορφην* magni serpentis, altera rursus convertit se in *μορφην* serpentis basilisci, cui sunt septem capita, alia rursus convertit se in *μορφην δρακοντος*, atque etiam prima *δυναμις αυθαδους* cum facie leonis, atque etiam aliae eius *προβολαι* omnes, perquam multae, et venientes ad se invicem, afflixerunt *πιστιν σοφιαν*, et iterum duxerunt eam in *το-*

29. prima (alia prima P.) 30. *αυθαδους* (add. „quae est" P.)

πους inferiores chaus, et iterum perturbarunt eam maxime. Factum igitur est, quum perturbarent eam, fugiens eas venit in τοπους superiores chaus, atque persecutae eam προβολαι αυθαδους perturbarunt eam valde. Factum igitur est, post haec despexit e duodecim αιωσιν Adamas τυραννος, qui etiam succensuit πιστει σοφιᾳ, propterea quod vo-
137 lebat venire ad lumen luminum, quod est super eos omnes, propter hoc irascebatur ei. Factum igitur est, quum Adamas τυραννος despexisset e duodecim αιωσιν, vidit προβολας αυθαδους affligentes πιστιν σοφιαν, usque dum auferrent lumina omnia in ea. Factum δε est, quum δυναμις Adamae descendisset in chaos ad προβολας omnes αυθαδους, factum igitur est, quum δαιμονιον illud descendisset in chaos, prostravit πιστιν σοφιαν, atque vis cum facie leonis, et facies serpentis, et facies serpentis basilisci, et facies δρακοντος atque etiam aliae προβολαι omnes αυθαδους permultae, circumdederunt omnes πιστιν σοφιαν simul, volentes auferre eius vires, quae in ea, altera vice, atque afflixerunt πιστιν σοφιαν admodum et ηπειλησαν ei. Factum igitur est, quum affligerent eam, et quum conturbarent eam valde, exclamavit iterum ad lumen, et ὑμνευουσα dixit: lumen, tu εβοηθησας mihi. Tuum lumen venito in me, nam tu es, qui suscipit me ad se, atque venio ad te, lumen; nam tu es hic, qui servat me προβολαις αυθαδους, atque etiam Adamae, τυραννου, atque tu liberabis me ab eius απειλαις omnibus, duris." Haec δε quum dixisset πιστις σοφια, τοτε
138 iterum per κελευσιν mei patris, primi μυστηριου, introspicientis, misi iterum Gabrielem et Michaelem et maximam αποῤῥοιων luminis, ut βοηθησωσι πιστει σοφιᾳ, et imperavi Gabrieli et Michaeli, ut portarent πιστιν σοφιαν super suas manus, ut ne eius pedes pertingerent ad caliginem infe-

9. despexisset (conspexisset P.) 23. ad te, lumen (add. „πιϛευων tibi, lumen" P.) 24. προβολαις (a προβολαις P.) 25. Adamae, τυραννου (ab Adama, τυραννῳ P. sed cf. p. 92. l. 1.)

riorem, et imperavi iis, ut gubernarent eam in τοποις chaus, in quibus ducturi eam erant sursum. Factum igitur est, quum αγγελοι descenderent ad chaos, isti et απορροια luminis, atque etiam προβολαι omnes αυθαδους et προβολη Adamae viderent απορροιαν luminis, reddentem lumen quam maxime, — nullus modus lumini, quo erat — timuerunt atque siverunt πιστιν σοφιαν, et magna απορροια luminis circumdedit πιστιν σοφιαν, ab omnibus eius partibus, a sinistra eius et a dextra eius et ab omnibus eius partibus, et reddidit coronam luminis eius capiti. Factum igitur est, quum απορροια luminis circumdedisset πιστιν σοφιαν, confisa est maximopere, neque cessavit circumdare ab omnibus eius partibus, et haud timuit προβολας αυθαδους, quae sunt in chao, neque etiam timuit aliam vim novam αυθαδους, quam immisit desuper in chaos sicut sagittam volantem, neque tremuit prae vi 139
δαιμονιου aut Adamae, quae exiit ex αιωσιν, atque etiam per meam κελευσιν, primi μυστηριου, prospicientis, splenduit quam maxime απορροια luminis, quae circumdedit πιστιν σοφιαν ab omnibus partibus eius, et σοφια mansit in medio lumine, existente magno lumine ad sinistram eius et ad dextram eius et ab omni parte eius, et reddente coronam eius capiti, et προβολαι omnes αυθαδους non potuerunt iterum mutare suam faciem, neque potuerunt stare prae ὁρμῃ magni luminis απορροιας, quae erat corona eius capiti, et προβολαι omnes αυθαδους — magna multitudo ex iis cecidit ad dextram eius, quoniam erat lumen quam maxime, et aliae turbae cecidere ad sinistram eius, neque poterant appropinquare πιστει σοφιᾳ omnino prae magno lumine, πλην cecidere omnes super

5. et προβολη Adamae. (Si lectio ϵ ⲙⲡ̄ ⲧⲉ etc. vera est, vertendum videtur „sine προβολη Adamae" P.) 13. circumdare (add. „eam" P.) 14. neque (ουδε). 16. neque (ουδε), add. „etiam" P. 17. aut (ηδε). 24. neque (ουδε).

se invicem, aut venerunt ducentes se invicem, et haud potuerunt facere quidquam mali πιστει σοφιᾳ, propterea quod credebat lumini, atque per κελευσιν mei patris, primi μυστηριου, introspicientis, ego quoque descendi in chaos,
140 existens lumen quam maxime, dedi impetum meum in vim cum facie leonis, quae erat lumen maxime, et abstuli lumen eius totum, quod in ea, et κατειχον προβολαις omnes αυθαδους, ut ne venirent in suum τοπον inde ab hoc tempore, qui decimus tertius αιων, et abstuli vim, quae in προβολαις omnibus αυθαδους, et ceciderunt omnes in chao, impotentes, et eduxi πιστιν σοφιαν, versantem ad dextram Gabrielis et Michaelis, et magna αποῤῥοια luminis ingressa quoque est in eas, et contemplata est suos inimicos πιστις σοφια, quod abstuli vim suam luminis ab iis, et eduxi πιστιν σοφιαν e chao, conculcantem super προβολην αυθαδους cum facie serpentis, atque etiam conculcabat προβολην cum facie basilisci serpentis, cui septem erant capita, et conculcabat vim cum facie leonis et cum facie δρακοντος. Feci πιστιν σοφιαν manere stantem super προβολην αυθαδους, quae habet faciem basilisci serpentis, cui sunt septem capita, ista vero est fortior iis omnibus in suis malis; atque ego, primum μυστηριον, steti super eam, et abstuli omnes vires, quae in ea, atque perdidi eius ὑλην omnem, ut ne σπερμα ex ea sur-
141 geret inde ab hoc tempore. Haec δε quum primum μυστηριον dixisset μαθηταις, exclamavit dicens: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Progressus Iaccobus dixit: mi domine, de solutione igitur verborum, quae dixisti, επροφητευσεν olim tua vis luminis per Davidem in nonagesimo Psalmo: „Habitans sub βοηθειᾳ excelsi erit sub umbra dei caeli; dicet domino, tu recipis me ad te, et locus meus refugii deus meus, cui confido, quod iste liberabit

1. venerunt (add. „omnes" P.) 21. vero (δε).

me a laqueo venatorum et dicto duro. Faciet umbram tibi ad tuum pectus, et confides sub eius alis. Eius veritas circumdabit te sicut ὁπλον, non timebis terrorem noctis, et sagittam volantem interdiu et rem ambulantem in caligine, ex casu δαιμονιου hora meridiei. Mille cadent ad sinistram tibi et myrias ad dextram tibi, haud δε ad- 142
propinquabunt tibi; πλην contemplaberis eos, videbis retributionem peccatorum, quod tu, domine, es mea ελπις. Posuisti tibi excelsum locum refugii. Nullum malum adpropinquabit tibi, nulla μιστιγξ adpropinquabit tuo habitaculo, quod imperabit suis αγγελοις de te, ut costodiant te in tuis viis omnibus, ut portent te super suas manus, ut ne impingas ad lapidem tuum pedem; constituet te super serpentem et basiliscum, conculcabis leonem et δρακοντα, quod credidit mihi, servabo eum, dabo umbram ei, quod novit meum nomen. Clamabit sursum ad me, et ego audiam eum. Ero eum eo in sua θλιψει et servabo eum, dabo gloriam ei, abundantem eum reddam multis diebus, docebo eum meam salutem." Haec est, mi domine, solutio verborum, quae dixisti. Audi igitur, dicam ea in παῤῥησιᾳ. Verbum igitur, quod tua vis dixit per Davidem: „Habitans sub βοηθειᾳ excelsi erit sub umbra dei caeli," quod est hoc: quum σοφια confideret lumini, fuit sub lumine αποῤῥοιας luminis, quae exiit in altitudine ex te, et verbum, quod tua vis dixit per Davidem: „dicam domino, tu es, qui recipit me ad se, atque meus locus refugii meus deus, confisus sum ei," ipsum est verbum, quod ὑμνευσε πιστις σοφια: tu es, qui recipit me 143
ad se, et venio ad te. Et rursus verbum, quod tua vis dixit: „mi deus, credo tibi, tu servabis me a laqueo venatorum atque a dicto duro," ipsum est, quod dixit πιστις σοφια: lumen, credo tibi, quod tu es liberaturum me

13. ut ne (μηποτε). 13. constituet te (adscendes P.)
17. Ero (Sum P.)

a προβολαις αυθαδους, atque Adamae, τυραννου, et tu iterum es liberaturum me ab απειλαις omnibus duris; atque etiam verbum, quod tua vis dixit per Davidem: „faciet umbram tibi ad tuum pectus, atque confides sub eius alis," hoc est: πιστις σοφια est in lumine απορροιας luminis, quae exiit a te, et perseveravit confidens lumini, quod ad sinistram eius et ad dextram eius, quae sunt alae απορροιας luminis. Et verbum, quod tua vis luminis επροφητευσε per Davidem: „veritas circumdabit te sicut οπλον," istud est lumen απορροιας luminis, quod circumdat πιστιν σοφιαν ab omni eius parte sicut οπλον. Et verbum, quod tua vis dixit: „non timebit terrorem noctis," quod est hoc: πιστις σοφια haud timuit terrores et perturbationes, in quas immiserunt eam in chao, quod ipsum est nox. Et ver-
144 bum, quod tua vis dixit: „non timebit sagittam volantem interdiu," quod est hoc: πιστις σοφια haud timuit vim, quam αυθαδης misit ex altitudine extrema, quae venit in chaos existens sicut sagitta volans. Tua vis igitur luminis dixit: non timebis sagittam volentem interdiu, propterea quod vis illa exiit ex decimo tertio αιωνι, ipse est dominus duodecim αιωνων, atque iste est lumen αιωσιν omnibus. Propter hoc igitur dixit: „diem." Atque verbum iterum, quod tua vis dixit: „non timebit rem ambulantem in caligine," quod est hoc: non timuit σοφια προβολην cum facie serpentis, quae dabat timorem πιστει σοφια in chao, quod ipsum est caligo. Et verbum, quod tua vis dixit: „non timebit exitium et δαιμονιον hora meridiei," quod est hoc: πιστις σοφια haud timuit προβολην δαιμονιακην Adamae, τυραννου, quae deiecit πιστιν σοφιαν

2. ab απειλαις (ab earum απειλαις P.) 5. σοφια est (σοφια fuit P.) 7. et ad (et quod ad P.) 10. circumdat (circumdedit P.) 21. duodecim αιωνων („duodecimi αιωνος;" sed fortasse legendum in textu: ⲙⲛ̄ⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ „duodecim" pro ⲙⲉϩ ⲙⲛ̄ⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ P.)

in magno exitio, quae exiit ex Adama, e duodecimo *αιωνι*. Propter hoc igitur dixit tua vis: „non timebit exitium *δαιμονιακον* 145 hora meridiei." Hora meridiei est, quod exiit ex duodecimo *αιωνι*, qui est hora meridiei. Atque etiam exiit e chao, quod est nox, atque noctis exiit ex duodecimo *αιωνι*, qui est in medio utriusque. Propter hoc tua vis luminis dixit: „hora meridiei," quod duodecim *αιωνες* sunt medii inter decimum tertium *αιωνα* et inter chaos. Atque verbum quoque, quod tua vis luminis dixit per Davidem: „mille cadent ad sinistram eius et myrias ad dextram eius, et haud adpropinquabunt ei," quod hoc est: quum *προβολαι αυθαδους* permultae haud potuissent stare coram magno lumine *αποῤῥοιας* luminis, multitudo earum cecidit ad sinistram *πιστεως σοφιας*, et multitudo cecidit ad dextram eius, neque poterant adpropinquare ei, *πλαττειν* eam. Et verbum, quod tua vis luminis dixit per Davidem: „*πλην* contemplaberis eos et videbis retributionem peccatorum, quod tu, domine, es mea *ελπις*," quod hoc est verbum: *πιστις σοφια* contemplata est suos inimicos, qui sunt *προβολαι αυθαδους*, quae cecidere omnes super se invicem. *Ου μονον* contemplata est eas in hoc, 146 *αλλα* tu quoque rursus, mi domine, primum *μυστηριον*, abstulisti vim luminis, quae est in vi cum facie leonis, atque etiam abstulisti vim *προβολων* omnium *αυθαδους*, atque etiam *κατειχες* eas in chao illo venire ad suum *τοπον* inde ab hac hora; propter hoc igitur *πιστις σοφια* contemplata est suos inimicos, qui sunt *προβολαι αυθαδους*, in rebus omnibus, quas *επροφητευσε* David de *πιστει σοφιᾳ* dicens: „*πλην* contemplaberis eos, atque videbis retributionem peccatorum." *Ου μονον δε* contemplata est eos collapsos super se invicem in chao, *αλλα* vidit etiam eorum

4. duodecimo *αιωνι* („e duodecim *αιωσιν*," nisi forte legendum ⲡⲙⲉϩ ⲙⲛ̄ⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ pro ⲡⲙⲛ̄ⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ P.) 5. noctis nox P.)

retributionem, quam retribuerunt iis. Κατα modum, quo προβολαι αυθαδους cogitarunt auferre lumen σοφιας ab ea, retribuisti iis atque rependisti iis, et abstulisti vim luminis, quae in iis, loco luminum σοφιας, quae επιστευσε lumini altitudinis, et κατα modum, quo tua vis luminis dixit per Davidem: „posuisti excelsum tibi locum refugii. Nullum malum adpropinquabit tibi, et nulla μαστιγξ adpropinquabit tuo habitaculo," quod hoc est: quum πιστις σοφια επιστευσε lumini, et quum affligeretur, ὑμνευσεν ei;
147 haud fecerunt quidquam mali ei προβολαι αυθαδους, neque poterant πλαττειν eam, neque poterant adpropinquare ei omnino. Et verbum, quod tua vis luminis dixit per Davidem: „imperavit suis αγγελοις de te, ut custodiant te in tuis viis omnibus, et ut portent te super suas manus, μηποτε impingas ad lapidem tuo pede;" istud iterum est verbum; mandasti Gabrieli et Michaeli, ut gubernarent σοφιαν in τοποις omnibus chaus, usque dum duxerint eam sursum, ut portarent eam suis manibus, ut ne pedes eius tangerent caliginem inferiorem, (ita) ut prehenderent eam etiam hi qui (pertinent) ad caliginem inferiorem. Atque verbum, quod tua vis luminis dixit per Davidem: „meabis super serpentem et basiliscum, et meabis super leonem et δρακοντα, quod confisus est mihi, servabo eum, et dabo umbram ei, quod novit meum nomen;" quod verbum est hoc: quum πιστις σοφια veniret sursum tendens in chao, meavit super προβολας αυθαδους, meavit super hos, qui sunt facie serpentis, et super hos, qui sunt facie basilisci serpentis, quibus septem sunt capita, et meavit super vim cum facie leonis et hanc, quae est facie δρακοντος, propterea quod πιστευσασα lumini servata est ab iis omnibus. Haec, mi domine, est solutio verborum, quae dixisti. Factum igitur est, quum pri-

10. neque (ουδε). 13. imperavit (imperabit P.)

mum *μυστηριον* audisset haec verba, dixit: *ευγε*, Iaccobe 148
dilecte!

Pergens *δε* iterum in sermone primum *μυστηριον* dixit *μαθηταις*: Factum est, quum duxissem *πιστιν σοφιαν* sursum in chao, exclamavit iterum dicens: „Servata sum in chao, atque soluta e vinculis caliginis. Veni ad te, lumen, quod fuisti lumen ex omni parte mihi servans me et adiuvans me. Et *προβολας αυθαδους*, quae pugnant contra me, *εκωλυσας* tuo lumine, et haud potuerunt adpropinquare mihi, quod erat tuum lumen mecum, et servabat me tua *αποῤῥοια* luminis, quoniam *γαρ προβολαι* affligentes me abstulerunt meam vim a me, iniecerunt me in orcos (chaos Plur.), nullum lumen habentem. Fui sicut *ὑλη* gravis coram iis. Atque post haec vis *αποῤῥοιας* venit mihi a te servans me. Splenduit ad sinistram mihi et ad dextram mihi, et circumdabat me, ex omni parte mihi erat, ut ne ullum *μερος*, quo fui, essem sine lumine, et obtexit me lumine tuae *αποῤῥοιας*, et purgasti in me omnes meas *ὑλας* malas, et fui super meas *ὑλας* omnes propter tuum lumen et tuam *αποῤῥοιαν* luminis. Ista exaltavit me, et abstulit me *προβολαις αυθαδους θλιβουσαις* me. Atque fui confisa tuo lumini, nec non lumen pu- 149
rum tuae *αποῤῥοιας*, et remotae sunt a me *προβολαι αυθαδους*, quae affligebant me, et facta sum lux tua magna vi, quod tu servas omni tempore." Haec est *μετανοια*, quam dixit *πιστις σοφια*, quum sursum iret in chao, et quum soluta esset a vinculis chaus. Nunc igitur, cui sunt aures ad audiendum, audito. Factum igitur est, quum primum *μυστηριον* finisset dicere haec verba *μαθηταις*, progressus Thomas dixit: mi domine, sunt aures meo incolae lucis, et meus *νους νοει* verba, quae dixisti. Nunc igitur *κελευε*

11. me tua (me in tua P.) 11. *προβολαι* (add. *αυθαδους* P.) 17. essem (esset P.) 18. obtexit (obtexisti P.) 22. lumen purum (lumini puro P.)

mihi, ut proferam solutionem verborum φανερως. Respondens δε primum μυστηριον dixit Thomae: κελευω tibi, ut proferas solutionem υμνου, quem υμνευσεν sursum ad me πιστις σοφια. Respondens δε Thomas dixit: mi domine, de υμνῳ, quem dixit πιστις σοφια, quod liberata sit e chao: tua vis luminis επροφητευσεν olim per Solomonem,
150 filium Davidis, in eius ῳδαις: „Servatus sum e vinculis. Fugi ad te, domine, quod fuisti mihi dextra servans me atque servans me, et adiuvans me, εκωλυσας pugnantes contra me, neque apparuerunt; quod tua facies mecum erat servans me tua χαριτι. Affecta sum ignominia coram multitudine, atque proiecerunt me. Fui sicut plumbum coram iis. Facta mihi est vis a te adiuvans me, quod posuisti lucernas ad dextram mihi et ad sinistram mihi, ut ne quidquam circa me esset luminis expers. Εσκεπασας me sub umbra tuae misericordiae, et fui super vestes pelliceas. Tua dextra exaltavit me, et abstulisti infirmitatem a me. Factus sum validus tua veritate, purgatus tua δικαιοσυνῃ. Remoti sunt a me pugnantes contra me, et iustificatus sum tua χρηστοτητι, nam tua quies est ad aeternum aeternitatis." Haec igitur, o mi domine, est solutio μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια, quum servata esset in chao; audi igitur, loquar in παρρησιᾳ. Verbum igitur, quod tua vis luminis dixit per Solomonem: „Servatus sum e vinculis. Fugi ad te, domine," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: soluta sum e vinculis caliginis, veni ad te, domine; et verbum,
151 quod dixit tua vis: „Fuisti mihi dextra servans me et adiuvans me," ipsum iterum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: factus est lumen ex omni parte mihi et adiuvans me; et verbum, quod tua vis luminis dixit: „εκωλυσας pugnantes contra me, et haud apparuerunt," ipsum est

27. domine (lux P.) 30. factus est (factus es P.)

verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: et *προβολας αυθαδους*, quae pugnant contra me, *εκωλυσας* tuo lumine, et haud potuerunt adpropinquare mihi, et verbum, quod tua vis dixit: „quod tua facies mecum erat servans me tua *χαριτι*," ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: quod tuum lumen erat mecum servans me tua *απορροιᾳ* luminis, et verbum, quod tua vis dixit: „contemnor eorum multitudine et proiecerunt me," ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: affiixerunt me *προβολαι αυθαδους*, et abstulerunt meam vim a me, et contemta sum coram iis, et proiecerunt me in chao expertem luminis. Et verbum, quod tua vis dixit: „fui sicut plumbum coram iis," ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: quum abstulissent mea lumina a me, facta sum sicut *ὑλη* gravis coram iis. Et verbum, quod tua vis dixit: „et facta mihi est vis a te adiuvans me," ipsum est verbum, quod 152
dixit *πιστις σοφια*: et post haec vis luminis venit mihi a te servans me, et verbum, quod tua vis dixit: „posuisti lucernas ad dextram mihi et ad sinistram mihi, ut ne quidquam circa me esset luminis expers," ipsum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: tua vis luminis ad dextram mihi et ad sinistram mihi et circumdans me ab omni parte, ut ne quidquam circa me esset luminis expers, et verbum, quod tua vis dixit: „*εσκεπασας* me umbra tuae misericordiae," ipsum iterum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: et obtexisti me lumine tuae *απορροιας*, et verbum, quod tua vis dixit: „fui super vestes pellieeas," ipsum iterum est verbum, quod dixit *πιστις σοφια*: et eieeerunt a me meas *ὑλας* omnes malas, et elevavi eas tuo lumine, et verbum, quod tuas vis dixit per Salomonem: „tua dextra exaltavit me et abstulit infirmi-

15. Et verbum (Et verbum rursus P.) 16. ipsum (add. quoque P.) 21. tua vis luminis (tua vis splenduit P.)

tatem a me," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et tua απορροια luminis haec est, quae exaltavit me tuo lumine, et abstulit a me προβολας αυθαδους θλιβουσας me,
153 et verbum, quod tua vis dixit: „factus sum validustua veritate et purgatus tua δικαιοσυνη," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: facta sum valida tuo lumine et sum lumen purgatum tua απορροια, et verbum, quod tua vis dixit: „remoti sunt a me pugnantes mecum," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: remotae sunt a me προβολαι αυθαδους, hae quae affligebant me, et verbum, quod tua vis luminis dixit per Salomonem: „et iustificatus sum tua χρηστοτητι, quod tua quies est ad aeternum aeternitatis", ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: servata sum tua χρηστοτητι, quod tu servas unumquemque. Haec igitur, o mi domine, est solutio tota μετανοιας, quam dixit πιστις σοφια, quum servata esset in chao, et soluta est e vinculis caliginis. Factum igitur est, quum primum μυστηριον audisset Thomam dicentem haec verba, dixit ei: ευγε, καλως Thoma, μακαριος; haec est solutio ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια.

Pergens δε adhuc primum μυστηριον dixit μαθηταις: pergens δε adhuc πιστις σοφια, ὑμνευσε rursum ad me
154 dicens: „ὑμνευω sursum ad te hoc. Tuo statuto eduxisti me ab αιωνι excelso, qui supra caelum, et deduxisti me ad τοπους inferiores, atque etiam tuo statuto liberasti me e τοποις inferioribus, et per te abstulisti ὑλην ibi, quae est in meis viribus luminis et vidi eam, atque tu dispersisti a me προβολας αυθαδους, quae affligebant me et erant inimici mihi, atque dedisti mihi εξουσιαν, ut solverer e vinculis προβολων Adamae, et επαταξας serpentem basiliscum cum septem capitibus. Proiecisti eum

17. soluta est (soluta esset P.) 31. Proiecisti (Eiecisti P.)

meis manibus et constituisti me super eius ὑλην. Perdidisti eam, ut ne σπερμα suum surgeret inde ab hoc tempore, atque tu es, qui eras mecum, dans mihi vim in his omnibus, et tuum lumen circumdedit me in τοποις omnibus, et per te reddidisti προβολας omnes αυθαδους impotentes, quod abstulisti vim sui luminis ab eis et direxisti meam viam ad educendam me ex chao, et transtulisti me e tenebris ὑλικαις, et abstulisti meas vires omnes ab iis, quarum lumen abstulere. Inieeisti in eas lumen purum, et meis μελεσιν omnibus, quibus nullum 155
lumen, dedisti lumen purum ex lumine altitudinis, et direxisti viam iis, et lumen tuae faciei factum mihi est vita, pernicie vacua. Duxisti me sursum super chaos, locum (τοπον) chaus et perniciei, ut dissolverentur omnes ὑλαι, quae in eo, quae sunt in τοπῳ illo, et uti fiant novae meae vires omnes tuo lumine, et ut tuum lumen sit in iis omnibus. Posuisti lumen tuae αποῤῥοιας in me. Facta sum lumen purgatum." Hic iterum est secundus ὑμνος, quem dixit πιστις σοφια. Νοων igitur hanc μετανοιαν, progreditor, ut dicat eam. Factum igitur est, quum primum μυστηριον finisset dicere haec verba, progressus Mathaeus dixit: νοω solutionem ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια. Nunc igitur κελευε mihi, dicam tibi eam in παῤῥησιᾳ. Respondens δε primum μυστηριον dixit: κελευω tibi Mathaee, ut proferas solutionem ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια. Respondens δε Mathaeus dixit: de solutione ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια, tua vis luminis επροφητευσεν olim in ᾠδῃ Solomonis; „Qui deduxit me ex locis excelsis super caelum, et duxit me sursum in locis, quae 156
in fundamento inferiori; qui abstulit ibi haec, quae in medio, et docuit me ea, qui dispersit meos inimicos et meos αντιδικους, qui dedit mihi εξουσιαν super vincula ad solvenda ea, qui επαταξε serpentem cum septem capitibus meis manibus. Constituit me super eius radicem,

ut evellerem eius σπερμα, atque tu eras mecum, adiuvans me, in omni loco circumdedit me tuum nomen. Dextra tua perdidit venenum huius, qui dicit malum. Tua manus stravit viam tuis πιστοις. Redemisti eos e ταφοις, et transtulisti eos e mediis cadaveribus. Sumsisti ossa mortua, induisti iis σωμα, et qui haud movent se, dedisti iis ενεργειαν vitae. Via tua facta est perniciei expers, atque tua facie duxisti tuum αιωνα in perniciem, ut dissolverentur omnes et fierent novi, et uti tuum lumen sit duplicatum iis omnibus. Construxisti tuam opulentiam per eos, et facti sunt habitaculum sanctum." Haec igitur, mi domine, est solutio ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια; audi igitur, dicam eam ingenue. Verbum, quod tua vis dixit per Solomonem: „Qui deduxit me e locis excelsis, quae super caelum, atque etiam duxisti me sursum in locis, quae in fundamento inferiori," ipsum est
157 verbum, quod dixit πιστις σοφια: ὑμνευω sursum ad te hoc. Tuo statuto duxisti me ex hoc αιωνι excelso, qui super caelum, et duxisti me in τοπους inferiores, atque etiam servasti me tuo statuto, duxisti me sursum in τοποις inferioribus. Et verbum, quod tua vis dixit per Solomonem: „qui abstulit ibi haec, quae in medio, et docuit me ea," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: atque etiam per te abstulisti ὑλην, quae in media mea vi, et vidi eam; atque etiam verbum, quod tua vis dixit per Solomonem: „qui dispersit meos inimicos et meos αντιδικους," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et tu es, qui dispersisti a me προβολας omnes αυθαδους, quae affligebant me, et quae erant inimici mihi, et verbum, quod tua vis dixit: „qui dedit mihi suam σοφιαν super vincula ad solvenda ea," ipsum est verbum, quod

8. tua facie duxisti (tua facies. Duxisti cf. infra p. 102. l. 3. 6. P.) 10. duplicatum (fundamentum P.)

dixit πιστις σοφια: dedit mihi suam σοφιαν, ut solverer
e vinculis προβολων illarum, et verbum, quod tua vis
dixit: „qui επαταξε serpentem cum septem capitibus meis
manibus et constituit me super eius radicem, ut evelle-
rem eius σπερμα," ipsum est verbum, quod dixit πιστις
σοφια: et επαταξας serpentem cum septem capitibus meis 158
manibus et constituisti me super eius ὑλην, perdidisti
eum, ut ne eius σπερμα surgeret inde ab hac hora, et
verbum, quod tua vis dixit: „et tu mecum eras, adiuva-
bas me," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et
tu eras mecum, dans vim mihi in his omnibus, et ver-
bum, quod tua vis dixit: „et tuum nomen circumdedit
me in omni loco", ipsum est verbum, quod dixit πιστις
σοφια: et tuum lumen circumdedit me in eorum locis
omnibus, et verbum, quod tua vis dixit: „et tua dextra
perdidit venenum huius qui dicit malum," ipsum est ver-
bum, quod dixit πιστις σοφια: et per te factae sunt im-
potentes προβολαι αυθαδους, quod abstulisti lumen vis
suae ab iis, et verbum, quod tua vis dixit: „tua manus
stravit viam tuis πιστοις," ipsum est verbum, quod dixit
πιστις σοφια: direxisti meam viam ad educendam me e
chao, quod επιστευσα tibi, et verbum, quod tua vis di-
xit: „redemisti eos e ταφοις et transtulisti eos e mediis
cadaveribus," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια:
et redemisti me e chao et transtulisti me e tenebris ὑλι-
καις, quae ipsae sunt προβολαι caliginis, quae in chao, 159
a quibus suum lumen abstulisti, et verbum, quod tua
vis dixit: „sumsisti ossa mortua, induisti iis σωμα et hi,
qui non movent se, dedisti iis ενεργειαν vitae," ipsum est
verbum, quod dixit πιστις σοφια: et abstulisti meas vires
omnes, in quibus nullum lumen, et indidisti eis lumen
purum, et meis μελεσιν omnibus, in quibus nullum lu-

1. dedit (et dedit P.) 31. et indidisti (del. „et" P.)

men movetur, dedisti eis lumen vitae tua altitudine, et verbum, quod tua vis dixit: „tua via facta est pernicie vacua et tua facies," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: et direxisti viam mihi, et lumen tuae faciei facta mihi est vita, pernicie vacua, et verbum, quod tua vis dixit: „duxisti tuum αιωνα in perniciem, ut dissolverentur, ut fierent novi omnes," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: „duxisti me, tuam vim in chaos et in perniciem, ut dissolverentur ὑλαι omnes, quae sunt in τοπῳ illo, et ut fierent novae meae vires omnes lumine, et verbum, quod tua vis dixit: „et tuum lumen duplicatum est iis omnibus," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σο-
160 φια: et tuum lumen est in iis omnibus; et verbum, quod tua vis luminis dixit per Solomonem: „posuisti tuam opulentiam in eo, et factus est habitaculum sanctum," ipsum est verbum, quod dixit πιστις σοφια: firmasti lumen tuae αποῤῥοιας super me, et facta sum lumen purum. Haec igitur, mi domine, est solutio ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια. Factum igitur est, quum primum μυστηριον audisset haec verba, quae dixit Mathaeus, dixit: ευγε, Mathaee,. et καλως, dilecte, haec est solutio ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια.

Pergens δε adhuc primum μυστηριον dixit: pergens δε adhuc σοφια in hoc ὑμνῳ dixit: „dicam: tu es lumen excelsum, quod liberasti me et duxisti me ad te, neque sivisti προβολας αυθαδους auferre meum lumen, quae sunt hostes mihi, lumen luminum; ὑμνευω sursum ad te. Liberasti me, lumen, duxisti meam vim sursum in chao, liberasti me ab his, qui descendunt in caliginem." Haec verba adhuc dixit πιστις σοφια. Nunc igitur, cuius νους est νοερος, νοησας verba, quae dixit πιστις σοφια, progre-

4. viam (tuam viam P.) 4. facta (factum P.) 8. tuam vim (add. „sursum" P.) 11. duplicatum („fundamentum," ut supra: p. 100. l. 10. P.)

ditor, ut proferat eorum solutionem. Factum igitur est,
quum primum μυστηριον finisset dicere haec verba μαθη-
ταις, progressa Maria dixit: mi domine, meus νους est 161
νοερος omni tempore, ut progrediar omni vice; dicam so-
lutionem verborum, quae dixit, αλλα timeo Petrum,
quod απειλει mihi et odit nostrum genus. Haec δε quum
locuta esset, dixit ei primum μυστηριον: unumquemque,
qui impletus fuerit πνευματι luminis, ut progressus pro-
ferat solutionem horum, quae dico, nullus κωλυσει. Nunc
igitur, tu, o Maria, profer solutionem verborum, quae
dixit πιστις σοφια. Respondens igitur Maria dixit primo
μυστηριω in mediis μαθηταις: mi domine, de solutione
verborum, quae dixit πιστις σοφια, tua vis luminis επρο-
φητευσεν olim per Davidem: „exaltabo te, domine, quod
accepisti me ad te, neque fecisti ευφραινεσθαι meos ini-
micos super me. Domine, mi deus, clamavi sursum ad
te et servasti me. Domine, duxisti meam animam sur-
sum in orco (i. e. eduxisti ex o.). Servasti descendentes
ad foveam." Haec quum dixisset Maria, dixit ei pri-
mum μυστηριον: ευγε, καλως, Maria, μακαριος. Pergens δε
adhuc in sermone dixit μαθηταις: pergens adhuc πιστις 162
σοφια in hoc υμνω dixit: „lumen factum mihi est libe-
rator, et convertit meam caliginem mihi in lucem, et
scidit chaos circumdans me; cinxit me lumine." Factum
igitur est, quum primum μυστηριον finisset dicere haec
verba, progressa Martha dixit: mi domine, tua vis επρο-
φητευσεν olim per Davidem de his verbis: „dominus
factus mihi βοηθος, convertit meum luctum mihi in lae-
titiam. Scidit meum saccum, cinxit me gaudio." Factum
δε est, quum primum μυστηριον audisset haec verba, quae
dixit Martha, dixit: ευγε et καλως Martha. Pergens δε

17. servasti (sanasti P.) 18. Servasti descendentes (Servasti me a descendentibus P.) 19. Haec quum (Haec δε quum P.)

adhuc primum μυστηριον dixit μαθηταις: perrexit adhuc in ὑμνῳ πιστις σοφια et dixit: „mea vis ὑμνευε lumini, neve obliviscere virium omnium luminis, quae dedit tibi, et virium omnium, quae tibi; ὑμνευε nomini sui μυστηριου sancti, quod remittit tuas παραβασεις omnes, quod servat te e tuis afflictationibus omnibus, quibus afflixerunt (εθλιψαν) te προβολαι αυθαδους, quod liberavit tuum
163 lumen a προβολαις αυθαδους, adnumeratis ad perniciem, quod dedit coronam luminis in te sua misericordia, usque dum liberavit te, quod implevit te lumine puro, et tua αρχη erit nova sicut αορατος altitudinis." Haec verba πιστις ὑμνευε, dixit: servata est et recordatur facinorum omnium, quae feci ei. Factum igitur est, quum primum μυστηριον protulisset haec verba μαθηταις, dixit eis: νοησας solutionem horum verborum, progreditor, ut dicat ea in παρρησιᾳ. Progressa iterum Maria, dixit: mi domine, de his verbis, quae ὑμνευσε πιστις σοφια, tua vis luminis επροφητευσε per Davidem: „mea ψυχη praedicato dominum; quae in me omnia praedicanto nomen eius sanctum; mea ψυχη, praedicato dominum, neve obliviscere eius retributionum omnium; qui remittit tibi tuas ανομιας omnes, qui sanat tuos morbos omnes, qui redimit tuam vitam e pernicie, qui dat coronam in me (pr. in haec quae mihi aut meo capiti) sua misericordia; qui satiat tuam volnntatem αγαθοις. Infantia tua erit nova (renovabitur) sicut αετου," quod est: σοφια erit sicut αο-

4. quae tibi („qnae in me," sed fortasse legendum: ⲉⲧ ⲡ̄ ϩⲏⲧⲉ „quae tibi" pro ⲉⲧ ⲡ̄ ϩⲏⲧ P.) 5. tuas παραβασεις omnes (tuam παραβασιν omnem P.) 12. dixit (b. Schw. legisse videtur in textu: ⲡⲉϫⲉ coniunctim scriptum i. e. „dixit," cuius loco scribendum erat: ⲡⲉϫⲁⲥ. At duae potius videntur esse voces: ⲡⲉ ϫⲉ, i. e. „quod" P.) 23. in me (pr. in haec quae mihi aut meo capiti) pro: in te (pr. in haec quae tibi aut tuo capiti P.)

ρατοι, qui in altitudine. Dixit igitur: sicut αετου, propterea, quod est habitaculum αετων in altitudine, atque sunt αορατοι quoque in altitudine, quod est: σοφια erit 164
lux (aut splendebit) sicut αορατοι, sicut erat inde a sua αρχῃ. Factum igitur est, quum primum μυστηριον audisset haec verba, quae dixit Maria, dixit: ευγε, o Maria, μακαριος. Factum est igitur post haec pergens adhuc in sermone primum μυστηριον dixit μαθηταις: Ferens πιστιν σοφιαν adduxi eam in τοπον, qui est infra decimum tertium αιωνα, et dedi ei μυστηριον novum luminis, quod non est sui αιωνος, τοπου αορατου, atque etiam dedi ei ὑμνον luminis, ut ne superarent eam inde ab hac hora αρχοντες αιωνες, et posui eam in τοπῳ illo, usque dum adgressus ad eam ducerem eam in eius τοπον, qui in altitudine. Factum igitur est, quum posuissem eam in τοπῳ illo, dixit iterum hunc ὑμνον, dicens hoc modo: „πιστει επιστευσα lumini, et recolens meam memoriam audivit meum ὑμνον. Eduxit meam vim e chao et caligine inferna ὑλης totius, et ducens me sursum posuit me in αιωνι excelso et firmo, posuit me in via ducente ad meum τοπον, et dedit mihi μυστηριον novum, quod haud est mei αιωνος, et dedit mihi ὑμνον luminis. Nunc igitur, lumen, αρχοντες omnes videbunt, quae fecisti mecum, ut timeant et 165
πιστευωσι lumini." Hunc ὑμνον igitur dixit πιστις σοφια gaudens, quod eduxerint eam e chao et duxerint eam in τοπον, qui infra decimum tertium αιωνα. Nunc igitur, quem suus νους moverit, νοων solutionem νοηματος ὑμνου, quem dixit πιστις σοφια, progreditor, ut dicat eam. Progressus Andreas dixit: mi domine, hoc est, quod tua vis luminis επροφητευσε de ea olim per Davidem: „ὑπομονῃ ὑπεμεινα dominum. Animum vertit ad me et audivit meam precationem. Duxit meam ψυχην e fovea ta-

26. in τοπον (in τοπους P.)

λαιπωριας et coeno luti; constituit meos pedes super
πετραν et direxit meos gressus. Iniecit in os meum can-
tum novum, laudem nostri dei. Multi videbunt, ut ti-
meant et *ελπισωσιν* in dominum." Factum igitur est,
quum Andreas protulisset *νοημα πιστεως σοφιας*, dixit ei
primum *μυστηριον*: *ευγε*, Andrea, *μακαριος*. Pergens *δε* ad-
huc in sermone dixit *μαθηταις*: hae sunt res omnes,
166 quae factae sunt *πιστει σοφιᾳ*. Factum igitur est, quum
duxissem eam in *τοπον*, qui infra decimum tertium *αιωνα*,
veni aditurus ad lumen, ut discederem ab ea, dixit mihi:
lumen luminum, proficisceris ad lumen, ut discedas a
me, et sciet Adamas, *τυραννος*, te discessisse a me, atque
sciet, non esse, qui sit liberaturus me. Venit iterum ad
me in hunc *τοπον*, iste eiusque *αρχοντες* omnes, qui odio
me habent, atque etiam *αυθαδης* dabit vim suae *προβολῃ*
eum facie leonis, ut venientes omnes affligant me simul,
et ut auferant meum lumen totum a me, et uti fiam
impotens atque iterum fiam sine lumine. Nunc igitur,
lumen et meum lumen, aufer vim luminis sui ab iis,
ut ne valeant affligere me inde ab hac hora." Factum
igitur est, quum audissem haec verba, quae dixit *πιστις
σοφια*, respondens ei dixi: nondum meus pater *εκελευσε*
mihi, qui *προεβαλε* me, ut auferam suum lumen ab iis,
αλλα σφραγισω τοπους αυθαδους eiusque *αρχοντων* omnium,
odio te habentium, ut *πιστευσῃς* lumini, atque etiam
σφραγισω τοπους Adamae eiusque *αρχοντων*, ut ne sit iis
vis ad *πολεμειν* tecum, usque dum eorum tempus im-
pletum fuerit, et usque dum venerit *καιρος*, ut *κελευσῃ*
mihi meus pater, ut auferam eorum lumen ab iis. Post
167 hoc *δε* iterum dixi ei: Audi, dicam tibi eorum tempus,
quo haec fient, quae dico tibi: fient, quando tria tem-
pora impleta fuerint. Respondens *πιστις σοφια* dixit mihi:
lumen, quo sciam, quando futura sint tria tempora, ut

laeter et gaudeam, quod adpropinquavit tempus, ut ducas me in meum τοπον, atque etiam gaudebo, quod adpropinquavit tempus, quo auferes vim luminis ab his omnibus, qui odere me, quod επιστευσα tuo lumini. Ego δε respondens dixi ei, quando videris πυλην θησαυρου magni luminis, quae aperta est decimo tertio αιωνι, quae sinistra est, — quando aperuerint πυλην illam, impleta sunt tria tempora. Respondens iterum σοφια dixit: lumen, ubi sciam, versans in hoc τοπῳ, apertam esse πυλην illam? Ego δε respondens dixi ei: quum aperuerint πυλην illam, scient hi, qui sunt in αιωσιν omnibus propter magnum lumen, quod erit in eorum τοποις omnibus; πλην igitur, ecce constitui, ut ne τολμησωσι contra te in ullo malo, usque dum impleta fuerint tria tempora. Tibi δε erit εξουσια praesto, eundi in illorum duodecim αιωνας tempore, quo volueris, atque revertundi, ut venias in 168 tuum τοπον, qui infra decimum tertium αιωνα, in quo nunc es, αλλα tibi haud erit εξουσια praesto, introeundi in πυλην altitudinis, quae est in decimo tertio αιωνι, ut intres in tuum τοπον, e quo egressa es. Πλην igitur, quum impleta fuerint tria tempora, affliget iterum te παυθαδης cum suis αρχουσιν omnibus, ut auferant lumen a te, iratus tibi, opinans, te κατεχειν suam vim in chao, et opinans, te abstulisse eius lumen ei. Succensebit igitur tibi, ut auferat lumen a te, ut mittat illud in chaos, ut inderent (i. e. inderetur) in suam προβολην illam, quo valeat exire e chao et venire in suum τοπον. Hos δε adiuvabit Adamas, ego δε auferam eorum vires omnes ab eo, dabo eas tibi, atque veniam, ut sumam eas. Nunc igitur quum afflixerint te illo tempore, υμνευε sursum

1. adpropinquavit (venit P.) 7. impleta (utique impleta P.) 9. ubi (unde s. quo P.) 16. atque (add. ,,etiam" P.) 22. παυθαδης (αυθαδης P.) 27. suum τοπον (eius τοπον P.) 28. eorum vires (tuas vires P.)

ad lumen, et ego haud cunctabor βοηθειν tibi et venio
ad te celeriter e τοποις, qui infra te, et venio ad eorum
τοπους, auferam eorum lumen ab iis, et venio ad hunc
τοπον, in quo posui te infra decimum tertium αιωνα, us-
169 que dum acquiram tuum τοπον, e quo egressa es. Factum
igitur est, quum πιστις σοφια audisset haec verba, quae
dixi ei, gavisa est magno gaudio. Ego δε linquens eam
in τοπῳ, qui infra decimum tertium αιωνα, veni ad lu-
men, destiti ab ea.

Haec verba δε omnia (aut potius has res omnes)
primum μυστηριον dixerat μαθηταις, facta esse πιστει σο-
φιᾳ, et concederat super montem olivarum dicens haec
verba omnia in mediis μαθηταις. Pergens δε adhuc di-
xit iis: factum δε est adhuc post haec omnia, cum sede-
rem in κοσμῳ hominum, sedens iuxta viam, quae est
hic τοπος, id est mons olivarum, antequam miserant
meum ενδυμα mihi, quod posui in vicesimo quarto μυ-
στηριῳ inde ab interno, primum δε quoque est inde ab
externo, quod idem est magnus αχωρητος, in quo re-
splendeo, et nondum veneram in altitudinem ad acci-
pienda etiam mea duo ενδυματα, cum sederem apud vos
in hoc τοπῳ, qui est mons olivarum, impletum est tem-
pus, quod dixi πιστει σοφιᾳ, afflicturum esse eam Ada-
mam cum suis αρχουσιν omnibus. Factum igitur est,
quum esset tempus illud, ego δε sederem in κοσμῳ ge-
170 neris humani, sedens apud vos in hoc τοπῳ, qui est
mons olivarum, conspexit Adamas e duodecim αιωσιν,
conspiciens desuper in τοπους chaus, vidit suam vim δαι-
μονιακην, quae est in chao, lumine destitutam penitus,
quod abstuleram eius lumen ab ea, atque vidit, eam
esse obscuram et haud valentem pervenire ad suum
τοπον, qui sunt duodecim αιωνες, recordatus est iterum

15. sederem (essem P.)

Adamas πιστεως σοφιας atque iratus ei est quam maxime, opinans, eam κατεχειν suam vim in chao, et opinans eam abripuisse eius lumen ab illa, et iratus est valde et adiiciens iram super iram, προεβαλεν ex se προβολην obscuram, atque etiam aliam χαους πονηρου duram, ut perturbaret πιστιν σοφιαν iis, atque procreavit τοπον obscurum in suo τοπῳ, in quo affligeret σοφιαν, et sumsit turbas αρχοντων suorum, persecuti sunt σοφιαν ad ducendam eam in chaos obscurum, quod procreavit, et ad affligendam eam in illo τοπῳ, et uti perturbarent eam προβολαι duae obscurae, quas προεβαλεν Adamas, usque dum abstulerint totum eius lumen ab ea, et uti auferret Adamas lumen πιστεως σοφιας daturus illud προβολαις duabus obscuris duris, ut ducerent id in magnum chaos infernum, quod est caligo, et uti iniicerent in suam vim 171
caliginis, quae est chaos, num forsitan posset venire in suum τοπον, propterea quod erat caligo maxime, quoniam abstuli eius vim luminis ab ea. Factum igitur est, quum persecutae essent πιστιν σοφιαν, exclamans iterum ὑμνευστε sursum ad lumen, επειδη dixi ei, quando afflixerint te, ὑμνευε sursum ad me, veniam celeriter, ut βοηθησω tibi. Factum igitur est, quum affligerent eam, ego δε sederem apud vos in hoc τοπῳ, qui est mons olivarum, ὑμνευσε sursum ad lumen, dicens: „lumen luminum, επιστευσα tibi, libera me ab his αρχουσιν omnibus persequentibus me, et βοηθει mihi, μηποτε auferant meum lumen a me, sicut vis cum facie leonis, quod tuum lumen non est mecum neque tua αποῤῥοια luminis, ut servent me, alioquin, iratus mihi est Adamas dicens mihi: tu κατειχες meam vim in chao. Nunc igitur, lumen luminum, si ego faciens hoc κατειχον eam, si feci quidquam iniusti illi vi, aut si afflixi eam, sicut afflixit me, auferant meum lumen a me hi αρχοντες omnes persequentes me, et dimittant me inanem, et inimicus Ada-

mus persequatur meam vim, ut apprehendat eam, et auferat meum lumen a me, ut immittat istud in suam vim obscuram, quae in chao, et ponat meam vim in
172 chao. Nunc igitur, lumen, erige me in tua ira, et exalta meam vim super meos inimicos, qui surrexere contra me ad postremum. · Festina, vivifica me κατα modum, quo dixisti: βοηθησω tibi." Factum igitur est, quum finisset primum μυστηριον dicere haec verba μαθηταις, dixit: qui ενοησεν haec verba, quae dixit, progreditor, ut proferat eorum solutionem. Progressus Iaccobus dixit: mi domine, de hoc υμνω, quo υμνευσε πιστις σοφια, tua vis luminis επροφητευσεν olim per Davidem in septimo Psalmo: „domine, mi deus, credidi tibi, serva me a persequentibus me, et liberes me, μηποτε rapiat meam ψυχην, sicut leo, existente nullo servatore, et liberatore. Domine, mi deus, si feci hoc, si est iniustitia in meis manibus, si retribui retribuentibus mihi mala, cadam per meos inimicos inanis, inimicus meus persequatur meam ψυχην, ut apprehendat eam, conculcet meam vitam in solum, et faciat meam gloriam esse in χου. Διαφαλμα. Surge, domine, in tua οργη, evehere in fines (Copt. finem) meorum inimicorum. Surgo in iussu, quem ius-
173 sisti me." Factum igitur est, quum primum μυστηριον audisset haec verba, quae dixit Iaccobus, locutus est: ευγε, Iaccobe dilecte.

Pergens δε adhuc primum μυστηριον dixit μαθηταις: Factum igitur est, quum πιστις σοφια finisset dicere verba huius υμνου, conversa est retro ad videndum, num Adamas se converterit retro cum suis αρχουσιν, ut venirent in suum αιωνα, et vidit eos persequentes se, conversa ad eos dixit iis: „cur persequimini me dicentes, mihi non

5. meam vim (tuam vim P.) 7. tibi („mihi," sed legendum videtur in textu ϵpo „tibi" pro ϵpoï „mihi" P.) 9. quae dixit (quae dixi P.) 23. iussisti me (del. „me" P.)

esse βοηθειαν, ut liberer a vobis? Nunc igitur iudex est
lumen et forte est; αλλ' est longanime usque ad tem-
pus, quod dixit mihi: venio, ut βοηθησω tibi, neque ad-
ducet suam οργην super vos omni tempore, et hoc est
tempus, quod dixit mihi. Nunc igitur, si haud conversi
fueritis retro et cessaritis persequi me, lumen parabit
suam vim et parabit suas vires omnes, et paravit suam
vim, ut auferat vestra lumina a vobis et eritis obscuri.
Et suas vires procreavit, ut auferret vestram vim a vo-
bis, ut pereatis." Haec δε quum dixisset πιστις σοφια,
adspiciens in τοπον Adamae, vidit τοπον obscurum et
chaus, quem procreavit, atque vidit etiam προβολας duas 174
obscuras, durissimas, quas προεβαλεν Adamas, ut appre-
henderent πιστιν σοφιαν et deducerent in chaos, quod
procreavit, ut affligerent eam in illo τοπῳ, et uti per-
turbarent eam, usque dum abstulerint eius lumen ab
ea. Factum igitur est, quum πιστις σοφια vidisset προ-
βολας duas obscuras illas atque τοπον obscurum, quas
procreavit Adamas, timuit et exclamavit ad lumen, di-
cens: „lumen, ecce iratus est Adamas, factor iniusti,
procreavit προβολην obscuram atque etiam προεβαλεν aliam
chaus, atque procreavit aliam (i. e. tertiam) obscuram et
chaus, et instruxit se. Nunc igitur, o lumen, chao, quod
procreavit, ut immitteret me in istud, ut auferret meam
vim luminis a me, aufer suum ab illo, et consilium,
quod cepit, ut auferret meum lumen, abripiant suum
ab eo, et iniustitiam, quam dixit ad auferenda mea lu-
mina a me, aufer sua omnia." Haec sunt verba, quae
dixit πιστις σοφια in suo ὑμνῳ. Nunc igitur νηφων in suo
πνευματι progreditor, ut proferat solutionem verborum,
quae dixit πιστις σοφια in suo ὑμνῳ. Progressa iterum
Martha dixit: mi domine, νηφω in meo πνευματι atque 175

14. deducerent (deiicerent P.)

νοω verba, quae dixisti. Nunc igitur κελευε mihi, proferam eorum solutionem in παῤῥησια. Respondens δε primum μυστηριον dixit Marthae: κελευω tibi, Martha, ut proferas solutionem verborum, quae dixit σοφια in suo υμνω. Respondens δε Martha dixit: mi domine, haec sunt verba, quae tua vis luminis επροφητευσεν olim per Davidem in septimo Psalmo: „deus κριτης verus est, fortis, longanimis, haud adducens suam οργην quotidie, quodsi haud conversi fueritis, acuet suum gladium, tendet suum arcum, parabit eum, parabit in eo σκευη mortis. Sagittas suas reddidit comhusturas eos. Ecce iniustitia perpessa est dolores parturientis, concepit dolorem, peperit ανομιαν; fodit foveam, excavavit eam; labetur in foveam, quam fecit; suus dolor vertet se in eius caput, et sua iniustitia veniet in medium eius caput." Haec δε quum locuta esset Martha, dixit ei primum μυστηριον, prospiciens, ευγε, καλως, Martha, μακαρια.

Factum igitur est, quum Iesus finisset dicere suis μαθηταις facinora omnia, quae facta sunt πιστει σοφια
176 versanti in chao, et modum, quo ὑμνευσε sursum ad lumen, usque dum, servaturum eam, educeret e chao, induceret in duodecimum αιωνα, atque modum, quo servavit eam in suis afflictationibus omnibus, quibus afflixerunt eam αρχοντει chaorum, propterea quod επεθυμησε venire ad lumen, pergens adhuc in sermone Iesus dixit suis μαθηταις: factum igitur est post haec omnia, ferens πιστιν σοφιαν introduxi eam in decimum tertium αιωνα existens lumen quam maxime — nullus modus lumini, quod erat mihi — introii in τοπον vicesimi quarti αορατου, existens lumen quam maxime, et perturbati magna perturbatione intuiti viderunt σοφιαν, quae erat mecum,

9. tendet (tetendit P.) 10. parabit eum, parabit (paravit eum, paravit P.)

cognoverunt eam, me δε haud cognovere, quisnam ego, αλλ' habebant me sicut προβολην regionis luminis. Factum igitur est, quum σοφια videret suos socios αορατους, gavisa magno gaudio et laetata maxime, voluit monstrare iis miracula, quae feci de ea infra in terra humanitatis, usque (ἑως) dum liberaverim eam. Adscendens in medios αορατους ὑμνευσε mihi in medio eorum dicens: „manifestabo 177 tibi, lumen, quod tu (sc. es) σωτηρ, atque tu redemtor omni tempore. Dicam hunc ὑμνον lumini, quod servavit me et liberavit me a manu αρχοντων, meorum inimicorum, et liberasti me in τοποις omnibus, et liberasti me in altitudine nec in humilitate chaorum, et in αιωσιν αρχοντων σφαιρας, et quum venissem ex altitudine, erravi in τοποις, in quibus nullum lumen. Haud potui convertere me in decimum tertium αιωνα, meum habitaculum, quod nullum lumen in me, neque (ουτε) vis; mea vis afflicta est penitus. Et lumen servavit me in meis θλιψεσιν omnibus; ὑμνευσα ad te, lumen, audivit me, quum εθλιβησαν me, indicavit mihi viam in creatione (h. in loco: regione) αιωνων, ut adduceret me in decimum tertium αιωνα, meum habitaculum. Manifestabo tibi, lumen, quod servasti me, et tua miracula in γενει humanitatis. Quum indigerem mea vi, dedisti vim mihi, et quum indigerem lumine, implevisti me lumine puro. Fui in caligine et umbra chaus. Ligata sum vinculis duris chaus, in quo nullum lumen, quod exacerbavi statutum luminis, παρεβησα, atque dedi iram statuto luminis, quod exii e meo τοπω. Et, quum descendissem, indigeo mea 178 vi et fui sine lumine, et nemo εβοηθει mihi, et quum εθλιβον me, ὑμνευσα sursum ad lumen, et servavit me e meis θλιψεσιν omnibus atque etiam discidit mea vincula

12. nec (add. „non" P.) 18. ad te, lumen (ad lumen P.) 24. lumine (lumine meo P.) 26. in quo nullum lumen (lumine destituta P.) 28. indigeo (indigui P.)

omnia. Eduxit me e caligine et afflictatione chaus. Manifestabo tibi, lumen, quod servasti me, atque tna miracula facta sunt in γενει humanitatis, et fregisti πυλας altas caliginis, atque etiam μοχλους duros chaus, et quum εθλιβον me, ὑμνευσα sursum ad lumen, servavit me e meis θλιψεσιν omnibus. Mittens tuam απορροιαν dedisti vim mihi, et liberavit me ex meis afflictationibus omnibus. Manifestabo te, lumen, quod servasti me, atque tua miracula in γενει humanitatis." Hic igitur est ὑμνος, quem dixit πιστις σοφια versans in medio vicesimo quarto αορατῳ, volens facere scire eos miracula omnia, quae fecerim sibi, atque volens facere eos scire, me venientem in κοσμον humanitatis dedisse iis μυστηρια altitudinis. Nunc igitur, qui sublimis in suo νοηματι, progreditor, ut dicat solutionem ὑμνου, quem dixit σοφια. Factum est igitur,
179 quum Iesus finisset dicere haec verba, progressus Philippus dixit, Iesu, mi domine, sublime est meum νοημα, et νοω solutionem ὑμνου, quem dixit σοφια. Επροφητευσεν iterum de ea olim David, propheta, dicens in centesimo sexto Psalmo: „manifestate domino, quod est χρηστος, quod usque ad aeternum eius misericordia. Dicunto hi, quos dominus redemit, hic redemit eos e manu suorum inimicorum. Congregavit eos in suas χωρας ex oriente et occidente atque septentrione et θαλασσᾳ. Επλανησαν in deserto, in loco, in quo nulla aqua. Haud repererunt viam πολεως, sui habitaculi, esurientes, sitientes, earum ψυχῃ in iis languescente. Servavit eos e suis

1. Eduxit me e caligine (Duxit me sursum in caligine P.) 4. duros chaus (add. „et fecisti me avertere a τοπῳ, in quo παρεβησα, atque etiam abstulerunt meam vim, quod παρεβησα, et relictis mysteriis exii e πυλαις chaus s. ivi sursum in πυλαις chaus" P.) 6. Mittens — dedisti (Misisti — dedit P.) 10. in medio vicesimo quarto αορατῳ (in mediis viginti quatuor αορατοις. cf. ⲣⲝⲟ, ⲁ. p. 116. l. 2. P.)

αναγκαις. Clamarunt sursum ad dominum, audivit eos,
quum affligerentur, duxit eos in viam rectam, ut ve-
nirent in τοπον sui habitaculi. Manifestanto domino in
eius misericordiis, eiusque miracula in filiis hominum,
quod satiavit ψυχην esurientem, ψυχην esurientem im-
plevit αγαθοις, sedentes in caligine et umbra mortis, li-
gatos paupertate et ferro, quod dedit iracundiam verbo 180
dei, dederunt iram consilio excelsi. Eorum cor humi-
liatum in suis doloribus. Debilitati sunt, et nullus βοη-
θος iis. Clamarunt sursum ad dominum, quum afflige-
rentur, servavit eos ex suis αναγκαις, eduxit eos ex
caligine et umbra mortis et disrupit eorum vincula. Ma-
nifestanto dominum in eius misericordiis, eiusque mira-
cula filiis hominum, quod confregit πυλας aeneas, infregit
μοχλους ferreos, recepit eos ad se in via suae ανομιας.
Humiliati γαρ sunt propter suas ανομιας. Eorum cor
fastidivit omnem cibum. Adpropinquarunt ad πολην mor-
tis. Clamarunt sursum ad dominum; quum affligerentur,
servavit eos ex αναγκαις. Misit suum verbum, sanavit
eos, servavit eos ex suis doloribus. Manifestanto do-
mino in suis misericordiis, eiusque miracula in filiis ho-
minum." Haec ουν igitur, mi domine, est solutio ὑμνου,
quem dixit σοφια. Audi ουν mi domine. Dicam eam
φανερως. Verbum μεν, quod dixit David: „manifestate
domino, quod χρηστος est, quod usque ad aeternum est
eius misericordia," ipsum est verbum, quod dixit σοφια:
„manifestabo tibi, lumen, quod tu σωτηρ, atque tu ser-
vator omni tempore," et verbum, quod dixit David:
„dicunto hi, quos dominus redemit, hic redemit eos e 181
manu suorum inimicorum," ipsum est verbum, quod di-
xit σοφια: „dicam hunc ὑμνον lumini, quod servavit me
et servavit me e manu αρχοντων, meorum inimicorum"—

2. ut venirent (ut adscenderent P.) 17. ad πυλην (ad πυλας P.) 19. ex αναγκαις (e suis αναγκαις P.)

atque reliqua Psalmi. Haec ουν, mi domine, est solutio ὑμνου, quem dixit σοφια in mediis viginti quatuor αορατοις, volens facere eos scire miracula omnia, quae fecerim sibi, atque voluit facere eos scire, te dedisse tua μυστηρια γενει humanitatis. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Philippus, dixit: „ευγε μακαριος Philippe, haec est solutio ὑμνου, quem dixit σοφια." Factum igitur est iterum post haec omnia progressa Mariham adoravit pedes Iesu, dixit: „mi domine, ne irascere mihi quaerenti te, quod quaerimus rem omnem in diligentia et ασφαλειᾳ. Dixisti γαρ nobis olim: quaerite, invenietis, et vocate, aperient vobis, quod unus γαρ quisque quaerens inveniet, et unicuique vocanti aperient. Nunc igitur, mi domine, quis est quem inveniam? aut quis est, quem vocabimus? aut quis iste, cui est potestas dicendae nobis αποφασεως verborum, quae
182 interrogabimus te? aut quis iste, qui scit vim verborum, quae explorabimus? Propterea quod in νοι dedisti nobis νουν luminis, atque dedisti nobis αισθησιν et cogitationem valde sublimem. De hoc ουν haud quisquam est in κοσμῳ generis humani, neque (ουδε) est in altitudine αιωνων, cui est vis dicendae nobis αποφασεως verborum, quae exploramus, ειμητι tu solus, sciens omne et perfectus in omni, propterea quod haud exploro secundum modum, quo explorant homines κοσμου, αλλα quaerimus nos in cognitione altitudinis, quam dedisti nobis, et quaerimus quoque in τυπῳ explorationis perfectae, quam docuisti nos, qua exploremus. Nunc igitur, mi domine, ne irascere mihi, αλλα revela mihi verbum, quod interrogabo te." Factum est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Maria Magdalena, respondens δε

13. vocanti (add. „intus" P.) 20. De hoc (Propter hoc s. Propterea P.)

Iesus dixit ei: „explora, quod vis explorare, et ego re-
velabo id tibi in diligentia et ασφαλειᾳ. ἀμην, ἀμην dico
vobis: gaudete in magno gaudio et laetamini maximo-
pere, explorantes res omnes in diligentia; et laetabor
maximopere, quod exploratis res omnes in diligentia, et
exploratis modo, quo explorare decet. Nunc igitur
quaere, quod exploras, et revelabo id tibi gaudio." Factum 183
igitur est, quum Maria audisset haec verba, quae dixit
σωτηρ, laetata magna laetitia et gavisa maximopere, di-
xit Iesu: „mi domine et mi σωτηρ, quonam modo sunt
viginti quatuor αορατοι, et quonam sunt τυπῳ? aut
quanam sunt specie? aut quanam specie est eorum
lumen?" Respondens δε Iesus dixit Mariae: „quid est
in hoc κοσμῳ, quod est simile iis? aut quis est τοπος
in hoc κοσμῳ, qui est similis iis? Nunc igitur, quocum
comparabo eos? aut quid est, quod dicam de iis? Haud
cuiquam γαρ in hoc κοσμῳ adsimilabo eos, neque ullum
ειδος in eo, quod possit ὁμοιωζειν iis. Nunc igitur haud
quidquam in hoc κοσμῳ, quod sit specie caeli. Ἀμην,
dico vobis: unusquisque αορατος maior est quam caelum
et σφαιρα, quae super illud, et duodecim αιωνες simul
novies, κατα modum, quem iam dixi vobis alio tempore,
neque ulla lux in hoc κοσμῳ praestantior luce solis.
Ἀμην, ἀμην, dico vobis: viginti quatuor αορατοι sunt luce
praestantiori quam lumen solis, qui in hoc mundo, de-
cies millies, κατα modum, quem iam dixi vobis alio 184
tempore; propterea quod lumen solis in sua αληθειᾳ μορ-
φης non est in hoc τοπῳ, quoniam γαρ transit eius lumen
multa καταπετασματα τοπων, αλλα lumen solis in sua
αληθειᾳ μορφης, quae est in τοπῳ παρθενου luminis, est
luce maiori quam viginti quatuor αορατοι atque etiam
magnus προπατωρ αορατος atque etiam alius magnus τρι-

21. et duodecim (atque etiam duodecim P.)

δυναμις deus decies millies, κατα modum, quem iam dixi vobis alio tempore. Nunc igitur, Maria, haud ullum ειδος in hoc κοσμῳ, neque (ουδε) ullum lumen, neque (ουδε) ulla μορφη similis viginti quatuor αορατοις, quibuscum conferam eos. Αλλ' ετι adhuc parvum tempus (est, quo) te et tuos fratres condiscipulos ducam in τοπους omnes altitudinis, et ducam vos in tria χωρηματα primi μυστηριου usque ad τοπον solum χωρηματος Ineffabilis. Et videbitis suas μορφας omnes in αληθειᾳ sine similitudine, et, quando duxero vos in altitudinem, videbitis gloriam horum, qui (pertinent) ad altitudinem, atque eritis in maxima admiratione, et quum duxero vos in τοπον αρχοντων εἱμαρμενης, videbitis gloriam, in qua sunt, et prae magnitudine suae gloriae eximiae habebitis hunc κοσμον
185 coram vobis ὡς caliginem caliginis, et quum conspexeritis desuper in κοσμον totum generis humani, erit specie grani pulveris coram vobis prae magna distantia, qua distat summopere ab illo, et (prae) magna specie, qua est valde maior illo. Et, quum duxero vos in duodecim αιωνας, videbitis suam gloriam, in qua sunt, et prae magna gloria τοπος αρχοντων εἱμαρμενης putabitur coram vobis sicut caligo tenebrarum, et erit specie grani pulveris coram vobis prae magna distantia, qua valde distat ab eo, et magna specie, qua est valde maior eo, κατα modum, quem iam dixi vobis alio tempore. Et quum duxero vos ad decimum tertium αιωνα, et videritis gloriam, inqua sunt, duodecim αιωνες putabuntur coram vobis sicut caligo tenebrarum, et quum conspexeritis duodecim αιωνας, erit instar grani pulveris coram vobis prae magna distantia, qua valde distat ab eo, et magna specie, qua est valde maior eo (i. e. eis); et quum duxero vos

7. ducam (add. „vos" P). 8. τοπον (τοπους P.) 20. suam gloriam (deleatur „suam" P.) 25. Et (Atque etiam P.)

ad τοπον μεσων, videbitis gloriam, in qua sunt, decimus
tertius αιων putabitur coram vobis sicut caligo tenebra-
rum, atque etiam prospicietis in duodecim αιωνας, atque
εἱμαρμενη omnis, et κοσμησις omnis, atque σφαιραι omnes 186
et suae ταξεις omnes, in quibus sunt, erunt instar grani
pulveris coram vobis prae magna distantia, qua distat
(scil. τοπος) ab eo, et magna specie, qua est valde maior
illo; et quum duxero vos ad τοπον horum qui (pertinent)
ad dextram, videbitis gloriam, in qua sunt, τοπος horum,
qui (pertinent) ad μεσον, putabitur coram vobis sicut
nox, quae in κοσμῳ generis humani, et quum prospe-
xeritis in μεσον, erat instar grani pulveris coram vobis
prae magna distantia, qua τοπος horum, qui (pertinent)
ad dextram distat ab eo valde; et quum duxero vos
ad terram luminis, quae est θησαυρος luminis, ut videatis
gloriam, in qua sunt, τοπος horum, qui (pertinent) ad
dextram putabitur coram vobis sicut lux meridici in
κοσμῳ generis humani, sole haud prospiciente, et quum
intuiti fueritis in τοπον horum, qui (pertinent) ad dextram,
erit instar grani pulveris coram vobis prae magna di-
stantia, qua distat ab eo valde θησαυρος luminis; et quum
duxero vos in τοπον κληρονομιων horum, qui acceperunt
μυστηρια luminis, ut videatis gloriam luminis, in qua
sunt, terra luminis putabitur coram vobis sicut lux so-
lis, qui in κοσμῳ generis humani, et quum intuiti fueritis 187

1. μεσων (αμεσον, nisi forte legendum ⲡ̄ ⲡⲁ ⲧⲙⲉⲥⲟⲥ ut ⲣⲟⲇ, ⲁ. et ⲣⲡⲓ, ⲁ. i. e. „eorum qui pertinent ad μεσον" pro ⲡ̄ ⲁⲧⲙⲉⲥⲟⲥ P.) 2. decimus tertius αιων putabitur (tredecim αιωνες putabuntur P.) 3. atque (add. „etiam" P.) 4. et (atque etiam P.) — atque (add. „etiam" P.) 7. et magna (atque etiam magna P.) 8. horum — μεσον (αμεσος. cf. supra ⲣⲟⲉ, ⲃ. l. 1 huius pag. 22. κληρονομιων („horum, qui acceperunt κληρονομιας;" sed transfixa sunt in textu verba ⲛⲉⲛⲧ ⲁⲩϫⲓ i. e. „qui acceperunt" P.

in terram luminis, putabitur coram vobis instar grani pulveris prae magna distantia, qua distat ab eo terra luminis et magnitudine, qua est valde maior illo." Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Maria Magdalena dixit: „mi domine, ne irascere mihi quaerenti te, propterea quod exploramus res omnes in diligentia." Respondens δε Iesus dixit Mariae: „explora, quae vis explorare, et ego revelabo id tibi in παρρησια sine παραβολη, et res omnes, quas explorabis, dicam tibi in diligentia et ασφαλεια et absolvam vos omni facultate et πληρωματι omni inde ab interno internorum usque ad externum externorum, inde ab Ineffabili usque ad caliginem tenebrarum, ut vocent vos πληρωματα absoluta omni cognitione. Nunc igitur, Maria, quaere, quod exploras, et revelabo id tibi magno gaudio et magna laetitia." Factum igitur est, quum Maria audisset haec verba, quae dixit σωτηρ, gavisa magno gaudio et laetata dixit: „mi domine, num homines κοσμου, qui acceperunt μυστηρια
188 luminis, erunt praestantiores quam προβολαι θησαυρου in tuo regno, quoniam audivi te dicentem, quum duxero vos in τοπον accipientium μυστηρια, τοπος terrae luminis putabitur coram vobis instar grani pulveris prae magna distantia, qua distat ab eo, et magno lumine (ex correctore: magna gloria), in quo est, quae est terra luminis, θησαυρου, τοπος προβολων, num ουκουν, mi domine, homines, accipientes μυστηρια, erunt praestantiores quam terra luminis et erunt praestantiores quam illa in regno luminis?" Respondens δε Iesus dixit Mariae: „καλως μετοιγε exploras res omnes in diligentia et ασφαλεια, αλλ' audi, Maria, loquar tecum de συντελεια αιωνος et evectione universi. Haud futurum esset ita, αλλα dixi vobis:

12 et 13. usque (εως usque P.) 24. et magno (atque etiam magno P.)

quum duxero vos in *τοπον κληρονομιων* horum, qui ac-
cipient *μυστηριον* luminis, *θησαυρος* luminis, *τοπος προβολων* 189
putabitur coram vobis instar grani pulveris et sicut lux
tantum solis diei. Dixerunt *ουν*, 'haec futura esse tem-
pore *συντελειας* evectionis universi. Duodecim *σωτηρες*
θησαυρου et duodecim *ταξεις* uniuscuiusque eorum, quae
sunt *προβολαι* septem *φωνων* et quinque arborum, erunt
mecum in *τοπῳ κληρονομιων* luminis, existentes reges me-
cum in meo regno. Unusquisque eorum erit rex super
suas *προβολας*. Atque etiam unusquisque eorum erit rex
κατα suam gloriam; magnus *κατα* suam magnitudinem,
et parvus *κατα* suam parvitatem. Et *σωτηρ προβολων*
primae *φωνης* erit in *τοπῳ ψυχων* accipientium primum
μυστηριον primi *μυστηριου* in meo regno. Et *σωτηρ προ-*
βολων secundae *φωνης* erit in *τοπῳ ψυχων* horum, qui
acceperunt secundum *μυστηριον* primi *μυστηριου*. Ὁ*μοιως*
etiam *σωτηρ προβολων* tertiae *φωνης* erit in *τοπῳ ψυχων*
accipientium tertium *μυστηριον* primi *μυστηριου* in *κληρο-* 190
νομιᾳ luminis. Et *σωτηρ προβολων* quartae *φωνης θησαυρου*
luminis erit in *τοπῳ ψυχων* accipientium quartum *μυστη-*
ριον primi *μυστηριου* in *κληρονομιαις* luminis; et quintus
σωτηρ quintae *φωνης θησαυρου* luminis erit in *τοπῳ ψυχων*
accipientium quintum *μυστηριον* primi *μυστηριου* in *κληρο-*
νομιαις luminis; et sextus *σωτηρ προβολων* sextae *φωνης*
erit in *τοπῳ ψυχων* accipientium sextum *μυστηριον* primi
μυστηριου; et septimus *σωτηρ προβολων* septimae *φωνης*
θησαυρου luminis erit in *τοπῳ ψυχων* accipientium septi-
mum *μυστηριον* primi *μυστηριου* in *θησαυρῳ* luminis, et
octavus *σωτηρ*, qui idem est *σωτηρ προβολων* primae ar-
boris *θησαυρου* luminis erit in *τοπῳ ψυχων* accipientium
octavum *μυστηριον* primi *μυστηριου* in *κληρονομιαις* luminis; 191

2. ⲙ̅ ante ⲙ̅ ⲡⲉ ⲑⲏⲥⲁⲩⲣⲟⲥ utique delendum, cf. ⲣⲟⲇ̅, ⲁ. sub fin. 24. *φωνης* (add. „*ϑησαυρου* luminis" P.)

et nonus σωτηρ, qui idem est σωτηρ προβολων secundae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπῳ ψυχων accipientium nonum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομιαις luminis; et decimus σωτηρ, qui idem est σωτηρ προβολων tertiae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπῳ ψυχων accipientium decimum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομιαις luminis; ὁμοιως quoque undecimus σωτηρ, qui idem est σωτηρ quartae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπῳ ψυχων accipientium undecimum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομιαις luminis, et duodecimus σωτηρ, qui idem est σωτηρ προβολων quintae arboris θησαυρου luminis, erit in τοπῳ ψυχων accipientium duodecimum μυστηριον primi μυστηριου
192 in κληρονομιαις luminis; et septimum ἀμην et quinque arbores et tria ἀμην erunt ad dextram mihi, existentes reges in κληρονομιαις luminis, et σωτηρ: gemini, qui sunt puer pueri, atque etiam novem φυλακες manebunt quoque ad sinistram mihi, existentes reges in κληρονομιαις luminis, et unusquisque σωτηρων erit rex super ταξεις suarum προβολων in κληρονομιαις luminis, sicut sunt quoque in θησαυρῳ luminis; et novem φυλακες θησαυρου luminis erunt praestantiores quam σωτηρες in κληρονομιαις luminis, atque gemini σωτηρες erunt praestantiores quam novem φυλακες in regno, et tria ἀμην erunt praestantiora quam gemini σωτηρες in regno, et quinque arbores erunt praestantiores quam tria ἀμην in κληρονομιαις luminis; et Ieû et φυλαξ καταπετασματος magni luminis et παραλημπτορες luminis et magni duo προηγουμενοι et magnus Sabaoth αγαθος erunt reges in primo σωτηρι pri-
193 mae φωνης θησαυρου luminis, qui erit in τοπῳ accipientium primum μυστηριον primi μυστηριου, propterea quod γαρ Ieû et φυλαξ τοπου horum qui (pertinent) ad dextram et

13. septimum ἀμην. Secundum corrector.: septem ἀμην.
15. σωτηρ: gemini (σωτηρες gemini? cf. supra ß,ß. p. 2, l. 22 P.)

Melchisedec, magnus παραλημπτωρ luminis, et magni duo προηγουμενοι προεβαλον ex lumine selecto, quod est ειλικρινες valde, primae arboris, usque ad quintam (sc. arborem). Ieû μεν iste est επισκοπος luminis, qui προεβαλε primus in ειλικρινει lumine primae arboris; φυλαξ quoque καταπετασματος horum qui (pertinent) ad dextram προεβαλεν ex secunda arbore, et προηγουμενοι duo προεβαλον quoque ex ειλικρινει lumine selecto valde tertiae arboris et quartae in θησαυρῳ luminis. Melchisedec δε quoque προεβαλεν ex quinta arbore. Sabaôth magnus quoque αγαθος, quem vocavi meum patrem, προεβαλεν ex Ieû, επισκοπῳ luminis; hos sex igitur per κελευσιν primi μυστηριου ultimus παραστατης fecit esse in τοπῳ horum qui (pertinent) ad dextram προς οικονομιας congregationis luminis, quod in altitudine αιωνων αρχοντων (αρχοντων haud interpretandum lege Appositionis) et in κοσμοις et γενει omni, quod in iis, quorum dixi vobis rem uniuscuiusque, quam posuerunt in eo in emanatione universi. Propter sublimitatem ουν rei, quam posuit in se, erunt socii reges in primo μυστηριῳ primae φωνης 194
θησαυρου luminis, futuri in τοπῳ ψυχων accipientium primum μυστηριον primi μυστηριου, et παρθενος luminis et magnus ἡγουμενος μεσου, quem αρχοντες αιωνων vocant: magnum Iaô, κατα nomen magni αρχοντος, qui in eorum τοπῳ, iste et παρθενος luminis, eiusque duodecim διακονες, in quibus accepistis μορφην, et e quibus accepistis vim, erunt quoque omnes reges. Et primus σωτνρ primae φωνης in τοπῳ ψυχων horum, qui accipient primum μυστηριον primi μυστηριου in κληρονομιαις luminis, et quindecim παρασταται septem παρθενων luminis, quae sunt in μεσῳ emanabunt e τοποις duodecim σωτηρων, et reliqui

3. usque (ἑως usque P. item infra p. 125, l. 17.) 8. selecto (puro P.) 10. del. „δε" P. 14. οικονομιας (οικονομιαν P.) 29. et quindecim (atque etiam quindecim P.)

αγγελοι μεσου unusquisque κατα suam gloriam, ut sint reges mecum in κληρονομιαις luminis; et ego ero rex super eos omnes in κληρονομιαις luminis. Haec igitur omnia, quae dixi vobis, haud erunt hoc tempore, αλλ' erunt in συντελειᾳ αιωνος, quae est solutio universi et est evectio
195 tota αριθμησεως ψυχων τελειων κληρονομιων luminis. Itaque ουν ante συντελειαν haec, quae dixi, haud fient, αλλ' unumquodvis erit in suo τοπῳ, in quo positum est inde ab initio, usque dum absolverint αριθμησιν congregationis ψυχων τελειων; septem φωναι et quinque arbores et tria ἀμην atque gemellus σωτηρ, et novem φυλακες, atque duodecim σωτηρες, atque qui τοπου horum, qui (pertinent) ad dextram, et qui τοπου μεσου, unusquisque manebit in τοπῳ, in quo positi sunt, usque dum evecti fuerint omnes; αριθμησις τελειος ψυχων κληρονομιων luminis, et alii αρχοντες omnes, qui μετενοησαν, manebunt quoque in τοπῳ, in quo positi sunt, usque dum evecti fuerint omnes: αριθμησις ψυχων luminis; veniunt omnes, unaquaeque tempore, quo accipiet μυστηριον, et transgredientur ad αρχοντας omnes, qui μετενοησαν, et veniunt in τοπον horum, qui (pertinent) ad μεσον et hi, qui (pertinent) ad μεσον, βαπτισουσιν eos unctione πνευματικῃ, et σφραγισουσιν eos σφραγισι suorum μυστηριων, et transgredientur intra hos, qui (pertinent) ad τοπους omnes μεσου, et transgredientur intra τοπον horum, qui (pertinent) ad dextram, et intra τοπον novem φυλακων, et intra τοπον gemelli σωτηρος, et intra
196 τοπον trium ἀμην et duodecim σωτηρων, et intra quinque arbores et septem φωνας, unoquoque praebente suas σφραγιδας suorum μυστηριων, et erunt (i. e. venient) intra omnes, ut veniant in τοπον κληρονομιων luminis. Unus-

7. quae dixi (add. „vobis" P.) 10. et tria (atque etiam tria P. 11. atque gemellus σωτηρ (atque etiam gemini σωτηρες P.) 11. atque (add. „etiam" P.) 12. atque (add. „etiam" P. 13. et (atque etiam P.) 28. praebente (add. „iis" P.)

quisque manebit in τοπῳ, qui μυστηριον accepit pro eo in κληρονομιαις luminis: ἁπαξ ἁπλως ψυχαι omnes generis humani, quae accipient μυστηρια luminis, venient prius ad αρχοντας omnes, quae μετενοησαν, et venient prius ad hos qui (pertinent) ad τοπους omnes μεσου et ad hos, qui (pertinent) ad τοπον omnem horum qui (pertinent) ad dextram, et venient prius ad hos qui (pertinent) ad τοπον omnem θησαυρου luminis, ἁπαξ ἁπλως venient prius ad hos qui (pertinent) ad τοπους omnes et venient prius ad hos qui (pertinent) ad τοπους omnes primi statuti et futuri sunt intra omnes, ut eant in κληρονομιαν luminis, usque ad τοπον sui μυστηριου, ut unusquisque maneat in τοπῳ, qui accepit μυστηριον pro eo, et hi qui (pertinent) ad τοπον μεσου et hi qui (pertinent) ad dextram et hi qui (pertinent) ad τοπον omnem θησαυρου, unusquisque in τοπῳ ταξεως, in qua posuerunt eum inde ab initio, usque dum universum eveheretur, unoquoque eorum functo sua οικονομιᾳ, in qua posuerunt eum, propter congregationem ψυχων, quae acceperunt μυστηριον propter hanc οικονομιαν, ut σφραγισωσιν ψυχας omnes, quae ac- 197
cipient μυστηριον, transgressurae intra eos ad κληρονομιαν luminis. Nunc igitur, Maria, haec est res, quam exploras in diligentia et ασφαλειᾳ. Λοιπον igitur nunc, cui est auris ad audiendum, audito." Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba, progressa Maria Magdalena dixit: „mi domine, est auris meo incolae lucis et παραλαμβανω verba omnia, quae dixisti. Nunc igitur, mi domine, de verbo, quod dixisti: „ψυχαι omnes generis (γενους) humani, quae accipient μυστηρια luminis, intrabunt prius

1. pro eo cf. ⲣ̅ⲡ̅ⲏ̅, ⲁ. et de ϣⲁⲣⲟϥ ⲥ̅ⲡ̅ⲁ̅, ⲁ. ⲥ̅ⲍ̅ⲩ̅, ⲁ. 5. ad τοπους omnes μεσου (ad τοπον omnes [eorum] qui pertinent ad μεσον; cf. ⲣⲟⲩ, ⲃ. p. 119, l. 1 P). 9. 10. ad τοπους (ad τοπον P.) 13. accepit (acceperunt P.) 14. dextram et (dextram, atque etiam P). 17. usque (ἑως usque P.) 27. dixisti (dicis P.)

in κληρονομιαν luminis ante αρχοντας omnes, quae μετενοησαν, et ante hos qui (pertinent) ad τοπον omnem horum qui (pertinent) ad dextram, et ante τοπον omnem θησαυρου luminis. De hoc verbo ουν, mi domine, quod dixisti nobis, olim: „primi erunt ultimi et ultimi erunt primi;" ultimi sunt γενος omne hominum, quod veniet prius intra in regnum luminis; sicut hi, qui (pertinent) ad τοπους omnes altitudinis, isti sunt primi; de hoc igitur (ουν), mi domine, dixisti nobis: „cui est auris ad audiendum, audito,"
198 quod hoc est: volebas scire, num καταλαμβανωμεν verba omnia, quae dixisti. Secundum hoc ουν, mi domine, est verbum." Factum igitur est, quum cessasset dicere haec verba, σωτηρ miratus est valde αποφασεις verborum, quae dixit; propterea quod erat πνευμα ειλικρινες tota. Respondens iterum Iesus dixit ei: „ευγε πνευματικη ειλικρινης Maria, haec est solutio verbi." Factum igitur est iterum post haec verba omnia, pergens Iesus in sermone dixit suis μαθηταις: „Audite, loquar vobiscum de gloria horum qui (pertinent) ad altitudinem, quomodo sint κατα modum, quo loquebar vobiscum usque ad diem hodiernum. Nunc igitur ουν quum duxero vos ad τοπον ultimi παραστατου cingentis θησαυρον luminis, et quum duxero vos ad τοπον ultimi παραστατου illius, ut videatis gloriam, in qua est, τοπος κληρονομιας luminis putabitur coram vobis ad instar πολεως duntaxat κοσμου prae magnitudine, in qua est ultimus παραστατης, et magno lumine, in quo est; et post haec loquar vobiscum etiam de gloria παραστατου, qui super parvum παραστατην. Ουδε loquar vobiscum de το-
199 ποις, qui super παραστατας omnes; nullus τυπος γαρ verbi iis in hoc κοσμῳ, nulla similitudo γαρ in hoc κοσμῳ, quae

1. in κληρονομιαν (in tuam κληρονομιαν P.) 2. quae μετενοησαν (qui μετανοησουσιν it. p. 125, l. 4 P.) 7. ad τοπους (ad τοπον P.) 9. dixisti (dicis P.) 12. quum cessasset (quum Iesus cessasset P. 26. et magno (atque etiam magno P.)

est similis iis, ut comparem eam cum iis, ουδε vis, ουδε lumen simile iis, ut exprimam eos, ου μονον in hoc κοσμῳ, αλλ' etiam nulla similitudo in his qui (pertinent) ad altitudinem δικαιοσυνης inde ab eorum τοπῳ inferiori. Propter hoc igitur profecto nullus modus edicendi eos in hoc κοσμῳ." Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Maria Magdalena dixit Iesu: „mi domine, ne irascere mihi exploranti rem omnem in diligentia et ασφαλειᾳ, ut mei fratres κηρυσσωσιν ea in γενει humano, ut audientes μετανοωσιν, ut serventur a κρισεσιν duris αρχοντων πονηρων, ut venientes in altitudinem κληρονομωσι regnum luminis, propterea quod, mi domine, ου μονον sumus misericordes erga nosmet ipsos, αλλα sumus misericordes erga γενος totum humanum, ut serventur a κρισεσιν omnibus duris. Nunc igitur ουν, mi domine, propter hoc exploramus res omnes in diligentia, ut mei fratres κηρυσσωσιν ea γενει toti hominum, ut ne veniant in manus αρχοντων durorum cali- 200
ginis, et uti serventur a παραλημπταις duris caliginis externae." Factum est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Maria, respondit σωτηρ, existens in magna misericordia erga eam, dixit ei: „explora, quae vis explorare, et ego revelabo id tibi in diligentia et ασφαλειᾳ sine παραβολῃ." Factum igitur est, quum Maria audisset haec verba, quae dixit σωτηρ, gavisa est magno gaudio et laetata maxime dixit Iesu: „mi domine: quanto secundus παραστατης maior primo παραστατῃ? et quanta distantia

1. vis („qualitas," nisi legendum ϭⲟⲙ „vis" pro ϭⲟⲧ P.) 3. similitudo (add. „iterum" P.) 6. in hoc κοσμῳ (add. „prae magna gloria eorum qui (pertinent) ad altitudinem, atque etiam magna qualitate immensa. Propter hoc ουν nullus modus edicendi eum in hoc κοσμῳ" P.) 8. ne irascere mihi (add. „quaerenti te, propterea quod ηνωχλησα tibi multoties. Nunc igitur, mi domine, ne irascere mihi" P.)

distat ab eo? aut quoties maiori lumine est quam iste?" Respondens Iesus dixit Mariae in mediis μαθηταις: „ἀμην, ἀμην dico vobis: secundus παραττατης remotus est a primo παραστατῃ magna distantia, cui nulla mensura quoad altitudinem sursum, et quoad humilitatem, quoad βαθος et quoad longitudinem et latitudinem. Remotus enim (γαρ) est ab eo maxime magna distantia, cui nulla mensura iuxta αγγελους et αρχαγγελους, et iuxta deos et αορα-
201 τους omnes, et maior est illo quam maxime in mensura, cui nullus numerus iuxta αγγελους et αρχαγγελους, et iuxta deos et αορατους omnes, et maiori lumine est quam ille, in modo, cui nulla est mensura, maximopere, nulla mensura luminis, in quo est, nulla mensura ei iuxta αγγελους et αρχαγγελους, et iuxta deos et αορατους omnes, κατα modum, quo iam dixi vobis alio tempore. Ὁμοιως quoque tertius παραστατης et quartus et quintus, alter est maior altero nulla mensura, et est maiori lumine quam iste, et remotus ab eo magna distantia, cui nulla mensura iuxta αγγελους et αρχαγγελους et deos et αορατος omnes κατα modum, quo iam dixi vobis alio tempore, atque etiam dicam vobis τυπον uniuscuiusque in sua emanatione." Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa iterum Maria Magdalena perrexit dicere Iesu: „mi domine, accipientes μυστηριον luminis quonam τυπῳ erunt in ultimo παραττῃ?" Respondens δε Iesus dixit Mariae in mediis μαθηταις: „accipientes μυστηρια luminis, quum egressi fu-
202 erint e σωματι ὑλικῳ αρχοντων, unusquisque κατα μυστηριον, quod accepit, erit in eius ταξει. Accipientes μυστηριον ipsum excelsum, manebunt in ταξει excelsa, accipientes ipsa μυστηρια inferiora, manebunt in ταξεσιν inferioribus; ἁπαξ ἁπλως, cuius loci unusquisque acceperit μυστηριον,

25. in ultimo (in medio ultimo P.)

manebit in eius ταξει in κληρονομιᾳ luminis. De hoc igitur dixi vobis olim: „loco, quo est vestrum cor, erit quoque ibi vester thesaurus, quod est: cuius loci μυστηριον unusquisque acceperit, manebit ibi." Factum est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressus Iohannes dixit Iesu: „mi domine et mi σωτερ, κελευε mihi quoque, ut loquar coram te, neve irascere mihi exploranti rem omnem in diligentia et ασφαλειᾳ, propterea quod, mi domine, promissione mihi promisisti revelandi nobis res omnes, quas te exploravero. Nunc igitur, mi domine, ne cela quidquam nos omnino de rebus, quas te exploraverimus. Respondens δε Iesus in magna misericordia dixit Iohanni: tibi quoque μακαριος Iohannes et dilecte κελευω, ut loquaris verbum, quod volueris, et revelabo id tibi a facie in faciem sine παραβολῃ, et dicam tibi res omnes quas exploraveris in diligentia et ασφαλειᾳ. Respondens Iohannes dixit Iesu: „mi domine, cuius loci unusquisque acceperit μυστηριον, num manebit in eo, nullaque ei εξουσια eundi in alias ταξεις, quae supra eum, ουδε est εξουσια eundi in ταξεις, 203
quae infra eum?" Respondens Iesus dixit Iohanni: „καλως μεντοιγε, exploratis res omnes in diligentia et ασφαλειᾳ, αλλα nunc igitur Iohannes audi, loquar tecum: unusquisque, accipiens μυστηριον luminis, in loco, cuius acceperit μυστηριον, manebit, et nulla ei εξουσια, eundi in altitudinem in ταξεις, quae supra eum, ὥστε accipienti μυστηριον in primo statuto est εξουσια eundi in ταξεις, quae infra eum, quae sunt ταξεις omnes tertii χωρηματος, αλλα non est εξουσια, eundi in altitudinem in ταξεις, quae supra eum, et qui acceperit μυστηριον primi μυστηριου, quod idem est viginti quatuor μυστηρια, idemque est

3. Del. „quoque" P. 11. de rebus, quas (de re, quam P.) 31. viginti quatuor μυστηρια (vicesimum quartum μυστηριον P.)

κεφαλη primi χωρηματος, quod est ad partem externum, et est ei εξουσια eundi in ταξεις omnes, quae extra eum, αλλα non est ei εξουσια eundi in τοπους, qui supra eum, aut perlustrandi eos, et qui acceperint μυστηριον in ταξεσιν viginti quatuor μυστηριων, in locum, quo quisque acceperit μυστηριον, veniet et erit habens εξουσιαν perlustrandi ταξεις omnes et χωρηματα, quae extra eum, αλλα non est ei εξουσια veniendi in ταξεις, quae supra eum
204 aut perlustrandi eos, et qui acceperit μυστηριον in ταξεσιν primi μυστηριου, quod in tertio χωρηματι, est ei εξουσια eundi in ταξεις omnes, quae infra eum, et perlustrandi eos omnes, αλλα non est ei εξουσια eundi in τοπους, qui supra eum, aut perlustrandi eos, et qui acceperit μυστηριον in primo τριπνευματω, qui pertingit super viginti quatuor μυστηρια iuxta se invicem, quae pertingunt ad χωρημα primi μυστηριου, quorum τοπον dicam vobis in emanatione universi — qui acceperit συν μυστηριον τριπνευματου illius, est ei εξουσια eundi desuper in ταξεις omnes, quae infra eum, αλλα non est ei εξουσια veniendi in altitudinem, in ταξεις, quae supra eum, quae sunt ταξεις omnes χωρηματος Ineffabilis, et qui acceperit μυστηριον secundi τριπνευματου, est ei εξουσια eundi in ταξεις omnes primi τριπνευματου, et perlustrandi eas omnes, et eorum ταξεις omnes, quae sunt in iis, αλλα non est ei εξουσια veniendi in ταξεις altitudinis tertii τριπνευματου,
205 et qui acceperit μυστηριον tertii τριπνευματου, qui pertinet ad tria τριπνευματα et tria χωρηματα, iuxta se invicem, primi μυστηριου, αλλα non est ei εξουσια eundi in altitudinem in ταξεις, quae supra eum, quae sunt ταξεις χωρηματος Ineffabilis; et qui acceperit αυθεντες μυστηριον primi μυστηριου, Ineffabilis, qui idem est: duodecim μυστηρια, iuxta se invicem, primi μυστηριου, quae pertinent super χωρηματα omnia primi μυστηριου — qui acceperit συν μυστηριον illud, est ei εξουσια perlustrandi ταξεις omnes

χωρηματων trium *τριπνευματων* et tria *χωρηματα* primi
μυστηριου, eorumque *ταξεις* omnes, atque etiam est ei
εξουσια perlustrandi *ταξεις* omnes *κληρονομιων* luminis, per-
lustrandi eas a parte externa in internam, et ab interna
in externam, et inde ab altitudine ad partem infernam,
et inde a parte inferna ad altitudinem, et ab altitudine
ad *βαθος* et a *βαθει* ad altitudinem et a longitudine ad
latitudinem et a latitudine in longitudinem, *άπαξ άπλως*
est ei *εξουσια* perlustrandi *τοπους* omnes *κληρονομιων* lu- 206
minis, et est ei *εξουσια* manendi in *τοπῳ*, quo voluerit,
in *κληρονομιᾳ* regni luminis; et *ἀμην* dico vobis: ille
homo in solutione *κοσμου* erit rex super *ταξεις* omnes
κληρονομιας, et qui acceperit *μυστηριον* Ineffabilis, ille est
ego. *Μυστηριον* illud cognoscit, quapropter caligo facta
sit et quapropter factum sit lumen; et *μυστηριον* illud
cognoscit, quapropter caligo tenebrarum facta sit, et
quapropter lumen luminum factum sit; et *μυστηριον* illud
cognoscit, quapropter chaa facta sint, et quapropter
factus sit *θησαυρος* luminis; et *μυστηριον* illud cognoscit,
quapropter *κρισεις* factae sint et quapropter facta sit terra
luminis et *τοπος κληρονομιων* luminis; et *μυστηριον* illud
cognoscit, quapropter *κολασεις* peccatorum factae sint,
et quapropter facta sit *αναπαυσις* regni luminis; et *μυστη-
ριον* illud cognoscit, quapropter peccatores facti sint, et
quapropter factae sint *κληρονομιαι* luminis; et *μυστηριον* 207
illud cognoscit, quapropter facti sint *ασεβεις* et quapropter
facti sint *αγαθοι*; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter
κρισεις κολασεων factae sint et quapropter factae sint *προ-
βολαι* omnes luminis; et *μυστηριον* illud cognoscit, qua-
propter peccatum factum sit et quapropter facta sint
βαπτισματα et *μυστηρια* luminis; et *μυστηριον* illud cogno-

1. et tria (atque etiam tria P.) 2. eorumque (atque etiam eorum P.) 2. Del. „etiam" P.

scit, quapropter factus sit ignis κολασεως et quapropter factae sint σφραγιδες luminis, ut ne ignis βλαπτη eos; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit ira et quapropter facta sit ειρηνη; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter blasphemia facta sit et quapropter factus sit ὑμνος luminis; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter προσευχαι luminis factae sint; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter convicium factum sit et quapropter facta sit benedictio; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter πονηρια facta sit et quapropter facta sit adulatio; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter occisio facta sit et qua-
208 propter facta sit vivificatio ψυχων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factum sit adulterium et πορνεια, et quapropter facta sit puritas; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit συνουσια et quapropter facta sit εγκρατεια; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit superbia et iactantia, et quapropter facta sit humilitas et mansuetudo; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter fletus factus sit et quapropter factus sit risus; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter καταλαλια facta sit, et quapropter sermo bonus factus sit; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter obedientia facta sit, et quapropter contemtus (pr. haud aestimatio) cum homine factus sit; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter murmur factum sit et quapropter facta sit simplicitas et humilitas; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factum sit peccatum et quapropter facta sit puritas; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit fortitudo et quapropter facta sit debilitas; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta
209 sit κινησις σωματος et quapropter facta sit earum utilitas; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit paupertas, et quapropter facta sit opulentia; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit opulentia κοσμου, et quapropter facta sit servitudo; et μυστηριον illud cognoscit,

quapropter facta sit mors, et quapropter facta sit vita. Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, gavisi sunt gaudio magno et laetati sunt audientes Iesum dicentem haec verba. Pergens adhuc Iesus in sermone dixit: „ετι igitur mei μαθηται audite iam, loquar vobiscum de cognitione tota μυστηριου Ineffabilis. Μυστηριον Ineffabilis illius cognoscit, quapropter facta sit immisericordia, et quapropter facta sit misericordia; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit pernicies, et quapropter factum sit incrementum ad aeternum; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sint reptilia, et quapropter sint solvenda; et μυστηριον 210
illud cognoscit, quapropter sint faciunda θηρια, et quapropter sint solvenda; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sint pecora et quapropter factae sint aves; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facti sint montes et quapropter facti sint lapides pretiosi in iis; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit ὑλη auri et quapropter facta sit ὑλη argenti; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit ὑλη aeris, et quapropter facta sit ὑλη ferri, atque etiam acici; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit ὑλη plumbi, et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit ὑλη vitri, et quapropter facta sit ὑλη κηρινος; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factae sint βοτανaι, quae sunt plantae, et quapropter factae sint ὑλαι omnes; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factae sint aquae terrae et res omnes, quae in iis, et quapropter etiam terra facta sit; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factae sint θαλασσαι et aquae et 211
quapropter facta sint θηρια in θαλασσαις; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit ὑλη κοσμου et quapropter

21. ὑλη ferri (quoque ὑλη ferri P.) — atque etiam (deleatur „etiam" P.)

sit solvendus penitus. Pergens adhuc Iesus dixit suis μαθηταις: „ετι igitur mei μαθηται et mei socii et mei fratres, unusquisque νηφετω in πνευματε, quod in eo, ut obediatis et καταλαμβανητε verba omnia, quae dicam vobis; nam inde ab hoc temporis momento pergam loqui vobiscum de scientiis omnibus Ineffabilis: quod μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit occidens et quapropter factus sit oriens; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit auster et quapropter factus sit septentrio. Ετι igitur adhuc mei μαθηται audite et prosequimini νηφειν, ut audiatis cognitionem totam μυστηριου Ineffabilis: quod μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sint δαιμονια, et quapropter factum sit genus humanum; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factum sit καυμα et quapropter factus sit αηρ suavis; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factae sint stellae, et qua-
212 propter factae sint nubes; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter terra sit profunda et quapropter aqua venerit super eam; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter terra arida sit et aqua pluviae venerit in eam; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit esuries et quapropter facta sit fertilitas; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit pruina et quapropter factus sit ros bonus; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit pulvis, et quapropter factum sit refrigerium amoenum; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit χαλαζα et quapropter facta sit χιων iucunda; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit ventus occidens et quapropter factus sit ventus oriens, et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit ardor altitudinis et quapropter factae sint etiam aquae; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit ventus oriens, et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus sit ventus auster et quapropter factus sit ventus aquilo, et μυστηριον illud cognoscit,

quapropter factae sint stellae caeli atque etiam δισκοι
φωστηρων et quapropter factum sit στερεωμα eiusque κα- 213
ταπετασματα omnia; et μυστηριον illud cognoscit, qua-
propter facti sunt αρχοντες σφαιρων et quapropter facta
sit σφαιρα eiusque τυποι omnes; et μυστηριον illud cogno-
scit, quapropter facti sint αρχοντες αιωνων et quapropter
facti sint αιωνες eorumque καταπετασματα; et μυστηριον
illud cognoscit, quapropter facti sint αρχοντες αιωνων τυ-
ραννων et quapropter facti sint αρχοντες μετανοησαντες; et
μυστηριον illud cognoscit, quapropter facti sint λειτουργοι
et quapropter facti sint δεκανοι; et μυστηριον illud cogno-
scit, quapropter facti sint αγγελοι et quapropter facti
sint αρχαγγελοι; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter
facti sint domini, et quapropter facti sint dii; et μυστη-
ριον illud cognovit, quapropter etiam facta sit aemulatio
in altitudine et quapropter etiam factus sit aemulationis
defectus; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factum
sit odium et quapropter factus sit amor; et μυστηριον
illud cognoscit, quapropter factum sit dissidium et qua-
propter facta sit reconciliatio; et μυστηριον illud cognoscit,
quapropter facta sit avaritia et quapropter facta sit 214
αποταγη rei omnis, et quapropter factus sit amor χρη-
ματος; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facta sit
cupiditas impinguescendi et quapropter facta sit satietas;
et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facti sint συνζυγοι
et quapropter facti χωριςσυνζυγοι; et μυστηριον illud cogno-
scit, quapropter facta sit impietas et quapropter facta
dilectio dei; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter facti
sint φωστηρες et quapropter facti sint σπινθηρες; et μυστη-
ριον illud cognoscit, quapropter facti sint τριδυναμεις et
quapropter facti sint αορατοι; et μυστηριον illud cognoscit,
quapropter facti sint προπατορες et quapropter facti sint
ειλικρινεις; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter factus
sit magnus αυθαδης et quapropter facti sint eius πιστοι;

et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter factus sit magnus
τριδυναμις et quapropter factus sit magnus *προπατωρ αορα-
τος*; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter factus sit
215 decimus tertius *αιων* et quapropter factus sit *τοπος* horum
qui (pertinent) ad *μεσον*; et *μυστηριον* illud cognoscit, qua-
propter facti sint *παραλημπται μεσου* et quapropter factae
sint *παρθενοι* luminis; et *μυστηριον* illud cognoscit, qua-
propter facti sint *διακονοι μεσου* et quapropter facti sint
αγγελοι μεσου; et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter
facta sit terra luminis et quapropter factus sit magnus
παραλημπτης luminis; et *μυστηριον* illud cognoscit, qua-
propter facti sint *φυλακες τοπου* horum qui (pertinent)
ad dextram, et quapropter facti sint *προηγουμενοι* horum;
et *μυστηριον* illud cognoscit, quapropter facta sit *πυλη*
vitae et quapropter factus sit Sabaoth *αγαθος*; et *μυστη-
ριον* illud cognoscit, quapropter factus sit *τοπος* horum
qui (pertinent) ad dextram, et quapropter facta sit terra
luminis, quae est *θησαυρος* luminis; et *μυστηριον* illud
cognoscit, quapropter factae sint *προβολαι* luminis et qua-
propter facti sint duodecim *σωτηρες*; et *μυστηριον* illud
cognoscit, quapropter factae sint tres *πυλαι θησαυρου* lu-
minis et quapropter facti sint novem *φυλακες*; et *μυστηριον*
216 illud cognoscit, quapropter facti sint gemini *σωτηρες* et
quapropter facta sint tria *ἀμην*; et *μυστηριον* illud cogno-
scit, quapropter factae sint quinque arbores et quapropter
facta sint septem *ἀμην*; et *μυστηριον* illud cognoscit, qua-
propter factus sit *κερασμος*, qui non existebat, et qua-
propter purgatus sit. Pergens adhuc Iesus dixit suis
μαθηταις: „*ετι* mei *μαθηται νηφετε*, et unusquisque ve-
strum ferto vim *αισθησεως* luminis pro se, ut obediatis
in diligentia. Inde ab hoc temporis momento *γαρ* loquar
vobiscum de *τοπῳ* omni *αληθειας* Ineffabilis, atque de
modo, quo est." Factum igitur est, quum *μαθηται* audis-
sent haec verba, quae dixit Iesus, *εκλιναν* et destiterunt

penitus. Progressa Maria Magdalena prostravit se ad pedes Iesu, adoravit eos, exclamavit, flens dixit: „miserere mei, mi domine, alioquin mei fratres audiverunt et destiterunt a verbis, quae dicis iis. Nunc igitur, mi domine, de cognitione horum verborum omnium, quae dixisti, sunt in μυστηριῳ Ineffabilis, αλλ' audivi te dicen- 217
tem mihi: inde ab hoc temporis momento incipiam loqui vobiscum de cognitione omni μυστηριου Ineffabilis. Hoc verbum ουν, quod dixisti, num nondum adpropinquasti ad perficiendum verbum? Propter hoc ουν audientes destiterunt, cessarunt αισθανειν, quo modo cum iis loquaris propter verba quae dicis iis. Nunc igitur, mi domine, si cognitio horum omnium est in μυστηριῳ illo, quis est homo in κοσμῳ, cui est vis νοειν μυστηριον illud eiusque scientias omnes, et τυπον horum verborum omnium, cuius causa dixisti ea?" Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae dixit Maria, cognovit, audientes μαθητας αρχεσθαι desistere, confirmans eos dixit iis: ne λυπητε igitur mei μαθηται de μυστηριῳ Ineffabilis, opinantes, vos haud νοησειν ea. Ἀμην dico vobis, vestrum est μυστηριον illud, et uniuscuiusque, qui obedierit vobis, ut αποτασσωσιν huic κοσμῳ omni et ὑλῃ omni, quae in eo, et uti αποτασσωσι cogitationibus omnibus πονηραις, quae sunt in iis, et uti αποτασσωσι curis omnibus huius
αιωνος. Nunc igitur ουν dico vobis: unicuique αποταξοντι 218
κοσμῳ toti et omnibus, quae in eo, et ὑποταξοντι divino numini, μυστηριου illius levius (sc. hoc μυστηριον) iis est quam μυστηρια omnia regni luminis; et convenit νοειν illud magis quam haec omnia, et planius est iis omnibus. Intrans in cognitionem illius μυστηριου αποτασσει huic κοσμῳ

7. incipiam (αρξομαι P.) 10. Propter hoc ουν (add. „fratres mei" P.) 21. νοησειν ea (νοησειν id s. illud P.) 22. αποτασσωσιν (αποτασσωνται P.), it. l. 23. 24. 25. αποταξοντι (αποταξομενῳ P.) 26. ὑποταξοντι (ὑποταξομενῳ P.) 30. αποτασσει

toti et curis omnibus, quae in eo. Propter hoc igitur dixi vobis olim: unusquisque, qui sub curis, et laborans sub earum onere, venite ad me, dabo requiem vobis, quod leve est meum onus et mite est meum iugum. Nunc igitur accepturus μυστηριον illud αποτασσει κοσμῳ toti et curis ὑλης totius, quae in eo. Propter hoc igitur ουν mei μαθηται ne λυπητε opinantes, μυστηριον illud vos non νοησειν. Ἀμην dico vobis, μυστηριον illud convenit νοειν magis quam μυστηρια omnia, et ἀμην dico vobis, μυστηριον illud vestrum est et uniuscuiusque αποταξοντος κοσμῳ toti et ὑλῃ omni, quae in eo. Nunc igitur audite mei μαθηται et mei socii et mei fratres, προτρεψω vos ad cogni-
219 tionem μυστηριου Ineffabilis. Haec dico vobis; quod cognitionem γαρ omnem venio ad dicendam vobis in emanatione universi, quod emanatio γαρ universi est eius cognitio. Αλλα nunc igitur audite, loquar vobiscum in προκοπῃ de cognitione μυστηριου illius, quod μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se quinque παραστατα, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλει se magnum lumen luminum, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλει se primum statutum et quapropter discissum sit in septem μυστηρια et quapropter etiam appellent id primum statutum, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλει se magnum lumen χαραγμης luminis et quapropter steterint sine προβολῃ et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλει se primum μυστηριον, quod idem est vicesimum

(αποτασσεται P.) 4. leve (add. γαρ P.) 5. αποτασσει (αποτασσεται P.) 6. et curis (atque etiam curae P.) 10. αποταξοντος (αποταξομενου P.) 18. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 20. σκυλλει (εσκυλε P.) 22. σκυλλει (εσκυλε P.) 24. appellent (apellaverint P.) 25. σκυλκει (εσκυλε P.) 29. σκυλλει (εσκυλε P.)

quartum μυστηριον, et quapropter aemulatum sit in se duodecim μυστηριοις κατα numerum αριθμησεως αχωρητων 220 απεραντων, et quapropter προηλθεν ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se duodecim ακινητοι, et quam ipsum ob causam statuerint se cum suis ταξεσιν omnibus, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se ασαλευτοι, et quapropter statuerint se discissi in duodecim ταξεις et quapropter προηλθον ex απατορων, hi qui pertinent ad ταξεις χωρηματος Ineffabilis; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se αεννοητοι, hi, qui pertinent ad χωρηματα duo Ineffabilis, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se duodecim ασημαντοι, et quapropter statuerint se post ταξεις omnes αμυναντων, qui etiam αχωρητοι sunt απεραντοι, et quam ipsam ob causam προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se αμυναντοι, qui haud εμυνευσαν se neque (ουδε) eduxerunt se in manifestum κατ' οικονομιαν unius eiusdemque Ineffabilis, et quapropter προηλθον ex απατορων; 221 et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se ὑπερβαθοι, et quapropter emanaverint existentes una ταξις, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se duodecim ταξεις αρρητοι et quam ipsam ob causam excusserint se existentes tres μεριδες, et quam ipsam ob causam προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se αφθαρτοι omnes existentes duodecim τοποι et quapropter posuerint se emanantes post se invicem in ταξει una, et

5. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 7. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 11. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 14. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 18. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 21. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 24. σκυλλουσι (εσκυλον P.) — αρρητοι (vel αρρητων P.) 27. σκυλλουσι (εσκυλον P.)

quapropter etiam disciderint se reddiderint se varias τα-
ξεις, quae ipsae quoque sunt αχωρητοι et απεραντοι sunt,
et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud
cognoscit, quapropter σκυλλουσι se απεραντοι et quapropter
statuerint se existentes duodecim χωρηματα απεραντα et
posuerint se existentes tres ταξεις χωρηματος κατ᾿ οικονο-
μιαν unius eiusdemque Ineffabilis, et quapropter προηλθον
ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλ-
λουσι se duodecim αχωρητοι, hi, qui pertinent ad ταξεις
222 unius eiusdemque Ineffabilis, et quam ipsam ob causam
προηλθον ex απατορων, usque dum duxerint se quoque in
χωρημα primi μυστηριου, quod idem est secundum χω-
ρημα; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι
se viginti quatuor myriades υμνευτων, et quam ipsam ob
causam emanaverint extra καταπετασμα primi μυστηριου,
quod idem est geminum μυστηριον unius eiusdemque In-
effabilis, introspicientis et prospicientis, et quam ipsam
ob causam προηλθον ex ανατορων; et μυστηριον illud cogno-
scit, quapropter σκυλλουσι se αχωρητοι omnes, quos iam
dixi vobis, hi qui in τοποις secundi χωρηματος Ineffabilis,
quod ipsum est χωρημα primi μυστηριου, et quapropter
αχωρητοι illi et απεραντοι illi προηλθον ex απατορων; et μυσ-
τηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se viginti
quatuor μυστηρια primi τριπνευματου, et quapropter ap-
pellent ea viginti quatuor χωρηματα primi τριπνευματου,
et quapropter προηλθον e secundo τριπνευματῳ; et μυσ-
τηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se viginti
223 quatuor μυστηρια secundi τριπνευματου et quapropter προ-
ηλθον e tertio τριπνευματῳ; et μυστηριον illud cognoscit,
quapropter σκυλλουσι se viginti quatuor μυστηρια tertii

1. Del. „etiam" P. 4. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 9. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 13. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 19. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 23. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 25. appellent (appellaverint P.) 27. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 30. σκυλλουσι (εσκυλον P.)

τριπνευματου, quae sunt viginti quatuor χωρηματα tertii τριπνευματου, et quapropter προηλθεν ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se quinque arbores primi τριπνευματου et quapropter emanaverint stantes post se invicem atque etiam illigatae in se invicem suasque ταξεις omnes, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se quinque arbores secundi τριπνευματου, et quapropter προηλθον ex αποτορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se quinque arbores tertii τριπνευματου, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se προαχωρητοι primi τριπνευματου, et quapropter προηλθον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se προαχωρητοι secundi τριπνευματου et quapropter προηλθον ex απατορων; 224
et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλουσι se προαχωρητοι omnes tertii τριπνευματου et quapropter προηλ ον ex απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλει se primus τριπνευματος inde a parte inferiori, hi qui pertinent ad ταξεις unius eiusdemque Ineffabilis, et quapropter προηλθον e secundo τριπνευματῳ; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter σκυλλει se tertius τριπνευματος, quî ipse est primus τριπνευματος inde ab altitudine, et quapropter προηλθεν e duodecimo προτριπνευματῳ, qui in ultimo τοπῳ απατορων; et μυστηριον illud cognoscit, quapropter emanarint τοποι omnes, qui in χωρηματι Ineffabilis atque etiam quae in iis omnia, et quapropter προηλθον ex ultimo μελει Ineffabilis; et μυστηριον illud cognoscit se ipsum, quapropter σκυλλει ut προελθῃ ex Ineffabili, qui ipse αρχει super eos omnes, et ipse profudit eos

3. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 8. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 10. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 12. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 14. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 16. σκυλλουσι (εσκυλον P.) 19. σκυλλει (εσκυλε P.) 22. σκυλλει (εσκυλε P.) 29. σκυλλει (εσκυλε se P.)

225 omnes κατα ταξεις eorum. Haec igitur omnia dicam vobis in emanatione universi. Ἁπαξ ἁπλως dixi vobis omnia, quae erunt et quae venient, haec quae προβαλλουσιν et quae προηλθον, et quae extra ea et quae plantata in iis, haec quae χωρησει in locum primi μυστηριου et quae in χωρηματι Ineffabilis. Haec dicam vobis, propterea quod revelabo vobis ea, et dicam ea vobis κατα τοπους et κατα ταξεις in emanatione universi, et revelabo vobis sua μυστηρια omnia, quae pertinent ad ea omnia eorumque προτριπνευματους eorumque ὑπερτριπνευματους, hi qui pertinent ad eorum μυστηρια eorumque ταξεις. Nunc igitur ουν μυστηριον Ineffabilis cognoscit, quapropter haec omnia facta sint his quae dixi, et in παρῥησια haec omnia facta sunt propter istud. Atque istud est μυστηριον quod in his omnibus, et istud est exitus eorum omnium, et istud est evectio eorum omnium, et istud est constitutio eorum omnium, et μυστηριον Ineffabilis istud est μυστηριον, quod in his omnibus, quae dixi vobis, atque etiam quae dicam vobis in emanatione universi; et istud est μυστηριον, quod in his omnibus, et istud est μυστηριον
226 unum Ineffabilis et cognitio horum omnium, quae dixi vobis et quae dicam vobis; et quae haud dixi vobis, haec dicam vobis omnia in emanatione universi et eorum cognitionem omnem iuxta se invicem, quapropter facta sint. Istud est verbum unicum Ineffabilis, et dicam vobis emanationem suorum μυστηριων omnium atque τυπους uniuscuiusque eorum et modum perficiendorum eorum in suis σχημασιν omnibus, et dicam vobis μυστηριον unius eiusdemque Ineffabilis eiusque τυπους omnes eiusque σχηματα omnia atque eius οικονομιαν omnem, quam ipsam ob causam προηλθεν ex ultimo μελει Ineffabilis, propterea

4. et quae [bis] (atque etiam quae P.) 5. et quae (atque etiam quae P.) 22. et quae dicam (atque etiam quae dicam P.) 30. atque (add. „etiam" P.)

quod μυστηριον illud est constitutio eorum omnium, atque μυστηριον Ineffabilis illius verbum quoque unicum est, aliud est in lingua Ineffabilis, et istud est οικονομια solutionis verborum omnium, quae dixi vobis; et qui acceperit verbum unicum Ineffabilis, hoc quod dicam vobis nunc eiusque τυπους omnes eiusque σχηματα omnia et modum perficiendi eius μυστηριον, quod vos estis τελειοι παντελειοι, et vos perficietis cognitionem omnem μυστηριου illius eiusque οικονομιαν omnem eiusque dictionem, quod vobis concredita μυστηρια omnia. Audite igitur nunc, dicam vobis μυστηριον illud, quod est hoc: 227 qui acceperit igitur verbum unicum μυστηριου, quod dixi vobis, quum excesserit e σωματι ὑλης αρχοντων, ut veniant παραλημπται εριναιοι, ut solvant eum e σωματι ὑλης αρχοντων, ut παραλημπται εριναιοι — qui iidem solvunt ψυχην omnem venientem e σωματι — quum igitur παραλημπται εριναιοι solverint ψυχην, quae accepit hoc μυστηριον unicum Ineffabilis, quod iam dixi vobis nunc et temporis momento, quo solverint eam e σωματι ὑλης, fiet magna αποῤῥοια luminis in mediis παραλημπταις illis, et timebunt maxime παραλημπται lumen ψυχης illius et consternabuntur παραλημπται, ut collabentes desistant penitus prae timore magni luminis, quod vident; atque ψυχη accipiens μυστηριον Ineffabilis volabit in altitudinem existens magna αποῤῥοια, et haud prehendent eam παραλημπται neque scient, quaenam sit via, in qua eat, propterea quod facta est magnus radius luminis, ut volet in altitudinem et nulla δυναμις potest κατεχειν eam omnino neque (ουδε) adeo poterunt adpropinquare ei 228 omnino, αλλα transit τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes προβολων luminis, neque dat αποφασιν in ullo τοπῳ

5. Ineffabilis (μυστηριου illius P.) 25. αποῤῥοια (add. „luminis" P.)

ουδε dat απολογιαν ουδε dat συμβουλον, ουδε γαρ poterit ulla vis αρχοντων ουδε poterit ulla vis προβολων luminis, haud poterunt adpropinquare ψυχῃ illi; αλλα τοποι omnes αρχοντων et τοποι omnes προβολων luminis, unusquisque ὑμνευει ei in suis τοποις timentes lumen απορροιας, quod amicit ψυχην illam, ἑως transierit eos omnes, ut veniat in τοπον κληρονομιας μυστηριου, quod accepit, quod est μυστηριον unius eiusdemque Ineffabilis, atque ut sit coniuncta cum eius μελεσιν. Ἀμην dico vobis: erit in τοποις omnibus tempore quo homo mittit sagittam. Nunc igitur etiam ἀμην dico vobis: homo quivis, qui acceperit μυστηριον illud Ineffabilis, ut perficiat se in eius τυποις omnibus eiusque σχημασιν omnibus, homo est in κοσμῳ, αλλα praestantior est αγγελοις omnibus et praestabit iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat αρχαγγελοις
229 omnibus et praestabit iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat τυραννοις omnibus et elatior erit iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat dominis omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat diis omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat φωστηρσιν omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat ειλικρινεσιν omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat τριδυναμεσιν omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat προπατορσιν omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat αορατοις omnibus et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat magno αορατῳ (secundum correctorem magno προπατορι αορατῳ) et erit elatior eo; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat his qui (pertinent) ad μεσον omnibus, et erit elatior iis

14. praestabit (add. „multum" P.) 16. praestabit (add. „multum" P.) 30. elatior (add. „quoque" P.)

omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat προβολαις θησαυρου luminis et erit elatior iis omnibus; homo est in κοσμῳ, αλλα praestat κερασμῳ et erit elatior eo omni; 230
homo est in κοσμῳ, αλλα praestat τοπῳ omni θησαυρου et erit elatior eo omni; homo est in κοσμῳ, αλλα regnabit mecum in meo regno; homo est in κοσμῳ, αλλ' est rex in lumine; homo est in κοσμῳ, αλλα non est e κοσμῳ, et ἀμην dico vobis: homo ille est ego et ego sum homo ille, et in solutione κοσμου, quae est, quum universum evectum fuerit, et quum evecti fuerint omnes, αριθμος ψυχων τελειων, et factus fuerim rex in medio ultimo παραστατῃ, quum sim rex super προβολας omnes luminis, et quum sim rex super septem ἀμην et quinque arbores et tria ἀμην et novem φυλακες, et quum sim rex super puerum pueri, qui sunt gemini σωτηρες, et quum sim rex super duodecim σωτηρας et αριθμον omnem ψυχων τελειων, quae acceperint μυστηριον luminis: et homo quisque, qui acceperit μυστηριον Ineffabilis, erunt socii reges mecum, sedebunt ad dextram mihi et ad sinistram mihi in meo regno, et ἀμην dico vobis: homines illi sunt ego et ego sum illi. Propter hoc igitur dixi vobis olim: sedebitis super vestros thronos ad dextram mihi et ad sinistram mihi in meo regno, et regnabitis mecum. 231
Propter hoc igitur haud peperci neque (ουδε) veritus sum vocare vos meos fratres et meos socios, propterea quod eritis socii reges mecum in meo regno; haec igitur dixi vobis sciens, me daturum esse vobis μυστηριον Ineffabilis, quod μυστηριον illud est ego et ego sum μυστηριον illud. Nunc igitur ου μονον vos regnabitis mecum, αλλ' homines omnes accepturi μυστηριον Ineffabilis erunt socii reges mecum in meo regno et ego sum isti et isti sunt ego,

17. μυστεριον luminis (μυστηριον in lumine P.) 18. Ineffabilis (in Ineffabili P.)

αλλα meus θρονος erit praestantior eis, propterea quod accipietis dolores in κοσμῳ παρα hominibus omnibus, ἑως usque dum κηρυξητε verba omnia, quae dicam vobis, αλλα vestri θρονοι erunt adhaerentes meo in meo regno. Propter hoc dixi vobis olim: loco, quo ego ero, erunt mecum mei quoque duodecim διακονοι, αλλα Maria Magdalena et Iohannes παρθενος erunt praestantissimi inter meos μαθητας omnes, et homines omnes, qui acceperint μυστηριον Ineffabilis, erunt ad sinistram mihi et ad dextram mihi, et ego sum isti et isti sum ego, et erunt aequales vobiscum in omni re, αλλα πλην vestri θρονοι erunt praestantiores quam sui (sc. θρονοι), et meus quo-
232 que θρονος erit praestantior vestris, et homines omnes, qui inciderint in verbum Ineffabilis, ἀμην dico vobis, homines, qui cognoverint verbum illud, cognituros esse scientiam horum verborum omnium, quae dixi vobis, quoad βαθος et quoad altitudinem, quoad longitudinem et quoad latitudinem, ἀπαξ ἀπλως cognoscent scientiam horum verborum omnium, quae dixi vobis, et quae haud dixi vobis, haec dicam vobis κατα τοπον et κατα ταξιν in emanatione universi, et ἀμην dico vobis, cognituros esse, quomodo κοσμος constitutus sit, et cognituros esse, quo τυπῳ hi qui (pertineant) ad altitudinem constituti sint, et cognituros esse, propter quid operis universum factum sit. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, progressa Maria Magdalena dixit: „mi domine, sustine me, neve irascere mihi exploranti rem omnem in diligentia et ασφαλειᾳ, nunc igitur, mi domine, num aliud verbum μυστηριου Ineffabilis et num aliud verbum cognitionis totius? Respondens σωτηρ dixit, utique aliud μυστηριον Ineffabilis atque aliud verbum cognitionis totius. Respondens δε

9. Ineffabilis (in Ineffabili P.) 13. vestris (vestro P.) 17. et quoad (atque etiam quoad P.) 19. et quae (atque etiam quae P.) 23. hi qui (hi omnes qui P.)

iterum Maria dixit *σωτηρι*, mi domine, sustine me quaerentem te, neve irascere mihi. Nunc igitur, mi domine, *ειμητι* vivamus, cognoscamus cognitionem verbi totius Ineffabilis, haud poterimus *κληρονομειν* regnum luminis? Respondens *δε σωτηρ* dixit Mariae: utique; unus *γαρ* quisque 233 accepturus *μυστηριον* regni luminis, unusquisque ibit, ut *κληρονομηση* usque ad *τοπον*, cuius *μυστηριον* accepit, *αλλα* haud cognoscet cognitionem universi, quapropter haec omnia facta sint, *ειμητι* cognoverit verbum unicum Ineffabilis, quae est cognitio universi, atque iterum *φανερως* ego sum cognitio universi, atque etiam nulla vis cognoscendi verbum unicum cognitionis, *ειμητι* igitur acceperit prius *μυστηριον* Ineffabilis, *αλλ'* homo quisque, qui acceperit *μυστηριον* in lumine, ibit unusquisque, ut *κληρονομηση* usque ad *τοπον*, cuius *μυστηριον* accepit. Propter hoc dixi vobis olim, *πιστευσας προφητῃ* accipiet mercedem *προφητου*, et *πιστευσας δικαιῳ* accipiet mercedem *δικαιου*, quod est hoc: cuius loci *μυστηριον* unusquisque acceperit, ibit in eum, qui accepit tenue, *κληρονομησει μυστηριον* tenue, et qui acceperit *μυστηριον* praestans, *κληρονομησει τοπον* excelsum, et unusquisque manebit in suo *τοπῳ* in lumine mei regni et unicuique erit *εξουσια* in *ταξεις*, quae infra eum, *αλλα* non erit *εξουσια* ei eundi in *ταξεις* quae supra eum, *αλλα* manebit in *τοπῳ κληρονομιας* luminis mei regni, existens in magno lumine, cui 234 nulla mensura iuxta deos et *αορατους* omnes, et erit in magno gaudio et magna laetitia. Nunc igitur quoque audite, loquar vobiscum de gloria horum quoque, qui accipient *μυστηριον* primi *μυστηριου*. Qui acceperit *ουν μυστηριον* primi *μυστηριου* illius, erit tempore quo discedit e *σωματι ὑλης αρχοντων* — veniunt *παραλημπτορες εριναιοι*, ut ducant *ψυχην* hominis illius e *σωματι*, et *ψυχη* illa

21. *τοπον* excelsum (*τοπους* excelsos P.)

erit magnus radius luminis per *παραλημπτορας εριναιους*, et *παραλημπται* illi timebunt lumen *ψυχης* illius, et *ψυχη* illa vadet in altitudinem, ut transeat *τοπους* omnes *αρχοντων* et *τοπους* omnes *προβολων* luminis, et haud dabit *αποφασιν ουδ' απολογιαν ουδε συμβουλον* in ullo *τοπῳ* luminis, *ουδ'* in ullo *τοπῳ αρχοντων*, *αλλα* pervadet in *τοποις* omnibus, et transgredietur eos omnes, ut veniens regnet super *τοπους* omnes primi *σωτηρος*. *Ὁμοιως* etiam accepturus secundum *μυστηριον* primi *μυστηριου* et tertium et quartum, *ἑως* usque dum acceperit duodecimum *μυστηριον*
235 primi *μυστηριου*, — quando erit tempore, quo discedunt e *σωματι ὑλης αρχοντων*, veniunt *παραλημπτορες εριναιοι*, ut ducant *ψυχην* hominis illius e *σωματι ὑλης*; et *ψυχαι* illae fient magnus radius luminis per *παραλημπτορας εριναιους*, et *παραλημπται* illi timebunt lumen *ψυχης* illius, et consternabantur, ut cadant super suam faciem; et *ψυχαι* illae volabunt in altitudinem illico, ut transgrediantur *τοπους* omnes *αρχοντων* et *τοπους* omnes *προβολων* luminis, et haud dabunt *αποφασιν ουδ' απολογιαν* in ullo *τοπῳ ουδε συμβουλον*, *αλλα* transibit *τοπους* omnes et transgredientur eos omnes intus, et regnabunt super *τοπους* omnes duodecim *σωτηρων*, *ὡστε* accipientes secundum *μυστηριον* primi *μυστηριου* regnent super *τοπους* omnes secundi *σωτηρος* in *κληρονομιαις* luminis. *Ὁμοιως* etiam accipientes tertium *μυστηριον* primi *μυστηριου* et quartum et quintum et sextum *ἑως* usque ad duodecimum, unusquisque regnabit super *τοπους* omnes *σωτηρος*, cuius *μυστηριον* accepit; et qui acceperit duodecimum *μυστηριον* apud se invicem primi *μυστηριου*, quod est *αυθεντες μυστηριον*, de quo vo-
236 biscum loquar, et qui acceperit *ουν* duodecim *μυστηρια* illa, quae pertinent ad primum *μυστηριον*, quum venerit

5. In textu coptico semper legitur *συμβολον* pro *συμβουλον* P.

e κοσμῳ, transibit τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes
luminis, existens magna απορροια luminis, atque etiam
regnabit super τοπους omnes duodecim σωτηρων, αλλα non
erunt aequales cum his qui accipiunt μυστηριον unicum
Ineffabilis; αλλα qui acceperit μυστηρια illa, manebit in
ταξεσιν illis, propterea quod sunt praestantia, et manebit
in ταξεσι duodecim σωτηρων. Factum est, quum Iesus
cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Ma-
ria Magdalena osculo dato pedibus Iesu dixit: „mi do-
mine, sustine me, neve irascere mihi quaerenti te, αλλα
miserere nostri, mi domine, et reveles nobis res omnes,
quas exploraverimus. Nunc igitur, mi domine, πως primo
μυστηριῳ sunt duodecim μυστηρια? Ineffabili μυστηριον
unicum est. Respondens Iesus dixit ei: μυστηριον unicum
μετοιγε est ei, αλλα μυστηριον illud facit tria μυστηρια,
quod μυστηριον unicum est, αλλα varius τυπος unicuique
eorum; atque etiam facit quinque μυστηρια, quod iterum
unicum est, αλλα varius τυπος uniuscuiusque, ὡστε haec
quinque μυστηρια aequalia secum invicem in μυστηριῳ 237
regni in κληρονομιαις luminis, αλλα varius τυπος unicuique
eorum, et eorum regnum praestantius et elatius quam
regnum totum duodecim μυστηριων iuxta se invicem primi
μυστηριου, αλλα non sunt aequalia in regno primi μυστη-
ριου primi μυστηριου in regno luminis. Ὁμοιως quoque tria
μυστηρια non sunt aequalia quoque in regno, quod in
lumine, αλλα varius τυπος uniuscuiusque eorum, atque
ista quoque haud sunt aequalia in regno cum μυστηριῳ
unico primi μυστηριου in regno luminis, et varius τυπος
quoque unicuique eorum trium et τυπος σχηματος unius-
cuiusque eorum sunt varii a se invicem; primum μεν
quum perfeceris eius μυστηριον iuxta se invicem, et quum
constitueris te, ut perficias istud καλως in suis σχημασιν
omnibus, egressus e tuo σωματι illico eris magnus radius

luminis, απορροιας, transibit (sc. απορροια) τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes luminis, timentes omnes lumen ψυχης illius, ἑως usque dum venerit in τοπον sui regni.

238 Secundum quoque μυστηριον primi μυστηριου, quum perfeceris eius μυστηριον καλως in eius σχημασιν omnibus, homo igitur perfecturus eius μυστηριον, quum dixerit μυστηριον illud in caput hominis omnis venientis e σωματι, et dixerit in eius aures duas, quando μεν homo veniens e σωματι, quum acceperit μυστηριον altera vice, et fuerit μετοχος verbi αληθειας, — ἀμην dico vobis: homo ille, quando venerit e σωματι ὑλης, eius ψυχη erit magna απορροια luminis, ut transeat τοπους omnes, ἑως usque dum pervenerit in regnum μυστηριου illius; quando δε homo ille haud acceperit μυστηριον, neque fuerit μετοχος verborum αληθειας, perficiens illud μυστηριον, quum dixerit μυστηριον illud in caput hominis venientis e σωματι, hic qui haud accepit μυστηριον luminis, neque εκοινωνει verbis αληθειας, ἀμην dico vobis: hominem illum, quum venerit e σωματι, non κρινουσιν in ullo τοπῳ αρχοντων, ουδε κολασουσιν eum in ullo τοπῳ, neque (ουδε) ardor tanget eum e magno μυστηριῳ Ineffabilis, quod est cum eo, et σπουδασουσιν in celeritate, ut tradent eum sibi invicem, ut
239 gubernent eum κατα τοπον et κατα ταξιν, ἑως usque dum adduxerint eum παρθενῳ luminis, τοποις omnibus timentibus μυστηριον et signum regni Ineffabilis, quod est cum eo, et quum adduxerint eum ad παρθενον luminis, παρθενος luminis videbit signum μυστηριου regni Ineffabilis, quod est cum eo. Mirata est παρθενος luminis, et δοκιμαζει eum, αλλα haud sinit adduci eum lumini, usque dum perfecerit πολιτιαν omnem luminis μυστηριου illius, quae haec sunt: ἁγνεια αποταγης κοσμου atque etiam ὑλης omnis, quae in eo. Παρθενος luminis σφραγιζει eum σφραγιδι

28. Mirata est (Miratur P.)

praestante, quae est haec: curabit eum immittendum quovis mense, quo venit e σωματι ὑλης, in σωμα, quod erit δικαιον, inventurum divinitatem αληθειας et μυστηριον excelsum, ut κληρονομησῃ ea et κληρονομησῃ lumen usque ad aeternum; quae haec est δωρεα secundi μυστηριου primi μυστηριου Ineffabilis. Tertium quoque μυστηριον Ineffabilis, homo μεν perfecturus μυστηριον illud, ου μονον quum venerit e σωματι, κληρονομησει regnum luminis, αλλα quum perpetraverit μυστηριον, ut perficiat istud cum suis σχη- 240
ματιν omnibus, quod est hoc: quum fecerit μυστηριον illud, ut perficiat istud καλως, et ονομασῃ μυστηριον illud super hominem venientem e σωματι, qui cognovit μυστηριον illud, hic sive moratus est, sive haud moratus est, versatur in κολασει dura αρχοντων atque eorum κρισεσι duris eorumque ardoribus variis — ἀμην dico vobis: hominem illum, quum venerit e σωματι, quando ονομασωσιν hoc μυστηριον de eo, σπουδασουσιν ταχεως, ut transferant eum, ut tradant eum sibi invicem, ἑως usque dum adduxerint eum παρθενῳ luminis, et παρθενος luminis σφραγισει eum σφραγιδι praestante, quae est haec: et quovis mense curabit eum immittendum in σωμα δικαιον, inventurum divinitatem αληθειας et μυστηριον praestans, ut κληρονομησῃ regnum luminis. Haec igitur ουν est δωρεα tertii μυστηριου Ineffabilis. Nunc igitur unusquisque accepturus ex quinque μυστηριοις Ineffabilis, quum venerit e σωματι, ut κληρονομησῃ usque ad τοπον μυστηριου illius atque regnum quinque μυστηριων illorum, praestat quam regnum duodecim μυστηριων primi μυστηριου, atque praestat quam μυστηριον quodvis, quod est infra ea; αλλα quinque μυσ- 241
τηρια illa Ineffabilis aequalia sunt secum invicem in suo regno, αλλα haud aequalia sunt cum tribus μυστηριοις Ineffabilis. Accipiens quoque e tribus μυστηριοις Ineffa-

8. luminis (μυστηριου P.) 14. atque (add. etiam P.)

bilis, quum venerit etiam e σωματι, κληρονομησει usque ad regnum μυστηριου illius; et tria μυστηρια illa aequalia sunt secum invicem in regno et sunt praestantiora et clatiora quam quinque μυστηρια Ineffabilis in regno, αλλα haud sunt aequalia cum μυστηριῳ unico Ineffabilis. Accipiens quoque μυστηριον unicum Ineffabilis κληρονομησει τοπον regni totius κατα modum, cuius iam dixi vobis gloriam alio tempore, et unusquisque accepturus μυστηριον, quod in χωρηματι universi Ineffabilis, et alia μυστηρια omnia dulcia in μελεσιν Ineffabilis, de quibus nondum dixi vobiscum et de eorum emanatione et ratione, qua stant, et τυπῳ uniuscuiusque, quomodo sit, et quapropter appellent eum Ineffabilem, aut quapropter
242 stet disiunctus cum suis μελεσιν omnibus, quae pertinent ad οικονομιαν unius eiusdemque, dei αληθειας, absque pede — τοπον igitur, cuius unusquisque accipiet μυστηριον in χωρηματι Ineffabilis, κληρονομησει, usque ad τοπον suum accipit; et hi qui (pertinent) ad τοπον omnem χωρηματος Ineffabilis, haud dant αποφασιν κατα τοπον, ουδε dant απολογιαν, ουδε dant συμβουλον, sunt γαρ sine συμβολοις, neque sunt iis παραλημπτορες, αλλα transeunt τοπους omnes, usque dum venerint in τοπον regni μυστηριου, quod accepere. Ὁμοιως quoque accepturis μυστηριον in secundo χωρημαι non est αποφασις, neque (ουδε) απολογια, sunt γαρ

8. eius gloriam (add. „omnem" P.) 13. appellent (appellaverint P.) 14. stet (steterit P.) 14. μελεσιν omnibus (add. „et quot μελη sint in eo, et eius οικονομιας omnes: haec non dicam vobis nunc; αλλα, quando futurus sum [sc. dicere] vobis emanationem Universi, dicam vobis omnia singulatim, quod eius γαρ emanationes, et eius loquela, quomodo sit, et acervus μελων eius omnium P.) 15. absque pede (add. „eius" aut vertendum „absque eo" P.) 17. τοπον suum accipit (τοπον, ad quem pertinuit P.) 20. sine συμβολοις (in textu legitur „sine συμβουλοις" P. Item p. sq. l. 1.)

sine συμβολοις in κοσμω illo. Istud est χωρημα primi μυστηριου. Et hi qui (pertinent) ad tertium quoque χωρημα, quod partis est externae, quod ipsum tertium quoque χωρημα est inde ab externo, sunt varii τοποι in χωρηματι illo, sui παραλημπται et suae αποφασεις et suae 243 απολογιαι et sua συμβολα, quae dicam vobis tempore, quo dicam vobis μυστηριον illud, quod hoc est: quum cessavero dicere vobis emanationem universi, πλην in solutione universi, quod hoc est: cum impletus fuerit αριθμος totus ψυχων τελειων, et perfectum sit μυστηριον, cuius universitas facta sit penitus, transigam mille annos κατ' annos luminis regnans super προβολας luminis omnes et αριθμον totum ψυχων τελειων, quae acceperunt μυστηρια omnia. Factum est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Maria Magdalena dixit: „mi domine, quot annos in annis κοσμου est annus luminis? Respondens Iesus dixit Mariae: dies luminis sunt mille anni κοσμου, ὥστε triginta sex myriades annorum et dimidia myrias annorum κοσμου sint unus annus luminis. Regnabo mille ουν annos luminis existens rex in medio ultimo παραστατη, existens rex super προβολας omnes luminis et super αριθμον totum ψυχων τελειων, quae acceperunt μυστηρια luminis, et vos mei μαθηται et unusquisque accepturus μυστηριον Ineffabilis erit mecum ad dextram 244 mihi et ad sinistram mihi, existentes reges mecum in meo regno, et accipientes quoque tria μυστηρια quinque μυστηριων Ineffabilis illius erunt reges vobiscum in regno luminis, et haud erunt aequales vobiscum, vos et accipientes μυστηριον Ineffabilis manebunt quoque post vos reges, et accipientes quinque μυστηρια Ineffabilis manebunt quoque post tria μυστηρια existentes quoque reges,

10. αριθμος totus (del. „totus" P.) 17. dies (unus dies P.) 24. erit (manebit P.) 27. reges (socii reges P.)

atque etiam accipientes duodecim μυστηρια primi μυστηριου manebunt ii quoque reges post quinque μυστηρια Ineffabilis, atque sunt ii quoque reges κατα ταξιν uniuscuiusque eorum; et accipientes omnes in μυστηριοις, in τοποις omnibus χωρηματος Ineffabilis erunt reges quoque, ut maneant quoque post hos, qui acceperunt quoque μυστηριον primi μυστηριου, emissi κατα gloriam uniuscuiusque eorum, ὥστε accipientes μυστηριον praestans maneant in τοποις praestantibus, accipientes μυστηριον tenue, maneant in τοποις tenuibus, existentes reges pro se quisque in lumine mei regni. Haec tantum sunt κληρος regni
245 primi χωρηματος Ineffabilis. Accipientes quoque μυστηρια omnia secundi χωρηματος, quod est χωρημα primi μυστηριου, manebunt quoque in lumine mei regni, emissi κατα gloriam uniuscuiusque eorum, existente uno quoque eorum in μυστηριῳ accepto; et accipientes μυστηρια praestantia manebunt quoque in τοποις excelsis, et accipientes μυστηρια tenuia manebunt in τοποις tenuibus in lumine mei regni. Hic est κληρος secundi regis horum, qui accipiunt μυστηριον secundi χωρηματος primi μυστηριου; accipientes quoque μυστηρια secundi χωρηματος, quod est primum χωρημα inde a parte externa, isti quoque manebunt post secundum regem, emissi quoque in lumine mei regni κατα gloriam uniuscuiusque eorum, unoquoque mansuro in τοπῳ, cuius μυστηριον accepit; ὥστε accipientes μυττηρια excelsa maneant quoque in τοποις excelsis, et accipientes μυστηρια tenuia maneant quoque in τοποις tenuibus. Hi sunt tres κληροι regni luminis, μυστηριων horum trium κληρων luminis, sunt grandes quam maxime.

1. duodecim μυστηρια („duodecimum μυστηριον" P.) 2. ii quoque reges (del. „reges" P.) 9. μυστηριον tenue (μυστηρια tenuia P.) 14. manebunt quoque (manebunt hi quoque etiam P.) 17. manebunt quoque (manebunt hi quoque P.) 21. quod est (quod idem est P.)

Invenietis eos in magno secundo libro Ieû, αλλα dabo vobis, et dicam vobis magna μυστηρια cuiusvis κληρου, 246
qui sunt praestantiores quam quisque τοπος, qui sunt κεφαλαι κατα τοπον et κατα ταξιν, hi qui ducent γενος omne humanum intus in τοπους excelsos κατα χωρημα κληρονομιας, ut reliquorum συν μυστηριων tenuium non habeatis χρειαν, αλλα invenietis ea in secundo libro Ieû, quae scripsit Enoch, quum loquerer cum eo ex arbore cognitionis et ex arbore vitae in παραδεισῳ Adami. Nunc igitur συν quum explicuero vobis emanationem omnem, dabo vobis, et dicam vobis magna μυστηρια trium κληρων mei regni, quae sunt κεφαλαι μυστηριων, quae dabo vobis, et quae dicam vobis in suis σχημασιν omnibus et suis τυποις omnibus et suis ψηφοις et suis σφραγισιν ultimi χωρηματος, quod est primum χωρημα inde ab externo; et dicam vobis αποφασεις et απολογιας et συμβολα χωρηματος illius, secundum istud χωρημα ad internum, non sunt iis αποφασεις ibi ουδ' απολογιαι ουδε συμβουλα, ουδε ψηφοι, ουδε σφραγιδες, αλλα τυποι duntaxat sunt et σχηματα iis. Haec omnia quum dixisset σωτηρ suis μαθηταις, 247
progressus Andreas dixit: mi domine, ne irascere mihi, sed (αλλα) miserere mei, et reveles mihi μυστηριον verbi, quod interrogavero te, alioquin est arduum coram me neque νοω istud. Respondens σωτηρ dixit ei: explora, quod vis explorare, et revelabo id tibi ex facie in facie sine παραβολη. Respondens δε Andreas dixit mi domine, miror et θαυμαζω valde: homines qui in κοσμῳ, existentes in σωματι huius ὑλης, πως, quum egressi fuerint ex hoc κοσμῳ, transgressuri sint haec στερεωματα et hos αρχοντας omnes et dominos omnes et deos omnes et hos

1. in magno secundo libro (in magnis duobus libris P.) 7. in secundo libro (in duobus libris P.) 7. quae (quos P.) 14. et suis σφραγισιν (del. „suis" P.) 15. quod est (quod idem est P.) 18. συμβουλα (in textu legitur συμβολα P.)

magnos omnes αορατους, et hos omnes qui (pertinent) ad τοπον horum qui (pertinent) ad μεσον, et hos qui (pertinent) ad τοπον omnem horum qui (pertinent) ad dextram, et magnos omnes προβολας horum qui (pertinent) ad dextram, ut sint intra hos omnes, ut κληρονομησωσι regnum luminis. Hoc opus ουν, mi domine, molestum coram me. Haec igitur quum dixisset Andreas, πνευμα σωτηρος motum est in eo, exclamans dixit, ἑως quousque feram vos, ἑως quousque ανεξω vos, ειτε ακμην quoque haud νοειτε et estis ignorantes? num nescitis vos, et haud νοειτε, vos esse αγγελους omnes, et αρχαγγελους omnes et deos et dominos et αρχοντας omnes et magnos omnes αορατους
248 et pertinentes ad μεσον omnes et pertinentes ad τοπον omnem horum qui (pertinent) ad dextram, et magnos omnes προβολας luminis, suamque gloriam omnem, vos e vobis omnibus et in vobismet invicem ex massa una et ὑλη una et ουσια una, et vos e κερασμω uno omnes, et per κελευσιν primi μυστηριου αναγκασθηναι κερασμον, ἑως usque dum purgarint magnae omnes προβολαι luminis et gloria eorum omnis, et usque dum purgarint κερασμον, et purgarunt eos haud per semet ipsas, αλλα purgarunt ex αναγκη κατ' οικονομιαν unius eiusdemque Ineffabilis, et isti haud susceperunt dolores omnino, et haud μετεβαλον se in τοποις, ουδ' εσκυλαν se omnino, ουδε μετηγγισαν se in σωμασι variis, ουδε fuerunt in ullam θλιψει; μαλιστα igitur vos estis faex θησαυρου, et estis faex τοπου horum qui (pertinent) ad dextram, et estis faex τοπου horum qui (pertinent) ad μεσου, et estis faex αορατων omnium et αρχοντων omnium, ἁπαξ ἁπλως estis faex horum omnium; atque fuistis in magnis doloribus et magnis θλι-
249 ψεσιν in μεταγγισμοις, in σωμασι variis κοσμου, et post

10. vos esse (vos et P.) 16. omnibus et (del. „et" P.) 16. ex massa (in massa P.) 21. et purgarunt eos (deleatur „eos" P.) 21. αλλα purgarunt (add. „eos" P.)

hos dolores omnes per vosmet ipsos ηγωνισατε, et pugnastis αποταξαντες κοσμῳ toti et ὑλῃ toti, quae in eo, et haud remisistis manus vestras pugnantes, ἑως usque dum inveneritis μυστηρια omnia regni luminis, quae purgantes vos reddiderunt vos ειλικρινες lumen, purum maxime, et facti estis lumen purum. De hoc igitur dixi vobis aliquando: quaerite ut inveniatis; dixi igitur (ουν) vobis: explorabitis μυστηρια luminis, quae purgant σωμα ὑλης, et facient istud ειλικρινες lumen, purum maxime, ἀμην dico vobis de genere humano: esse ὑλικους. Εσκυλλον me, attuli μυστηρια omnia iis luminis, ut purgarem eos, quod isti sunt faex ὑλης totius, suae ὑλης; alioquin nulla ψυχη in genere omni humano servata fuisset neque potuissent κληρονομειν regnum luminis, nisi adduxissem iis μυστηρια purgatores: προβολαι γαρ luminis non habent χρειαν μυστηριων, purae γαρ sunt, αλλα γενος humanum, isti habent χρειαν eorum, propterea quod faeces ὑλικαι omnes sunt. Propter hoc igitur dixi vobis olim: sani non habent χρειαν medici, αλλα habentes se κακως, quod est hoc: qui (sunt) 250
luminis non habent χρειαν μυστηριων, quod lumina isti pura sunt. Propter hoc igitur κηρυσσετε γενει humano omni: ne remittite quaerere per diem et noctem, ἑως usque dum inveneritis μυστηρια purgatores, et dicite γενει humano: αποτασσετε κοσμῳ toti et ὑλῃ toti, quae in eo; alioquin hic qui accipit et dat in κοσμῳ, et edens et bibens in sua ὑλῃ, et vivens in suis curis omnibus et suis ὁμιλιαις omnibus colligit sibi alias ὑλας ad suam quoque ὑλην; propterea quod hic κοσμος totus et omnia, quae in eo, eiusque ὁμιλιαι omnes faeces ὑλικαι sunt, et inquirent unumquemque eorum de sua puritate. Propter hoc

2. αποταξαντες (αποταξαμενοι P.) 3. pugnantes (quaerentes P.) 6. De hoc (Propterea P.) 21. pura sunt. (add. „αλλα γενος humanum isti habent χρειαν eorum, quod faeces ὑλικαι sunt P.) 24. αποτασσετε (αποτασσεσθε P.)

ουν dixi vobis olim: αποτασσετε κοσμῳ toti et ὑλῃ toti, quae in eo, ut ne colligatis vobis alias ὑλας ad vestram quoque ὑλην, quae in iis (l. vobis cf. infra ετ ϩπ τηυτοτ). Propter hoc ουν κηρυσσετε γενει omni humano: αποτασσετε
251 κοσμῳ toti eiusque ὁμιλιαις omnibus, ut ne colligatis vobis alias ὑλας ad vestram quoque υλην, quae in vobis, et dicite iis: ne remittite quaerere per diem et noctem, et ne ανακτε (?) vos usque dum inveneritis μυστηρια purgatores, quae purgabunt vos, ut reddant vos ειλικρινες lumen, ut euntes in altitudinem κληρονομησητε lumen mei regni. Nunc igitur tu etiam Andreas et fratres omnes, tui socii μαθηται, propter vestras αποταγας et vestros dolores omnes, quos suscepistis κατα τοπον et vestras παραβολας κατα τοπον, et vestros μεταγγισμους in σωμασι variis, et vestras θλιψεις omnes; et post haec omnia accepistis μυστηρια purgatores, facti estis ειλικρινες lumen, purum maxime: propter hoc igitur ibitis in altitudinem, ut sitis intra τοπους omnes magnarum omnium προβολων luminis, ut sitis reges in regno luminis usque ad aeternum. Haec est αποφασις verborum, quae exploratis. Nunc igitur etiam Andrea ετι es in απιστιᾳ atque in ignorantia, αλλα quum veneris e σωματι, ut euntes in altitudinem perveniatis in τοπον αρχοντων, αρχοντες omnes pudore afficientur coram vobis, quod vos faex eorum ὑλης, et facti estis lumen purius quam isti omnes, et
252 quum perveneritis in τοπον magnorum αορατων et τοπον horum qui (pertinent) ad μεσον, et horum qui (pertinent) ad dextram, et τοπους magnarum omnium προβολων luminis, accipietis gloriam coram iis omnibus, quod vos estis faex eorum ὑλης, et facti estis lumen purius quam

1. αποτασσετε (αποτασσεσθε P.) 4. αποτασσετε (αποτασσεσθε P.) 11. fratres (add. „tui" P.) 14. et (atque etiam P.) 15. et (atque etiam P.) 21. atque (add. „etiam" P.) 22. veneris (veneritis P.)

isti omnes, et τοποι omnes ὑμνευουσι coram vobis, ἑως usque dum veneritis in τοπον regni. Haec igitur dicente σωτηρι, cognovit Andreas φανερως, ου μονον iste, αλλα cognoverunt omnes μαθηται recte, se κληρονομησειν regnum luminis; prostraverunt se omnes iuxta se invicem ad pedes Iesu, exclamantes fleverunt, παρεκαλεσαν σωτηρα dicentes: domine, remitte peccatum ignorantiae nostro fratri. Respondens σωτηρ dixit: remitto et remittam; propter hoc igitur misit me primum μυστηριον, ut remitterem peccata unicuique — — —

— — — — — — —

Μερος τευχων σωτηρος.

— — — —

et qui digni μυστηριοις, quae κατοικει in Ineffabili, isti sunt, qui haud προηλθον. Hi sunt ante primum μυστηριον, et κατα similitudinem et ισον verbi, ut intelligatis (νοητε) istud, ὡστε isti sunt μελη Ineffabilis, et unumquodque est κατα τιμην suae gloriae, caput κατα τιμην capitis, et oculus κατα τιμην oculorum et auris κατα τιμην aurium et re- 253
liqua μελη, ὡστε sit res manifesta: multitudinem μελων esse, αλλα σωμα unum. Hoc μεν dico in παραδειγματι, et ισῳ et similitudine, αλλα non in αληθειᾳ μορφης, ουτε revelavi verbum in veritate, αλλα μυστηριον Ineffabilis, et μελος quodvis, quod in eo κατα verbum, quo comparavi istud, sunt isti, qui κατοικει in μυστηριῳ Ineffabilis; et qui κατοικει in eo, atque etiam tria χωρηματα, quae post se κατα μυστηριον, haec omnia in αληθειᾳ et veritate. Ego

14. isti (quae ista? P.) 15. qui (quae? P.) — Hi (Haec? P.) 17. isti (ista? P.) 23. Equidem hunc locum sic vertendum dixerim: in veritate, αλλα μυστηριου Ineff. et μελους cuiusvis — atque etiam trium χωρηματων, quae post ea κατα μυστηρια haec omnia in αληθειᾳ et veritate ego sum etc. P. 25. sunt isti qui κατοικει (quae sunt ista, quae κατοικει P.) 26. qui κατοικει (quae κατοικει P.) — post se (post ea P.) 27. κατα μυστηριον (κατα μυστηρια P.)

sum constitutio eorum omnium, praeter quam nulla alia
constitutio, cui non est suum ιδιον in κοσμῳ, αλλ' ετι sunt
verba, et sunt μυστηρια, et sunt τοποι. Nunc igitur μα-
καριος est, qui tulit μυστηρια ad partem exteriorem, et
deus est, qui invenit haec verba μυστηριων secundi χω-
ρηματος, quod in medio, et σωτηρ est, et αχωρητος est,
qui invenit verba μυστηριων et verba tertii χωρηματος,
quod in parte interna, et est praestans omnino, et est
acceptus his, qui sunt in tertio χωρηματι illo, propterea
254 quod μυστηριον, in quo sunt, et in quo stant, accepit,
propter hoc igitur est aequalis iis. Hic invenit quoque
verba μυστηριων, haec quae scripsi vobis κατα similitudi-
nem, ista esse μελη Ineffabilis; ἀμην dico vobis: hic qui
invenit verba μυστηριων illorum in veritate dei, homo ille
iste est primus in αληθειᾳ, et aequalis est ei, propter
verba illa et μυστηρια, atque universum quoque stetit
propter primum illum, propter hoc, hic qui invenit verba
μυστηριων illorum, aequalis est cum primo; γνωσις γαρ
cognitionis Ineffabilis, in qua loquor vobiscum hodie:

— — — — — — —

(restitit unius lineae spatium vacuum in hac pagina ⲥⲗⲁ. ⲃ.)

Pergens adhuc Iesus in sermone dixit suis μαθηταις, quum
venero in lumen, κηρυσσετε κοσμῳ toti, dicite iis: ne re-
mittite per diem et noctem quaerere (in margine neve
ανακτα vos), ἑως usque dum inveneritis μυστηρια regni lu-
minis, haec quae purgabunt vos, ut reddant vos ειλικρινες
lumen, ut ducant vos in regnum luminis; dicite iis: απο-
τασσετε κοσμῳ toti et ὑλῃ toti, quae in eo, atque eius
curis omnibus, atque eius peccatis omnibus, ἁπαξ ἁπλως
255 atque ὁμιλιαις eius omnibus, quae in eo, ut sitis digni
μυστηριοις luminis, ut servemini a κολασεσιν omnibus, quae

1. constitutio (thesaurus? P.) 2. constitutio (thesaurus? P.) 28. αποτασσετε (αποτασσεσθε P.) — atque (add. „etiam" P.) 29. atque (add. „etiam" P.)

in κρισεσιν; dicite iis: αποτασσετε murmuri, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini ab ardore faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε obedientiae, ut servemini a κρισεσι faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε invocationi, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a κολασεσιν Arielis; dicite iis: αποτασσετε linguae mendaci, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a fluviis ardoris faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε testibus mendacibus, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut extricemini, ut servemini a fluviis ardoris faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε iactationibus et superbiae, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a foveis ardoris Arielis; dicite iis: αποτασσετε amori proprio, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a κρισεσιν orci; dicite iis: αποτασσετε loquacitati, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini ab ardoribus orci; dicite iis: αποτασσετε condemnationibus (?), 256
malis, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a κολασεσιν, quae in orco; dicite iis: αποτασσετε cupiditatibus avaritiae, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a fluviis fumi faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε dilectioni κοσμου, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a vestimentis picis et ardoris faciei caninae; dicite iis: αποτασσετε rapinis, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a fluviis doli Arielis; dicite iis: αποτασσετε verbis malis, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a κολασεσι fluvii fumi; dicite iis: αποτασσετε πονηρια, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a θαλασσαις ardoris Arielis; dicite iis: αποτασσετε immisericordiis, ut sitis digni μυστηριοις luminis, ut servemini a κρισεσιν facierum δρακοντων; dicite iis: αποτασσετε iracundiis, ut sitis

1. 3. 4. 6. etc. αποτασσετε (αποτασσεθε P.) 6. linguae (vel potius „calumniae," nisi forte legendum in textu ⲙ̅ ⲡⲗⲁⲥ „linguae" pro ⲙ̅ ⲡⲗⲁ P. 24. doli (fumi P.) 26. πονηρια (πονηριαις P.)

digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fluviis fumi fa-
cierum *δρακοντων*; dicite iis: *αποτασσετε* convicio, ut sitis
digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab ardoribus *ἀλασ-*
257 *σων* (?) facierum *δρακοντων*; dicite iis: *αποτασσετε* rapinis, ut
sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab *ἀλασσαις* (?)
ebullientibus facierum *δρακοντων*; dicite iis: *αποτασσετε* la-
trociniis, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini
ab Ialtabaoth; dicite iis: *αποτασσετε καταλαλιαις*, ut sitis
digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fluviis ardoris
faciei leonis; dicite iis: *αποτασσετε* pugnis atque rixis, ut
sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fluviis fer-
ventibus Ialtabaôthi; dicite iis: *αποτασσετε* indocilitati,
ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a *λειτουργοις*
Ialtabaôthi et ardoribus *θαλασσων*; dicite iis: *αποτασσετε*
κακουργιαις, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini
a *δαιμονιοις* omnibus Ialtabaôthi eiusque *κολασεσιν* omni-
bus; dicite iis: *αποτασσετε απονοιᾳ*, ut sitis digni *μυστηριοις*
luminis, ut servemini a *θαλασσαις* picis Ialtabaôthi fer-
ventis; dicite iis: *αποτασσετε* adulteriis, ut sitis digni *μυσ-*
τηριοις luminis, ut servemini a *θαλασσαις* sulphuris et picis
faciei leonis; dicite iis: *αποτασσετε* homicidiis, ut sitis
digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab *αρχοντι* croco-
258 dilorum, qui in gelu prima creatura est, quae in caligine
externa; dicite iis: *αποτασσετε* immisericordiis et *ασεβειαις*,
ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini ab *αρχουσι*
caliginis externae; dicite iis: *αποτασσετε* impietati, ut sitis
digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a fletu et stridore
dentium; dicite iis: *αποτασσετε φαρμακιαις*, ut sitis digni
μυστηριοις luminis, ut servemini a magno gelu et *χαλαζᾳ*
caliginis externae; dicite iis: *αποτασσετε* blasphemiis, ut

2. 4. 6. etc. *αποτασσετε* (*αποτασσεθε* P.) 8. *καταλαλιαις* (*καταλαλιᾳ* P.) 19. *μυστηριοις* (add. „regni" P.) 22. *αρχοντι* crocodilorum (*αρχοντι* facici crocodilorum P.) 29. *χαλαζᾳ* (*χαλαζαις* P.)

sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a magno *δρακοντι* caliginis externae; dicite iis: *αποτασσετε* doctrinis *πλανης*, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut servemini a *κολασεσιν* omnibus magni *δρακοντος* caliginis externae; dicite his, qui docent doctrinas *πλανης* et unicuique edocto ab iis: vae vobis, nam quodsi haud *μετανοησητε*, ut relinquatis vestram *πλανην*, venietis in *κολασεις* magni *δρακοντος* et caliginis externae, valde durae, et haud redimcnt vos a *κοσμῳ* usque ad aeternum, *αλλ'* eritis haud existentes usque ad finem; dicite his, qui negligent doctri- 259
nam *αληθειας* primi *μυστηριου*: vae vobis, quod vestra *κολασις* mala *παρ'* hominibus omnibus, manebitis *γαρ* in magno gelu, *κρυσταλλῳ* et *χαλαζῃ* in medio *δρακοντι* et caligine externa, et haud redimcnt vos a *κοσμῳ* ab hac hora usque ad aeternum, *αλλ'* eritis in loco illo et in solutione universi eritis *αναλισκουμενοι*, ut sitis haud existentes usque ad aeternum; dicite quoque hominibus *κοσμου*, estote ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut veniatis in altitudinem regni luminis; dicite iis: diligite homines, ut sitis digni *μυστηριοις* luminis, ut eatis in altitudinem in regnum luminis; dicite iis: estote mansueti, ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut perveniatis in altitudinem, in regnum luminis; dicite iis: estote *ειρηνικοι*, ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis; dicite iis: estote misericordes, ut accipiatis *μυστηρια* luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis; dicite iis: *διακονειτε* pauperes et aegrotos

2. *αποτασσετε* (*αποτασσεσθε* P.) 15. Spatium hoc vacuum explet in textu vox ϩⲣⲟⲩⲟⲩϫϥ̄, quae nonnisi in hoc libro legitur. Cf. infra ⲥⲙⲑ, ⲁ. ⲥⲟⲉ, ⲃ. ⲥϥ, ⲃ. ⲧⲡ, ⲃ. Videtur mihi idem significare quod ϩⲣⲟⲩϫⲃ i. e. „silices, saxa." Cf. Peyronii Lexicon s. h. v. P. 16. *αναλισκουμενοι* (*αναλισκομενοι* P.) 18. estote (in textu legitur ⲡ̄ ϩⲟⲣⲕϥ̄, vocabulum dubiae significationis P.) 27. in regnum luminis (add. „dicite iis: facite

260 et provectos, ut accipiatis μυστηρια luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis. Dicite iis: amate deum, ut accipiatis μυστηρια luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis. Dicite iis: estote δικαιοι, ut accipiatis μυστηρια, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis. Dicite iis: estote αγαθοι, ut accipiatis μυστηρια luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis. Dicite iis: αποτασσετε omni, ut accipiatis μυστηρια luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis. Hi sunt ὁροι omnes viarum dignorum μυστηριοις luminis. His ουν huiuscemodi αποτασσουσιν hanc αποταγην date μυστηρια luminis, et ne celate eos quidquam, καν sint peccatores, et sint in peccatis omnibus et ανομιαις omnibus, quas dixi vobis κοσμου omnes, ut conversi μετανοωσιν, et sint in ὑποταγῃ, quam dixi vobis; nunc igitur date iis μυστηρια luminis, ne celate ea istos omnino; propter commissionem peccati γαρ tulimus μυστηρια in κοσμον, ut remitterem eorum peccata omnia, quae fecerunt inde ab initio; propter hoc igitur dixi vobis olim:
261 non venisse me ad vocandos δικαιους. Nunc igitur tuli μυστηρια, ut remitterentur peccata uniuscuiusque, et ut adducerentur in regnum luminïs. Μυστηρια γαρ ista sunt δωρεα primi μυστηριου ad delenda peccata et ανομιας peccatorum omnium. Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis μαθηταις, progressa Maria dixit σωτηρι, mi domine, num ουν homines δικαιους, perfectos in δικαιοσυνῃ omni, et hominem illum, cui non est ullum peccatum omnino, talem βασανισουσιν κολασεσιν et κρισεσιν, nec ne? num ipsum hominem illum inferent in

misericordiam, ut accipiatis μυστηρια luminis, ut veniatis in altitudinem, in regnum luminis P.) 1. et provectos (et afflictos vel potius „afflictis" P.) 8. αποτασσετε (αποτασσεσθε P.) 11. αποτασσουσιν (αποταξαμενοις P.) 16. μυστηρια luminis (μυστηρια regni luminis P.) 26. homines δικαιους, perfectos (hominem δικαιον, perfectum P.)

regnum caelorum nec ne? Respondens δε σωτηρ dixit Mariae; homo δικαιος, perfectus in δικαιοσυνῃ omni, et qui non fecit ullum peccatum unquam, et hic talis haud accepit ullum μυστηριον luminis unquam, quum venerit eius tempus, eundi e σωματι, statim veniunt παραλημπται unius magni τριδυναμεως, qui est magnus inter eos, ut ἀπαρσωσιν ψυχην hominis illius a παραλημπταις εριναιοις, ut tres dies circumeant cum ea in creaturis omnibus κοσμου. Post tres dies ducunt eam desuper in chaos, ut eripiant eam e κολασεσιν omnibus κρισεων, ut ducant eam ad κρισεις omnes, et nullus ardor chaum ενωχλει eam 262 valde, αλλ' ex parte (εκ μερους) ενωχλουσιν eam προς parvum tempus, et in σπουδῃ in celeritate miserentur eius, ut educant eam e chaïs, ut sumant eam e via medii, ab αρχουσιν omnibus illis; et haud κολαζουσιν eam suis κρισεσι duris, αλλ' ardor eorum τοπων ενωχλει eam ex parte (εκ μερους), et quum duxerint eam in τοπον (των) αχθαναβας immisericordem, haud κολαζουσιν eam μεντοιγε eius κρισεσι duris, αλλα κατεχει eam parvum tempus, ardore eius κολασεων ενωχλουντι eam εκ μερους, atque etiam in celeritate miserentur eius, ut educant eam e τοποις eorum illis, et haud ducunt eam ex αιωσι, ut ne αρχοντες αιωνων ferant eam στερεσιμον, αλλα ducunt eam e via luminis solis, ut adducant ad παρθενον luminis. Δοκιμαζει eam, ut inveniat eam integram peccato, et haud curat eam ferendam ad lumen, quod signum regni μυστηριου non est cum ea, αλλα σφραγιζει eam σφραγιδι praestante, ut curet inferendum eum in σωμα αιωνων δικαιοσυνης. Hic erit αγαθος, 263 ut inveniat signa μυστηριων luminis, ut κληρονομησῃ regnum luminis usque ad aeternum. Si iste peccaverit una vice, aut altera, aut tertia, hunc iterum reprobabunt ad κοσμον κατα τυπον peccatorum, quae fecit, quorum τυπον

5. eius (del. „eius" P.) 6. qui — eos („illi, inter quos est magnus" P.) 24. adducant (add. „eam" P.) 31. altera (duabus sc. vicibus P.) — tertia (tribus P.)

dicam vobis, quum iam dixero vobis emanationem universi; *αλλ' ἀμην, ἀμην* dico vobis, *καν* homo *δικαιος* haud fecerit ullum peccatum omnino, haud potest duci in regnum luminis, propterea quod signum regni *μυστηριων* non est cum eo; *ἁπαξ ἁπλως* non potest duci *ψυχη* ad lumen sine *μυστηριοις* regni luminis. Factum igitur est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis *μαθηταις*, progressus Iohannes dixit: mi domine, si homo est peccator, *παρανομος*, consummatus in *ανομιᾳ* quaque, et destiterit ab his omnibus propter regnum caelorum, et *αποταξῃ κοσμῳ* toti et *ὑλῃ* omni, quae in eo, et dederimus ei inde ab *αρχῃ μυστηριων* luminis, quae in primo *χωρηματι* inde a parte externa, et quum acceperit *μυστηρια*, post parvum quoque tempus converterit se *παραβαινων*, atque etiam post haec converterit se, ut desistat
264 a peccato omni, et conversus *αποταξῃ κοσμῳ* omni et *ὑλῃ* omni, quae in eo, ut venerit quoque, ut sit in magna *μετανοιᾳ*, et sciverimus *αληθως* in veritate, eum diligere (pr. velle) deum, ut demus ei secundum *μυστηριον* primi *χωρηματος*, quae sunt a parte externa, *ὁμοιως* quoque iterum conversus *παραβῃ*, ut sit iterum in peccatis *κοσμου*, atque etiam *αποταξῃ κοσμῳ* omni et *ὑλῃ* omni, quae in eo, atque etiam fuerit in magna *μετανοιᾳ*, ut sciamus accurate, et haud *ὑποκρινῃ*, ut convertamus nos ad danda ei *μυστηρια αρχης* haec, *ὁμοιως* quoque conversus peccaverit, et fuerit in tali *τυπῳ*, — visne, nos remittere ei *ἑως* usque ad septem vices, et dare nos ei *μυστηρια* haec, quae in primo *χωρηματι* inde a parte interna *ἑως* usque ad septem vices, nec ne? Respondens iterum *σωτηρ* dixit Iohanni: *ου μονον* remittite ei usque ad septem vices, *αλλ' ἀμην* dico vobis, remittite ei usque ad septem vices mul-

11. 16. *αποταξῃ* (*αποταξηται* P.) 12. *μυστηριων* (vel *μυστηρια* P.) 21. *κοσμου* (add. „atque iterum post haec conversus desistat s. destiterit a peccatis *κοσμου*" P.) 22. *αποταξῃ* (*αποταξηται* P.) 26. in tali *τυπῳ* (in vario *τυπῳ* P.)

tarum vicium, ut detis ei κατα vices μυστηριων inde ab αρχῃ, quae in primo χωρηματι inde a parte externa; forsitan lucrabimini ψυχην fratris illius, ut κληρονομησῃ regnum luminis. Propter hoc ουν, quum interrogassetis me aliquando, dicentes, si noster frater peccaverit in nos, 265
visne, nos remittere ei usque ad septem vices? respondens dixi vobis in παραβολῃ dicens, ου μονον usque ad septem vices, αλλ' usque ad septuaginta septem vices. Nunc igitur remittite ei multas vices, ut detis ei κατα vices μυστηριων, quae sunt a parte externa, quae in primo χωρηματι, forsitan lucrabimini ψυχην fratris illius, ut κληρονομησῃ regnum luminis. 'Αμην dico vobis, qui vivificaverit ψυχην unam et servaverit eam χωρις luminis sui in regno luminis, accipiet aliam gloriam loco ψυχης, quam servavit, ὡστε servaturus multitudinem ψυχων χωρις gloriae suae in gloria, accipiet multas glorias alias loco ψυχων, quas servavit. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, progressus Iohannes dixit: mi domine, sustine me quaerentem te, inde ab hoc tempore γαρ αρξομαι quaerere te de re omni, de modo, quo κηρυξομεν eam generi humano, si ουν fratri illi, si dedero ei μυστηριον in μυστηριῳ αρχης, quae sunt in primo χωρηματι inde a parte externa, quum dedero ei multa μυστηρια, ut haud fecerit dignum regno caelorum, visne, nos transferre eum in 266
μυστηριον secundi χωρηματος, ut forsitan lucremur ψυχην fratris illius, ut conversus μετανοησῃ (et) κληρονομησῃ regnum luminis, visne, transferre nos eum in μυστηρια, nec ne, haec quae in secundo χωρηματι? Respondens δε σωτηρ dixit Iohanni: si frater non est ὑποκρινων, αλλα diligit (pr. vult) deum in αληθειᾳ, quum dederitis ei multis vicibus μυστηρια αρχης, et hic propter αναγκην στοιχειων εἱμαρμενης haud fecerit dignum μυστηριοις regni luminis, remittite ei, transferte eum intus, date ei primum μυστηριον, quod in secundo χωρηματι, forsitan lucrabimini

ψυχην fratris illius; et si haud fecerit dignum μυστηριοις luminis, et fecerit παραβασιν et peccata quaevis, atque etiam post haec conversus fuerit in magna μετανοιᾳ, et αποταξῃ κοσμῳ toti, et destiterit a peccatis omnibus κοσμου, ut sciatis accurate, eum non ὑποκρινειν, αλλα diligere deum in αληθειᾳ, convertite vos iterum, remittite ei, transferte eum intus, date ei secundum μυστηριον in se-
267 cundo χωρηματι primi μυστηριου, forsitan lucrabimini ψυχην fratris illius, ut κληρονομησῃ regnum luminis; atque etiam si haud fecerit dignum μυστηριοις, αλλα fuerit in παραβασει et peccatis quibusvis, atque etiam post haec conversus fuerit in magna μετανοιᾳ, αποταξῃ κοσμῳ toti et ὑλῃ omni, quae in eo, et destiterit a peccatis κοσμου, ut sciatis αληθως, eum non ὑποκρινειν, αλλα diligere deum vere, convertite vos iterum, remittite ei (in marg. et accipiatis ab eo suam μετανοιαν), quod misericors mite est primum μυστηριον, transferte iterum hominem illum intus, date ei tria μυστηρια iuxta se invicem, quae in secundo χωρηματι primi μυστηριου. Si homo ille παραβῃ, ut sit in peccatis quibusvis, non remittetis ei inde ab hoc tempore, ουδ᾽ accipietis ab eo suas μετανοιας, αλλ᾽ esto apud vos ὡς σκανδαλον et ὡς παραβατης. Ἀμην γαρ dico vobis: tria μυστηρια illa erunt ei testes de ultima sua μετανοιᾳ, neque est ei μετανοια inde ab hoc tempore. Ἀμην γαρ
268 dico vobis, homini illi non est iis reprobatio suae animae in κοσμον, qui in altitudine, inde ab hoc tempore, αλλ᾽ erit in habitaculis δρακοντος caliginis externae. De ψυχαις γαρ horum hominum ita comparatorum dixi vobis olim in παραβολῃ dicens: si tuus frater peccaverit in te, corripe eum inter temet ipsum eumque; si audiverit te, lucratus fueris tuum fratrem; si haud audiverit te, sume tecum alium. Si haud audiverit te et alium, duc eum

4. 12. αποταξῃ (αποταξηται P.)

in εκκλησιαν. Si haud audiverit alios, esto coram vobis ὡς παραβατης et ὡς σκανδαλον, et quod est hoc: si non utilis fuerit in primo μυστηριῳ, da ei secundum; et si haud fuerit utilis in secundo, da ei tria iuxta se invicem collecta, quae ipsa sunt εκκλησια; et si haud fuerit utilis in secundo μυστηριῳ, esto coram vobis ὡς σκανδαλον et ὡς παραβατης; et verbum, quod dixi vobis olim, ut per testes duos usque ad tres testes verbum quodvis stet, quod est hoc: tria μυστηρια illa testificabuntur de ultima eius μετανοια, et ἀμην dico vobis: si homo ille μετανοησῃ, 269 nullum μυστηριον remittit ei sua peccata, ουδ' accipiunt suam μετανοιαν ab eo, ουδ' auditur omnino ab ullo μυστηριῳ, ειμητι a primo μυστηριῳ primi μυστηριου, et μυστηριῳ Ineffabilis. Hi soli accipient μετανοιαν hominis illius ab eo, et remittent eius peccata, propterea quod γαρ misericordia (et) mitia sunt μυστηρια illa, remissores omni tempore. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, pergens adhuc Iohannes dixit σωτηρι: mi domine, si frater peccator maximus αποταξῃ κοσμῳ toti et ὑλῃ omni, quae in eo, et suis peccatis omnibus et suis curis omnibus, et δοκιμασομεν eum, ut sciamus, eum non esse in dolo et ὑποκρισει, αλλα velle eum esse in veritate et αληθειᾳ, ut sciamus eum esse dignum μυστηριοις secundi χωρηματος aut tertii, visne ἁπαξ, nos dare ei e secundo χωρηματι atque etiam tertio, antequam acceperit μυστηριον omnino κληρονομιας luminis, visne, dare nos ei, nec ne? Respondens δε σωτηρ dixit Iohanni in mediis μαθηταις: si cognoveritis diligenter, hominem illum αποταξασθαι κοσμῳ toti, 270 eiusque curis omnibus, eiusque ὁμιλιαις omnibus, eiusque

6. in secundo (in tertio P.) 14. Hi soli (Haec sola P.) 19. αποταξῃ (αποταξηται P.) 20. omnibus, et (omnibus, atque etiam P.) 24. e secundo χωρηματι atque etiam tertio (e μυστηριοις secundi χωρηματος aut etiam tertii P.) 26. κληρονομιας (κληρονομιων P.)

peccatis omnibus, et quum cognoveritis in αληθειᾳ, non esse eum in dolo, ουδε fuisse eum in ὑποκρισει, ουδε fuisse eum περιεργον, ut sciret haec, quae (contingant) ad μυστηρια, quanam specie sint, αλλα diligere (pr. velle) eum deum in αληθειᾳ, hunc huiusmodi ne celate istud, αλλα date ei ex secundo χωρηματι et tertio, et quum vos quoque δοκιμασητε, quonam μυστηριῳ sit dignus, et hoc, quo est dignus, date ei, et ne celate eum id, alioquin, quum celassetis eum, prehenderemini magno κριματι; quum dederitis ei semel in secundo χωρηματι aut tertio, atque conversus iterum peccaverit, vos quoque continuabitis (sc. dare) altera vice, ἑως usque ad tertiam vicem; quodsi iterum peccaverit, non continuabitis dare ei, quod tria μυστηρια illa erunt ei testes de ultima eius μετανοιᾳ, et ἀμην dico vobis, qui dederit homini illi iterum in χωρηματι secundo aut tertio, prehenditur magno κριματι, αλλ' esto coram vobis ὡς παραβατης et ὡς σκανδαλον; et ἀμην dico vobis: homini illi non est redemtio suae animae in
271 κοσμῳ inde ab hoc tempore, αλλ' eius habitaculum est in medio ostio δρακοντος caliginis externae, loco fletus et stridoris dentium, et in solutione κοσμου eius ψυχη erit et αναλισκεται a gelu duro et ardore saevissimo, et erit haud existens usque ad aeternum; αλλα si iterum conversus αποταξη κοσμῳ toti eiusque curis omnibus, eiusque peccatis omnibus, et fuerit in magna πολιτειᾳ et in magna μετανοιᾳ, nullum μυστηριον accipit ab eo suam μετανοιαν, ουτε audiunt eum, ut miserti eius accipiant ab eo suam μετανοιαν ad remittenda eius peccata, ειμητι μυστηριον primi μυστηριου, atque etiam μυστηριον Ineffabilis.

5. istud (ista P.) 6. ex secundo χωρηματι et tertio (e μυστηριοις secundi χωρηματος et tertii P.) 15. dederit (add. „μυστηριον" P.) 22. De spatio hoc vacuo cf. quae supra adnotavimus p. 163, l. 15 P. 23. si iterum (add. „ετι" P.) 24. αποταξη (αποταξηται P.)

Haec sola accipient μετανοιαν hominis illius ab eo, ut remittant eius peccata, propterea quod γαρ misericordia, mitia sunt μυστηρια illa, et remissores peccatorum sunt quovis tempore. Haec δε quum dixisset σωτηρ, pergens adhuc Iohannes dixit: mi domine, ανεχε me quaerentem te, neve irascere mihi, exploro γαρ rem omnem in diligentia et ασφαλειᾳ de modo, quo κηρυξομεν hominibus κοσμου. Respondens δε σωτηρ dixit Iohanni: explora res omnes, quas inquiris, et ego revelabo ea tibi magis magisque in παῤῥησιᾳ sine παραβολῃ, aut in diligentia (pr. 272
= ακριβειᾳ). Respondens δε Iohannes dixit: mi domine, quum venerimus κηρυσσοντες, ut introeamus in πολιν aut in vicum, atque si exierint coram nobis homines illius πολεως, quos haud scitis, quinam sint, versantes in magno dolo et in magna ὑποκρισει, ut recipiant vos, ut ducant vos in suam domum, volentes πειραζειν μυστηρια regni luminis; et si fuerint ὑποκρινοντες vobiscum in ὑποταγῃ, et si cogitaveritis, eos desiderare deum, ut daretis iis μυστηρια luminis; et si post haec cognoveritis, eos haud fecisse dignum μυστηριῳ, et sciveritis, eos ὑποκρινασθαι vobiscum, atque fuisse dolosos in nos, atque etiam μυστηρια fecisse παραδειγματα κατα τοπον ευσχηματιζοντες nos et nostra quoque μυστηρια, quid rei fiet his huiusmodi? Respondens δε σωτηρ dixit Iohanni: si introiveritis in πολιν aut in κωμην, in quam domum veneritis, ut recipiant vos ad se, date iis μυστηριον; si sunt digni, lucrabimini

13. vicum (κωμην P.) 14. scitis (scimus P.) 15. recipiant vos (recipiant nos P.) — ducant vos (ducant nos P.) 17. vobiscum (nobiscum P.) 18. cogitaveritis (cogitaverimus P.) — daretis (demus P.) 19. μυστηρια luminis (μυστηρια regni luminis P.) — cognoveritis (cognoverimus P.) 20. sciveritis (sciverimus P.) 21. vobiscum (nobiscum P.) 22. ευσχηματιζοντες (ευσχηματιζοντας. In textu legitur ⲉⲩⲝⲓⲙⲁⲍⲉ, cuius vocis prima syllaba ⲉⲩ formam verbi videtur exprimere P.

eorum ψυχας, ut κληρονομησωσι regnum luminis; αλλα si non fuerint digni, αλλα fuerint dolosi in vos, et fecerint etiam μυστηρια παραδειγματα ευσχηματιζοντες vos
273 atque etiam μυστηρια, clamate sursum ad primum μυστηριον primi μυστηριου, quod miseretur uniuscuiusque; dicite: porro etiam μυστηριον, quod dedimus his ψυχαις ασεβεσιν et παρανομοις, quae haud fecerunt dignum tuo μυστηριῳ, αλλα fecerunt nos παραδειγματα, verte μυστηριον ad nos, et fac eos αλλοτριους μυστηριῳ tui regni usque ad aeternum, et abscutite pulverem vestrum pedum in testimonium iis dicentes iis: sunto vestrae ψυχαι ipsum in pulverem vestrae domus, et αμην dico vobis: hora illa convertentur ad vos μυστηρια omnia, quae dedistis iis, et auferent ab iis verba omnia et μυστηρια omnia, τοπον, ad quod (?) acceperunt σχημα. De hominibus ουν huiusmodi dixi vobis in παραβολῃ olim, dicens: „in quam domum veneritis, ut recipiant vos in eam, dicite iis: ειρηνη vobis; et si fuerint digni, vestra ειρηνη venito super eos; et si non fuerint digni, convertitor ad vos vestra ειρηνη"; quod est hoc: si homines illi fecerint dignum μυστηριοις, et desiderant deum vere, date iis μυστηρια regni luminis; αλλα si υποκρινωσιν vobiscum, et fuerint dolosi in vos,
274 et si haud scientes dederitis iis μυστηρια regni luminis, atque etiam post haec si fecerint μυστηρια παραδειγματα, atque fecerint etiam σχηματισμον vobis et μυστηριοις quoque: facite primum μυστηριον primi μυστηριου, et convertet ad vos μυστηρια omnia, quae dedistis iis, et faciet eos αλλοτριους μυστηριοις luminis usque ad aeternum. Et hi huiuscemodi; et haud reprobabunt eos in κοσμον inde ab hoc tempore, αλλα αμην dico vobis: erit eorum ha-

3. ευσχηματιζοντες (cf. nota proxime praecedens. „σχηματιζομενοι? cf. l. 25 P.) 4. μυστηρια (add. „utique" vel „agite" P.) 21. date (dabo P.) 27. dedistis iis („dedistis ei;" sed legendum videtur in textu ⲛⲁⲩ „iis" pro ⲛⲁϥ „ei" P.)

bitaculum in medio ostio *δρακοντος* caliginis externae. Quodsi *δε ετι* tempore *μετανοιας αποταξωσι κοσμῳ* toti et *ὑλῃ* omni, quae in eo, et peccatis omnibus *κοσμου*, et si fuerint in *ὑποταγῃ* omni *μυστηριων* luminis, nullum *μυστηριον* audit eos, *ουτε* est eis remissio suorum peccatorum, *ειμητι* apud *μυστηριον* unicum Ineffabilis, quod miseretur uniuscuiusque, et remittet peccata uniuscuiusque. Factum est, quum Iesus cessasset dicere haec verba suis *μαθηταις*, adorans Maria ad pedes Iesu, dedit oscula iis, dixit Maria: mi domine, *ανεχε* me quaerentem te, neve irascere mihi. Respondens *σωτηρ* dixit Mariae: explora, quod vis explorare, et ego revelabo id tibi in *παρρησιᾳ*. 275
Respondens *δε* Mariham dixit: mi domine, est frater *αγαθος* et bonus, quem *επληρωσαμεν μυστηριοις* omnibus luminis, et fratri illi est frater aut *συγγενης*, *απαξ ἁπλως* est ei homo omnino, et hic est peccator et *ασεβης* est, aut non est peccator, et hoc ita comparato egresso e *σωματι* cor fratris *αγαθου* dolet et *λυπει* de eo, quod sit in *κρισεσιν* et *κολασεσιν*: nunc igitur, mi domine, quid faciemus, usque dum transtulerint eum e *κολασεσιν* et *κρισεσι* duris? Respondens *δε σωτηρ* dixit Mariae: de hoc verbo *ουν* dixi vobis alio tempore, *αλλ'* audite *ουν*, dicam iterum, quod eritis perfecti *μυστηριοις* omnibus, quod vocabunt vos perfectos *πληρωματι* omni; nunc igitur homines omnes peccatores, aut qui peccatores non sunt, *ου μονον* quum volueritis, eos esse recipiendos e *κρισεσιν* et *κολασεσι* duris, *αλλα* transferendos in *σωμα δικαιον*, quod reperiat *μυστηρια* divinitatis, ut vadat in altitudinem, ut *κληρονομησῃ* regnum luminis, facite tertium *μυστηριον* Ineffabilis et dicatis: sumite *ψυχην* cuiusdam hominis, quem cogitamus in nostro animo, 276
sumite eum e *κολασεσιν* omnibus *αρχοντων*, et *σπουδαζετε* in celeritate, ut adducatis eam

2. *αποταξωσι* (*αποταξωνται* P.) 30. cuiusdam (cuiusvis P.)

(sc. ψυχην) ad παρθενον luminis, et hoc ipso mense παρθενος luminis σφραγιζετω eum σφραγιδι praestante, et hoc ipso mense παρθενος luminis inferito eum in σωμα futurum δικαιον et αγαθον, ut vadens in altitudinem κληρονομηση regnum luminis. Haec δε quum dixeritis, ἀμην dico vobis, σπουδασειν omnes ὑπουργουντας in ταξεσιν omnibus κρισεων αρχοντων, ut dent ψυχην illam sibi invicem, ἑως usque dum adduxerint eam ad παρθενον luminis, et παρθενος luminis σφραγισει eam signis regni Ineffabilis, et tradet eam suis παραλημπτορσιν, et παραλημπται inferent eam in σωμα futurum δικαιον, et inveniet μυστηρια luminis, ut sit αγαθη, ut vadens in altitudinem κληρονομηση regnum luminis. Ecce, hoc est, quod interrogatis me. Respondens Maria dixit: nunc igitur, mi domine, haud duxisti μυστηρια

277 τηρια in κοσμον, ut homo haud moveretur morte destinata ei ab αρχουσιν εἱμαρμενης; nam si destinatum fuerit alicui, ut moreretur gladio, aut moreretur aquis aut βασανοις et βασανισμοις et ὑβρισεσιν quae in νομοις, aut alia morte mala, haud duxisti μυστηρια in κοσμον, ut homo haud moreretur iis per αρχοντας εἱμαρμενης, αλλα ut moreretur morte repentina, ut ne susciperet ullos dolores per has talis mortis species, propterea quod γαρ permulti persequuntur nos propter te et multi διωκουσι nos propter tuum nomen, ut, si βασανισωσι nos, dicamus μυστηριον, ut exeamus e σωματι illico haud suscipientes ullum dolorem. Respondens σωτηρ dixit suis μαθηταις omnibus: de hoc sermone, quem interrogatis me, dixi vobis alio tempore, αλλ' audite iterum, dicam id vobis altera vice: ου μονον vos, αλλ' homo quisque perfecturus primum

14. domine, haud (domine, profecto haud P.) 15. μυστηρια (μυστηριον ipsum? P.) 18. ὑβρισεσιν (in textu legitur ϩⲩⲃⲣⲓⲥⲓⲥ, quod vitiose scriptum videtur pro ϩⲩⲃⲣⲓⲥ, et in versione similiter ὑβρισεσιν pro ὑβρεσιν P.) 19. morte mala, (morte mala; profecto P.)

μυστηριον illud (in marg. perfecturus primum μυστηριον primi μυστηριου Ineffabilis, facturus ουν μυστηριον illud), ut perficiat istud eius σχημασιν eiusque τυποις omnibus, eiusque stationibus, faciens istud non veniet e σωματι, αλλα postquam absolverit μυστηριον illud et eius σχηματα et eius τυπους omnes, post haec igitur hora omni, qua 278 ονομασῃ μυστηριον illud, servabitur ab his omnibus, quae destinata ei ab αρχουσιν εἱμαρμενης, et illo tempore exit e σωματι ὑλης αρχοντων, et sua ψυχη erit magna απορροια luminis, ut volet in altitudinem et transeat τοπους omnes αρχοντων et τοπους omnes luminis, ἑως usque dum venerit in τοπον sui regni, ουτε dans αποφασιν, ουτ' απολογιαν in ullo τοπῳ, ασυμβολος γαρ est. Haec igitur quum dixisset Iesus, perrexit Maria prosternere se ad pedes Iesu, dans oscula iis, dixit: mi domine, ετι interrogabo te, revela nobis, et ne cela nos. Respondens Iesus dixit Mariae: inquire, quod exploratis, et ego revelabo vobis in παρρησιᾳ sine παραβολῃ. Respondens Maria dixit: mi domine, non duxisti μυστηρια in κοσμον propter paupertatem et propter opulentiam et propter debilitatem et robur et propter σινησιν et σωμα sanum, ἁπαξ ἁπλως propter haec huiusmodi omnia, ut, quum venerimus in τοπους χωρας, et si haud πιστευσωσι nobis et haud audiverint nostra dicta, faciamus μυστηριον huiuscemodi in τοποις illis, ut sciant αληθως in veritate, nos κηρυσσειν verba universi. Respondens 279 σωτηρ dixit Mariae in mediis μαθηταις, de hoc, quod interrogatis me, dedi vobis alio tempore, αλλ' iterabo rursus, ut dicam vobis verbum: nunc igitur ουν Maria

4. faciens (add. „μεν" P.) 18. non (utique non P.) 21. σινησιν (vel potius „σινησεις.") In textu legitur ⲡ̄ ⲥⲓⲛⲏⲥⲓⲥ. Sed quum talem vocem Graeci non agnoscant, et e cum ⲩ, ⲏ cum ⲉ haud raro in libris copticis confundantur, videtur mihi ⲥⲓⲛⲏⲥⲓⲥ scriptum pro ⲥⲩⲛⲉⲥⲓⲥ. Infra pag. seq. l. 7 legitur ⲥⲓ-ⲛⲱⲥⲓⲥ P.) 26. de hoc (add. „μυστηριῳ" P.)

ου μονον vos, αλλ' homo quisque perfecturus μυστηριον resurrectionis mortuorum, quod θεραπευει δαιμονια et afflictationem omnem et morbum omnem atque etiam caecos, atque claudos et mutilos, et mutos et κωφους, quod dedi vobis olim, facturus μυστηριον, ut absolvat istud, post hoc igitur si αιτηση res omnes, paupertatem et opulentiam, debilitatem et robur, σινωσιν et σωμα sanum, et θεραπειαν omnem σωματος atque resurrectionem mortuorum, atque θεραπευειν claudos et caecos et κωφους et mutos et morbos omnes et afflictationem omnem, ἁπαξ ἁπλως qui perfecerit μυστηριον illud (et) petierit res omnes, quas dixi, erunt ei in σπουδη. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, progressi μαθηται exclamarunt omnes ad se invicem dicentes: σωτερ, insania nos percellis quam maxime rebus arduis, quas dixisti nobis et tollis nostras ψυχας
280 et desiderant (?) ire e nobis in te, propterea quod γαρ e te sumus. Nunc igitur propter haec ardua nostrae ψυχαι ad insaniam redactae, quae dicis nobis, et θλιβουσι quam maxime, volentes ire e nobis in altitudinem, τοπον tui regni. Haec quum dixissent μαθηται, pergens adhuc σωτηρ dixit suis μαθηταις: quum veneritis in πολεις aut regna aut χωρας, κηρυσσετε iis primum dicentes: quaerite omni tempore, et ne remittite, ἑως usque dum inveneritis μυστηρια luminis, quae ducent vos in regnum luminis. Dicite iis: cavete vobis a doctrinis πλανης, alioquin, multi venient in meo nomine dicentes: ego sum, et ego non sum, et πλανωσι multos. Nunc igitur, homines omnes, qui veniunt ad vos, ut πιστευωσι vobis, ut audiant vestra verba et faciant dignum μυστηριοις luminis, date iis μυστηρια

8. σωματος atque (σωματος atque etiam P.) 11. petierit (αιτηση P.) 17. sumus (vel „sunt" P.) 20. Haec (add. „igitur" P.) 25. alioquin (add. „ουν" P.) 26. et ego (quod ego P.) 27. πλανωσι (πλανησουσι P.) 29. date (dabo, aut leg. ut supra p. 172. εις † „utique date" P.)

luminis et ne celate eos ista et, qui dignus fuerit μυσ-
τηριῳ excelso, date ea isti, et qui dignus fuerit μυστηριῳ
tenui, date ea isti, et ne celate quidquam quemquam;
μυστηριον ipsum resurrectionis mortuorum et θεραπευειν
morbos, ne date id cuiquam, ουδε date doctrinam in eo,
quod μυστηριον illud pertinet ad αρχοντας, istud et suae
ονομασιαι omnes. Propter hoc ουν ne date id cuiquam, 281
ουδε date doctrinam in eo, ἑως usque dum stabiliveritis
πιστιν in κοσμῳ omni, ut, quum veneritis in πολεις aut
χωρας et (isti) haud acceperint vos ad se et haud πισ-
τευσωσι vobis, ut audirent vestra verba, resuscitetis mor-
tuos in τοποις illis, et θεραπευητε claudos et caecos et
morbos varios in τοποις illis, et per haec omnia huiusce-
modi πιστευσουσι vobis, vos κηρυσσειν deum universi, et
πιστευσουσι verbis omnibus vestris. Propter hoc igitur
ουν dedi vobis μυστηριον illud, ἑως usque dum stabilive-
ritis πιστιν in κοσμῳ toto. Haec igitur quum dixisset
σωτηρ, pergens adhuc in sermone dixit Mariae: nunc igi-
tur ουν audi, Maria, de verbo, quod interrogasti me,
quis sit, qui αναγκαζει hominem, ἑως usque dum peccet.
Nunc igitur procrearunt infantem cum existat vis tenuis
in eo, et cum sit tenuis in eo ψυχη, et tenue in eo
etiam αντιμιμον πνευματος, ἁπαξ ἁπλως tenuibus tribus
iuxta se invicem. Nihil eorum αισθανει quidquam operis,
ειτε bonum, ειτε malum, prae gravitate oblivionis gravis-
sima, atque tenue quoque est σωμα. Et infans edit e
τρυφαις κοσμου αρχοντων et ψυχη colligit sibi e μερει ψυ- 282
χης, quae in τρυφαις et αντιμιμον πνευματος e μερει κακιας,

11. ut audirent (ut haud audiant P.) 21. procrearunt infantem, cum existat vis tenuis in eo (procreant infantem tenuem, in quo vis est debilis s. parva P.) 26. infans (add. ,,tenuis" P.) 27. κοσμου αρχοντων (add. ,,et vis colligit sibi e μερει vis, quae in τρυφαις P.) 28. πνευματος (add. ,,colligit sibi" P.)

m

quae in τρυφαις eiusque επιθυμιαις, et σωμα quoque colligit sibi ὑλην non αισθανουσαν, quae in τρυφαις. Μοιρα ipsa non accipit e τρυφαις, propterea quod non immixta est cum iis, αλλα qua in specie venit in κοσμον, in ea quoque pergit, et paullatim vis ψυχης et αντιμιμου πνευματος adolescunt, et quodvis eorum αισθανει κατα suam φυσιν; vis μεν αισθανει ad quaerendum lumen altitudinis, ψυχη quoque αισθανει ad quaerendum τοπον δικαιοσυνης commixti, qui est τοπος συγκρασεως, αντιμιμον quoque πνευματος quaerit κακιας omnes et επιθυμιας et peccata omnia, σωμα quoque haud αισθανει quidquam, ειμητι ut sumat vim ex ὑλη, atque statim αισθανουσι tria, unumquodvis κατα suam φυσιν, et εριναιοι quoque mittunt λειτουργους, ut ακολουθωσιν iis, ut ferant testimonia peccatorum omnium, quae committunt, de modo, quo κολασωσιν eos in κρισεσιν, et post haec etiam αντιμιμον πνευματος επι-
283 νοει et αισθανει peccata omnia et mala, quae adpropinquarunt ei ψυχη αρχοντων * magnae εἱμαρμενης, et faciet ea in ψυχην; et vis interior commovet ψυχην, ut exploret τοπον luminis atque divinitatem omnem, et αντιμιμον πνευματος declinat ψυχην et αναγκαζει eam, ut committat eius ανομιας omnes et eius παθη omnia et eius peccata omnia perseverans, et permanet datum aliud quam ψυχη, atque est inimicus ei, facit eam committere haec mala omnia et haec peccata omnia, et incitat λειτουργους εριναιους, ut testificentur eius peccata omnia, quae facturus sit eam committere. Ετι quoque venit, ut requiescat noctu et diu, et commovet eam in somniis aut in επιθυμιαις κοσμου, et facit eam επιθυμειν res omnes κοσμου,

5. paullatim (ad verbum „κατα parvum, parvum" P.) 9. commixti (commixtum P.) 16. eos (ea P.) 18. * Interpretandum esse videtur vel: adpropinquavit ψυχη, vel: adpropinquarunt ψυχαι (vel potius „adduxit — adduxerunt ψυχ. ab αρχ." P.) 20. atque (add. „etiam" P.) 22. omnes et (omnes, atque etiam P.)

ἄπαξ ἁπλῶς instigat (?) eam ad facinora omnia, quae adduxerunt ei αρχοντες, et est inimicus cum ψυχῃ curans ut faciat, quae haud velit. Nunc igitur ουν, utique hic est inimicus ψυχης, et hic αναγκαζει eam, ἑως usque dum commiserit peccata omnia; nunc igitur ουν, quum factum sit, ut impleatur tempus hominis illius, primum μεν venit 284
μοιρα, εισαγουσα hominem in mortem per αρχοντας eorumque vincula, quibus ligati sunt per εἱμαρμενην, et posthac veniunt παραλημπτορες εριναιοι, ut ducant ψυχην illam e σωματι, et posthac παλαλημπτορες εριναιοι tres dies circumeunt cum ψυχῃ illa in τοποις omnibus, monstrantes ei αιωνας omnes κοσμου, dum persequuntur ψυχην illam αντιμιμον πνευματος et μοιρα, et vis αναχωρει ad παρθενον luminis, et post tres dies παραλημπτορες εριναιοι ducunt ψυχην illam desuper valde in orcum chai, et quum adduxerint eam in chaos, tradunt eam κολαζουσιν, et παραλημπται αναχωρουσιν in suos τοπους κατ' οικονομιαν facinorum αρχοντων propter exitum ψυχων, et αντιμιμον πνευματος fit παραλημπτης ψυχης, datus ei, redarguens eam κατα κολασιν propter peccata, quae curavit, ut committeret, et est in magna inimicitia adversus ψυχην, et quum ψυχη absolverit κολασεις in chais κατα peccata, quae commisit, 285
αντιμιμον educit eam e chais, datum ei, redarguens eam κατα τοπον propter peccata, quae perpatravit, et educit eam in via αρχοντων medii, et quum pervenerit ad eos, ducunt eam ad μυστηρια μοιρας, et si haud repererint ea, quaerunt eorum μοιραν, et αρχοντες illi κολαζουσι ψυχην illam κατα peccata, quibus est digna; dicam vobis τυπον suarum κολασεων in emanatione Universi. Quum igitur

3. ουν (add. „Maria" P.) 5. quum factum sit (quando fiat, s. factum erit P.) 7. εισαγουσα (in textu copt. legitur „αγουσα" P.) 10. παλαλημπτορες (sic scriptum secundum textum copticum pro παραλημπτορες P.) 12. κοσμου (κοσμων P.) 26. repererint (repererit P.) 28. dicam (haec dicam P.)

ουν factum fuerit, ut impleatur tempus κολασεων ψυχης illius in κρισεσιν αρχοντων medii, αντιμιμον πνευματος ducit ψυχην sursum in τοποις omnibus αρχοντων medii, adducit coram lumine solis κατα κελευσιν primi hominis Ieû, et ducit eam ad κριτην παρθενον luminis, δοκιμαζει (vel αντιμιμον, vel secundum correctorem παρθενος) ψυχην illam, inveniet eam ψυχην peccatricem esse, et infert (scilic. Femin.) suam vim luminis in eam propter eius stationem, et corpus et κοινωνιαν αισθησεως, quorum dicam vobis τυπον in emanatione universi; et παρθενος luminis σφραγιζει ψυχην illam, tradet eam uni suarum παραλημπτων, cu-
286 rabit, ut inferatur (Marc.?) in σωμα, quod est dignum peccatis, quae commisit, et ἀμην dico vobis, non sinet ψυχην illam (vacuam) a μεταβολαις σωματος, antequam exhibuerit suum ultimum κυκλον καθ' haec, quibus sit digna, quorum igitur omnium dicam τυπον vobis et τυπον σωματων, in quae iniiciunt eas, κατα peccata ψυχης cuiusvis; dicam vobis haec omnia, si iam dixero vobis emanationem universi. Pergens adhuc Iesus in sermone dixit: si quoque ψυχη est, quae haud audivit αντιμιμον πνευματος in suis facinoribus omnibus, atque haec fuit αγαθη (et) accepit μυστηρια luminis, quae in secundo χωρηματι, aut haec quae in tertio χωρηματι, haec quae sunt in parte interiori; quum absolutum sit tempus ψυχης illius e σωματι, et αντιμιμον πνευματος persecutum sit ψυχην illam, ipso et μοιρᾳ persequentibus eam in via, qua perveniet in altitudinem, et antequam sit remota ab altitudine, dicit μυστηριον solutionis suarum σφραγιδων et vinculorum omnium αντιμιμου πνευματος, quibus αρχοντες ligarunt istud in ψυχην, et quum dixerint ea, solvuntur vincula αντιμιμου πνευματος, ut desistat venire adversus ψυχην illam, et relinquit ψυχην κατ' εντολας, quas addu-

3. adducit (add. „eam" P.) 28. suarum (deleatur „suarum" P.)

xerunt ei ἀρχοντας magnae εἱμαρμενης, dicentes ei: ne 287 relinque hanc ψυχην, ει μη τι dixerit tibi μυστηριον solutionis σφραγιδων omnium, quibus te ligavimus in ψυχην. Quum factum igitur ουν fuerit, quum ψυχη dixerit μυστηριον solutionis suarum σφραγιδων et vinculorum omnium αντιμιμου πνευματος, desistet venire adversus ψυχην, desistet ligari in eam, et tempore illo dicit (Marc.?) μυστηριον, relinquet μοιραν in suo τοπῳ αρχουσιν, qui in via medii, et dicens (sc. ψυχη) μυστηριον απολει αντιμιμον πνευματος (linquens) αρχουσιν εἱμαρμενης in τοπῳ, in quo ligarunt istud in eam, et tempore illo fit (sc. ψυχη) magna ἀποῤῥοια luminis, splendens quam maxime, et παραλημπτορες εριναιοι, quae eduxerunt eam e σωματι, timent lumen ψυχης illius, ut cadant in suam faciem; et tempore illo erit ψυχη illa magna ἀποῤῥοια luminis, et erit ala luminis tota, et transibit τοπους omnes αρχοντων et ταξεις omnes luminis, ἑως usque dum venerit in τοπον sui regni, pro quo accepit μυστηριον. Si quoque ψυχη est, quae accepit μυστηριον in primo χωρηματι, quod est in parte externa, et posteaquam accepit μυστηρια, ut perficeret ea, et si 288 conversa peccaverit iterum post absoluta μυστηρια, atque etiam cum impletum fuerit tempus exitus illius ψυχης, veniunt παραλημπται εριναιοι, ut ducant ψυχην illam e σωματι, et μοιρα et αντιμιμον πνευματος persequuntur ψυχην illam, propterea quod αντιμιμον πνευματος ligatum in eum (lege: eam) σφραγισιν et vinculis αρχοντων ακολουθει ψυχῃ illi ambulanti in viis αντιμιμου πνευματος, dicit (sc. ψυχη) μυστηριον solutionis vinculorum omnium et σφραγιδων omnium, quibus αρχοντες ligarunt αντιμιμον πνευματος in ψυχην, et, si ψυχη dixerit μυστηριον solutionis σφραγιδων, illico solvuntur vincula σφραγιδων, quae ligata

5. suarum (del. „suarum" P.) 9. απολει (in textu copt. legitur „απολυ," fortasse pro „απολυει?" P. 13. quae (qui P.)

in αντιμιμῳ πνευματος intus in ψυχην, et si ψυχη dixerit μυστηριον solutionis σφραγιδων, et illico solvitur αντιμιμον πνευματος, et desistit dari ψυχη; et tempore illo dicit μυστηριον ψυχη, καθεξει αντιμιμον πνευματος, relinquet per-
289 sequentes se, αλλα nulli eorum est sua εξουσια, αλλ' isti est eorum εξουσια, et tempore illo παραλημπτορες ψυχης illius et μυστηριων, quae accepit, veniunt, ut ἁρπασωσι ψυχην illam ab ipsis παραλημπταις εριναιοις, et παραλημπται αναχωρουσιν ad facinora αρχοντων προς οικονομιαν eductionis ψυχων, et παραλημπται quoque ψυχης illius, qui pertinent ad lumen, erunt ala luminis ψυχη illi et erunt ενδυμα luminis ei, et haud educunt eam in chao, quod ουκ εξεστι educere ψυχην nactam μυστηρια in chao, αλλ' educunt eam in viam αρχοντων medii, et quum pervenerit ad αρχοντας medii, abscedunt a ψυχη αρχοντες illi existentes in magno timore et ardore saevo et in faciebus variis, ἁπαξ ἁπλως existentes in magno timore, cui nulla est mensura, et tempore illo ψυχη dicit μυστηριον eorum απολογιας, et timent maxime, ut cadant in suam faciem, timentes μυστηριον, quod dixit, et suam απολογιαν; et
290 ψυχη illa απολει iis μοιραν eorum, dicens iis: accipite vobis vestram μοιραν, haud venio ad vestrum τοπον inde ab hoc tempore, facta sum αλλοτρια vobis usque ad aeternum, veniam in τοπον meae κληρονομιας. Haec δε quum dixerit ψυχη, παραλημπται luminis volant cum ea in altitudinem, et educunt eam ab αιωσιν ειμαρμενης, dantem απολογιαν τοπου ei, eiusque σφραγιδας, quas dicam vobis in emanatione μυστηριου, et exhibet αρχουσιν αντιμιμον πνευματος, et dicit iis μυστηριον vinculorum, quibus ligarunt istud in eum (sc. hominem), et dicit iis: accipite vestrum αντιμιμον πνευματος, non venio in vestrum τοπον

4. πνευματος (add. „et μοιραν" P.) 21. απολει (in textu copt. legitur ⲁⲡⲟⲗⲩ, fortasse pro απολυει P.) 28. μυστηριου μυστηριων P.)

inde ab hoc tempore, facta sum αλλοτρια vobis usque ad aeternum, et exhibet σφραγιδα uniuscuiusque ei et eius απολογιαν. Haec δε cessante dicere ψυχη, παραλημπται luminis volant eum ea in altitudinem, et educunt eam ab αιωσιν ειμαρμενης, et ducunt eam sursum in αιωσιν 291
omnibus, exhibentem απολογιαν τοπου cuiusvis ei, et απολογιαν τοπων omnium et σφραγιδων et τυραννων regis Adamae, et exhibet απολογιαν αρχοντων omnium τοποις omnibus (partis) sinistrae, quorum dicam vobis απολογιας omnes eorumque σφραγιδας tempore, quo dicam vobis emanationem μυστηριου, et παραλημπται illi ducunt ψυχην illam ad παρθενον luminis, atque ψυχη illa dat παρθενῳ luminis suas σφραγιδας et gloriam υμνων; et παρθενος luminis, atque etiam septem παρθενοι luminis δοκιμαζουσιν omnes ψυχην illam, ut inveniant omnes sua signa in ea et suas σφραγιδας, et sua βαπτισματα et sua χρισματα, et παρθενος luminis σφραγιζει ψυχην illam, et παραλημπται lu- 292
minis βαπτιζουσι ψυχην illam, ut dent ei χρισμα πνευματικον, et unaquaevis παρθενος luminis σφραγιζει eam suis σφραγισιν, atque etiam παραλημπται luminis tradunt magno Sabaothi αγαθῳ, qui iuxta portam (πυλην) vitae in τοπῳ horum qui (pertinent) ad dextram, quem vocant patrem, et ψυχη illa dat ei gloriam eius υμνων eiusque σφραγιδων, eiusque απολογιας, et Sabaôth magnus αγαθος σφραγιζει eam suis σφραγισιν, et ψυχη dat suam επιστημην et gloriam υμνων et σφραγιδας τοπου omnis horum qui (pertinent) ad dextram. Σφραγιζουσιν eam omnes suis σφραγισιν, et Melchisedek, magnus παραλημπτης luminis, qui in τοπῳ horum qui (pertinent) ad dextram, et σφρα-

3. Pone vocem „απολογιαν" repetita sunt verba „et ψυχη illa" etc. et l. 5 pone vocem „ειμαρμενης" verba „dantem απολ.." etc. e superioribus ⲥϥⲁ, b. P. 11. μυστηριου (μυστηριων P.) — et (atque etiam P.) 12. atque (add. „etiam" P.) 13. suas (del. „suas" P.) 14. etiam (add. „aliae s. reliquae" P.)

γιζει ψυχην illam, et παραληµπτορες Melchisedeki σφραγιζουσι ψυχην illam, et ducet eam in θησαυρον luminis, et dat gloriam et τιµην et honorem ὑµνων, et suas σφραγιδας omnes τοποις omnibus luminis, et hi qui (pertinent) ad τοπους omnes θησαυρου luminis σφραγιζουσιν eam suis σφραγισιν,. et venit in τοπον κληρονοµιας. Haec igitur
293 quum σωτηρ dixisset suis µαθηταις, dixit iis: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Progressa iterum Maria dixit: utique, mi domine, νοω, quomodo mecum loquaris, et καταλαµβανω ea omnia. Nunc igitur de his verbis, quae dixisti, meus νους facit quatuor νοηµατα in me, et meus incola lucis αγει et laetans ebullit in me, volens exire ex me, et venire in te. Nunc igitur ουν, mi domine, audi, dicam tibi quatuor νοηµατα, quae facta sunt in me. Primum µεν νοηµα, quod factum est in me de verbo, quod dixisti: nunc igitur ψυχη dat απολογιαν et σφραγιδα αρχουσιν omnibus, qui in τοποις regis Adamae, et dat απολογιαν et τιµην et gloriam eorum σφραγιδων omnium, atque ὑµνους τοπων luminis: de verbo ουν, quod dixisti nobis olim, allato tibi statere quum vidisses eum argenteum esse et aeneum, interrogasti: cuius est haec εικων? Dixerunt: regis est. Quum vidisses δε eum esse argenteum et aeneum, dixisti: date portionem, quae regis, regi, et, quae dei, deo, quod est hoc: quum ψυχη acceperit µυσ-
294 τηριον, dat απολογιαν αρχουσιν omnibus et τοπῳ regis Adamae, et dat ψυχη τιµην et gloriam his qui (pertinent) ad τοπους omnes luminis; et verbum: splenduit, quum videres eum argenteum et aeneum, iste est τυπος huius: est vis luminis in eo, quae est argentum selectum, atque est in ea αντιµιµον πνευµατος, quod est aes ὑλικον; utique hoc,

3. suas (del. „suas" P.) 10. καταλαµβανω (καταλαβω? P.) 19. de verbo (de illo verbo P.) 22. esse argenteum et aeneum (esse mixtum ex argento et aere P.) 26. his (horum P.) 27. τοπους (τοπον P.) 29. quae (qui v. quod P.)

mi domine, est primum νοημα. Secundum quoque νοημα, quod iam dixisti nobis nunc de ψυχη accipiente μυστηριον: quum venerit in τοπον αρχοντων viae medii, discedunt coram se in maximo timore, et ψυχη dat μυστηριον timoris ei, et timet coram se, et dat μοιραν suo τοπῳ, et dat αντιμιμον πνευματος suo τοπῳ, et dat απολογιαν et suas σφραγιδας unicuique αρχοντων, qui in viis, et dat τιμην et gloriam et honorem suarum σφραγιδων, atque υμνους his qui (pertinent) ad τοπους omnes luminis, — de hoc verbo, mi domine, dixisti per os Pauli, nostri fratris, olim: date τελος huic, cui (convenit) τελος, et date timorem, cui (convenit) timor, date φορον, ad quem (pertinet) φορος, et date τιμην, ad quem (pertinet) τιμη, et date honorem, ad quem (pertinet) honor, et ne sumite quidquam vobis ab aliquo; quod hoc, mi domine, ψυχη ac- 295
cipiens μυστηριον dat απολογιαν τοποις omnibus, quod, mi domine, est secundum νοημα. Tertium quoque νοημα, de verbo, quod dixisti nobis olim: αντιμιμον πνευματος fuit hostis ψυχης, faciens committere eam peccata omnia et παθη omnia, et redarguit eam in κολασεσι propter peccata omnia, quae commisit, ἁπαξ ἁπλως est inimicus ψυχης quovis modo, — de hoc verbo ουν dixisti nobis olim: inimici hominis sunt incolae suae domus; incolae domus ψυχης sunt αντιμιμον πνευματος et μοιρα, quae sunt inimici ψυχης omni tempore, facientia eam committere peccata omnia et ανομιας omnes, ecce hoc, mi domine, est tertium νοημα. Quartum quoque νοημα de verbo, quod dixisti: quum venerit ψυχη e σωματι, meabit in via cum αντιμιμῳ πνευματος, et quum haud repererit μυστηριον solutionis vinculorum omnium suarumque σφραγιδων, quae

3. discedunt („et discedunt" P.) 7. et suas (del. „suas" P.) 8. suarum (del. „suarum" P.) 9. ὑμνον (ὑμνους P.) — τοπους (τοπον P.) 18. fuit (est P.) 30. suarumque (del. „suarum," et legatur tantum „et" P.)

sunt ligata in αντιμιμῳ πνευματος, ut desistat attribui ei, quum ουν haud repererit istud, αντιμιμον πνευματος ducit ψυχην ad παρθενον luminis κριτην, et κριτης παρθενος lumi-
296 nis δοκιμαζει ψυχην, ut inveniat eam committentem peccata, atque haud reperit etiam μυστηρια luminis cum ea, et tradit eam uni suorum παραλημπτων, atque eius παραλημπτης ducens eam iniicit eam in σωμα, et haud exit e μεταβολαις σωματος, antequam exhibuerit ultimum κυκλον, — de hoc verbo ουν, mi domine, dixisti nobis olim: esto reconciliatus cum tuo adversario, εφ' ὁσον es in via cum eo, μηπως tuus adversarius tradat te κριτῃ, et κριτης tradat se ὑπηρετῃ, et ὑπηρετης immittat te in carcerem, et haud exeas inde, usque dum dederis ultimum λεπτον, — de hoc est verbum φανερως: ψυχη quaevis, exiens e σωματι, meabit in itinere cum αντιμιμῳ πνευματος, et quum haud repererit μυστηριον solutionis σφραγιδων omnium et vinculorum omnium, ut solvatur ab αντιμιμῳ πνευματος ligato intus in se, utique ψυχη illa haud accepit μυστηριον luminis, quippe quae haud repererit μυστηριον solutionis αντιμιμου πνευματος ligati intus in se: quum ουν haud repererit istud, αντιμιμον πνευματος ducit ψυχην illam ad παρθενον luminis, et παρθενος luminis et κριτης illa tradit
297 ψυχην illam uni suorum παραλημπτων, et eius παραλημπτης immittit eam in σφαιραν αιωνος, et haud exit e μεταβολαις σωματος, antequam dederit ultimum κυκλον, quae pertinet ad eam. Hoc ουν, mi domine, est quartum νοημα. Factum igitur est, quum Iesus audisset haec verba, quae locuta est Maria, dixit ευγε, πανμακαρια Maria, πνευματικη, hae sunt solutiones verborum, quae dixi. Pergens Maria dixit: mi domine, ετι interrogo te, propterea

8. σωματος („et σωματι." Sed legendum fortasse ⲛ̅ ⲡⲥⲱⲙⲁ „σωματος" ut infra ⲥ̅ⲃ̅, l. 5. pro ⲙ̅ⲡ̅ ⲡⲥⲱⲙⲁ P.) 12. tradat se (tradat te P.) — et ὑπηρετης („ut ὑπηρετης" P.) 19. μυστηριον (μυστηρια P.) 24. αιωνος (αιωνων P.) 25. quae (qui P.)

quod γαρ inde ab hoc tempore pergam interrogare te
res omnes accurate; propter hoc ουν, mi domine, esto
lento animo nobiscum, reveles nobis res omnes, quas
interrogaverimus te; de ratione etiam, qua mei fratres
κηρυξουσι γενει hominum toti. Haec δε quum dixisset σω-
τηρι, pergens quoque σωτηρ dixit ei, existens in magna
misericordia erga eam: ἀμην, ἀμην dico vobis: ου μονον
revelabo vobis res omnes, quas exploraveritis, αλλ' inde
ab hoc tempore revelabo vobis alias, quas haud νοειτε
explorare, quae nondum adscenderunt in mentem homi-
num, quas ignorant etiam dii omnes, qui in hominibus.
Nunc igitur ουν, tu Maria, explora, quae explorabis, et
ego revelabo id tibi a facie in faciem sine παραβολῃ.
Pergens δε Maria dixit: mi domine, quonam τυπῳ βαπ- 298
τισματα remittunt peccata? Audivi te dicentem: λειτουρ-
γοι εριναιοι ακολουθουσι ψυχῃ, testificantes ei peccata omnia,
quae commisit, ut redarguant eam in κριτεσι. Nunc igi-
tur ουν, mi domine, μυστηρια βαπτισματων exstinguunt (ne)
peccata, quae in manibus λειτουργων εριναιων, ut isti μεν
faciant eorum oblivionem? Nunc igitur ουν, mi domine,
dic nobis τυπον, quo remittunt peccata, αλλα volumus
scire ea accurate. Respondens δε σωτηρ dixit Mariae: κα-
λως μεν locuta es: λειτουργοι μεντοιγε isti sunt, qui testi-
ficantur peccata omnia, αλλα manent etiam in κριτεσι
prehendentes ψυχας, redarguentes ψυχας omnes pecca-
torum, quae haud acceperunt μυστηριον, et κατεχουσιν eas
in chais κολαζοντες eas, et εριναιοι illi haud possunt trans-
gredi chaa, ut veniant in ταξεις, quae super chaa, ut
redarguant ψυχας venientes e τοποις illis. Nunc igitur
ψυχας accipientes μυστηρια ουκ εξεστι βιαζειν, ut educant
eas in chao, ut redarguant eas λειτουργοι εριναιοι, αλλα
λειτουργοι εριναιοι redarguunt ψυχας peccatorum, ut pre- 299

1. pergam (incipiam P.) 9. tempore (add. „etiam" P.)

hendant has, quae haud acceperunt μυστηρια, has educunt in chaa, ψυχας istas accipientes μυστηρια non est iis opus redarguendi, ut ne exant e suis τοποις, atque etiam quum venerint, non possunt sistere eas, πλην utique non possunt educere eas in chaa illa. Audite rursus, dicam vobis verbum in αληθεια, quonam τυπω μυστηριον βαπτισματος remittat peccata. Nunc igitur ουν quum ψυχαι peccaverint ετι existentes in κοσμω, veniunt μεντοιγε λειτουργοι εριναιοι, ut testificentur peccata omnia, quae ψυχη commiserit, μηπως utique exeant e τοποις chaorum, ut redarguant eam in κρισεσι, quae sunt extra chaa, ut redarguant eam, et αντιμιμον πνευματος testificatur peccata omnia, quae commiserit ψυχη, ut etiam redarguat eam in κρισεσι, quae extra chaa, ου μονον ut testificetur ea, αλλα peccata omnia ψυχων σφραγιζει peccata, ut infigat ea in ψυχην, ut αρχοντες omnes peccatorum κρισεων cognoscant eam, esse ψυχην peccatoris, et uti cognoscant numerum peccatorum, quae commiserit, e σφραγισι, quas affixit ei αντιμιμον πνευματος, ut κολασωσιν eam κατα
300 numerum peccatorum, quae commiserit; hic est modus, quo tractant ψυχην peccatoris. Nunc igitur, si quis acceperit μυστηρια βαπτισματος, μυστηρια illa fiunt magnus ignis, strenuus maxime, sapiens, ut comburant peccata, et intrant in ψυχην in occulto, ut comedant intus peccata omnia, quae infixit ei αντιμιμον πνευματος, et quum iam καθαριση peccata omnia, quae infixit ei αντιμιμον πνευματος, introeunt quoque in σωμα in occulto, ut διωκωσι διωκτας omnes inocculto, ut dividant eos in partes (μερη), — in σωματι διωκουσι γαρ αντιμιμον πνευματος et μοιραν — ut dividant eos, seorsum a vi et ψυχη ponet ea in parte σωματος, ὡστε αντιμιμον πνευματος et μοιραν et σωμα separent ea in unum μερος, ψυχην quoque et vim

21. ψυχην peccatoris (ψυχην omnem peccatorum P.) 22. βαπτισματος (βαπτισματων P.)

separabunt in aliud μερος. Μυστηριον quoque βαπτισματος
manet in mediis utrisque, ut constanter separet ea a se
invicem, ut purgantia καθαρισωσιν ea, ut ne inquinarentur
ὑλῃ. Nunc igitur ουν, Maria, hic est modus, quo μυσ-
τηρια βαπτισματων remittunt peccata et ανομιας omnes.
Haec igitur quum locutus esset σωτηρ, dixit suis μαθηταις: 301
νοειτε, quomodo loquar vobiscum? Progressa Maria dixit:
utique, mi domine, in veritate ακριβαζω verba omnia, quae
dixisti. De verbo ουν remissionis peccatorum dixisti no-
bis olim in παραβολῃ dicens: veni ad iniiciendum ignem
in terram, atque etiam, quam velim, ardeat, atque etiam
explicuisti φανερως dicens: est mihi βαπτισμα, quo βαπ-
τισω, et quomodo ανεξω, donec impleatur. Opinamini,
me venisse ad iniiciendam ειρηνην in terram? Neutiquam,
αλλα dissidium, quod ad immittendum veni. Inde ab
hoc tempore γαρ quinque erunt in domo una; tres se-
parabuntur contra duos et duo contra tres. Hoc, mi
domine, est verbum, quod dixisti φανερως. Verbum μεν,
quod dixisti: veni ad iniiciendum ignem in terram, et
quam velim, ardeat, quod hoc, mi domine: duxisti μυσ-
τηρια βαπτισματων in κοσμον, et quam vis, devoret pec-
cata omnia ψυχης, ut καθαρισῃ ea; atque etiam posthac
explicuisti id φανερως dicens: est mihi βαπτισμα, quo
βαπτισω, et quomodo ανεξω, ἑως usque dum impleatur, 302
quod hoc est: non manebis in κοσμῳ, ἑως usque dum
βαπτισματα perficiantur, ut καθαρισωσι ψυχας τελειας, at-
que etiam verbum, quod dixisti nobis olim: opinamini,
venisse me ad iniiciendam ειρηνην in terram? neutiquam,
αλλα dissidium est, ad quod iniiciendum veni; quod inde
ab hoc tempore γαρ quinque erunt in domo una, tres
separabuntur contra duos, et duo contra tres, quod hoc
est: μυστηριον βαπτισματων, quod duxisti in κοσμον, quod

5. et (atque etiam P.) 15. dissiduum, quod ad (dissidium est, ad quod P.)

factum est dissidium in σωματι κοσμου, propterea quod αντιμιμον πνευματος et σωμα et μοιραν separavit in unum μερος, ψυχην quoque et vim separavit in aliud μερος, quod est: tres erunt contra duos et duo contra tres. Haec δε quum locuta esset Maria, dixit σωτηρ: ευγε πνευματικη, ειλικρινει lumine, Maria, haec est solutio verbi. Respondens iterum Maria dixit: mi domine, ετι adhuc pergam interrogare te. Nunc igitur, mi domine, ανεχε me interrogantem te. Ecce μεν in παῤῥησια scimus τυπον, quo βαπτισματα remittunt peccata. Nunc quoque μυστηριον horum trium χωρηματων, et μυστηριον huius primi μυστηριου et μυστηριον Ineffabilis, quonam τυπῳ remittunt pec-
303 cata? Remittunt τυπῳ βαπτισματων, nec ne? Respondens iterum σωτηρ dixit: neutiquam, αλλα μυστηρια omnia trium χωρηματων remittunt in ψυχῃ et τοποις omnibus αρχοντων peccata omnia, quae commisit ψυχη, inde ab initio remittunt ei, atque etiam remittunt peccata, quae commisit post haec, ἑως usque ad tempus, quo unumquodvis μυστηριων prehendat ad se, quorum tempus dicam vobis, quo unumquodvis μυστηριων prehendet ad se, in emanatione universi: atque etiam μυστηριον primi μυστηριου, et μυστηριον Ineffabilis remittunt ψυχῃ in τοποις omnibus αρχοντων peccata omnia et ανομιας omnes, quae commisit ψυχη, atque etiam remittunt ea omnia isti, αλλ' haud imputant peccatum ei inde ab hoc tempore usque ad aevum aevorum propter δωρεαν magni μυστηριου illius et gloriam suam maximam. Haec quum locutus esset σωτηρ, dixit suis μαθηταις: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Respondens iterum Maria dixit: mi domine, iam ηρπασα verba omnia, quae dicis. Nunc igitur ουν, mi domine, de verbo, quod

1. in σωματι (in σωματι P.) 11. et μυστηριον (et μυστηρια P.) 12. et μυστηριον (et μυστηρια cf. p. 303 et 304 textus P.) 22. et μυστηριον (et μυστηρια P.) 27. Haec (add. „igitur" P.) 29. Maria dixit: (Maria dixit: utique P.)

dicis: μυστηρια omnia trium χωρηματων remittunt peccata 304
et obtegent eorum ανομιας, επροφητευσεν ουν olim de hoc
verbo David propheta, dicens: „beati, quorum peccata
remisere, et quorum ανομιας obtexere," επροφητευσεν ουν
de hoc verbo olim, et verbum, quod dixisti: μυστηριον
primi μυστηριου et μυστηριον Ineffabilis homini cuivis ac-
cepturo μυστηρια illa ου μονον remittunt peccata, quae
commiserunt inde ab initio, αλλ' haud imputant quo-
que ea inde ab hoc tempore usque ad aeternum;
de hoc verbo etiam επροφητευσεν olim Daveid dicens:
„beati, quibus dominus deus non imputabit peccata,"
quod hoc est: non imputabunt peccatum ei inde ab hoc
tempore, accipientibus μυστηρια primi μυστηριου et acci-
pientibus μυστηρια Ineffabilis. Dixit: ευγε, πνευματικη. ειλι-
κρινει lumine, Maria, haec est solutio verbi. Pergens
adhuc Maria dixit: mi domine, si homo acceperit μυστη-
ριον in μυστηριῳ primi μυστηριου atque etiam conversus 305
peccaverit παραβαινων, et posthac conversus μετανοηση et
προσευξηται in quovis suo μυστηριῳ, remittent ei, nec ne?
Respondens σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, αμην dico vobis,
unicuivis, qui acceperit μυστηρια primi μυστηριου, atque
etiam conversus παραβῃ duodecim vices (in marg. add.
atque etiam μετανοηση xii vices) προσευχομενος in μυστηριῳ
primi μυστηριου, remittent; atque rursus si παραβωσι post
duodecim vices, ut conversus παραβῃ, haud remittent ei
usque ad aeternum, ut revertatur ad quodvis suum μυσ-
τηριον, huic nulla est μετανοια, ειμητι receperit μυστηρια
Ineffabilis, quod remittit omni tempore atque etiam re-
mittet omni tempore. Pergens adhuc Maria dixit, mi
domine, si δε ipsi accipientes μυστηρια primi μυστηριου
etiam converterint se, ut παραβωσιν et exierint e σωματι

1. μυστηριον (μυστηρια P.) 17. in μυστηριῳ (in μυστηριοις P.) 18. et posthac (atque etiam posthac P.) 28. quod remittit (quod miseretur P.) 31. e σωματι (e σωμασι P.)

haud μετανοησαντες, κληρονομησουσι regnum, nec ne? quod acceperunt ipsam δωρεαν primi μυστηριου. Respondens σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην dico vobis: homo quisque
306 accipiens μυστηριον in primo μυστηριῳ, quum παραβῃ prima vice et altera et tertia, atque exierit e σωματι haud μετανοησας, sua κρισις erit maior παρα κρισεσιν omnibus, suum habitaculum γαρ est in medio ostio δρακοντος caliginis externae, et in fine horum omnium erit in κολασεσιν, et αναλισκησεται usque ad aeternum, quod accepit e (pr. in) δωρεᾳ primi μυστηριου haud permanens in ea. Respondens Maria dixit: mi domine, hominibus omnibus qui acceperint μυστηριον Ineffabilis et παραβησαντες destiterint in sua πιστει, et rursus posthac ετι viventes converterint se μετανοησαντες, quoties remittent? Respondens σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην, dico vobis, homini cuivis, qui acceperit μυστηριον Ineffabilis, ου μονον si παραβῃ semel atque rursus conversus μετανοησῃ, remittent, αλλα si παραβῃ omni tempore, atque etiam ετι vivens converterit se, ut μετανοησῃ, haud existens in ὑποκρισει, atque etiam conversus μετανοησῃ et προσευξηται in suis μυστηριοις omnibus, remittent ei quovis tempore, propterea quod ac-
307 cepit e δωρεᾳ μυστηριων Ineffabilis, atque etiam propterea quod misericordia sunt μυστηρια illa et remissores sunt omni tempore. Respondens iterum Maria dixit Iesu: mi domine, si acceperint μυστηρια Ineffabilis, et iterum conversi παραβαινοντες cessaverint in sua πιστει, atque etiam exierint e σωματι haud μετανοησαντες, quid rursus his huiuscemodi accidet? Respondens δε σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην dico vobis, homo quivis qui acceperit e (pr. in) μυστηριοις Ineffabilis, μακαριαι sunt μεντοιγε ψυχαι, quae acceperint e μυστηριοις illis, αλλα si converterint se

4. μυστηριον (μυστηρια P.) 8. Cf. nota ad p. 163. l. 15. 9. αναλισκεται (αναλωσεται P.) 12. μυστηριον Ineffabilis (μυστηριον μυστηριου Ineffabilis P.) 16. μυστηριον (μυστηρια P.)

παραβαινουσαι et exierint e σωμασι haud μετανοησασαι, hominum illorum κρισις peior quam κρισις omnis, atque est maxima, καν si ψυχαι illae novae sint, et prima vice venerint in κοσμον, haud convertent se ad μεταβολας κοσμου σωματων inde ab hoc tempore, et non possunt facere quidquam operis, αλλ' eiicient eas in partes externas, in caliginem externam, et αναλισκησονται, ut sint haud existentes usque ad aeternum. Haec δε quum dixisset σωτηρ, dixit suis μαθηταις: νοειτε, quomodo vobiscum loquar?
Pergens Maria dixit: utique, mi domine, ηρπασα verba, 308
quae dixisti. Nunc igitur, mi domine, hoc est verbum, quod dixisti: qui acceperint μυστηρια Ineffabilis, μακαριαι μεντοιγε sunt ψυχαι illae, αλλα si converterint se παραβαινουσαι, ut desistant in sua πιστει, et si venerint e σωματι haud μετανοησασαι, non possunt inde ab hoc tempore convertere se ad μεταβολας σωματος, ουδ' ullum opus, αλλ' eiiciunt eas foras, in caliginem externam, αναλισκησουσιν eas in loco illo, et erunt haud existentes usque ad aeternum, — de verbo dixisti nobis olim dicens: bonus est sal, si sal factus sit fatuus, quonam salient eum? Non est utilis κοπρια, ουδε terrae, αλλ' eiiciunt eum foras, quod est hoc: μακαρια est ψυχη quaevis acceptura e μυστηριοις Ineffabilis, αλλα si παραβωσι semel, non sunt utiles ad convertendas se in σωμα inde ab hoc tempore, ουδ' ulli rei, αλλ' eiicient eas in caliginem externam, ut αναλισκωσιν eas in illo loco. Haec δε quum locutus σωτηρ esset, dixit: ευγε, πνευματικη, ειλικρινει lumine, Maria, haec
est solutio verbi. Pergens adhuc Maria dixit: mi do- 309
mine, hominibus omnibus, qui acceperint μυστηρια primi

7. αναλισκησονται (αναλωσονται P.) 14. e σωματι (e σωματι P.) 15. non possunt (ad verbum „non sunt utiles amplius" sc. ut se convertant. cf. p. 73. сон, ƀ. l. 3. P.) 17. αναλισκησουσιν (αναλωσουσιν P.) 27. ειλικρινει lumine (del. „lumine," et scribatur „ειλικρινης" P.)

μυστηριου et μυστηρια Ineffabilis, qui nondum παρεβησαν, αλλα quorum πιστις erat in μυστηριοις recta sine ὑποκρισει, quum igitur per αναγκην εἱμαρμενης peccaverint quoque, atque etiam conversi μετενοησαν, atque etiam προσηυξαντο in suis μυστηριοις quibusvis, quoties iis remittent? Respondens δε σωτηρ dixit Mariae in mediis suis μαθηταις: ἀμην, ἀμην, dico vobis: homines omnes, qui acceperint μυστηρια Ineffabilis atque etiam μυστηρια primi μυστηριου, hi per αναγκην εἱμαρμενης peccant quovis tempore; et si ετι viventes converterint se μετανοησαντες, atque etiam permanserint in suis quibusvis μυστηριοις, remittent iis omni tempore, quod μυστηρια illa misericordia sunt, remissores sunt omni tempore. Propter hoc ουν dixi vobis olim: μυστηρια illa ου μονον remittent iis peccata sua, quae commiserunt inde ab initio, et haud imputant ea isti inde ab hoc tempore, hi, quos dixi vobis sumere μετανοιαν tempore omni, et remittent quoque peccata, quae
310 commiserunt iterum; quodsi accipientes μυστηριον in μυστηριῳ Ineffabili et in μυστηριοις primi μυστηριου converterint se, ut peccent, et exiverint e σωματι haud μετανοησαντες, erunt isti quoque ad instar eorum, qui παρεβησαν haud μετανοησαντες. Eorum quoque habitaculum est medium ostium δρακοντος caliginis externae, et αναλισκησουσιν eos, ut fiant haud existentes usque ad aeternum. Propter hoc dixi vobis: homines omnes, accepturi μυστηρια, si scivissent tempus, quo exeant e σωματι, gubernaturi essent sese, ut ne peccarent, ut κληρονομησωσι regnum luminis usque ad aeternum. Haec igitur quum locutus esset σωτηρ suis μαθηταις, dixit iis: νοειτε, quomodo vobiscum loquar? Respondens Maria dixit: utique, mi domine, in ακριβειᾳ ηκριβασα verba omnia, quae dicis;

18. μυστηριον (vel „μυστηρια" P.) 19. Ineffabili (Ineffabilis P.) 20. e σωματι (vel „e σωματι" P.) 23. αναλισκησουσιν (αναλωσουσιν P.) 29. νοειτε (νοειτε igitur P.)

de hoc verbo ουν, quod dixisti nobis olim: si scivisset pater familias, quanam hora noctis fur esset venturus ad infringendam domum, invigilavisset etiam, ut ne sineret hominem infringere domum. Haec igitur quum dixisset Maria, dixit σωτηρ: ευγε, πνευματικη Maria, hoc est verbum. Pergens adhuc σωτηρ dixit suis μαθηταις: nunc igitur κηρυσσετε hominibus omnibus accepturis μυστηριον in lumine, dicite iis dicentes: cavete vobis, ne pec- 311
cetis, ut ne opponatis diem contra diem et eatis e σωματι, haud μετανοησαντες, ut sitis αλλοτριοι regno luminis usque ad aeternum. Haec quum dixisset σωτηρ, respondens Maria dixit: mi domine, magna misericordia horum μυστηριων remittentium peccata omni tempore. Respondens σωτηρ dixit Mariae in mediis μαθηταις: si rex hodiernus, qui est homo huius κοσμου, dat δωρεαν hominibus sibi aequalibus, et remittet quoque φονευσιν et concubitantibus cum masculis, et reliquis peccatis gravissimis, dignis morte, si decet eum, quippe hominem huius κοσμου, facere hoc, μαλιστα igitur Ineffabili et primo μυστηριω, quippe dominis universi, est εξουσια in rebus omnibus faciundi, quod voluerint, ut remittant unicuivis accipienti μυστηριον; aut nonne, si rex hodiernus induens ενδυμα regis militi, miserit eum in alios τοπους, ut committat caedes et peccata gravia, digna morte, et haud imputant ista ei, et haud faciunt quidquam mali ei, quoniam ενδυμα regis indutum ei, — μαλιστα igitur φορουντες μυστηρια ενδυματων Ineffabilis et primi μυστηριου, dominantium in hos omnes, qui (pertinent) ad altitudinem, et omnes, qui (pertinent) ad βαθος? Post haec Iesus videns mulierem, quae venit μετανοειν, εβαπτισεν eam tribus vicibus, 312
quamquam non fecerat dignum βαπτισμασιν. Atque σωτηρ

7. μυστηριον (vel „μυστηρια" P.) 9. e σωματι (vel „e σωμασι P.) 18. si decet „decet δε" P.) 22. μυστηριον (vel „μυστηρια" P.) 25. haud faciunt (haud possunt facere P.)

volens πειραζειν Petrum ad videndum, num sit misericors et remittens peccata, sicut imperaverit ei, dixit ad Petrum: ecce ter εβαπτισα hanc ψυχην, et in his tribus vicibus haud fecit dignum μυστηριω luminis. Quapropter igitur inutile reddit σωμα quoque? Nunc igitur ουν, Petre, fac μυστηριον luminis, quod exscindit ψυχας in κληρονομιαις luminis; fac μυστηριον illud, ut exscindat ψυχην huius mulieris in κληρονομιαις luminis. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, επειρασεν ad videndum, num sit misericors, remittens. Haec igitur quum locutus esset σωτηρ, dixit Petrus: mi domine, sine eam etiam hac vice, ut dem ei μυστηρια sublimia. Et si fuerit utilis, sinis eam κληρονομειν regnum luminis; sin δε haud fuerit utilis, exscindis eam e regno luminis. Haec igitur quum dixisset Petrus, cognovit σωτηρ, Petrum esse misericordem ad instar sui et remittentem. Haec igitur omnia quum facta essent, dixit σωτηρ suis μαθηταις: ενοησατε haec verba omnia et
313 τυπον huius mulieris? Respondens Maria dixit: mi domine, ενοησα μυστηρια verborum, quae facta sunt huic mulieri; de rebus ουν quae factae sunt ei, dixisti nobis olim in παραβολη dicens: erat homini arbor ficus in sua vinea. Venit δε quaerens eius καρπον, et haud reperit quidquam in ea. Dixit coram hortulano: en! tres annos venio quaerens καρπον in hac arbore ficus, et haud invenio quidquam in ea. Exscinde eam igitur, quapropter reddit inutilem quoque terram? Iste δε respondens dixit ei: mi domine, abstine ab ea etiam hoc anno, usque dum effodiens circa etiam, dederim fimum ei; quodsi δε exhibuerit altero anno, sinis eam, sin δε haud repereris quidquam, exscindis eam. Ecce, haec, mi domine, est solutio verbi. Respondens σωτηρ dixit Mariae: ευγε, πνευματικη, hoc est verbum. Pergens adhuc Maria dixit σω-

2. sicut (κατα modum, quo P.) — ei (iis P.) 4. μυστηριω (μυστηριοις P.) 11. ut dem (ut demus P.)

τηρι: mi domine, en homo accepit μυστηριον, et haud fecit dignum μυστηριῳ, αλλα convertens se peccavit. Post haec iterum μετενοησεν et fuit in magna μετανοιᾳ, εξεστιν iterum, mei fratres, dare denuo ei μυστηριον, quod accepit, aut, sin minus, dare ei μυστηριον in μυστηριοις inferioribus? 314
Εξεστιν ουν, nec ne? Respondens δε σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην dico vobis, ουδε μυστηριον, quod accepit, ουδε quod est inferius illo, exaudiunt eum ad remittenda sua peccata, αλλα μυστηρια sublimia, quae accepit, ista exaudiunt eum et remittent sua peccata. Nunc igitur (ουν), Maria, tui fratres danto ei μυστηριον sublime, quod accepit, et suscipient suam μετανοιαν ab eo, et remittent sua peccata. Illud μεν, quod accepit altera vice et aliis, quod transgreditur ea in caelum, hoc μεν non exaudit eum ad remittenda sua peccata, αλλα μυστηριον excelsum, quod accepit, istud est, quod remittit sua peccata; αλλα si iste accepit tria μυστηρια in χωρηματι secundo aut tertio et hic conversus παραβαινῃ, nullum μυστηριον exaudit eum, ut adiuvent eum in sua μετανοιᾳ, ουδε sublimia, ουδε quae infra eum, ειμητι μυστηριον primi μυστηριου et μυστηριον Ineffabilis, ista exaudiunt eum, ut accipiant ab eo suam μετανοιαν. Respondens Maria dixit: mi domine, en, homo, qui accepit μυστηρια ad duo aut ad tria in secundo χω- 315
ρηματι aut tertio χωρηματι, et hic haud παραβαινει, αλλ' ετι est in sua πιστει recte et sine ὑποκρισει. Respondens δε σωτηρ dixit Mariae: homo quisque, qui accepit μυστηριον in secundo χωρηματι et in tertio, atque etiam haud παραβαινει, αλλ' ετι est in sua πιστει sine ὑποκρισει; εξεστιν his huiuscemodi accipere μυστηρια in χωρηματι, quod

1. en homo (si homo P.) — μυστηριον (vel „μυστηρια" P.) 2. μυστηριῳ (μυστηριοις P.) 16. si iste (add. „qui" P.) 17. in χωρηματι secundo aut tertio (ad verbum „in χωρηματι duobus, aut in tertio" P.) 20. et μυστηριον (et μυστηρια P.) 22. en homo (si homo P.) 29. μυστηρια (μυστηριον P.)

voluerit, inde a primo usque ad ultimum, quod haud παρεβη. Pergens adhuc Maria dixit: mi domine, en homo, qui cognovit divinitatem, et accepit e μυστηριοις luminis, et conversus παρεβη et ηνομησεν, haud convertens se μετανοειν, atque etiam homo, qui haud incidit in divinum numen, ουδε cognovit id, et homo ille peccator est nec non ασεβης est, atque venit e σωματι uterque, quisnam eorum accipiet maiores κρισεις? Respondens iterum σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην dico tibi: homo, qui cognovit divinum numen, et accepit μυστηρια luminis, et peccavit haud convertens se μετανοειν, affligetur in κολασεσιν κρισεων,
316 in doloribus et κρισεσιν multimode et longe longeque maioribus παρ' homine ασεβει et παρανομῳ, qui haud cognovit divinum numen. Nunc igitur cui sunt aures ad audiendum, audito. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, progressa Maria dixit: mi domine, sunt aures meo incolae luminis, atque ενοησα verbum omne, quod dixisti. De hoc verbo ουν dixisti nobis olim in παραβολῃ: servus qui novit voluntatem sui domini, et haud paravit ουδε fecit voluntatem sui domini, accipiet multas plagas, hic, qui ignoravit δε, et haud fecit, erit dignus paucis, quod ab uno quovis, cui concreditum est plus, expetent plus, et cui commiserunt multa, postulabunt ab eo multa; quod hoc est, mi domine, qui cognoscens divinum numen, et inveniens μυστηρια luminis παρεβη, κολασουσιν eum maioribus κρισεσιν quam eum, qui haud cognovit divinum numen. Haec, mi domine, est solutio verbi. Pergens adhuc Maria dixit σωτηρι: mi domine, si πιστις et μυστηρια veniunt manifestanda, nunc igitur si ψυχαι iverint in κοσμον multis κυκλοις et αμελησωσιν, ut haud acciperent μυστηρια, confidentes se, quum intraverint in

1. voluerit (cf. nota textui huius loci subiecta P.) — παρεβη (παρεβησαν P.) 2. en homo (si homo P.) 12. in doloribus (in magnis doloribus P.) 29. igitur (add. ουν P.)

κοσμον aliis κυκλοις, accepturas esse ea, num ουκουν haud affliguntur, ut perveniant ad accipienda μυστηρια? Respondens σωτηρ dixit suis μαθηταις: κηρυσσετε κοσμῳ toti dicentes hominibus: pugnate, ut accipiatis μυστηρια luminis hoc tempore afflicto, ut intretis in regnum luminis. Ne opponite diem contra diem, aut κυκλον contra κυκλον, ut confidatis, vos perventuros esse ad accipienda μυστηρια, quum iverimus in κοσμον alio κυκλῳ. Et hi nesciunt, quando fiet αριθμος ψυχων τελειων. Nam si γαρ factus sit αριθμος ψυχων τελειων, claudam igitur πολας luminis, et nullus intrabit inde ab hoc tempore, ουδε quisquam exit posthac, propterea quod impletus est αριθμος ψυχων τελειων, atque perfectum est μυστηριον primi μυστηριου, propter quod universum factum est, quod μυστηριον ego sum, et inde ab hoc tempore haud quisquam perveniet in lumen, et haud quisquam exibit amplius in consummatione temporis αριθμου ψυχων τελειων, antequam ponam ignem ad κοσμον, ut purget αιωνας et καταπετασματα et στερεωματα et terram omnem, atque etiam ὑλας omnes, quae in eo, ετι adhuc existente genere humano. Tem- 318
pore ουν illo apparebit magis πιστις et μυστηρια illis diebus. Atque multae ψυχαι veniunt per κυκλους μεταβολων σωματας, atque veniunt in κοσμον quaedam in iis hoc tempore, quae nunc audientes me docentem de consummatione αριθμου τελειου ψυχων reperient μυστηρια luminis et accipient ea. Et veniunt ad portas (πυλας) luminis, ut inveniant istud, postquam impletus est αριθμος ψυχων τελειων, quae est consummatio primi μυστηριου, et hoc est cognitio universi; et invenient istud, postquam clausi

8. alio κυκλῳ (aliis κυκλοις P.) 16. exibit amplius (vertendum potius videtur vel „exire poterit, quod" vel „ire poterit, propterea quod" P.) 20. quae in eo (sc. κοσμῳ. Equidem vertere malim „quae in ea" sc. terra P.) 28. quae est („quod est" vel „qui est" P.)

πυλας luminis, et non potest quisquam intrare aut quisquam exire inde ab hoc tempore. Ψυχαι ουν illae vocabunt intus in πυλας luminis dicentes: domine, aperi nobis. Responsurus dicam iis: ignoro vos, unde sitis; et dicent mihi: accepimus e tuis μυστηριοις et absolvimus tuam doctrinam omnem, atque docuisti nos in πλατειαις; et responsurus dicam iis: ignoro vos, quinam sitis, facientes ανομιαν et malum ἑως usque ad hoc tempus.
319 Propter hoc ite in caliginem externam; atque illa hora venient in caliginem externam, ubi est fletus et stridor dentium. Propter hoc igitur ουν κηρυσσετε κοσμῳ toti: dicite iis: pugnate vobis; αποτασσετε κοσμῳ toti et ὑλῃ omni, quae in eo, ut accipiatis μυστηρια luminis, antequam impletus sit αριθμος ψυχων τελειων, ut ne ponant vos ante πυλην luminis et mittant vos in caliginem externam. Nunc igitur ουν cui sunt aures ad audiendum, audito. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, progressa rursus Maria dixit: mi domine, ου μονον sunt aures meo incolae lucis, αλλ' audivit mea ψυχη et ενοησεν verba omnia, quae dicis. Nunc igitur ουν, mi domine, de verbis, quae dixisti: κηρυσσετε hominibus κοσμου, dicite iis, pugnate vobis, accipite μυστηρια luminis hoc tempore afflicto, ut κληρονομησητε regnum luminis. Pergens adhuc Maria dixit Iesu: mi domine, quonam τυπῳ est caligo externa? aut quot loca κολασεως sunt in ea? Respondens δε Iesus dixit Mariae: caligo externa magnus δρακων est, cuius cauda in suo ore, est extra κοσμον totum, et circumdat κοσμον totum. Sunt multi τοποι κρισεως in eo, habente duodecim
320 ταμεια κολασεως dura. Est αρχων in quovis ταμειῳ; est facies αρχοντων varia inter se invicem. Primus δε αρχων existens in primo ταμειῳ est facie crocodili, cuius cauda

12. αποτασσετε (αποτασσεσθε P.) 28. κρισεως (vel „κρισεων" P.) 29. κολασεως dura (vel „κολασεων durarum" P.)

in suo ore. Exit gelu omne ex ore δρακοντος, et pulvis omnis, et frigus omne et morbi omnes, diversi. Cuius αυθεντικον nomen appellant in suo τοπῳ: Ενχθονιν. Et αρχων, qui est in secundo ταμιειῳ, facie felis est ex αυθεντικῃ sua facie; quem vocant in suo τοπῳ: Χαραχαρ; et αρχων, qui est in tertio ταμιειῳ, facies canis est αυθεντικη sua facies, hunc vocant in suo τοπῳ: Αρχαρωχ; et αρχων, qui est in quarto ταμιειῳ, facies serpentis est αυθεντικη sua facies, hunc vocant in suo τοπῳ: Αχρωχαρ; et αρχων, qui est in quinto ταμιειῳ, facies bovis nigri est αυθεντικη sua facies, hunc vocant in suo loco: Μαρχουρ; et αρχων, qui est in sexto ταμιειῳ, facies apri est facies sua αυθεντικη, hunc vocant in suo loco: Λαμχαμωρ; et αρχων septimi ταμιειου, facies αρκτου est αυθεντικη sua fa- 321
cies, quem vocant αυθεντικῳ suo nomine: Λουχαρ; et αρχων septimi ταμιειου, facies vulturis est αυθεντικη sua facies, cuius nomen vocant in suo τοπῳ: Λαραωχ; et αρχων noni ταμιειου, facies basilisci est facies sua αυθεντικη, cuius vocant nomen in suo loco (τοπῳ): Αρχεωχ; et in decimo ταμιειῳ sunt multi αρχοντες, sunt septem capita δρακοντος unicuique eorum in facie sua αυθεντει (sic), et qui super eos omnes, vocant eius nomen in suo loco (τοπῳ): Ξαρμαρωχ, et undecimum ταμιειον, sunt multi αρχοντες in illo loco, sunt septem capita faciei felis unicuique eorum in sua facie αυθεντει, et maximum, qui super eos, vocant eum in suo τοπῳ: Ῥωχαρ; et in duodecimo ταμιειῳ sunt multi αρχοντες maximi, sunt septem capita faciei caninae unicuique eorum in facie sua αυθεντει, et maximum, qui super eos, vocant in suo τοπῳ: Χρημαωρ. Hi αρχοντες igitur horum duodecim ταμιειων sunt in δρακοντι caliginis externae, et est unicuique eorum nomen καθ' horam, et unus- 322

12. apri (ad verbum „suis montis" i. e. montani P.) 15. suo nomine (add. „in suo τοπῳ" P.) 16. septimi („octavi" P.) 27. maximi („permulti" P.)

quisque coram mutat suam faciem καθ' horam. Atque etiam his duodecim ταμιειοις est unicuique eorum ostium apertum versus altitudinem, ὡστε δρακων caliginis externae sit duodecim ταμιειοις caliginis, ostio cuiusvis ταμιειου aperto versus altitudinem, atque αγγελος altitudinis invigilat in unumquodvis ostium ταμιειων, quos Ieû, primus homo, επισκοπος luminis, πρεσβυτης primi statuti, posuit invigilantes in δρακοντα, ut ne αταχτησῃ et αρχοντες omnes suorum ταμιειων, quae in eo. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, respondens Maria Magdalena dixit: mi domine, ουκουν ψυχαι, quas ducunt in τοπον illum, ducunt per haec duodecim ostia, unumquemvis κατα κρισιν, qua est dignus? Respondens σωτηρ dixit Mariae: ducunt nullam ψυχην ad δρακοντα per haec ostia, αλλα ψυχην blasphemantium et versantium in doctrina πλανης et uniuscuiusvis docentis in πλαναις, atque etiam concubitantium cum maribus, atque etiam hominum inquinatorum, et ασεβεων, et hominum omnium impiorum, et φονεας et adulteros et φαρμακους, ψυχας ουν omnes huiuscemodi, si haud μετενοησαν ετι viventes, αλλα permanserint in suo
323 peccato continuo, atque alias ψυχας omnes, quae remansere extra hunc locum, quae sunt hae, quae acceperunt suum numerum κυκλων, destinatum sibi in σφαιρᾳ haud μετανοησασαι, αλλ' in suo ultimo κυκλῳ accipient ψυχας illas, istas et ψυχας omnes, quas iam dixi vobis, ducent eas per ostium caudae δρακοντος intus in ταμιεια caliginis externae; et quum iam duxerint ψυχας in caliginem externam per ostium caudae eius, convertit etiam suam caudam intus in suum ipsius os, ut claudat ostia. Hic est modus, quo ducent ψυχας in caliginem externam. Et sunt δρακοντι caliginis externae duodecim nomina

12. ostia (add. „ταμειων" P.) — unumquemvis (sc. hominem P.)

αυθεντη, quae in suis ostiis, nomen κατ' unumquodvis ostium ταμιειων; et haec duodecim nomina sunt diversa inter se, sed (αλλα) insunt in semet invicem duodecim, ὡστε qui dixerit unum nomen, dicat nomina omnia. Haec igitur dicam vobis in emanatione universi. Hic igitur est modus, quo est caligo externa, quae eadem est δρακων. Haec igitur quum dixisset σωτηρ, respondens Maria dixit σωτηρι: mi domine, num κολασεις δρακοντος illius sae- 324 vissimae παρα κολασεσιν omnium κρισεων? Respondens σωτηρ dixit Mariae: ου μονον affligunt παρα κολασεσιν omnibus κρισεων, αλλα ψυχαι omnes, quas ducent in τοπον illum, erunt in gelu duro, et χαλαζαις, et igni saevissimo, quae sunt in τοπῳ illo, αλλ' etiam in solutione κοσμου, quae est evectio universi, ψυχαι illae αναλισκησονται gelu duro et igni saevissimo, et erunt haud existentes usque ad aeternum. Respondens Maria dixit: vae ψυχαις peccatorum. Nunc igitur ουν, mi domine, num ignis, qui in τοπῳ generis humani ferventior, an ignis, qui in orco, ferventior? Respondens σωτηρ dixit Mariae: ἀμην dico tibi: ferventior est ignis, qui in orco, quam ignis, qui in genere humano, novies, et ignis, qui in κολασεσι magni chai, durior quam hic, qui in orco, novies, et ignis, qui in κρισεσιν αρχοντων in via medii, durior quam ignis κολασεων, quae in magno chao, novies, atque ignis, qui in δρακοντι caliginis externae et in 325 κρισεσιν omnibus, quae in eo, duriores quam ignis, qui in κολασεσιν omnibus, quae in κρισεσιν αρχοντων horum, qui in via medii, durior iis septies. Haec δε quum dixisset σωτηρ Mariae, percussit suum pectus, exclamans flevit ipsa et μαθηται omnes simul dicens: vae peccato-

5. universi (ad verbum: „universa, s. tota." Sed ⲧⲏⲣϥ̄ scriptum videtur pro ⲙ̄ ⲡⲧⲏⲣϥ̄ „universi" P.) 12. cf. nota ad ⲥⲗⲏ, b. l. 7 P. — bis „et" (atque etiam P.) 15. l. αναλωσονται — et igni (atque etiam igni P.) 28. septies (septuagies P.)

ribus, quod maximae eorum κρισεις. Progressa Mariham prostravit se ad pedes Iesu, adoravit eos dicens: mi domine, ανεχε me quaerentem te, neve irascere mihi, quod ενωχλω te multas vices; nam inde ab hoc tempore γαρ αρξομαι quaerere te de rebus omnibus accurate. Respondens σωτηρ dixit Mariae: explora res omnes, quas vis explorare, et ego revelabo ea tibi in παρρησιᾳ sine παραβολῃ. Respondens Maria dixit: mi domine, si homini αγαθῳ, qui absolvit μυστηρια omnia, fuerit συγγενης, ἁπαξ ἁπλως si fuerit ei homo, atque homo ille fuerit ασεβης, committens peccata omnia, digna caligine externa, et haud μετενοησε, aut (si) qui absolverit numerum κυκλων in μεταβολαις σωματος, et haud fecerit utile quidquam homo ille, egressus e σωματι et (si) sciverimus
326 ασφαλως, fecisse cum dignum caligine externa, quid faciemus nos, usque dum servarimus eum a κολασεσι δρακοντος caliginis externae, ut inferatur in σωμα δικαιον, inventurum μυστηρια regni luminis, et ut sit αγαθος, ut perveniens in altitudinem κληρονομησῃ regnum luminis? Respondens σωτηρ dixit Mariae: si homo fuerit peccator dignus caligine externa, aut si peccaverit κατα κολασεις reliquarum κολασεων, et hic haud μετενοησε, aut si homo peccator absolverit suum numerum κυκλων in μεταβολαις σωματος, et hic haud μετενοησεν, si homines συν illi, quos dixi, exierint e σωματι, ut ducantur in caliginem externam, nunc igitur si volueritis transferre eos e κολασεσι caliginis externae et inferre eos in σωμα δικαιον, inventurum μυστηρια luminis, ut veniens in altitudinem κληρονομησῃ regnum luminis: facite μυστηριον unicum Ineffabilis, quod remittit peccata omni tempore, et, quum absolveritis facere μυστηριον, dicite ψυχην alicuius hominis,

12. absolverit (add. „suum" P.) 15. fecisse (peccasse cum et esse P.) 27. caliginis externae (add. „et κρισεων omnium" P.) 31. alicuius (cuiusvis P.)

quam cogito in meo animo. Quodsi fuerit in τοπῳ κολαστεων ταμιειων caliginis externae, aut si fuerit in reliquis κολαστεσιν ταμιειων caliginis externae et reliquis κολαστεσι δρακοντος, transferent eas (sc. hanc ψυχην) ex his 327
omnibus; et si absolverit suum numerum κυκλων in μεταβολαις, ducent eam ad παρθενον luminis, et παρθενος luminis σφραγισει eum (hominem pro ψυχῃ) sua σφραγιδι Ineffabilis, et iniiciet eam hoc ipso mense in σωμα δικαιον, in quo inveniet μυστηρια luminis, et fiet αγαθη, ut perveniens in altitudinem κληρονομησῃ regnum luminis, atque etiam si absolverit κυκλους μεταβολων, ducent ψυχην illam ad septem παρθενους luminis, quae super βαπτισμα, ut ponentes id in ψυχῃ illa σφραγιτωσιν eam signo regni Ineffabilis, ut ducant eum coram ταξεσι luminis, quas dicam vobis, quum absolveritis μυστηριον. Ἀμην dico vobis: si ψυχη, pro qua προσευξησθε, fuerit in δρακοντι caliginis externae, remittet suam caudam ex ore suo et sinet illam ψυχην, atque etiam si fuerit in τοποις omnibus κρισεων αρχοντων, ἀμην dico vobis: ἁρπασουσιν eam in σπουδῃ παραλημπται Melchisedeci; ειτε si emiserit eam δρακων, aut si fuerit in κρισεσιν αρχοντων, ἁπαξ ἁπλως ἁρπασουσιν eam παραλημπται Melchisedeci in τοποις omnibus, 328
in quibus fuerit, et ducent eam in τοπον μεσου ad παρθενον luminis, et παρθενος luminis δοκιμαζει eam, ut videat signum regni Ineffabilis existens in illa ψυχῃ. Et, si nondum absolvit suum numerum κυκλων in commutatione ψυχης aut in σωματι, παρθενος luminis σφραγιζει eam σφραγιδι praestanti, et σπουδασει, ut curet iniiciendam eam hoc ipso mense in σωμα δικαιον, quod inveniet μυστηρια luminis, et erit αγαθος, ut perveniat in altitudinem in regnum luminis; et si ψυχη illa accepit suum numerum

4. δρακοντος (δρακοντων P.) 7. sua σφραγιδι (del. „sua" P.) 15. dicam vobis (dicetis P.) 16. fuerit (si μεν fuerit P.)

κυκλων, παρθενος luminis δοκιμαζουσα eam haud sinit κολαζεσθαι eam, propterea quod accepit suum numerum κυκλων, αλλα tradit eam septem παρθενοις luminis, et septem παρθενοι luminis δοκιμαζουσι ψυχην illam et βαπτιζουσιν eam suis βαπτισμασιν, et dabunt ei χρισμα πνευματικον, ut ducentes eam ad θησαυρον luminis ponant eam in ultima ταξει luminis, ἑως usque ad evectionem ψυχων omnium τελειων; et quum paraverint trahere (i. e. revelare) καταπετασματα τοπου horum, qui (pertinent) ad dextram, purgant ψυχην illam iterum et καθαριζουσιν eam, ut po-
329 nant eam in ταξεσι primi σωτηρος, qui in θησαυρῳ luminis. Factum igitur est, quum σωτηρ finisset dicere haec verba suis μαθηταις, respondens Maria dixit Iesu: mi domine, audivi te dicentem: si quis acceperit e μυστηριοις Ineffabilis, aut si quis acceperit e μυστηριοις primi μυστηριου, fiunt radii luminis, et αποῤῥοιαι luminis, ut transeant τοπους omnes, ἑως usque dum perveniant in τοπον suae κληρονομιας. Respondens σωτηρ dixit Mariae: si acceperint μυστηριον ετι viventes et exierint e σωματι, fiunt radii luminis et αποῤῥοιαι luminis, ut transeant τοπους omnes, usque dum pervenerint in τοπον suae κληρονομιας, αλλα si peccatores sunt, qui exierint e σωματι haud μετανοησαντες, et feceritis pro iis μυστηριον Ineffabilis, transferent eos e κολασεσιν omnibus, ut iniiciant eos in σωμα δικαιον, quod erit αγαθον, ut κληρονομηση regnum luminis, et, si duxerint eum in ultimam ταξιν luminis, non possunt transire τοπους, quod ipsi non fecerunt μυστηριον, αλλα παραλημπται Melchisedeci secuti sunt eos, ut ducant eos
330 ad παρθενον luminis, et multis vicibus λειτουργοι κριτων αρχοντων σπουδαζουσιν, ut accipientes ψυχας illas tradant eas sibi invicem, ἑως usque dum duxerint eam ad παρ-

14. 15. si quis (ad verbum „qui" P.) 19. σωματι (vel „σωμασι" P.) 25. et (aut P.) 28. secuti sunt (sequuntur P.)

θενον luminis. Pergens adhuc Maria dixit σωτηρι: mi domine, si homo acceperit μυστηρια luminis, quae in primo χωρηματι partis exterioris, et quum absolutum sit tempus μυστηριων, quae prehendunt ad se, et si homo ille iterum iterumque acceperit e μυστηριοις, quae sunt intra μυστηρια iamiam accepta, atque etiam fecerit αμελειαν homo ille haud προσευξαμενος in προσευχῃ tollente κακιαν τρυφων, quas ederit et quas biberit, et, si per κακιαν τρυφων ligatus sit ad αξονα εἱμαρμενης αρχοντων, et per αναγκην στοιχειων peccaverit iterum, post consummationem temporis, quo μυστηριον prehendit ad se, quod ημελησεν haud προσευξαμενος in προσευχῃ tollente κακιαν ψυχων et καθαριζουσῃ eas, et homo ille egressus sit e σωματι haud μετανοησας iterum, ut accipiat μυστηριον iterum in μυστηριοις, quae sunt intra μυστηρια iamiam dicta a me, quae accipientia iterum μετανοιαν remittent peccata, et, egresso 331
eo e σωματι, si noverimus accurate, eum sublatum esse in medium δρακοντα caliginis externae propter peccata, quae fecerit, et si homini illi non est βοηθος in κοσμῳ, ουδε misericors ad faciendum μυστηριον Ineffabilis, ἑως usque dum transferant eum e medio δρακοντι caliginis externae, ut ducant eum in regnum luminis, — nunc igitur ουν, mi domine, quid faciet, usque dum servatus fuerit a κολασεσι δρακοντος caliginis externae? Nequaquam, domine, posthabe eum, propterea quod accepit dolores in διωγμοις, et in toto divino numine, in quo est; nunc igitur ουν, σωτερ, miserere mei, μηπως unus nostrorum συγγενεων sit in hoc huiuscemodi τυπῳ, et miserere ψυχων omnium, quae erunt in hoc τυπῳ, nam tu es clavis aperiens homini omni et claudens hominem omnem, et tuum μυστηριον prehendit eos omnes; fac, domine, mi-

5. e μυστηριοις (μυστηρια e μυστηριοις P.) 15. iamiam dicta me (iamiam accepta. cf. supra l. 6. P.)

serere *ψυχων* talium, quod *ωνομασαν* etiam tua *μυστηρια*
die uno, et *ηπιστευσαν* iis vere, et quod non erant in
ὑποκρισει, fac, domine, da iis *δωρεαν* in tua *αγαθοσυνη*, et
da iis requiem in tua misericordia. Haec quum dixisset
Maria, *εμακαρισεν* eam *σωτηρ* quam maxime propter verba,
332 quae dixit, et fuit in magna misericordia *σωτηρ* dicens
Mariae: hominibus omnibus futuris in hoc *τυπῳ*, quem
dixisti, *ετι* viventibus date *μυστηριον* unius e duodecim
nominibus *ταμιειων δρακοντος* caliginis externae, quae dabo
vobis, quum iam vobis explicuero universum inde ab
interno ad externum et inde ab externo ad internum,
et homines omnes reperturi *μυστηριον* unius e duodecim
nominibus *δρακοντος* illius caliginis externae, et homines
omnes, *καν* sint peccatores valde et accipientes *μυστηρια*
luminis prius, posthac *παρεβησαν*, aut non fecerint quid-
quam *μυστηριου* omnino, hi, quum absolverint suos *κυκ-
λους* in *μεταβολαις*, et hi tales egressi sint e *σωματι*
haud *μετανοησαντες* iterum et acceperint *κολασεις*, quae in
medio *δρακοντι* caliginis externae, et remanserint in *κυκ-
λοις*, remanserint in *κολασεσιν* in medio *δρακοντι*, et hi
noverint *μυστηριον* unius e duodecim nominibus *αγγελων*,
qui vivunt et versantur in *κοσμῳ*, et si dixerint unum
nomen eorum versantes in mediis *κολασεσι δρακοντος* to-
tius (in marg. et hora, qua dixerint *σαλευεται δρακων* to-
tus), et perturbatur quam maxime, atque *ταμιειου*, in quo
333 sunt *ψυχαι* hominum illorum, eius ostium aperitur ver-
sus caelum, et est *αρχων ταμιειου*, in quo sunt homines
illi, et eiicit *ψυχας* hominum illorum e medio *δρακοντι*
caliginis externae, quod invenerunt *μυστηριον* nominis *δρα-
κοντος*, et quum *αρχων* eiecerit *ψυχας*, *αγγελοι* Ieû, primi
hominis, qui custodiunt *ταμιειον* loci illius, *σπουδαζει* statim,

4. Haec (Haec igitur P.) 31. *ταμιειον* (*ταμεια* P.) Legendum fortasse in textu ⲡⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ — ⲡⲁⲓ ⲉⲧ i. e. *αγγελος* —

ut ἁρπαζῃ ψυχην illam, usque dum duxerit eam ad Ieû, primum hominem, πρεσβευτην primi statuti; et Ieû, primus homo collustrat ψυχας, ut δοκιμαζῃ eas, invenit eas, quae absolverunt suos κυκλους, et ουκ εξεστι, ducere eas in κοσμον iterum, quod ψυχας omnes, quas conieeerint in caliginem externam, ουκ εξεστι ducere in κοσμον iterum; tradunt eas sibi παραλημπται Ieû, si haud absolverunt suum numerum κυκλων in μεταβολαις σωματος, et donec fecerint μυστηριον Ineffabilis pro iis, donec reversae sint in σωμα αγαθον, inventurum μυστηρια luminis, ut κληρονομησῃ regnum luminis. Quodsi δε δοκημασῃ eas Ieû, ut inveniat eas functas suis κυκλοις, et ουκ εξεστιν iis vertere se in κοσμον iterum, neque est signum Ineffabilis eum 334
iis, et misertus earum Ieû, ducit eas ad septem παρθενους luminis. Βαπτιζουσιν cum suis βαπτισμασιν, αλλ' haud dant iis χρισμα πνευματικον, et ducunt eas ad θησαυρον luminis, αλλ' haud ponunt eas in ταξεσι κληρονομιας, propterea quod nullum signum ουδε σφραγις Ineffabilis est cum iis, αλλα liberant a κολασεσιν omnibus, αλλα ponunt eas in lumine θησαυρου scorsum solas, ἑως usque ad evectionem universi atque tempus, quo trahent καταπετασματα θησαυρου luminis, purgantes ψυχας illas iterum καθαριζουσιν eas quam maxime, et dabunt μυστηρια iis iterum, ut ponant eas in ultima ταξει, quae in θησαυρῳ. Et liberabuntur ψυχαι illae a κολασεσιν omnibus κρισεων. Haec δε quum dixisset σωτηρ, dixit suis μαθηταις, ενοησατε, quomodo vobiscum loquar? Respondens Maria dixit: mi domine, hoc est verbum, quod dixisti nobis olim in παραβολῃ dicens: ponite vobis amicum ex amona αδικιας, ut, quum deserti sitis, ducat vos in σκηνας ad aeternum 335
(= aeternas). Quis ουν igitur est amonas αδικιας, ειμητι

is, qui sc. custodit pro ⲡ̄ ⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ — ⲡⲁⲓ ⲉⲧ i. e. αγγελος — qui sc. custodiunt P. 21. tempus (in tempore P.) 27. Respondens (add. „ουν" P.)

δρακων caliginis externae? quod hoc est verbum: si quis ενοησε μυστηριον unius nominum δρακοντος caliginis externae, quum relictus sit in caligine externa, aut si absolutus sit in κυκλοις μεταβολαις (= si absolverit κυκλους) atque dixerit nomen δρακοντος, servandus ibit sursum in caligine (= exibit e c.) et ducent eum ad lumen θησαυρου. Hoc est verbum, mi domine. Respondens iterum σωτηρ dixit Mariae: ευγε, πνευματικη, ειλικρινης. Haec est solutio verbi. Pergens adhuc Maria dixit: mi domine, δρακων caliginis externae num venit in hunc κοσμον, an non venit? Respondens σωτηρ dixit Mariae: ὁταν lux solis iverit foras, obtegit caliginem δρακοντος, sin δε sol descenderit sub κοσμον, caligo δρακοντος persistit velum solis, atque nebula caliginis intrat in κοσμον ad instar καπνου in nocte, quod est, quum sol traxerit ad se suos ακτινας, nulla potestas γαρ κοσμῳ sustinendi caliginem δρακοντος in αληθειᾳ suae μορφης (Copt. in sua αληθειᾳ μορφης), alioquin solveretur (et) perderetur simul. Haec quum
336 locutus esset σωτηρ, pergens adhuc Maria dixit σωτηρι: mi domine, ετι quaero te, et ne absconde mihi. Nunc igitur, mi domine, quis αναγκαζει hominem, usque dum commiserit peccatum? Respondens σωτηρ dixit Mariae: αρχοντες εἱμαρμενης isti αναγκαζουσιν hominem, usque dum commiserint peccatum. Respondens Maria dixit σωτηρι: mi domine, μητι vel descendunt αρχοντες in κοσμον, ut αναγκασωσιν hominem, ἑως donec peccaverit? Respondens σωτηρ dixit Mariae: non descendunt hoc modo in κοσμον, αλλ' αρχοντες εἱμαρμενης, quum ψυχη αρχαια descenderit per eos, αρχοντες magnae εἱμαρμενης illius, hic (lege: hi) qui in τοποις κεφαλης αιωνων, quem τοπον vocant: τοπον regni Adamae, atque τοπος iste est e regione

4. μεταβολαις (μεταβολων P.) 21. ante usque (add. „ἑως" P. 23. ante „usque" (add. „ἑως" P.)

παρθενου luminis, αρχοντες τοπου κεφαλης illius dat (lege: dant) ψυχη αρχαια poculum oblivionis e σπερματι κακιας pleno επιθυμιαις omnibus variis, atque etiam oblivione quavis, et tempore, quo ψυχη illa biberit e poculo, obliviscitur τοπων omnium, in quos venit, et κολασεων om- 337
nium, in quas meavit; et poculum aquae oblivionis illius fit σωμα extra ψυχην, et est simile ψυχη in quavis specie et ὁμοιωζει ei, quapropter appellant istud: αντιμιμον πνευματος. Quodsi etiam ψυχη nova est, sumunt e sudore αρχοντων et ex aquis oculorum suorum, aut ex halitu oris sui, ἁπαξ ἁπλως si e novis ψυχαις, aut e ψυχαις talibus, si ex sudore est, quinque magni αρχοντες magnae εἱμαρμενης, tollentes sudorem αρχοντων omnium suorum αιωνων, subigent eos secum invicem simul (sc. sudores), divident eum, facient eum ψυχην, aut si est faex puri luminis, Melchisedeco nacto eum ab αρχουσιν, quinque magni αρχοντες magnae εἱμαρμενης subigent faecem secum invicem, μερισουσιν eum, facient eum ψυχην, ut quivis αρχοντων αιωνων, quivis eorum ponat suum μερος in ψυχη, propter hoc igitur (ουν) subigunt eos secum invicem, ut accipiant omnes e ψυχη, et quinque magni αρχοντες postquam εμερισαν eos, facient eos ψυχας, sumentes eas e sudore αρχοντων; quodsi δε e faece est puri luminis, Mel- 338
chisedeco, magno παραλημπτη luminis nacto eam ab αρχουσιν, aut si sunt ex aquis suorum oculorum, aut ex halitu sui oris, ἁπαξ ἁπλως e ψυχαις huiuscemodi, si quinque αρχοντες μεριζοντες eos fecerint eos ψυχας; aut (si) ψυχη αρχαια est, αρχων quoque, qui versatur in κεφαλαις αιωνων, subigit poculum oblivionis, σπερματος κακιας, subigit istud cum unaquavis ψυχων novarum tempore quo est in τοπω κεφαλης, et poculum oblivionis istud fit αντιμιμον πνευματος ψυχη illi, et manet extra ψυχην existens

8. quapropter (quod est hoc quod apellant P.)

ενδυμα ei, simile ei in quavis specie, existens vagina *ενδυματος* extra eam, et quinque magni *αρχοντες* magnae *εἱμαρμενης αιωνων*, atque etiam *αρχων δισκου* solis, et *αρχων δισκου* lunae flant intus in mediam *ψυχην*, et veniet ex ea ⁘ *μερος* ex mea vi, quod ultimus *παραστατης* intulit in
339 *κερασμον*, et *μερος* vis illius manet intra *ψυχην* solutum, existens suae ipsius *εξουσιας προς οικονομιαν*, qua posuerunt id, ut daret *αισθησιν ψυχῃ*, ut inquirat facinora luminis altitudinis omni tempore; et vis illa *ὁμοιωζει* figurae *ψυχης* in quavis specie et similis est ei, haud est extra *ψυχην*, *αλλα* manet intra eam, *κατα* modum, quo imperavi ei inde ab initio, illaturus eam in primum statutum, iussi eam manere extra *ψυχας*, *προς οικονομιαν* primi *μυστηριου*, *ὡστε* haec verba omnia dicam vobis in explicatione de vi, atque etiam de *ψυχῃ*, quonam *τυπῳ* operentur eas, aut quis *αρχων* operetur eam, aut quaenam sit quaevis species *ψυχης*, *ὡστε* dicam ea vobis in explicatione universi, quot sint operantes *ψυχην*, et dicam vobis nomen operantium omnium *ψυχην*, et dicam vobis *τυπον*, quo procrearint *αντιμιμον πνευματος* et *μοιραν*, et dicam vobis nomen *ψυχης*, antequam purgata sit, atque eius quoque nomen, quum purgarint eam, ut sit *ειλικρινης*, et dicam vobis nomen *αντιμιμου πνευματος*, et dicam vobis nomen *μοιρας*, et dicam vobis nomen vinculorum omnium,
340 quibus *αρχοντες* ligarunt *αντιμιμον πνευματος* intus in *ψυχην*, et dicam vobis nomen *δεκανων* omnium, qui faciunt opus *ψυχῃ* in *σωματι ψυχης* in *κοσμῳ*, et dicam vobis, quanam ratione faciant opus *ψυχαις*, et dicam vobis *τυπον* uniuscuiusque *ψυχης*, et dicam vobis *τυπον ψυχων* hominum et avium et *θηριων*, et reptilium, et dicam vobis *τυπον ψυχων* omnium *αρχοντων* omnium, qui mittunt eas

5. Cf. ⲧ̄ⲁ̄, ⲃ. ⲧ̄ⲉ̄, ⲁ. ⲛϥ̄ⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̄ ϩⲏⲧⲟⲩ: veniet ex iis. 10. haud est (haud potest esse P.) 31. ante *αρχοντων* (add. „et" P.)

in κοσμον, quod eritis absoluti quavis cognitione, ut appellent vos perfectos quavis cognitione. Haec omnia dicam vobis in explicatione universi, et post haec omnia dicam vobis, quapropter etiam haec omnia facta sint, audite ουν, loquar vobiscum de ψυχη, κατα modum, quo dixi, quinque magnos αρχοντας magnae εἱμαρμενης αιωνων, atque etiam αρχοντας δισκου solis et αρχοντας δισκου lunae flare intus in ψυχην illam, et venturum esse ex iis μερος ex mea vi κατα modum, quem iam dixerim vobis, et μερος vis illius mansurum esse intus in ψυχη, ut possit consistere ψυχη, et positum esse αντιμιμον πνευματος extra 341
ψυχην custodiens eam, et datum esse ei, et αρχοντας ligavisse istud in ψυχην suis σφραγισιν et suis vinculis, nec non eos σφραγιζειν istud adversus eam, ut αναγκαση eam omni tempore ad facienda sua παθη et suas ανομιας omnes constanter, ut fiat serva iis omni tempore, et mansuros esse (pro mansuram esse) sub eorum ὑποταγη omni tempore in μεταβολαις σωματος, et eos σφραγιζειν istud adversus eam, ut sit in peccatis omnibus et επιθυμιαις omnibus κοσμου. Propter haec igitur (ουν) huiuscemodi duxi μυστηρια in κοσμον, quae solvunt vincula omnia αντιμιμου πνευματος et σφραγιδας eius omnes, adligata adversus ψυχην, quae reddant ψυχην ελευθεραν, et redimant eam a suis parentibus, αρχουσιν, et reddant eam ειλικρινες lumen ad ducendam eam sursum in regnum sui patris, primum venientis, primi μυστηριου usque ad aeternum; propter hoc igitur ουν dixi vobis olim: qui haud reliquerit patrem et matrem, ut sequatur me, hic non est dignus me. Dixi ουν illo tempore: relinquetis vestros parentes, αρχοντας, ut faciam vos filios primi μυστηριου usque ad aeternum. Haec δε quum locutus esset σωτηρ, 342
exsiliens Salome dixit: mi domine, si nostri parentes sunt

22. σφραγιδας eius (del. „eius" P.)

αρχοντες, πως scriptum est in νομῳ Μωυσεως: qui neglexerit suum patrem et suam matrem, morte moritor. Num ουκουν νομος haud locutus est de se? Haec δε quum locuta esset Salome, vi luminis, quae in Maria Magdalene, ebulliente in ea, dixit σωτηρι: mi domine, κελευε mihi, ut loquens cum mea sorore Salome dicam ei solutionem verbi, quod dixisti. Factum igitur est, quum σωτηρ audisset haec verba, quae dixit Maria, εμακαρισεν eam quam maxime. Respondens σωτηρ dixit Mariae: κελευω tibi, Maria, dicere solutionem verbi, quod dixit Salome. Haec quum locutus esset σωτηρ, Maria prosiliens ad Salomen ησπασατο eam dicens: mea soror, Salome, de verbo, quod dixisti: Scriptum est in νομῳ Μωϋσεως, qui neglexerit suum patrem et suam matrem, morte moritor, nunc igitur ουν, mea soror, Salome, νομος non dicit hoc propter ψυχην, ουτε propter σωμα, ουτε propter αν-
343 τιμιμον πνευματος, quod hi γαρ omnes filii sunt αρχοντων, et sunt a nobis, αλλα νομος dixit hoc de vi, quae exiit e σωτηρι quae est incola lucis in nobis hodie. Νομος iterum dixit: unusquisque mansurus extra σωτηρα eiusque μυστηρια, eius parentibus omnibus, ου μονον morte morietur, αλλ' in pernicie peribit. Haec quum locuta esset Maria, Salome prosiliens ad Mariam, ησπασατο eam iterum. Dixit Salome: est potestas σωτηρι ad reddendam me νοεραν ad instar tui ipsius. Factum est, quum σωτηρ audisset verba Mariae, εμακαρισεν eam quam maxime. Pergens adhuc σωτηρ dixit Mariae in mediis μαθηταις: audi igitur, Maria, quis sit αναγκαζων, ἑως donec peccatum committat. Nunc igitur αρχοντες σφραγιζουσιν αντιμιμον πνευματος adversus ψυχην, ut σαλευῃ eam omni hora

7. dixisti (dixit P.) 11. Haec (add. „δε" P.) 18. a nobis (ex iis P.) 20. cf. Ev. Io. 15, 6. 21. parentibus omnibus (parentes omnes P.) 22. Haec (add. „igitur" P.) 28. αναγκαζων (add. „hominem" P.)

faciens eam committere peccata omnia et ανομιας omnes,
atque etiam imperant αντιμιμῳ πνευματος dicentes ei: si
ψυχη iterum exierit e σωματι, ne σαλευε eam, additum
ei, redarguens eam in τοποις omnibus κρισεων κατα τοπον
propter peccata omnia, quae fecisti eam committere, ut
κολασωσιν eam in τοποις omnibus κρισεων, ut ne queat ve-
nire in altitudinem ad lumen, ut curet revertendam se 344
in μεταβολας σωματος, ἁπαξ ἁπλως iubent αντιμιμον πνευ-
ματος: ne σαλευε eam omnino ulla hora, ειμητι accipiens
(dicens?) μυστηριον solvatur e suis σφραγισιν omnibus
et vinculis omnibus, quibus ligavimus te in eam, et si
acceperit (dixerit?) μυστηρια, ut solvatur e suis σφραγι-
σιν omnibus et vinculis omnibus et απολογιᾳ τοπου, et
si iverit, sine eam ire, quippe destinatam lumini altitu-
dinis et factam αλλοτριαν nobis tibique, neve prehende
eam inde ab hac hora; si haud dixerit μυστηρια solutio-
nis tuorum vinculorum tuarumque σφραγιδων et απολο-
γιων τοπου, prehende eam, ne sine eam, redargue eam in
κολασεσιν et τοποις omnibus κρισεων de peccatis omnibus,
quae fecisti ut committeret; et post haec duc eas (pro
ea) ad παρθενον luminis, quae misit eas in κυκλον altera
vice. Haec sunt, quae αρχοντες magnae εἱμαρμενης αιωνων
tradunt αντιμιμῳ πνευματος, et αρχοντες vocant λειτουργους
αιωνων (secundum correct. suorum αιωνων) explentes CCCLXV,
tradunt iis ψυχην αντιμιμου πνευματος, ligata in se invi-
cem, cum sit αντιμιμον πνευματος extra ψυχην, μιγμα vis
intra ψυχην, intra utrumque, ut possint consistere, prop-
terea quod vis constituit ea ambo. Et αρχοντες impe- 345
rant λειτουργοις dicentes iis: hic est τυπος, quem ponetis
in σωματι ὑλης κοσμου. Dicunt μεν iis: ponite μιγμα vis
intra ψυχην, intra haec omnia, ut queant consistere, nam
haec est eorum constitutio; et post ψυχην ponite αντι-

10. 12. e suis (del. „suis" P.) 21. misit (mittit P.)

μιμον πνευματος. Haec est ratio, quam imperant suis λειτουργοις, ut ponant ea in σωμασι παντιτυποις. Et secundum hunc modum λειτουργοι αρχοντων ducunt vim et ψυχην et αντιμιμον πνευματος, ducunt tria desuper in κοσμον, et fundunt in κοσμον αρχοντων medii. Αρχοντες quoque medii perlustrant αντιμιμον πνευματος atque etiam μοιραν. Hoc ipsum, cuius nomen est μοιρα, αγει hominem, usque dum curet interficiendum eum morte destinata ei. Hanc ligarunt in ψυχην αρχοντες magnae εἱμαρμενης, et λειτουργοι σφαιρας, ligata ψυχῃ et vi et αντιμιμῳ πνευματος et μοιρᾳ, diviserunt haec omnia, ut facerent ex iis μερη duo, ut quaererent virum atque etiam mulierem in κοσμῳ,
346 quibus dederunt signum, ut mitterent haec iis, et dederunt μερος viro et μερος mulieri in τροφῃ κοσμου, aut in nebula αερος, aut in aqua, aut in ειδει, quod biberunt. Haec omnia dicam vobis et speciem cuiusvis ψυχης, atque τυπον, quo veniunt in σωματα ειτε homines, ειτε aves, ειτε pecora, ειτε θηρια, ειτε reptilia, ειτε ειδος quodvis, quod in κοσμῳ. Dicam vobis eorum τυπον. Quonam τυπῳ intrent homines, dicam vobis in explicatione universi. Nunc igitur quum λειτουργοι αρχοντων iniecerint μερος in mulierem atque aliud μερος in virum modo, quem dixi vobis, κἀν si remoti sint a se invicem distantia magna, λειτουργοι αναγκοζουσιν eos in occulto, ut συμφωνωσι secum invicem in συμφωνιᾳ κοσμου. Et αντιμιμον πνευματος, quod in viro, venit ad μερος depositum (?) in κοσμῳ, in ὑλῃ sui σωματος, tollit eam, ut iniiciat eam in μητραν mulieris, depositum ad σπερμα κακιας, et statim trecenti sexaginta quinque λειτουργοι αρχοντων intrant in eam, ut habitent in ea. Sunt λειτουργοι μερων duorum apud se
347 invicem; atque etiam λειτουργοι κατεχουσιν sanguinem τρο-

3. secundum (post P.) 11. et μοιρᾳ (atque etiam μοιρᾳ P.) — diviserunt ut facerent etc., (dividant) ut faciant — quaerant, mittant — et dant — bibunt P.)

φων omnium mulieris, quas ederit et biberit, κατεχουσιν ea in muliere εως ad quadraginta dies, et post quadraginta dies subigentes sanguinem vis τροφων, subigunt eum καλως in μητρᾳ mulieris. Post quadraginta dies aedificant quoque per tres dies eius μελη in εικονι σωματος hominis, unoquoque unum μελος aedificante, quorum δεκανους dicam vobis, qui aedificabunt id; dicam eos vobis in explicatione universi. Quodsi ουν post haec λειτουργοι perfecerint σωμα omne eiusque μελη omnia septuaginta diebus, et posthac λειτουργοι καλουσιν in σωμα, quod aedificarunt, primum μεν καλουσιν αντιμιμον πνευματος, posthac καλουσι ψυχην intra haec, et posthac καλουσι μιγμα vis intus in ψυχην, et μοιραν ponunt extra haec omnia. Non est immixta cum iis, ακολουθουσα iis, sequens ea; et posthac λειτουργοι σφραγιζουσιν ea (in marg. in se invicem σφραγισιν omnibus, quas dederunt iis αρχοντις et σφραγιζουσι) diem, quo inhabitant in muliere, σφραγιζουσιν eum in manu sinistra πλασματος, et σφραγιζουσι diem, 348
quo perfecerunt σωμα, in manu dextra, et σφραγιζουσι diem, quo αρχοντες dederunt ea sibi, in medio κρανιῳ σωματος πλασματος, et σφραγιζουσι diem, quo ψυχη exiit ex αρχουσιν, σφραγιζοντες eum in κρανιῳ πλασματος, et σφραγιζουσι diem, quo subegerunt μελη, et separarunt id in ψυχην, σφραγιζουσιν eum in κρανιῳ dextro πλασματος, et diem, quo ligarunt αντιμιμον πνευματος in eam, σφραγιζουσι in posteriori parte capitis πλασματος, et diem, quo inflarunt vim in σωμα αρχοντες, σφραγιζουσι in παγκεφαλῳ, quod in medio capitis πλασματος atque etiam in corde πλασματος, atque etiam numerum annorum, quos transiget ψυχη in σωματι, σφραγιζουσιν in fronte πλασματος, ωστε has σφραγιδας omnes σφραγιζουσιν in πλασματι; harum σφραγιδων omnium dicam nomen vobis in emana-

5. per tres (per triginta P.) 9. omne (totum P.)

tione universi, et post emanationem dicam vobis universum, quapropter haec omnia facta sint, et si vultis *νοειν*, ego sum *μυστηριον* illud. Nunc igitur *συν λειτουργοι* perficiunt hominem totum et has *σφραγιδας* omnes, qui-
349 bus *εσφραγισαν σωμα*; *λειτουργοι* portant *ιδιον* omne, ut ducant ea *αρχουσιν* omnibus *εριναιοις*, qui super *κολασεις* omnes *κρισεων*, et hi dant ea suis *παραλημπταις*, ut ducant suas *ψυχας* e *σωμασιν*, hi, quibus dedere *ιδιον σφραγιδων*, ut cognoscant tempus, quo ducant *ψυχας* * e *σωμασιν*, et ut cognoscant tempus, quo ducant *ψυχας* e *σωμασιν*, ut cognoscant tempus, quo progenuerint *σωμα*, ut mittant suos *λειτουργους*, ut stent, ut *ακολουθωσι ψυχῃ*, ut ferant testimonium peccatorum omnium, quae commiserit, isti et *αντιμιμον πνευματος* propter modum, quo *κολασωσιν* eam in *κρισει*; et quum *λειτουργοι* dederint *ιδιον σφραγιδων αρχουσιν εριναιοις*, *αναχωρουσιν* ad *οικονομιαν* suorum operum, quae statuta sunt iis ab *αρχουσι* magnae *εἱμαρμενης*, et quum expleverint numerum mensium generationis infantis, procreatur infans, exiguo in eo *μιγματι* vis et exigua in ea *ψυχῃ*, atque exiguo in eo *αντιμιμῳ πνευματος*; *μοιρα* magna est, haud immixta in *σωμα*,
350 ex illorum *οικονομιᾳ*, *αλλ᾽ ακολουθουσα* post *ψυχην* et *σωμα* et *αντιμιμον πνευματος ἑως* usque ad tempus, quo *ψυχη* exit e *σωματι* propter *τυπον* mortis, quo occidet eum *καθ᾽* hoc, quod destinatum ei ab *αρχουσι* magnae *εἱμαρμενης*. *Ειτε* moriturus est per *θηριον*, *μοιρα αγει θηριον* adversus eum, donec occiderit eum, aut moriturus est per reptile, aut illapsurus in foveam ad exitium, aut strangulaturus semet ipsum, aut moriturus in aqua, aut per haec huiuscemodi, aut morte peiori his aut meliori, *ἁπαξ ἁπλως μοιρα* est, quae *αναγκαζει* eius mortem in eum. Hoc est

9. * Forsitan pro ⲉⲃⲟⲗ ϩⲛ̄, ex, quod in sequente enunciatione eundem sensum praebente recurrit, legendum e ϩⲣⲁï ϩⲛ̄, in. 11. ut cognoscant (et ut cognoscant P.)

opus μοιρας et non est ei aliud opus praeter hoc, et μοιρα ακολουθει post hominem illum usque ad diem suae mortis. Respondens Maria dixit: num homines omnes, qui in κοσμῳ, aut res omnes, quae sunt destinatae iis per εἱμαρμενην, ειτε αγαθον, ειτε malum, ειτε peccatum, ειτε mors, ειτε vita, ἁπαξ ἁπλως res omnes, quae destinatae sunt iis per αρχοντας εἱμαρμενης, oportebit ire in iis? Respondens σωτηρ dixit Marihammae: ἀμην dico vobis: in rebus omnibus, quae destinatae sunt unicuique per εἱμαρμενην, ειτε αγαθον quodvis, ειτε peccatum quodvis, ἁπαξ ἁπλως in rebus omnibus, quae destinatae sunt iis, eunt. Propter hoc igitur attuli tria μυστηρια (ex correctore: 351
clavem μυστηριων) regni caelorum. Alioquin nulla σαρξ potuisset servari in κοσμῳ, quod sine μυστηριοις γαρ nullus vadet in regnum luminis, ειτε δικαιος, ειτε peccator; propter hoc ουν tale attuli claves μυστηριων in κοσμον, ut solverem peccatores, qui πιστευσουσι mihi et qui audierint me (= obedierint mihi), ut solverem eos e vinculis et σφραγισι (in marg. addit. αιωνων αρχοντων, ut ligarem eos in σφραγιδας) et ενδυματα et ταξεις luminis, ut hic, quem solverem in κοσμῳ a vinculis et σφραγισιν αιωνων αρχοντων, solveretur in altitudine a vinculis et σφραγισιν αιωνων αρχοντων, et hic, quem ligarem in κοσμῳ in σφραγιδας et ενδυματα et ταξεις luminis, ligaretur in terra luminis in ταξεις κληρονομιων luminis. Propter peccatores ουν σκυλλων me hoc tempore, attuli μυστηρια iis, ut solverem eos ab αιωσιν αρχοντων, ut ligarem eos in κληρονομιας luminis, ου μονον peccatores, αλλα και δικαιους, ut darem iis μυστηρια ad adducendos eos in lumen, quod sine μυστηριοις γαρ non possunt duci ad lumen. Propter 352
hoc ουν haud celavi, αλλ' exclamavi φανερως et non separavi peccatores, αλλ' effudi (?) et dixi hominibus omnibus, peccatoribus et δικαιοις dicens: quaerite, ut inveniatis, vocate, ut aperiam vobis, quod unus γαρ quisque

quaerens in αληθεια inveniet, et vocanti aperient. Dixi γαρ hominibus omnibus, ut quaerant μυστηρια regni luminis, quae purgatura eos reddant eos ειλικρινεις, ut adducantur ad lumen. Propter hoc igitur Iohannes βαπτιστης επροφητευσε de me dicens: ego μεν βαπτιζω vos aqua ad μετανοιαν ad remissionem vestrorum peccatorum, veniens post me praestat me, cuius ventilabrum est in sua manu, purgabit suam aream, stipulam μεν comburet igne haud exstinguendo, frumentum δε συναξει in suam αποθηκην. Vis, quae in Iohanne, επροφητευσε de me sciens, me allaturum esse μυστηρια in κοσμον, ut καθαρισω peccata peccatorum πιστευσοντων mihi, ut obediant mihi, ut faciam eos ειλικρινες lumen, ut adducantur ad lumen. Haec igitur quum locutus esset Iesus, respondens Maria dixit: mi domine, si homines euntes quaesitum, venerint
353 in doctrinas πλανης, unde scient, num destinati sint tibi nec ne? Respondens σωτηρ dixit Mariae: dixi vobis olim: estote sicut sapientes τραπεζιται, scilicet bonum suscipite, malum eiicite. Nunc igitur dicite hominibus omnibus, quaesituris divinum numen, si ventus aquilo exierit scitis, (in marg. frigus futurum esse, si ventus auster exierit, scitis,) καυμα et aestum futurum esse. Nunc igitur dicite iis, si cognoscitis faciem caeli et terrae e ventis, quum aliqui igitur nunc venerint ad vos, ut κηρυσσωσι vobis divinum numen, cognoscitis accurate, num eorum verba συμφωνῃ et ὁρμαζῃ cum vestris verbis omnibus, quae dixi vobis ex μαρτυριᾳ duorum, usque ad trium (sc. testimonium), et quae συμφωνει in constitutione αερος et caelorum et κυκλων et αστερων et φωστηρων et terrae totius et, quae in ea, omnium atque etiam aquarum omnium, et, quae in iis, omnium; dicite iis: qui veniunt ad vos, ut eorum verba ὁρμαζῃ et συμφωνῃ in cognitione omni, quae dixi vobis, accipiam eos pertinentes ad nos. Haec sunt, quae dicetis hominibus κηρυσσοντες iis, ut

caveant sibi a doctrinis πλανης. Nunc igitur ουν propter 354
peccatores σκυλλων me veni in κοσμον, ut servarem eos, propterea quod δικαιους istos, qui haud fecerunt quidquam mali unquam, et qui haud commiserunt peccatum omnino, oportet invenire μυστηρια, quae in libro Ieû quae curavi, ut Enoch scriberet in παραδεισῳ, quum loquerer cum eo ex arbore cognitionis et ex arbore vitae, et quae curavi, ut poneret in πετρᾳ Ararad, et posui Καλαπαταυρωθ, αρχοντα, qui super Skemmut, in quo est pes Ieû, et iste circumdat αιωνας omnes et εἱμαρμενας; αρχοντα illum posui custodientem libros Ieû de κατακλυσμῳ, et ne quisquam αρχοντων φθονησας iis perdat eos, quos dabo vobis, ubi iam dixero vobis emanationem universi. Haec igitur quum locutus esset σωτηρ, respondens Maria dixit: mi domine, quis igitur vel est homo in κοσμῳ, qui haud commiserit peccatum omnino, qui integer sit ανομιαις, quodsi γαρ integer fuerit alius, haud integer erit alterius, ut inveniat μυστηρια, quae in libris Ieû; dico γαρ, nullum hominem in κοσμῳ futurum esse integrum peccati, quodsi γαρ integer fuerit alius, haud erit integer alterius. Respondens σωτηρ dixit Mariae: dico vobis reperturos esse unum in mille et duos in decem millibus propter consummationem μυστηριου primi μυσ- 355
τηριου. Haec dicam vobis, quum iam explicuero vobis universum. Propter hoc igitur σκυλλων me attuli μυστηρια in κοσμον, quod sunt omnes sub peccato, et indigent omnes δωρεας μυστηριου. Respondens Maria dixit σωτηρι: mi domine, antequam venisti in τοπον αρχοντων, et antequam venisti in κοσμον, nulla ψυχη venit ad lumen? Respondens σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην dico vobis: antequam veni in κοσμον, nulla ψυχη introiït in

5. in libro — quae (in libris — quos P.) 8. quae (quos P.) 27. μυστηριου (μυστηριων P.)

lumen. Et nunc igitur ingressus aperui πυλας luminis et aperui vias introducentes ad lumen; et nunc igitur qui fecerit dignum μυστηριοις, accipito μυστηρια, ut veniat ad lumen. Respondens iterum Maria dixit: mi domine, αλλ' audivi, prophetas venisse ad lumen. Pergens adhuc σωτηρ dixit Mariae: ἀμην, ἀμην dico tibi, nullum prophetam venisse ad lumen, αλλ' αρχοντες αιωνων locuti cum iis ex αιωσι dederunt iis μυστηρια αιωνων, et quum venissem ad τοπον αιωνων Heliam vertens misi in σωμα Iohannis βαπτιστου, reliquos δε quoque converti in σωματα
356 δικαια, repertura μυστηρια luminis, ut profecti in altitudinem κληρονομησωσι regnum lucis. Ipsi Abrahamo et Isaaco et Iacobo remisi sua peccata omnia et suas ανομιας, et dedi iis μυστηρια luminis in αιωσιν, et posui eos in τοπῳ Iabraoth et αρχοντων omnium, quae μετενοησαν, et tendens in altitudinem ibo, veniam ad lumen, feram eorum ψυχας mecum in lumen. Αλλ' ἀμην dico tibi, Maria, haud veniet ad lumen, antequam tulerim tuam ψυχην tuorumque fratrum omnium ad lumen, etiam residuum δε πατριαρχων et δικαιων inde a tempore Adami ἑως usque ad hoc tempus, qui in αιωσιν et ταξεσιν omnibus αρχοντων. Quum venerim in τοπον αιωνων, hos curat convertendos in σωματα omnes futuros δικαιους παρθενος luminis, qui invenient μυστηρια omnia luminis, ut introeuntes κληρονομησωσι regnum luminis. Respondens Maria dixit: sumus μακαριοι nos παρ' hominibus omnibus ex his magnis, quae revelasti nobis. Respondens σωτηρ dixit Mariae et μαθηταις omnibus: ετι revelabo vobis magna omnia altitudinis inde a parte interna internorum (ἑως
357 usque ad partem externam externorum, quoniam eritis perfecti in cognitione omni, et in πληρωματι omni et sub-

8. μυστηρια (μυστηριον P.) 10. del. „quoque" P. 15. quae (qui P.)

limitate sublimiorum et *βαθεσι βαθεων*. Pergens adhuc Maria dixit *σωτηρι*: mi domine, en scimus in *παῤῥησιᾳ*, accurate, *φανερως*, te attulisse claves *μυστηριων* regni luminis, quae remittunt peccata *ψυχων*, ut *καθαρισουσαι* eas faciant eas *ειλικρινες* lumen ad ducendas eas ad lumen.

* * * * * * * * * * * * * * * * *

Μερος τευχων σωτηρος.

Factum igitur est, postquam *εσταυρωσαν* nostrum dominum, surrexit e mortuis tertio die. Congregati ad eum eius *μαθηται* precati sunt eum dicentes: domine noster, miserere nostri, quod relinquentes patrem et matrem et *κοσμον* totum secuti sumus te. *Τοτε* Iesus stans cum suis *μαθηταις* ad mare *Ωκεανου επεκαλεσεν* hac *προσευχῃ* dicens: Audi me, mi pater, pater paternitatis omnis, *απεραντον* lumen: *αεηιουω, ϊαω, αωϊ, ωϊαψινωθερ, θερνωψ, νωψιθερ, ζαγουρη, παγουρη, νεθμομαωθ, νεψιομαωθ, μαραχαχθα, θωβαῤῥαβαυ, θαρναχαχαν, ζοροκοθορα, Ιεου, Σαβαωθ.* Haec *δε* dicente Iesu Thomas et Andreas et Iacobus et Si- 358
mon, *Κανανιτης*, erant versus occidentem, faciebus suis versis in orientem, Philippus *δε* et Bartholomaeus erant versus austrum, conversi ad septentrionem. Reliqui *δε* *μαθηται* et *μαθητριαι* mulieres stabant a tergo Iesu. Iesus *δε* stabat apud *θυσιαστηριον*, et exclamavit Iesus convertens se in quatuor angulos *κοσμου* cum suis *μαθηταις*, indutis omnibus vestimentis linteis, dicens: *ϊαω, ϊαω* (in marg. addit. *ϊαω*). Haec est eius *ἑρμηνεια*: *ϊωτα*: universum exiit; *αλφα*: revertentur intus; *ωω*: erit finis finium. Haec *δε* effatus Iesus dixit: *ϊαφθα, ϊαφθα, μουναηρ, μουναηρ, ερμανουηρ, ερμανουηρ*, quod hoc est: pater paternitatis omnis *απεραντων*, audies me propter meos *μαθητας*, quos

10. dominum (add. „Iesum" P.) — tertio (add. „suo" P.) 28. finium (add. „omnium" P.)

duxi coram te, quod πιστευσουσι verbis omnibus tuae
αληθειας; et facies res omnes, quarum causa clamavi sur-
sum ad te, nam cognosco nomen patris θησαυρου lumi-
nis. Παλιν iterum exclamavit Iesus, quod αβερανενθωρ
est, dicens nomen patris θησαυρου luminis, et dixit: μυσ-
τηρια omnia αρχοντων et εξουσιαι et αγγελοι et αρχαγγελοι
359 et vires omnes et res omnes αορατων deorum αγραμμα-
χαμαρεγ, et βαρβηλω, βδελλη, adducunto eas seorsum,
ut explicent eas ad dextram. Tempore δε illo caela om-
nia profecta in occidentem et αιωνες omnes et σφαιρα,
et eorum αρχοντεις et eorum δυναμεις omnes cucurrerunt
omnes in occidentem ad sinistram δισκου solis et δισκου
lunae. Δισκος solis δε erat magnus δρακων, cuius cauda
erat in suo ore, qui adscendit in septem δυναμεις sinis-
trae, trahentibus eum quatuor δυναμεσιν, habentibus si-
militudinem equorum alborum. Βασις δε lunae erat τυπῳ
navis, cuius gubernaculum δρακων mas et δρακων femina
exhibebant, bubus duobus albis trahentibus eum, figura
infantis in puppi regente δρακοντας, eripientes lumen αρ-
χοντων. Erat facies felis ante eum. Et κοσμος totus et
montes et θαλασσαι cucurrerunt in occidentem ad sini-
stram. Et Iesus et eius μαθηται manserunt in medio
τοπῳ αερινῳ, in viis viae medii, quae infra σφαιραν. Et
venerunt in primam ταξιν (in marg. addit. via) quae in
medio. Iesus δε stetit in αερι τοπου istius cum suis μα-
θηταις. Dixerunt μαθηται Iesu ei: quis est hic τοπος, in
360 quo sumus? Dixit Iesus hi sunt τοποι viae medii. Factum
γαρ est, quum ηταϰτησαν αρχοντες Adami, persliterunt fa-
cere rem συνουσιας, progignentes αρχοντας et αρχαγγελους
et αγγελους et λειτουργους et δεκανους. Exiens e dextra
Ieû, pater mei patris, ligavit eos in ειμαρμενῃ σφαιρας.

7. αορατων deorum (αορατου dei P.) 19. in puppi (in puppi s. tergo lunae P.)

Duodecim γαρ sunt αιωνες, Sabaotho Adamo αρχομενῳ super sex, et Iabraotho, eius fratre, αρχομενῳ super alios sex. Τοτε igitur Iabraoth επιστευσε μυστηριοις luminis eum suis αρχουσιν, et operatus in μυστηριοις luminis reliquit μυστηριον συνουσιας. Sabaoth δε iste Adamas perstitit operari in συνουσιᾳ eum suis αρχουσιν. Et quum vidisset Ieû pater mei patris, Iabraothum πιστευειν, abstulit eum et αρχοντας omnes, qui επιστευσαν, cum eo. Recipiens eum in σφαιρᾳ, duxit eum in αερα purum coram lumine solis inter τοπους horum qui (pertinent) ad μεσον et inter τοπους αορατου dei, posuit eum ibi cum αρχουσιν πιστευσασιν ei, et ferens Sabaothum Adamam eum suis αρχουσιν haud operatos in μυστηριοις luminis, αλλα persistentes operari in μυστηριοις συνουσιας, ligavit eos in σφαιραν; ligans mille octingentos αρχοντας in αιωνας omnes, posuit trecentos sexaginta super eos. Posuit alios quinque magnos αρ- 361
χοντας, αρχοντας super trecentos sexaginta et super omnes αρχοντας ligatos, quos appellant in κοσμῳ generis humani hisce nominibus: primum nuncupant κρονον, secundum Αρη, tertium ἑρμην, quartum Αφροδιτην, quintum Δια. Pergens adhuc Iesus dixit: audite iterum, dicam vobis eorum μυστηρια. Factum igitur est, quum ligasset eos ita Ieû, trahens magnam δυναμιν e magno αορατῳ, ligavit eam in hunc, quem appellant Κρονον, atque etiam trahens aliam vim ex Ιψανταχουνχαϊνχουχεωχ, qui unus est e tribus τριδυναμοις diis, ligavit eam in Αρη, et trahens δυναμιν e Χαϊνχωωωχ, qui unus est e tribus τριδυναμοις diis, ligavit eam in Ἑρμην, παλιν iterum trahens δυναμιν e πιστει σοφιᾳ, filia Βαρβηλου, ligavit eam in Αφροδιτην. Atque etiam animum advertens, eos habere χρειαν gubernaculi ad regendum κοσμον et αιωνας σφαιρας, ut ne perdant

1. 2. αρχομενῳ (αρχοντι P.) 18. κοσμῳ (add. „omni" P.) 22. μυστηρια (μυστηριον P.) 23. del. „magnam" P.

eum (sc. mundum) sua *πονηριᾳ*, adscendit ad *μεσον*, tra-
hens *δυναμιν* e parvo Sabaotho, *αγαθῳ*, hoc qui (pertinet)
ad *μεσον*, ligavit eam in *Δια*, quoniam *αγαθος* est, ut re-
geret eos sua *αγαθοσυνῃ*. Et posuit conversionem suae
362 *ταξεως* ita, ut transigeret tredecim menses in quovis *αιωνι*
στηριζων, ut *αρχων* quisque ad quos venturus sit, solve-
retur a *κακιᾳ* suae *πονηριας*. Et dedit ei *αιωνας* duos ad
habitaculum, versantes e regione horum qui (pertinent)
ad *'Ερμην*. Dixi vobis prima vice nomina horum quin-
que *αρχοντων*, quibus homines *κοσμου* nuncupant eos.
Audite iterum, nunc dicam vobis etiam sua nomina
αφθαρτα, quae haec sunt: *Ωριμουθ* est *Κρονου*, *Μουνιχουαφωρ*
Αρεος, *Ταρπετανουφ* *'Ερμου*, *Χωσι* *Αφροδιτης*, *Χωνβαλ* *Διος*.
Haec sunt eorum nomina *αφθαρτα*. Quum audissent *δε*
haec *μαθηται*, prosternentes se adorarunt Iesum, dicen-
tes: beati nos *παρ'* hominibus omnibus, quod revelasti
nobis haec magna miracula. Continuarunt adhuc precari
eum, dicentes: precamur te, revela nobis, propter quid
etiam hae sint viae. Et accedens ad eum Maria pro-
stravit se, adoravit eius pedes et dedit ossulum eius ma-
nibus, dicens: utique, mi domine, revela nobis, quaenam
sit *χρεια* viarum medii. Audivimus *γαρ* te: positas esse
super magnas *κολασεις*. Quaenam igitur est ratio, noster
domine, qua *εξειλησομεθα*? aut qua solvendi simus ab iis?
363 aut quomodo prehendant *ψυχας*? aut quot tempus trans-
igant in suis *κολασεσιν*? Miserere nostri, noster domine,
noster *σωτερ*, ne auferant nostras *ψυχας* *παραλημπται* *κρι-
σεων* viarum medii, neve *κρινωσιν* nos suis *κολασεσι* malis,
ut *κληρονομωμεν* nos quoque lumen tui patris, ut ne si-
mus miseri, indigentes, extra te. Haec igitur, quum lo-
cuta esset Mariham flens, respondens Iesus in magna
misericordia dixit iis: *αληθως*, mei fratres, et mei dilecti,

9. quinque (add. „magnorum" P.)

relinquentes patrem et matrem propter meum nomen, dabo vobis *μυστηρια* omnia et cognitionem omnem, dabo vobis *μυστηριον* duodecim *αιωνων αρχοντων* et eorum *σφραγιδας*. eorumque *ψηφους* et modum, *επικαλειν* eos, ad perveniendum ad eorum *τοπους*, atque etiam dabo vobis *μυστηριον* decimi tertii *αιωνος* et modum, *επικαλειν*, ad perveniendum ad eorum *τοπους*, et dabo vobis eorum *ψηφους* et eorum *σφραγιδας*, et dabo vobis *μυστηριον βαπτισματος* horum qui (pertinent) ad *μεσον*, et modum *επικαλειν*, ad perveniendum ad eorum *τοπους* et eorum *ψηφους* et eorum *σφραγιδας* monstrabo vobis, et dabo vobis *βαπτισμα* horum qui (pertinent) ad dextram, nostrum *τοπον*, eiusque *ψηφους* eiusque *σφραγιδας* atque modum *επικαλειν* ad perveniendum illuc, dabo vobis *μυστηρια* omnia et 364 cognitionem omnem, quod vocabunt vos filios *πληρωματος* absolutos cognitione omni et *μυστηριοις* omnibus. Estis *μακαριοι* vos *παρ'* hominibus omnibus, qui in terra, quod filii luminis venerunt vestro tempore. Pergens adhuc in sermone Iesus dixit: Factum igitur est post haec, veniens pater mei patris, qui est Ieû, tulit etiam trecentos sexaginta *αρχοντας* in *αρχουσι* quoque Adamae, qui haud *επιστευσαν μυστηριῳ* luminis, ligavit eos in hos *τοπους αεριους*, in quibus sumus nunc sub *σφαιρᾳ*; *καθεστησεν* etiam quinque magnos *αρχοντας* super eos, qui sunt hi, qui versantur in via medii (in marg. addit. primum *αρχοντα* viae medii) appellant: *Παραπληξ*, *αρχων* est *μορφῃ* feminae, cuius capillus descendit ad eius pedes. Sunt viginti quinque *αρχιδαιμονια* sub eius *εξουσιᾳ*, *αρχοντα* super multa alia *δαιμονια*, et haec *δαιμονια* sunt ista, quae intrant in homines, ut irascantur, ut convitientur et ut *καταλαλωσιν*, et ista auferunt *ψυχας στερεσιμως*, ut eii-

13. atque (add. „etiam" P.) 14. illic (add. „et dabo vobis magnum *μυστηριον θησαυρου* luminis, atque etiam modum, *επικαλειν* ad perveniendum illuc" P.)

ciant eas suo fumo caliginis et suis *κολασεσιν πονηραις.*
365 Dixit Mariham: non *εγκακησω*, quaerere te, ne irascere mihi, exploranti res omnes. Dixit Iesus: quaere, quod vis. Dixit Mariham: mi domine, revela nobis, quomodo auferant *ψυχας στερεσιμας*, ut mei fratres quoque *νοησωσιν* eas. Effatus est Iesus, quod *αβερανενθω* est, quod *επειδη* pater mei patris, qui hic est Ieû, iste est *προνοητος αρχοντων* omnium et deorum et *δυναμεων*, quae factae sunt in *ὑλῃ* luminis *θησαυρου* et *Ζοροκοθορα* Melchisedec, iste quoque est *πρεσβευτης* luminum omnium, quae purgant in *αρχουσιν*, introducens eas in *θησαυρον* luminis, hi duo soli sunt magna lumina, quorum *ταξις* est haec: ut descendentes ad *αρχοντας* purgent in iis, et ut *Ζοροκοθορα* Melchisedec auferat puritatem luminum, quae purgarunt in *αρχουσιν* ad adducenda ea in *θησαυρον* luminis, quum fuerit *ψηφος* atque tempus suae *ταξεως*, ut venientes ad *αρχοντας* affligant eos, ut *θλιβωσιν* eos, auferentes puritatem in *αρχουσιν*. Tempore *δε*, quo mittent eos ex afflictatione, haud *θλιβοντες*, ut *αναχωρωσιν* ad *τοπους θησαυρου* luminis, fit (i. e. accidit), quum pervenerint ad *τοπον μεσου Ζοροκοθορα* Melchisedec ferens lumina, ducet ea ad
366 *πυλην* horum qui (pertinent) ad *μεσον*, ducet ea ad *θησαυρον* luminis, et Ieû quoque *αναχωρει* ad *τοπους* horum qui (pertinent) ad dextram, usque ad tempus iterum *ψηφου*, ut exeant; *αρχοντες* igitur *ατακτουσιν* ex ira suae *πονηριας* statim meantes adversus lumina, propterea quod non sunt apud eos illo tempore, et auferunt *ψυχας*, quas poterunt rapere *στερεσιμως*, ut *αναλισκωσιν* eas suo fumo obscuro et suo ardore *πονηρῳ*. *Τοτε* igitur *ψυχας* iracundorum et conviciatorum et *καταλαλουντων* auferet haec *εξουσια*, quae (est) *παραπληξ*, et *δαιμονια*, quae sub ea, eiiciet eas fumo obscuro et perdet eas suo ardore *πο-*

6. eas (me P.) 16. atque (add. „etiam" P.)

νηρῳ, ut *αρξωνται* deficere et dissolvi. Transigent centum triginta tres annos et novem menses in *κολασεσιν* eius *τοπων*, *βασανιζουσης* eas in ardore suae *πονηριας*. Fiet igitur post haec tempora omnia, quum *σφαιρα* conversa sit parvi Sabaothi *Διος*, ut perveniat ad primum *αιωνων σφαιρας*, quem vocant in *κοσμῳ*: *Κριον Βουβαστεως*, quae est *Αφροδιτη*. Quum pervenerit ad septimum *οικον σφαιρας*, qui est *Ζυγος*, trahent *καταπετασματα*, quae sunt inter hos qui (pertinent) ad sinistram et ad dextram, et prospiciet ex altitudine, in his qui (pertinent) ad dextram, magnus Sabaoth, *αγαθος*, *κοσμου* totius et *σφαιρας* 367 totius; antequam prospexerit, prospiciet desuper in *τοπους Παραπληξ*, ut eius *τοποι* dissolvantur, ut pereant, et *ψυχας* omnes, quae in eius *κολασεσιν* auferant reiiciendas in *σφαιραν* altera vice, propterea quod pereunt in *κολασεσι Παραπληξ*. Pergens adhuc in sermone dixit: Secunda *ταξις*, quam vocant *Αριουθ* Aethiopicam, quae est *αρχων* femina, nigra penitus, habens etiam quatuordecim *δαιμονια* sub se, *αρχοντα* super multos alios *δαιμονας*, et *δαιμονια* illa, quae sub *Αριουθ* Aethiopica, ista intrant in homines incendiarios (?), usque dum excitarint *πολεμους*, ut caedes fiant, ut dent duritiem eorum cordi et iram ad efficiendas caedes; et *ψυχαι*, quas auferet *στερεσιμως* haec *εξουσια*, erunt centum et tredecim annos in eius *τοποις*, *βασανιζουσης* eas suo fumo obscuro et suo ardore *πονηρῳ*, ut adpropinquent interitui. Et post haec, quum *σφαιρα* conversa sit, veniet parvus Sabaoth *αγαθος*, quem vocant in *κοσμῳ*: *Δια*; quum venerit ad quartum *αιωνα σφαιρας*, qui est *Καρκινος*, et venerit *Βουβαστις*, quam vocant in *κοσμῳ*: *Αφροδιτην*, ut perveniat in decimum *αιωνα σφαιρας*, quem vocant: *Αιγοκερον*, *τοτε* trahent *καταπετασματα*, quae 368

21. incendiarios cf. supra ϲⲗⲉ, ƀ. p. 255 et vers. p. 161, ubi ⲙ̅ⲛ̅ⲧⲣⲉϥⲧⲁϩⲙⲉ vertitur „invocatio” P.

inter hos qui (pertinent) ad sinistram et dextram, prospiciet e dextra Ieû, ut κοσμος totus perturbetur et commoveatur cum αιωσιν omnibus σφαιρας, prospiciet in habitaculo Αριουθ Aethiopicae, et eius τοποι dissolventur, ut pereant, ut auferant ψυχας omnes, quae in eius κολασεσιν ad reiiciendas eas in σφαιραν altera vice, propterea quod pereunt eius fumo obscuro eiusque ardore πονηρῳ. Pergens adhuc dixit: tertiae ταξει, quam vocant Ἑκατην, tribus faciebus praeditam, sunt etiam viginti septem δε δαιμονια sub eius εξουσιᾳ. Ista sunt, quae intrant in homines, ut faciant eos peiurare et uti dicant mendacia et ut ament hoc, quod non est iis. Ψυχας igitur, quas auferet στερεσιμως Ἑκατη, tradet suis δαιμονιοις, quae sub ea, ut βασανιζωσιν eas suo fumo obscuro et suo ardore πονηρῳ, θλιβοντα eas maxime per δαιμονια. Et centum quindecim annos et sex menses κολαζουσιν eas suis κολασεσιν malis. Αρξονται δε deficere et perire. Et post haec, quum σφαιρα conversa sit, ut veniat parvus Sabaoth αγαθος, hic qui (pertinet) ad μεσον, quem vocant in κοσμῳ: Δια,
369 ut veniet in octavum αιωνα σφαιρας, quem vocant Σκορπιον et ut veniens Βουβαστις, quam vocant Αφροδιτην, veniat in secundum αιωνα σφαιρας, quem vocant: Ταυρον: trahent καταπετασματα, quae inter hos qui (pertinent) ad sinistram et dextram, prospiciet ex altitudine Ζοροκοθορα Melchisedec, ut terra (κοσμος) commoveatur atque montes, et ut αρχοντες perturbentur, prospiciet in τοπους omnes Ἑκατης, ut eius τοποι dissolvantur ut pereant, et uti auferentes ψυχας omnes, quae in κολασεσιν, reiiciant eas in σφαιραν altera vice, propterea quod deficiunt in ardore eius κολασεων. Pergens adhuc dixit: Quarta ταξις, quam vocant: Παρεδρωνα Τυφωνα, qui est αρχων fortis, cuius sub potestate (εξουσιᾳ) sunt triginta duo δαιμονια. Ista sunt

28. in κολασεσιν (in eius κολασεσιν P.)

haec, quae intrant in homines, ut faciant eos επιθυμειν et πορνευειν, ut committant adulteria, ut sint facientes συνουσιαν constanter. Ψυχαι igitur, quas auferet στερεσιμως hic αρχων, erunt centum triginta octo annos in eius τοποις, βασανιζοντων eas istius δαιμονιων suo fumo obscuro et suo ardore πονηρῳ, ut αρξωνται αναλισκεσθαι et perire. Fiet igitur, quum σφαιρα conversa sit, ut veniat parvus Sabaôth αγαθος, qui (pertinet) ad μεσον, quem vocant: 370 Δια, quum venerit ad nonum αιωνα σφαιρας, quem vocant Δοξοτην, et Βουβαστις, quam vocant in κοσμῳ Αφροδιτην, venerit ad tertium αιωνα, quem vocant Διδυμον, trahent καταπετασματα, quae inter hos qui (pertinent) ad sinistram et dextram, prospiciet Ζαραζαζ, quem vocant αρχοντες nomine αρχοντος fortis suorum τοπων: Μασκελλι, et prospiciet in habitacula Παρεδρωνος Τυφωνος, ut eius τοποι solvendi pereant, ut auferentes ψυχας omnes, quae in eius κολασεσι, reiiciant eas in σφαιραν altera vice, propterea quod deficiunt eius fumo obscuro et eius ardore πονηρῳ. Παλιν iterum pergens in sermone dixit suis μαθηταις: quintae ταξεως αρχοντα vocant Ιαχθαναβας, qui αρχων fortis est, habens sub se alia multa δαιμονια. Ista sunt, quae intrant in homines, ut faciant eos esse accipientes personam, αδικουντας δικαιους et accipientes personam peccatorum, sumentes δωρον adversus iudicium verum, corrumpentes id, obliviscentes horum, qui pauperes et indigentes, augentes oblivionem ψυχων ⁜ suarum et curam horum, in quibus nullum lucrum, ne faciant 371 recordationem vitae suae, ut, quum egressi sint e σωματι, auferantur στερεσιμως. Ψυχαι igitur, quas auferet στερεσιμως hic αρχων, erunt in eius κολασεσι centum quinquaginta annos et octo menses. Erit αναλισκων eos suo fumo obscuro et suo ardore πονηρῳ, θλιβοντας se maxime

11. αιωνα (add. „σφαιρας" P.)   26. cf. τλ, &. S.

flamma ardoris sui. Et quum σφαιρα conversa sit, ut veniens parvus Sabaoth, αγαθος, quem vocant in κοσμῳ Δια, veniat in undecimum αιωνα σφαιρας, quem vocant Ὑδροχοον, et ut veniat Βουβαστις in quintum αιωνα σφαιρας, quem vocant Πλεωνα, revelatis καταπετασμασιν, quae inter hos, qui (pertinent) ad sinistram et ad dextram, prospiciet ex altitudine magnus Ιαω, αγαθος, qui (pertinet) ad μεσον, in τοπους Ιαχθαναβας, ut eius τοποι solvendi pereant, et ut auferant ψυχας omnes, quae in eius κολασεσιν, ut reiiciant eas in σφαιραν iterum, propterea quod pereunt in eius κολασεσιν. Hae igitur sunt πραξεις viarum medii, quas interrogastis me. Quum haec δε audissent μαθηται, prosternentes se, adorarunt eum dicentes: βοηθει nobis, domine noster, miserere nostri, ut servemur ab his κολασεσι malis, quae paratae peccatori-
372 bus; vae iis, vae iis, filiis hominum, quod erunt sicut caeci palpantes in caligine, haud videntes. Miserere nostri, domine, in hac magna caecitate, in qua sumus, et miserere γενους totius humani, quod insidiantur eorum ψυχαις sicut leones in praedam, parantes eam τροφην suis κολασεσι propter oblivionem et ignorantiam, quae in iis. Miserere igitur nostri, domine noster, σωτερ noster, miserere nostri, liberes nos ab hac magna animi perturbatione. Dixit Iesus suis μαθηταις: confidite, ne timete, quod estis μακαριοι. Nam faciam vos dominos super hos omnes, et faciam eos ὑποτασσειν vobis omnibus. Recordamini, me iam dixisse vobis, antequam εσταυρωσαν me, me daturum esse vobis claves regni caelorum. Nunc iterum dico vobis, me daturum esse eas vobis. Haec igitur locutus Iesus quum ὑμνευσεν in magno nomine, occulti sunt τοποι viae medii, et Iesus cum suis μαθηταις mansit in αερι luminis maximi. Dixit Iesus suis μαθηταις: adpropinquate mihi, et adpropinquarunt ei. Conversus in quatuor angulos κοσμου dixit magnum nomen super

eorum caput, praedicans eos, flavit in eorum oculos.
Dixit Iesus iis: adspicite, videte, quid videatis. Et at-
tollentes suos oculos viderunt magnum lumen, admodum 373
grande, quod incola terrae haud poterit exprimere. Dixit
adhuc iis iterum: prospicite in lumine, videte, quid videatis.
Dixerunt: videmus ignem et aquam et vinum et sangui-
nem. Dixit Iesus, quod αβεραμενθω est, ad suos μαθητας:
ἀμην, dixi vobis: haud adduxi quidquam in κοσμον ve-
niens, nisi hunc ignem et hanc aquam et hoc vinum et
hunc sanguinem. Deduxi aquam et ignem in τοπῳ lu-
minis luminum, θησαυρῳ luminis, deduxi vinum et san-
guinem in τοπῳ Βαρβηλου; et post parvum tempus meus
pater misit mihi πνευμα sanctum, τυπῳ columbae. Ignis
δε et aqua et vinum facta sunt καθαριζοντα peccata omnia
κοσμου; sanguis quoque fuit mihi signum propter σωμα
generis humani. Accepi eum in τοπῳ Βαρβηλου, magnae
δυναμεως αορατου dei. Πνευμα quoque attrahit ea ψυχῃ
omni, ducens eas in τοπον luminis. Propter hoc dixi
vobis: veni ad iniiciendum ignem in terram, quod hoc
est: veni καθαριζειν peccata κοσμου totius igne, et hanc
ob rem dixi Samaritidi: si cognosces δωρεαν dei et quis
dixerit tibi, fer, ut bibam, fuisses αιτουσα eum, ut daret 374
tibi aquam vivam, ut esset tibi πηγη in te exsiliens ad
vitam aeternam; atque etiam propter hoc sumens calicem
vini, praedicavi eum, dedi eum vobis, quod hic est sanguis
διαθηκης, quem effundent pro vobis ad remissionem ve-
strorum peccatorum, atque etiam propter hoc immise-
runt λογχην in meum latus. Exiit aqua et sanguis. Haec
δε sunt μυστηρια luminis, remittentia peccata, quae ipsae
sunt ονομασιαι et nomina luminis. Factum igitur est post
haec εκελευσε Iesus: δυναμεις omnes sinistrae ad suos
τοπους. Atque Iesus eiusque μαθηται manserunt super

8. dixi (dico P.) 31. sinistrae (add. „eunto" P.)

montem Galilaeae. Pergentes adhuc *μαθηται* precati sunt
eum: quousque igitur haud fecisti remitti nostra peccata,
quae commisimus et nostras *ανομιας*? et reddes nos dig-
nos regni tui patris? Iesus *δε* dixit iis: *ἀμην* dico vobis,
ου μονον me *καθαρισειν* vestra peccata, *αλλα* redditurum
esse vos dignos regno mei patris et me daturum esse
vobis *μυστηριον* remissionis peccatorum in terra, ut cui
remiseritis in terra, remittant ei in caelis, et quem liga-
veritis in terra, ligandus sit in caelis. Dabo vobis *μυσ-
τηριον* regni caelorum, ut vos quoque faciatis ea homi-
375 nibus. Iesus *δε* dixit iis: adferte mihi ignem et palmites.
Adportarunt eas isti. Imponens *προσφοραν*, posuit *αγγεια*
duo vini unum ad dextram et alterum ad sinistram *προσ-
φορας*. Posuit *προσφοραν* coram iis; posuit calicem aquae
ante vas vini, quod ad dextram, et posuit calicem vini
ante vas vini, quod ad sinistram, et posuit panes *κατα*
numerum *μαθητων* in medio calicum. Posuit calicem
aquae post panes. Stans Iesus ante *προσφοραν* constituit
μαθητας post se indutos omnes vestibus linteis, *ψηφον*
nominis patris *θησαυρου* luminis habentes in suis manibus.
Exclamavit hoc modo dicens: audi me, mi pater, pater
paternitatis omnis, *απεραντον* lumen: *ϊαω ϊουω· ϊαω· αωϊ·
ωϊα ψινωθερ. θερωψιν· ωψιθερ νεφθομαωθ· νεφιομαωθ· μαρα-
χαχθα· μαρμαραχθα· ιηαναμεναμαν· αμανηϊ του ουρανου· ισραϊ
ἀμην ἀμην· σουβαϊβαϊ αππααπ· ἀμην· ἀμην· δεράαραι ἀπαόυ
ἀμην ἀμην· σασαρσαρτου ἀμην, ἀμην· κουκιαμιν μιαϊ· ἀμην·
ἀμην· ϊαϊ· ϊαϊ· τουαπ ἀμην ἀμην ἀμην ἀμην· μαινμαρι· μαριη·
μαρει· ἀμην ἀμην ἀμην*. Audi me, mi pater, pater paternita-
376 tum omnium. *Επικαλω* vos quoque remissores peccatorum
καθαριζοντας ανομιας. Remitte peccata *ψυχων* horum *μα-
θητων*, secutorum me, et *καθαριζετε* suas *ανομιας*; reddatis
eos dignos referri in regnum mei patris. Pater *θησαυρου*
luminis, quod secuti sunt me et observarunt meas *εντο-
λας*. Nunc igitur, mi pater, pater paternitatis omnis, ve-
niunto remissores peccatorum, quorum nomina sunt haec:

σιφιρεψνιχιευ· ζενει· βεριμου· σοχαβριχηρ· ευθαρι· ναναϊ· διεισβαλμηριχ· μευνιπος, χιριε, ενταιρ, μουθιουρ, σμουρ, πευχηρ· οουσχους· μινιονορ· ισοχοβορθα. Audite me, επικαλω vos, remittite peccata harum ψυχων, et exstinguite eorum ανομιας. Sunto digni referri ad regnum mei patris, patris θησαυρου luminis, quod ego cognosco tuas magnas δυναμεις et επικαλω eas: αυηρ· βεβρω· αθρονι· ηουρεφ· ηωνε· σουφεν· κνιτουσοχρεωφ· μαυωνβι· μνευωρ· σουωνι· χωχετεωφ· χωχε· ετεωφ· μεμωχ· ανημφ, remittite peccata harum ψυχων, exstinguite eorum ανομιας, quas fecerunt scii et quas fecerunt inscii; quae fecerunt in πορνεια et adulterio, ἑως usque ad diem hodiernum, remittite iis, et reddas eos dignos referri ad regnum mei patris, ut sint digni, qui accipiant ex hac προσφορα, mi pater sancte. Si igitur, mi pater, audieris me, et remiseris peccata harum ψυ- 377
χων, et deleveris eorum ανομιας, et reddideris eos dignos referri ad tuum regnum, dabis mihi signum in hac προσφορα, et factum est signum, quod Iesus dixit. Dixit Iesus ad suos μαθητας: gaudete, laetemini, quod remiserunt vestra peccata, et deleverunt vestras ανομιας, atque relati estis ad regnum mei patris. Haec δε quum locutus esset, μαθηται gavisi sunt magno gaudio. Dixit Iesus iis: haec est ratio, et hoc est μυστηριον, quod facietis hominibus πιστευσουσιν vobis, in quibus nullus dolus, et audientibus vos in sermone omni bono. Atque eorum peccata eorumque ανομιας delebunt usque ad hunc diem, dantibus vobis iis hoc μυστηριον. Αλλ' occulite hoc μυστηριον, ne date id homini cuivis, ειμητι facturo res omnes, quas dixi vobis in meis εντολαις. Hoc ουν est μυστηριον αληθειας βαπτισματος horum, qui remittent eorum peccata, et occulent eorum ανομιας. Hoc est βαπτισμα primae προσφορας, introducentis in τοπον αληθειας et intus in τοπον luminis. Post haec iterum dixerunt ei sui μαθηται: Hrabbei, revela nobis μυστηριον luminis tui patris, επειδη

audivimus te dicentem: est aliud *βαπτισμα* fumi, atque est aliud *βαπτισμα πνευματος* sancti luminis, atque est
378 unctio *πνευματικη*, quae ducent *ψυχας* in *θησαυρον* luminis. Dic igitur nobis eorum *μυστηριον*, ut *κληρονομωμεν* nos quoque regnum tui patris. Dixit Iesus iis, haec *μυστηρια* exploratis. Nullum *μυστηριον* praestantius iis: ducturum est vestram *ψυχην* ad lumen luminum, ad *τοπους αληθειας* et *αγαθοσυνης*, ad *τοπον* sancti sanctorum omnium, ad *τοπον*, in quo nulla femina, *ουδε* mas, *ουδε μορφη* in *τοπῳ* illo, *αλλα* lumen est, perseverans, ineffabile; nihil praestantius igitur his *μυστηριοις*, quae exploratis, *ειμητι μυστηριον* septem *φωνων*, earumque quadraginta novem *δυναμεων* earumque *ψηφων*, et nullum nomen praestantius quam ista omnia, nomen in quo sunt nomina omnia, et lumina omnia, et *δυναμεις* omnes. Cognoscens igitur nomen illud, si exierit e *σωματι ὑλης*, nullus fumus, *ουδ'* ulla caligo, *ουδ' εξουσια, ουδ' αρχων σφαιρας εἱμαρμενης, ουδ' αγγελος, ουδ' αρχαγγελος, ουδε δυναμις* non poterit *κατεχειν ψυχην* cognoscent nomen illud, *αλλα*, si egressus e *κοσμῳ* dixerit nomen illud igni, exstinguetur, atque ca-
379 ligo *αναχωρει*; et si dixerit *δαιμονιοις* et *παραληπμταις* caliginis externae, eiusque *αρχουσιν* eiusque *εξουσιαις* eiusque *δυναμεσιν*, peribunt omnes, ut eorum flamma ardeat, ut exclament, sanctus es, sanctus es, sancte, sanctorum omnium; et si dixerint nomen illud *παραληιμπταις κριτεων* malarum, eorumque *εξουσιαις* eorumque viribus omnibus, atque etiam Βαρβηλῳ et *αορατῳ* deo et tribus diis *τριδυναμοις*, illico quum dixerint hoc nomen in *τοποις* illis, collabentur omnes super se invicem, ut dissolvendi pereant, ut exclament: lumen luminis omnis, quod est in *απεραντοις* luminibus, recordare nostri quoque, purifices nos. Quum *δε* locutus esset haec verba Iesus, exclamarunt omnes eius *μαθηται*, fleverunt in magno clamore dicentes (desunt in Ms. pag. τλζ et sqq. usque ad pag. τμα).

ut τιμωρωσιν eam in istis alios sex menses et octo dies. Post haec sument eam sursum in viam medii, ut unusquisque αρχοντων viae medii κολασῃ eam suis κολασεσι sex alios menses et octo dies. Post haec ducent eam ad παρθενον luminis, quae κρινουσα αγαθους et πονηρους κρινῃ eam. Et quum σφαιρα conversa sit, tradit eas suis παραλημπταις, ut iniiciant eam in αιωνας σφαιρας, et λειτουργοι σφαιρας ducent eam ad aquam, quae est infra σφαιραν, ut ignis ebulliens comedat eam, usque dum κα- 380
θαρισῃ eam valde. Et veniens Ialuham, παραλημπτης Sabaothi Adamae, qui dat calicem oblivionis ψυχαις, afferet calicem plenum aqua oblivionis, ut det eum ψυχῃ, ut bibens eum obliviscatur locorum omnium, et τοπων omnium, in quos venit, ut iniiciat eam in σωμα, quod transacturum suum tempus, dolebit in suo corde constanter. Haec est κολασις hominis conviciantis. Pergens adhuc Maria dixit: mi domine, homo καταλαλων perseverans, quum exit e σωματι, quonam vadet? aut quaenam est eius κολασις? Dixit Iesus: homo καταλαλων, perseverans, quum absolutum sit eius tempus σφαιρᾳ, ut exeat e σωματι, venient ad eum Abiuth et Χαρμων, παραλημπτης Arielis, ducent eius ψυχην e σωματι, ut tres dies festinent cum ea docentes eam creaturas κοσμου. Post haec deducent eam in orcum ad Arielem, ut κολασῃ eam suis κολασεσιν undecim menses et viginti unum diem. Posthac ducent eam in chaos ad Ialtabaothum eiusque quadraginta novem δαιμονια, ut unumquodvis δαιμονιων eius exeat in eam alios undecim menses atque etiam viginti unum diem, σφραγελλοντα eam μαστιξι fumi. Post haec ducent eam ex his fluminibus fumi et θαλασσαις ignis 381
ebullientibus, ut τιμωρωσιν eam in iis alios undecim menses et viginti unum diem. Et post haec ducent eam

21. παραλημπτης (παραλημπται P.) 30. ex his (del. „his" P.)

sursum in viam medii, ut unusquisque *αρχοντων* in via medii, *κολαζειν* eam suis *κολασεσιν* alios undecim menses et viginti unum diem. Post haec ducent eam ad *παρθενον* luminis, quae *κρινουσα δικαιους* et peccatores *κρινει* eam. Et quum *σφαιρα* conversa sit, tradet eam suis *παραλημπταις*, ut eiiciant eam in *αιωνας σφαιρας*. Et *λειτουργοι σφαιρας* ducent eam ad aquam, quae infra *σφαιραν*, ut fumus ebulliens comedat eam, usque dum *καθαριση* eam valde. Et afferens calicem oblivionis Ialuham, *παραλημπτης* Sabaothi Adamae, tradet eum *ψυχη*, ut bibens eum obliviscatur locorum omnium et rerum omnium et *τοπων* omnium, in quos venit. Dabnnt eam in *σωμα*, quod transiget suum tempus, afflictum. Haec est *κρισις* hominis *καταλαλουντος*. Dixit Mariham: vae, vae peccatoribus. Respondens quoque Salome dixit: mi domine Iesu, homo interfector, haud committens unquam peccatum nisi homicidium, si egressus est e *σωματι*, quaenam est eius *κολασις*? Respondens Iesus dixit: homo inter-
382 fector, qui haud commisit peccatum unquam nisi caedem, quum eius tempus impletum sit *σφαιρα*, ut exeat e *σωματι*, venient *παραλημπται* Ialdabaothi, ut ducentes eius *ψυχην* e *σωματι* ligent eam in pedibus suis ad magnum *δαιμονα* facie equina, ut tres dies circumeat cum ea in *κοσμω*. Post haec educent eam in loca frigoris et *χιονος*, ut *τιμωρωσιν* eam ibi tres annos et sex menses. Post haec ducent eam in chaos ad Ialdabaothum cum suis quadraginta novem *δαιμονιοις*, ut *μαστιγωσιν* eam eius *δαιμονια* alios tres annos unusquisque et sex menses. Post haec ducent eam in chaos ad *Περσεφονην*, ut *τιμωρωσιν* eam eius *κολασεσιν* alios tres annos et sex menses. Post haec ducent eam sursum in viam medii, ut unusquisque *αρχοντων* viae medii *τιμωρηση* eam *κολασεσι* suorum το-

2. *κολαζειν* (*κολαση* P.)

πων alios tres annos et sex menses. Post haec ducent
eam ad παρθενον luminis, quae κρινουσα δικαιους et pecca-
tores, κρινει eam. Et quum σφαιρα conversa sit, κελευσει,
ut eiiciant eam in caliginem externam, usque ad tempus,
quo tollent caliginem medii, deficiens dissolvetur. Haec
est κολασις hominis interfectoris. Dixit Petrus: mi do-
mine, esto mulieribus satis quaesivisse; quaeramus nos 383
quoque. Dixit Iesus Marihamae atque mulieribus: date
locum vestris fratribus maribus, ut quaerant isti quoque.
Respondens Petrus dixit: mi domine, homo latro furans,
cuius peccatum hoc est perseverans, si exierit e σωματι,
quaenam est eius κολασις? Dixit Iesus: huius huiusce-
modi quum absolutum sit tempus σφαιρᾳ, venientes ad
eum παραλημπται Adonidis, ducent eius ψυχην e σωματι,
ut circumeant cum ea tres dies, docentes eam creaturas
κοσμου. Post haec deducent eam in orcum ad Arielem,
ut τιμωρησῃ eam suis κολασεσι tres menses et octo dies
et horas duas. Post haec ducent eam in chaos ad Ial-
dabaôthum eiusque quadraginta novem δαιμονια, ut unum-
quodvis suorum δαιμονιων τιμωρησῃ eam alios tres menses
et octo dies et horas duas. Post haec adducent eam in
viam medii, ut unusquisque αρχοντων viae medii τιμωρηση
eam suo fumo obscuro et suo ardore πονηρῳ alios tres
menses et octo dies et horas duas. Post haec ducent
eam ad παρθενον luminis, quae κρινουσα δικαιους et pecca-
tores, κρινῃ eam; et quum σφαιρα conversa sit, tradet
eam suis παραλημπταις, ut iniicientes eam ad αιωνας σφαι-
ρας ducant eam ad aquam, quae est infra σφαιραν, ut
fumus ebulliens comedat intus in eam, usque dum κα- 384
θαρισῃ eam valde. Post haec veniens Ialuham, παραλημπ-
της Sabaothi Adamae, afferet calicem oblivionis, traditurus
eum ψυχῃ, ut bibens eum obliviscatur rerum omnium
et τοπων omnium, in quos venit; tradent eam in σωμα
claudum et mutilum et caecum. Haec est κολασις hominis

furis. Respondens Andreas dixit: homo superbus, contemtor, si exierit e σωματι, quidnam facient ei? Dixit Iesus: huius huiuscemodi quum absolutum sit tempus σφαιρᾳ, venientes ad eum παραληµπται Arielis ducent eius ψυχην, ut tres dies circumeant in κοσμῳ docentes eam creaturas κοσμου. Post haec deducent eam in orcum ad Arielem, ut τιμωρησῃ eam suis κολασεσι viginti menses. Post haec ducent eam in chaos ad Ialdabothum eiusque quadraginta novem δαιμονια, et τιμωρησει eam cum suis δαιμονιοις κατ' unumquemvis alios viginti menses. Post haec adducent eam in viam medii, ut unusquisque αρχοντων viae medii κολασῃ eam alios viginti menses. Et post haec ducent eam ad παρθενον luminis, ut κρινῃ eam, et quum σφαιρα conversa sit, tradet eam suis παραληµπταις, ut iniiciant eam ad αιωνας σφαιρας. Et λειτουργοι
385 educent eam ad aquam, quae infra σφαιραν, ut fumus ebulliens comedat intus in eam, usque dum καθαρισῃ eam. Et veniens Paluham, παραληµπτης Sabaothi Adamae, afferet calicem aquae oblivionis, traditurus eum ψυχῃ, ut bibens eum obliviscatur rerum omnium et τοπων omnium, in quos venit, et iniicient eam in σωμα , ut unusquisque persistat contemmere eum. Haec est κολασις hominis superbi contemtoris. Dixit Thomas: homini blasphemanti constanter quaenam est κολασις? Dixit Iesus: huius huiuscemodi quum absolutum sit tempus σφαιρᾳ, venientes ad eum παραληµπται Ialdabaothi ligabunt eum cum sua lingua ad magnum δαιμονα, facie equina, ut tres dies circumeuntes cum eo in κοσμῳ, τιμωρησωσιν eum. Posthaec educent eum in locum frigoris et χιονος, ut τιμωρωσιν eum ibi undecim annos. Post haec deducent eum in chaos ad Ialdabaothum eiusque quadraginta novem δαιμονια, ut unumquodque suorum

15. Et λειτουργοι (add. „σφαιρας" P.)

δαιμονιων τιμωρηση cum alios undecim annos. Post haec educent eum in caliginem externam usque ad diem, quo κρινουσιν magnum αρχοντα cum facie δρακοντος, qui cir- 386 cumdat caliginem; et ψυχη illa erit , αναλισκομενη, ut dissolvatur. Haec est κρισις hominis blasphemantis. Dixit Bartholomaeus: homini concubitanti cum masculo quaenam est τιμωρια? Dixit Iesus homini concubitanti cum masculo et homini concubitanti cum isto eadem est mensura sicut homini blasphemanti. Quum tempus absolutum sit σφαιρα, venientes ad eorum ψυχην παραλημπται Ialdabaothi, ut τιμωρηση eas cum suis quadraginta novem δαιμονιοις undecim annos. Post haec educentes in flumina fumi et θαλασσας picis ebullientis, plenas δαιμοσι cum facie aprorum, comedent intus in eas, ut eas in fluminibus fumi alios undecim annos. Post haec educent eas in caliginem externam usque ad diem iudicii, quo κρινουσι magnam caliginem, dissolventur, ut pereant. Dixit Thomas: audivimus, esse nonnullos in terra, qui sumentes σπερμα maris et menstruum feminae indant ea in lentes ad edendum, dicentes: πιστευομεν in Esau 387 et Iacobum, num quid opus est, quod deceat, nec ne? Iesus δε iratus est κοσμω hora illa et dixit Thomae: ἀμην, dico, quodvis peccatum et ανομιαν quamvis superare hoc peccatum. Hos huiuscemodi educent in caliginem externam, ουδε remittent eos in σφαιραν iterum, αλλ' erunt αναλισκοντες eos, ut pereant in caligine externa, in loco, ubi neque misericordia neque (ουδε) lux, αλλα fletus est et stridor dentium est. Et ψυχαι omnes, quas ducent in caliginem externam, haud remittuntur iterum, αλλα peribunt, ut dissolvantur. Respondit Iohannes: homo, qui haud commisit peccatum, αλλα fecit αγαθον constanter, haud reperit δε μυστηρια, ut praestaret αρχον-

4. cf. nota ad p. 163 l. 15. P. 32. μυστηρια (add. „tua" P.)

τας, si exierit e σωματι, quidnam facient ei? Dixit Iesus: hominis huiusmodi quum tempus absolutum sit σφαιρᾳ, venientes ad eius ψυχην παραλημπται Bainchôôôch, qui unus est in tribus deis τριδυναμοις, ducent eius ψυχην in laetitia et gaudio, tres dies circumeuntes cum ea, docentes eam creaturas κοσμου in laetitia et gaudio. Post haec deducent eam in orcum, ut doceant eam κολαστηρια, quae in orco, haud τιμωρουσιν δε eam istis, αλλα docebunt eam istas tantummodo. Et vapor flammae κολασεων sistet
388 eam tantum paululum. Posthaec portabunt eam sursum in viam medii, ut doceant eam κολασεις viarum medii, sistente vapore flammae eam paululum. Post haec ducent eam ad παρθενον luminis. Κρινουσα eam ponet eam coram parvo Sabaotho, αγαθῳ, pertinente ad μεσον, usque dum σφαιρα conversa sit, ut Zeus et Aphrodite veniant in conspectum παρθενου luminis, Κρονος et Αρης veniant post eam. Τοτε feret ψυχην δικαιου illius, ut tradant eam παραλημπταις eius, ut iniiciant eam ad αιωνας σφαιρας, et λειτουργων σφαιρας, ut educant eam ad aquam, quae est infra σφαιραν, ut fumus ebulliens comedat intus in eam, usque dum καθαρισῃ eam valde. Et veniet Ialuham, παραλημπτης Sabaothi Adamae, qui dat calicem oblivionis ψυχαις, et ferens aquam oblivionis tradet eam ψυχῃ, ut obliviscatur rerum omnium et τοπων omnium, in quos intravit. Posthac veniens παραλημπτης parvi Sabaothi, αγαθου, pertinentis ad μεσον, feret quoque poculum plenum νοηματος et sapientiae et in quo est νηψις. Tradit istud ψυχῃ, ut iniiciant eam in σωμα, quae haud poterit dormire, ουδε poterit oblivisci propter poculum
389 νηψεως, quod dederunt ei, αλλα lavabit eius cor constanter ad quaerenda μυστηρια luminis, donec reperiat ea per statutum παρθενου luminis, ut κληρονομηση lumen aeternum. Dixit Mariham: homo, qui commisit peccatum quodvis et ανομιαν quamvis, haud reperiens μυστηρια

luminis, accipiet eorum κολασεις simul? Dixit Iesus: accipiet eas. Si iterum commisit tria peccata, accipiet κολασεις tres. Dixit Iohannes, homo, qui commisit peccata omnia et ανομιας omnes, ad postremum δε reperit μυστηρια luminis, potestne servari? Dixit Iesus: hic huiuscemodi, qui commisit peccata omnia et ανομιας omnes, si reperiens μυστηρια luminis fecerit ea, absolverit haud remiserit ουδε peccaverit, κληρονομησει θησαυρον luminis. Dixit Iesus suis μαθηταις, quum σφαιρα conversa sit, ut Κρονος et Αρης veniant post παρθενον luminis, et Ζευς et Αφροδιτη veniant in conspectum παρθενου, versantes in suismet ipsorum αιωσι, revelatis καταπετασμασιν παρθενου, erit hilaris hora illa, videns has stellas duas luminis coram se, et ψυχαι omnes, quas iniiciet in κυκλον αιωνων σφαιρας illa hora, ut exeant in κοσμον, erunt δικαιοι, αγα- 391 θοι, et reperient μυστηρια luminis hac vice, donec mittat eas altera vice, ut reperiant μυστηρια luminis. Quodsi Αρης et Κρονος venerint in conspectum παρθενου versantibus Δgalι et Αφροδιτη post eam, ut non conspiceret eos, ψυχαι omnes, quas iniiciet in creaturas σφαιρας hora illa, erunt πονηραι et iracundae et haud reperientes μυστηρια luminis. Haec igitur quum Iesus locutus esset suis μαθηταις in medio orco, exclamarunt, fleverunt μαθηται: vae, vae hominibus peccatoribus, super quos incubat αμελεια et oblivio αρχοντων, usque dum exierint e σωματι, ut accipiant has κολασεις. Miserere nostri, miserere nostri, fili sancti, miserere nostri, ut servemur ab his κολασεσιν et his κρισεσι paratis peccatoribus, alioquin et nos commisimus peccata, domine noster et nostrum lux.

1. accipiet (add. „utique" P.)

Addenda et Corrigenda

in versione.

Pag. 4. l. 22. Pro „partem" lege „parte."

Pag. 6. l. 18. 19. Verba ⲉϣϫⲉ ⲛ̄ⲧⲟⲕ ⲡⲉ ⲉⲱⲕ ⲉ ⲣⲟⲕ ⲙ̄ ⲡⲉⲕⲟⲩⲟⲉⲓⲛ ⲛ̄ ⲉⲟⲟⲩ ⲧⲁⲣⲛ̄ⲉϣ ⲁϩⲉⲣⲁⲧⲛ̄ vertere malim „si tu es, attrahe ad te tuam lucem splendentem, ut possimus stare" P.

Pag. 9. l. 4. Pro „quas" lege „quos."

Pag. 9. l. 14. Verbis „in medio" adde „μεσῳ."

Pag. 18. l. 16. Loco „quae sunt dominae eorum" vertendum mihi videtur „quarum sunt domini." It. l. 27. et p. 19. l. 17. P.

Pag. 19. l. 23. Pro „ordinatores — divinatores, et hos" scribendum fortasse „ordinatoribus — divinatoribus et his" P.

Pag. 19. l. 27. Pro „eos — conversos" vertendum videtur „eas — conversas" P.

Pag. 27. l. 14. Pro „πολεμουσιν" scribere malim „πολεμωσιν" P.

Pag. 30. l. 30. Pro „duobus" lege „duabus."

Pag. 32. l. 16. Pro „πυλην" vertendum „πυλας" P.

Pag. 32. l. 28. Pro „meae" vertendum „mei" P.

Pag. 35. l. 14. Pro „meam" vertendum potius „meum" et l. 16. „eum" pro „eam" P.

Pag. 37. l. 15. Loco „afficiunto" scribendum „afficiuntor" P.

Pag. 41. l. 29. Pro „convertunto" scribendum „convertuntor" P.

Pag. 43. l. 14. Loco „et vis" vertendum videtur „et vi," et l. 19. „meus" pro „mea" P. l. 30. „statutum" lege pro stututum."

Pag. 44. l. 22. Del. „meus" ante vocem „αριθμος" P.

Pag. 45. l. 11. Pone „umbra" adde „domine" P.

Pag. 47. l. 4. Verbo „statuisti" add. „mihi." Ib. l. 7. Pro „meam sociam προβολην" vertendum „meas socias προβολας" et l. 8. „meum" pro „meam" P.

Pag. 51. l. 11. Pro „θηρια" scribendum videtur „θηριων" P.

Pag. 53. l. 9. Pro „μυστηρια" scribendum videtur „μυστηριων" P.

Pag. 62. l. 33. Pone „ενοχλουντων" adde „mihi" P.

Pag. 78. l. 11. Pro „quod ivit ad γενος hominum" vertere malim „quoniam misertum est γενους hominum" P.

Pag. 81. l. 26. Pro „introspiciens" vertendum „prospiciens" it. p. 82. l. 12.

Pag. 93. l. 18. et p. 94. l. 11. Verbum „πλαττειν" (in textu ⲡⲗⲁⲧⲉ) videtur scriptum pro „βλαπτειν" P.

Pag. 96. l. 11. Loco „affecta" scribendum „affectus" P.

Pag. 119. l. 18. Pro „prospiciente" verterim equidem „exeunte" P.

Pag. 121. l. 3. Vox ⲙ̄ⲙⲁⲧⲉ h. l. (in textu p. 189. l. 3) ut alibi semper reddita est per vocem „tantum." Equidem hic ut p. 1. l. 3. eandem vertere malim „adeo" P.

Pag. 125. l. 13. Pro „qui accepit μυστηριον pro eo" vertendum censeo „pro quo" vel „cuius acceperunt (sc. unusquisque) μυστηριον" P.

Pag. 133. l. 5. Pro „factus sit ὑμνος" vertendum „facti sint ὑμνοι" P.

Pag. 143. l. 5. Pro „Ineffabilis" scribendum „μυστηριου illius" P.

Pag. 151. l. 14. Pro „in κολασει dura" vertendum „in κολασεσι duris" P.

Pag. 167. l. 25. Loco „μυστηριον" vertendum „μυστηρια" P.

Pag. 172. l. 6. Deleatur „porro" P.

Pag. 172. l. 15. Pro „τοπον, ad quod acceperuut σχημα" vertendum videtur „τοπου, cuius (s. „de quo") acceperunt σχημα," et supplendum in textu (p. 273. l. 14) ⲙ̄ ante vocem ⲡⲧⲟⲡⲟⲥ P.

Pag. 172. l. 28. Loco „hi" scribendum „haec" P.

Pag. 173. l. 20. Post vocem „faciemus" adde „ei" P.

Pag. 186. l. 17. Pone „αντιμιμῳ" adde „πνευματος" P.

Pag. 188. l. 23. Pro „comburant" scribendum „comburat," atque l. 24. „comedat" pro „comedant." Item in proxime sequentibus numerus singularis in textu saepius pro plurali, quem S. in versione retinuit, positus reperitur P.

Pag. 197. l. 8. 9. Scripserat S. fugiente calamo „cavete nos, ne peccamini, ut ne opponite" cuius loco in textum recepi „cavete vobis, ne peccetis, ut ne opponatis" P.

Pag. 213. l. 1. Deleantur verba „ut appellent vos perfectos quavis cognitione" P.

Pag. 231. l. 26. 27. „ψυχων (cf. τλ, ℏ.) et curam horum, in quibus." Ad verbum vertendum erat „ψυχης ipsorum et curam (vel potius „curae"), in qua" P.

Pag. 235. l. 4. 5. „eorum ανομιας. Sunto digni" vertendum potius „earum ανομιας. Sunto dignae," atque item paullo inferius P.

Pag. 236. l. 18. „non poterit" rectius „non poterunt" P.

Pag. 236. l. 19. „cognoscentis" rectius „cognoscentem" P.

Pag. 236. l. 22. Pro „eiusque" ter repetito lege „eorumque" P.

Pag. 237. l. 30. „ignis ebullientibus" rectius „ignium ebullientium" P.

Pag. 240. l. 18. „Paluham" scriptum videtur pro „Aluham" vel potius „Jaluham" (cf. supra p. 237. l. 10. p. 238. l. 9. p. 239. l. 30), quum π articulus sit copticus P.

Pag. 241. l. 19: Pro „maris" lege „masculorum" P.